

مندالە ژێرەکان

مستەفا
اقرا
الثقافة

www.igra.ablamontada.com

نوسین و ئاماده کردنی

یەقووب حەسین عەبدولکەریم الراوی

نارنج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناریت

مندالہ ڈیرہ کان

نارین پبلشرز پرائیویٹ لیمیٹڈ

نواوی کتیب: منداالہ زیرہگان
نوسی: یعقوب حسین عبدالکریم الراوی
نہخشہ سازی نواوہ: کؤمپیوتہری نارین (محمد علی)
نؤرہ و سالی چاپ: یہکہم / ۲۰۱۱
ژمارہی سپاردن: (۱۲۴۰) سالی (۲۰۰۹) ی پیدراوہ.

بازاری زانست بؤ کتیب و چاپہ مہنی
website: www.nareenpub.com
E-mail: info@nareenpub.com
تہلہ فؤن: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)
مؤبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

مندائے ژیره‌کان

نووسین و ناماده‌کردنی
يعقوب حسين عبدالکريم الراوي

ناشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوٌّ لَكُمْ
فَاحْذَرُوهُمْ ؕ وَإِنْ تَعَفُّوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾
إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾﴾

سورة التغابن: (١٤-١٥)

پیشکەشە:

- پیشکەشە بە دایک و باوکی خوشەویستم که پەرەردەیان کردم لەسەر پێگایەکی پیغەمبەرەن که ئاینی ئیسلامە.
- پیشکەشە بەو هەموو گەنجانەی که وا دەگەرێنەوێ ژێر پۆشنایی قورئانی پیرۆزو فەرموودەکانی پیغەمبەری نازدار محمد (ﷺ).
- پیشکەشە بەو کەسانەی که ئەم پەرتووکی دەخویننەوێ و پەند و ئامۆژگاری لێوەردەگرن.
- پیشکەش بێت بەو موسڵمانە باوەڕ بەتینانەی خۆیان کردە قوربانی لە پێی ئەو ئایینە پاکەی ئیسلام و بەختەوەر بوون.
- پیشکەش بێت بە خێزانی بەرپێز و بەختەوەرەم دایکی نورا.

سو پاس و پیزانین

- بۆ به پیز مامۆستا مه لا نامق مه لا إسماعیل گهردی له شارۆچکهی (پیرمام) که یارمه تیه کی زۆری دام له نووسینی ئەم په رتوکه .

پیشه‌کی

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهدي الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له ولياً مرشداً، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۲.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ ۙ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ۱.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۷۱﴾﴾ الأحزاب.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَيْنَا بِالْحَقِّ وَتُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةَ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الأعراف: ۴۳.

خوینەری به پیر:

له ژیاڼی هه‌ریه‌ک له ئیمه‌دا چه‌ندین سات و پووداو هه‌یه بۆ شتی باشتریان بۆ شتی خراپتر ده‌مانگوزیتته‌وه، هه‌یه له ئیمه له و ساتانه بێ ناگا ده‌بییت و به‌رده‌وام ده‌بییت له ژیاڼی بێ نامانج، هه‌یه به ناگا دیتته‌وه و هه‌ست به نامانجی ده‌کات له ژیان.

له قورئانی پیرۆزدا زۆر جار ئه‌بینین خوای په‌وه‌ردگار نمونه به مال و مندالی هیناوه‌ته‌وه وه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾﴾ التغابن.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیناوه به‌پاستی هه‌ندی له ژنان و مندالانتان دوژمنان بو‌تان، سه‌رقالتان ده‌کن له خواپه‌رستی و کاری چاکه به‌هۆی خۆشه‌ویستیانه‌وه بو‌یان،

جا وریابن و خۆتان بپارێن له خۆشه‌ویستی ناشه‌رعی بۆیان، جا ئە‌گەر بیان به‌خشن له‌وه که په‌کیان خستن له‌ کۆچکردن، و بیانپۆشن و لێیان خۆش ببن، بێگومان خوا خوایه‌کی زۆر لێبۆرده‌یه، زۆر دلاوایه، به‌پراستی مالّ و مندالە‌کانتان به‌‌لان بۆتان، پێیان تاقی ده‌کرێنه‌وه، تا ده‌رکه‌وی کامتان گوێپرايه‌لی ده‌که‌ن، و کامیشتان یاخی ده‌بن، که‌وابوو بێدارو هۆشیاربن پێیان فریو نه‌خۆن! له‌ کاتی‌کدا خوای میهره‌بان پاداشتیکی گه‌وره‌ی لایه، واته: به‌هۆی ئە‌و سه‌روهت و سامان و ژن و مندالە‌تانه‌وه ده‌ستخه‌پۆ نه‌بن^۱.

خوێنه‌ری سه‌نگین: هه‌ق نه‌ناسین و پێ ئاشنا نه‌بوون چه‌نده گرفت و کێشه بووه له ژیا‌نی م‌رۆف‌دا، بۆیه پێویسته له ژیا‌نی هه‌ر یه‌کێک له ئێمه په‌ندو ئامۆژگاری وه‌ربگریت له‌و هه‌موو سه‌رگوزه‌شتانه‌ی که له‌مه‌وپێش پویانداوه یان به‌رده‌وامن له‌ پودانیان.

هه‌ندی سه‌رگوزه‌شته هه‌یه خۆشی تیا‌یه وه‌ندیکی تریش هه‌یه ناخۆشی تیا‌یه، منیش به‌پێی توانا کۆکردنه‌وه‌ی ئە‌م سه‌رگوزه‌شتانه‌م خسته به‌رده‌ستتان، بۆ ئە‌وه‌ی خزمه‌تێک به‌ ئایینی ئیسلام و گه‌لی کوردی بپو‌ادار بکه‌م، به‌و هیوا‌یه‌ی په‌زامه‌ندی خوای په‌روه‌ردگار به‌ده‌ست به‌یێن، و به‌یته توێشویه‌ک بۆ دواپۆژ.

له‌ناو په‌رتوکخانه‌کانی زمانی کوردی بابه‌تیکی زۆرم به‌رچاو نه‌که‌وت سه‌باره‌ت به‌م په‌رتوکه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستت دایه، بۆیه به‌ پێویستم زانی په‌رتوکێکی له‌م چه‌شنه ئاماده بکه‌م، و ناوی بنێم به‌ (مندالە ژیره‌کان).

له‌ کاتی خوێندنه‌وه‌ی ئە‌م په‌رتوکه بۆمان ده‌رده‌که‌ویت، که ئە‌م مندالە‌نه چه‌نده زیره‌ک و زیته‌ل بوونه و ئێمه‌ی باوه‌ر‌داریش پێویسته له‌سه‌رمان هیمه‌تمان پێیان به‌رز بی‌ت، له‌گه‌ڵ هیممه‌ت به‌رزاندا بپۆین و مندالە‌کانمان راپه‌یێنین له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌یه‌کی ئیسلامی. سه‌رگوزه‌شته‌ی ئە‌م مندالە‌نه له‌ نیوان (۱) پۆژی تا ته‌مه‌نی (۱۴) ساڵیدا‌یه، چونکه زانایان ده‌لێن: ته‌مه‌نی مندالّ له‌ (۱) پۆژی‌وه ده‌ست پێده‌کات تا ده‌گاته ته‌مه‌نی (۱۴) سا‌لی.

که‌وابوو مندالّ پێویستی به‌ په‌روه‌رده‌کردنیکی کاتی هه‌یه که پێی په‌روه‌رده بک‌ریت، بۆیه مۆله‌تی سیّ سا‌لی بۆ دانراوه تا مندالّ ده‌ق بک‌ریت و له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌یه‌کی ئیسلامی په‌روه‌رده بک‌ریت.

پێویسته په‌چاوی ئه‌و جیاوازیه‌ بکه‌ین له‌ نیوان ئه‌و کات و سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌ی تیا گه‌وره‌بوین، و ئه‌م کات و سه‌رده‌مه‌ش که ئیستا منداڵه‌کانمانی تیا ده‌ژین، هه‌روه‌کو پێشه‌وا عومهری کوری خه‌تاب (عليه السلام) ده‌لێت: منداڵه‌کانتان به‌ چاکی په‌روه‌رده‌ بکه‌ن و په‌چاوی ئه‌وه‌ بکه‌ن که سه‌رده‌می ئه‌وان جیاوازه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌ی که ئێوه‌ی تیایدا گه‌وره‌ بوون.

بۆ نمونه: ئیستا گۆرانی‌کاریه‌کی زۆر گه‌وره‌ به‌رپا‌بووه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا به‌هۆی که‌ناڵه‌کانی پاگه‌یان‌دن و به‌رنامه‌ی منداڵان و یاری منداڵان و بیرو هۆشیان، که‌ له‌ سه‌رده‌می ئه‌واندا نه‌بووه‌، بۆیه‌ ده‌بێت ئاگاداری ئه‌و گۆرانی‌کاریانه‌ بین له‌ په‌روه‌رده‌دا.

به‌ پێویستم زانی که‌ خۆم خه‌ریک بکه‌م به‌ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌م سه‌رگوزه‌شتانه‌، بۆ ئه‌وه‌ی په‌ندو ئامۆژگاری لێیان‌وه‌ وه‌ربگیرن، ئه‌گه‌ر نا با منداڵه‌کانمان پابه‌ی‌نین له‌سه‌ر خۆین‌دنه‌وه‌ی ئه‌م سه‌رگوزه‌شتانه‌ و بۆیان‌یان باس بکه‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وان په‌فتاری ئه‌م منداڵانه‌ هه‌لبکرن.

باسکردنی سه‌رگوزه‌شته‌ شتیکی هه‌ستیاره‌، هه‌روه‌کو له‌ سه‌رده‌می عومهری کوری خه‌تابدا (عليه السلام) ته‌میمی داری له‌ مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ر (ص) هه‌فته‌ی جارێک باسی ژیان و سه‌رگوزه‌شته‌ی پێغه‌مبه‌ران و که‌لانی پێشوی بۆ موسڵمانان ده‌کرد، وه‌ له‌ سه‌رده‌می عوسمانی کوری عه‌فاندا هه‌فته‌ی دووجار باسی ژیان و سه‌رگوزه‌شته‌ی پێغه‌مبه‌رانی بۆ موسڵمانان ده‌گێڕایه‌وه‌.. له‌م پۆژگاره‌ی ئه‌مڕۆشدا هۆکاره‌کانی پاگه‌یان‌دن به‌هۆی چیرۆک و فیلم و شانۆگه‌ریه‌وه‌ چیان بوێ به‌ناو جه‌ماوه‌ردا ب‌ل‌اوی ده‌که‌نه‌وه‌.

ئه‌ه‌رکێکی زۆر گه‌وره‌مان له‌سه‌ر شانه‌، ئه‌ویش په‌روه‌رده‌کردنی منداڵه‌کانمانه‌، که‌ به‌ جوانترین شێواز په‌روه‌رده‌یان بکه‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگار له‌ پۆژی دواییدا سزایان نه‌دات، له‌سه‌ر منداڵه‌کانمان.

له‌ کۆتاییدا به‌م وشه‌ پرشنگ دارانه‌ ئه‌م په‌رتوکه‌ ده‌ست پێ ده‌که‌م، و له‌ خوای په‌روه‌ردگار خوازیارم که‌ له‌ ته‌رازی کاره‌ چاکه‌کانم دا‌ی‌بنی بۆ ئه‌و پۆژه‌ی که‌ نه‌پاره‌و نه‌ مال و نه‌ منداڵ فریامان ناکه‌وێت، جگه‌ له‌ د‌ل‌یکی پاکو بێگه‌رد.

وصل الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

يعقوب حسين عبدالكريم الراوي

E-mail: al_rawi۹۸۷_i@yahoo.com.

سەرگۆزەشتەکانی

مندالە ژیره‌کان

- (۱) پێغه‌مبەر ﷺ.
- (۲) کچی‌کی تەمەن (۱۴) سالی خەلکی‌کی زۆر لە سەر دەستی موسڵمان دەبن.
- (۳) پۆلە شیرینه‌که‌م.
- (۴) پێشه‌وا مالیک و مندالێک.
- (۵) پۆژی بە‌در.
- (۶) یادگاری لاویتی.
- (۷) که‌پو لالێکی تیگە‌یشتوو.
- (۸) ئەو چرایە‌ی ژیا‌نی پووناک کردمە‌وه.
- (۹) منالە‌که‌م پێنموویی کردم.
- (۱۰) موسڵمانبوونی قەشە‌یە‌ک لە تە‌نزا‌یا.
- (۱۱) کارە‌که‌ری کچه‌که‌ی فیرە‌وون.
- (۱۲) چالە‌ ئاگیرینه‌که‌.
- (۱۳) کوپی قە‌شه‌.
- (۱۴) ویستی بە‌ره‌و فە‌ساد‌ی بیات.
- (۱۵) لە پاش مردنی بۆ‌نی میسکی لی دە‌هات.
- (۱۶) خوا‌یه‌ گیان لە‌ناو سگی‌ی بال‌ندە‌دا حە‌شرم بکه‌یت.
- (۱۷) مندالە‌که‌ت ئاوا پە‌روه‌رده‌ بکه‌.
- (۱۸) لە پۆژی دوایی ناترسیت؟
- (۱۹) ئاگات لە‌ خۆت بی.

- (۲۰) ئەى خودا له كوێيه ؟
- (۲۱) منى له نه‌فامى و نه‌زانين پزگار كرد.
- (۲۲) تو منداليت.
- (۲۳) كوشتنى (ئه‌سقف).
- (۲۴) له‌شكرى موسلمانان به‌م قورئانه‌وه سه‌رده‌كه‌وئيت.
- (۲۵) مه‌شاجيع ى كوپى وسف.
- (۲۵) كابراى خورما فروش.
- (۲۶) ولمن خاف مقام ربه جنتان.
- (۲۷) گه‌رانه‌وه‌ى حاجيه‌ك.
- (۲۸) موسلمان بوونى براى مايكل جاكسون.
- (۲۹) ئيسحاقى قه‌شه .
- (۳۰) كوټايى دونيا په‌رستان.
- (۳۱) ئەم مندالە ئەناسيت.
- (۳۲) ماليكى كوپى دينار.
- (۳۳) پيشه‌وا ئيبنو سيرين.
- (۳۴) خوٴلى به‌هه‌شتم ده‌وئيت.
- (۳۵) پيشه‌وا (ئه‌بوحنيفه) وه‌لامى بيباوه‌پان ئەداته‌وه .
- (۳۶) پوٴزى جه‌ژن.
- (۳۷) له سه‌رده‌مى خه‌ليفه عومهردا.
- (۳۸) ته‌لاقى نه‌كه‌وتووه .
- (۳۹) عومه‌برى كوپى سه‌عد.
- (۴۰) گفتوگويه‌ك له نيوان مندالتيك و حه‌جاجى كورى يوسف.
- (۴۱) نوٴزى به‌يانى.

- (٤٢) بۆچی ده‌گریت؟
- (٤٣) ئەبو‌حه‌نیفه‌ و چاوی عه‌قل.
- (٤٤) کیشوه‌ری پاکیزه‌یی مندال.
- (٤٥) مافی دایک و باوک.
- (٤٦) شه‌ریفۆ.
- (٤٧) ته‌نها خه‌نده‌یه‌ک.
- (٤٨) منالێکی ته‌مه‌ن (١١) ساله‌ی نابینا.
- (٤٩) ئیبنو ته‌یمیه‌.
- (٥٠) له‌خۆبایی بوون.
- (٥١) خوای گه‌وره‌ پۆزی ده‌ره‌.
- (٥٢) گه‌پان به‌ دوای زانستدا.
- (٥٣) سته‌م کردن.
- (٥٤) جوهره‌یج و منالێکی ساوا.
- (٥٥) چاکه‌ له‌گه‌ڵ دایک و باوکدا.
- (٥٦) نازانم گوێراپه‌لی کێ بکه‌م.
- (٥٧) ملوانکه‌که‌م لی مه‌دن چونکه‌ مه‌تیوم.
- (٥٨) جگه‌ر گۆشه‌.
- (٥٩) سه‌رگۆزه‌شته‌ی من له‌گه‌ڵ مناله‌که‌م.
- (٦٠) هیج تاوانیکم نه‌بوو.
- (٦١) له‌ پۆزی جه‌ژندا.
- (٦٢) مروڤ به‌دوو بجوکه‌که‌یه‌تی.
- (٦٣) تۆ کوپی کێتیت؟
- (٦٤) من په‌روه‌رده‌ی ده‌وله‌ته‌که‌ی تۆم.

(۶۵) ئەم دیوہخانەى من قەدرۆ پۆزى نەماوہ کى بىەوئىت دئتە ژوورەوہ تەنانەت
مندالیش؟

(۶۶) جەنگى ئوحد.

(۶۷) پۆلەگيان لئیرەوہ هئرش بەرە سەر دوژمن. (۶۸) عومەیر گریا.

(۶۹) سەرپيچيم دەکەيت تۆ کوپيکی کەنیزەکی؟

(۷۰) پەیمانم داوہ بە دايکم درۆ نەکەم.

(۷۱) دل تئیری موسلمان.

سه‌رگوزده‌شته‌ی یه‌که‌م

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

پاش پینج سالّ له بیابان‌ه‌لیمه موچه‌مه‌دی برده‌وه لای دایکی.. له‌و ماوه‌یه‌دا موچه‌مه‌د ببوه مندالّیکی چوست و چالاک و چاوکراوه و تیگه‌یشتوو زیره‌ک، عه‌ره‌بیه‌کی باشی ده‌زانی، گه‌لیّ جار به عه‌ره‌به‌کانی ده‌وت: (من له هه‌موتان په‌سه‌نترم، چونکه من قورپه‌یشیم، له بیابان له‌لای به‌ره‌ی به‌کر به‌خیو کراوم). شایه‌نی باسه ژیا‌نی ئه‌و پینج ساله‌ی بیابان شوینّیکی تایبه‌تی و ته‌واوی له دلی پیغه‌مبه‌ر دروست کرد.

ه‌لیمه‌و ماله‌که‌و منداله‌کانی ه‌لیمه‌ی به‌دریژایی ته‌مه‌نی له‌بیر نه‌کردو په‌یوه‌ندی له‌گه‌لیان نه‌پچراند، ته‌نانه‌ت له‌وکاتی که ژنی هینا، ه‌لیمه سه‌ردانی کردو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زۆری پیزگرت، چل سه‌رمه‌پی دایی.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ماوه‌ی دوو سالّ له مه‌که‌که له‌لای دایکی مایه‌وه، دوا‌یی دایکی له‌گه‌لّ (به‌په‌که‌ی) به‌خیوکه‌ری بردی بۆ مه‌دینه، بۆ لای خاله‌کانی له‌به‌ره‌ی (نه‌ججار) بۆ ئه‌وه‌ی بیان ناسی، به‌په‌که‌ ده‌لیّ: له مه‌دینه که جوله‌که‌کان چاویان پیّ ده‌که‌وت، ده‌یانوت: ئه‌و کورپه‌ پایه‌کی گه‌وره‌ی ده‌بیّت و ده‌بیّته پیغه‌مبه‌ری ئه‌و میله‌ته. له‌به‌ر ئه‌وه دایکی زۆری لی ترسا نه‌وه‌کو خراپه‌یه‌کی به‌سه‌ر بینن، بۆیه زوو گه‌پایه‌وه بۆ مه‌که‌که. به‌لام له‌رێگا ئامینه‌ی دایکی نه‌خۆش که‌وت، گه‌یشتنه شوینّیک پیّ ده‌لّین: (ئه‌بواء) له‌نیوان مه‌دینه‌و مه‌که‌که، کۆچی دوا‌یی کرد، له‌وی ناستیان، ئه‌مجا له‌گه‌لّ به‌په‌که‌که دوو به‌دوو گه‌پانه‌وه مه‌که‌که، له‌رێگا زۆر هه‌ستی به‌بیکه‌سی و هه‌تیوی کرد، پاش ئه‌وه‌ی که هۆگری داکی ببوو، په‌نگه‌ گه‌لیّ جاریش له‌ماوه‌ی ئه‌و دوو ساله‌و له‌رێگا باسی باوکی بۆ کردبی. ئیتر ده‌ردی کۆچی دایکی له‌سه‌ری گه‌لیّ گران بوون له‌و ده‌مه‌وه تا‌کو بوو به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شوینی کۆپه‌که‌ی له‌بیر نه‌کرد.

له پاش ئامینه، عەبدولموتەلیبی باپیری بردیه لای خۆی، ئەویش زۆری خۆش دەویست، خوا وایکردوه باپیر نەوەیان زۆر خۆش بوئ، بە تاییەت پێغەمبەر (ﷺ) کە کوپی لاویکی خۆشەویست بوو، پێغەمبەر (ﷺ) کوپێکی زۆر بە تواناو وێچوو بوو، لەبەر ئەوە عەبدولموتەلیب هیچ کاتێک لێی بێ ئاگا نەدەبوو، نەیدەهێشت لێی دوور بکەوێتەو، شویێنێکی تاییەتی هەبوو لەلای، هیچ کاتێک بەبێ ئەو نانی نەدەخوارد، دەبوایه لەگەڵ خۆی دایبێنێ، ئەوەندە پووی دەدا بە پێغەمبەر (ﷺ)، ئەوەندە پووی نەداوێتە کوپەکانی.

هەر کاتێک پێغەمبەر (ﷺ) بیوستبایە دەچوێ لای باپیری، با کاتی خەوتنیش بوایه، هەموو جار کە جێگایان بۆ عەبدولموتەلیب لەبن دیواری کەعبە پادەخست دەچوو لە تەنیش باپیری دادەنیش، مامەکانی تێیان دەخوپیەو بۆ ئەوەی دورکەوێتەو، بەلام عەبدولموتەلیب دەستی بە پشتی دادەهێنا، و دەیوت: لێی گەپێن، بەو خوایه ئەو کوپە ی من پایەکی زۆر بەرزێ دەبێت، گەلی جارێ بە ئەبو تالیب و بەرەکی دەوت: زۆرتان ئاگا لێی بێت هەموو جوله‌که‌کان دەلێن: ئەو کوپە ی من دەبێت بە پێغەمبەر (ﷺ).

له پاش دوو سالان عەبدولموتەلیبیش نەخۆش کەوت، رایسپارد لە دواي خۆی ئەبو تالیب بیباتە لای خۆی و ئاگاداری بکات. عەبدولموتەلیب کۆچی دواي کرد، ئەنجا ئەبو تالیب بردیه لای خۆی، ئەویش وەك باوکی زۆری خۆش دەویست.

پێغەمبەریش (ﷺ) لە تەمەنی مندالیدا زۆر پێك و پێك و پاكو خاویڤ و جوان بوو، تەندروستیەکی زۆر باشی هەبوو، بەیانیان کە لە خەو هەلەستا دەم و چاوی گەش و جوان بوو، پرچی بەلول و پێك بوو، دەتوت: شانەکراو و پۆنی لێدراو. ئەبو تالیب هۆگری ببو، لەگەڵ خۆی دەینواندو پێکەو نانیان دەخوارد.

پیش ئەوەی پێغەمبەر (ﷺ) بچێتە لایان، لەبەر دەست کورتی گەلی جار تێریان نەدەخوارد، بەلام کە پێغەمبەر (ﷺ) چوێ لایان، خواردنیان لەبەر دەمایەو، هەموو جار

ئەبو تالیب پێی دەوت: تۆ لەو مالە پیروزی، کە نانیشیان ئامادە دەکرد کەس نەیدەخوارد، تاكو ئەو نەچوبایەتە سەر نان خواردن.

پێغەمبەر (ﷺ) تەمەنی بوو بە دوانزە سال پۆژیک ئەبو تالیبی مامی خۆی ئامادە کرد بچیتە شام، لە کاتی پۆیشندا پێغەمبەر (ﷺ) داوی لێکرد لەگەڵ خۆی بیات، ئەویش دلی نەرم بوو پێی وت: سویند بەخوا لەگەڵ خۆم دەتەم، قەت نایەم لێک جیابینەو، کاروان کەوتە پۆیشن، تاكو گەیشتنە شوینیک لە خواروی شاری (شام) پێیان دەوت: (بوصرا).

پیاویکی راهیب کە ناوی بوخەیرا بوو، زانایەکی مەسیحی بوو، لەسەر بەرزاییەك دەژیا، خۆی لەکەس نەدەگەیاندا، لە خانووەکە ی نەدەهاتە دەرەو، کە کاروانەکە ی ئەبو تالیب گەیشتنە نزیکەی بەرزاییەکە لە ژێر دارێکدا خستیان، بوخەیرا لە دورەو پێش ئەو کاروانەکە ی بەدی کردبوو سەرنجی دابوونی، بوخەیرا فەرمانیدا کە خواردنیان بۆ دروست بکەن، ئەنجا ناردی بەدوایاندا، پێیان وتن: پیاوانی قورەیش بوخەیرا خواردنی بۆتان دروست کردو، هەموتان وەرن بۆ نان خواردن، کەسیشتان دوا مەکەون. ئەبو تالیب و پیاوانی تر چوون پێغەمبەریان لەلای کەل و پەلەکان بەجێهێشت، کە چوون یەك لە پیاوێکی قورەیش پێی وت: ئەو بوخەیرا ئێمە هەر چەند جارێ هاتین بۆ ئێرە تۆ هیچ جارێک خواردنت بۆ ئێمە دروست نەکردو، دیارە ئەمڕۆ مەبەستیکت هەیە، ئەویش وتی: بەلێ مەبەستیکم هەیە، بەلام ئێو میوانن حەزم کرد رێزتان بگرم، هەموو لەسەر خواردنەکە کۆبونەو، بوخەیرا پرسى: ئایا کەستان دوانەکەوتو؟ وتیان: هەمومان هاتوین تەنیا مندالێک نەبیت، بوخەیرا وتی: خێراکەن بچن بیهێنن، ئەو شتیکی ناپێکە ئەو مندالە لە خواردن دوا بکەوێ.

لەو کاتی پێغەمبەر (ﷺ) هات تاكو کاتی پۆیشن، بوخەیرا هەر سەرنجی دەدا، نەنەکە خواردراو خەلکەکە بڵاویان کرد. ئەبو تالیب و پێغەمبەر (ﷺ) مانەو، بوخەیرا چوێ لایان، و پوی لە پێغەمبەر (ﷺ) کردو پێی وت: بە (لات و عوززا) سویندت دەدەم، هەر پرسیارێکت لی دەکەم بەراستی وەلام بەدەو، پێغەمبەر (ﷺ) فەرموی: من رقم

له‌وانه‌یه به‌وانه‌م سویند مه‌ده، بوچه‌یراش وتی: بۆیه به‌وانه‌م سویند دای، چونکه خێله‌که‌ت به‌وانه سویند ده‌خۆن، ئه‌نجا وتی: ئه‌مجاره به‌خوا سویندت ده‌ده‌م، وتی: فهرموو چیت ده‌وی بیلێ. بوچه‌یراش پرسایاری کرد له‌بابه‌ت ژيانی و ته‌وه‌ڵسان و دانیشتنی، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) وه‌لامی هه‌مووی دایه‌وه، ئه‌مجا بوچه‌یرا پووی له‌ ئه‌بو تالیب کرد، و وتی: ئه‌و مندالی چی تۆیه؟ ئه‌بو تالیب وتی: ئه‌وه کوپی منه، بوچه‌یرا وتی: نابێ باوکی ئه‌و منداله مابێ. ئه‌نجا ئه‌بو تالیب وتی: ئه‌وه کوری برامه، و ئه‌و کوپه له‌ زگی دایکی بوو باوکی مردووه، بوچه‌یرا وتی: هه‌ز ده‌که‌م به‌ خێرای بیبیته‌وه و لاتێ خۆتان، و ئاگاداریه‌کی باشی بکه‌یت، چونکه ئه‌وه‌ی من له‌و کوپه‌م بینی ئه‌وان لێی ببینن توشی خراپه‌یه‌کی زۆری ده‌که‌ن، ئه‌بو تالیبش به‌ ته‌که‌ی باوه‌پی کرد، هه‌ر به‌ خێرای بازه‌رگانه‌که‌ی جێبه‌جێ کردو گه‌راپه‌وه مه‌که‌ه^۱.

هه‌روه‌ها پۆژێکیان پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) یاری ده‌کرد له‌گه‌ڵ مندالانی هاوته‌مه‌نی خۆی، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی: مندالانی قوره‌یشم ده‌دی به‌ردیان ده‌گوێزایه‌وه، کراسه‌که‌یان ده‌ئالاند له‌ ملیان، و به‌ردیان ده‌خسته‌ سه‌ری بۆ ئه‌وه‌ی له‌ زیری به‌رده‌کان به‌پاریزین، منیش ویستم وه‌کو ئه‌وان بکه‌م، له‌په‌یه‌که‌ مشتته‌کۆله‌یان پێدا کێشام و پاشان گوتی: خۆت جوان داپۆشه به‌ کراسه‌که‌ت، فهرمووی: منیش کراسه‌که‌م دادایه‌وه و به‌رده‌م له‌سه‌ر شان ده‌گوێزایه‌وه و شه‌رمگام به‌ ده‌ره‌وه نه‌بوو له‌ناو هاوڕێکانمدا^۲.

(۱) ئه‌و سه‌رگۆزه‌شته‌ی بوچه‌یرای راهیب گه‌لی له‌ زاناکانی ئیسلام به‌ بێهێزیان داناوه، به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه، ئه‌و ماوه کورتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ڵ بوچه‌یرا بوو، پۆژه‌لات ناسه مه‌سیحیه‌کان (مستشرقین) کردویه‌ته به‌ندو بالقوره‌یه‌کی زۆر گه‌وره، چه‌ند کتێبیان له‌سه‌ر نوسیوه ده‌لێن: بوچه‌یرا هه‌موو فهرمانێکی پێغه‌مبه‌رایه‌تی فێری موحه‌ممه‌د کرد.

ئه‌و هه‌موو زانسته و زانیاریانه‌ی له‌ یاسا و ره‌وشتی ئیسلام به‌م ماوه کورتی که‌ کاتی ناخواردن، و له‌ ته‌مه‌نی (۱۲) سالی له‌ بوچه‌یرای وه‌رگرت، جگه له‌ وه‌ش زۆرتین پووداوه‌کان و یاسایه‌کان و فهرمانه‌کانی ئیسلام که‌ خواو پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمانیان له‌سه‌ر داوه هه‌مووی پاش ئه‌و میوانداریه‌ بووه، و پووی داوه، هه‌یچ فهرمانێکی به‌ی پودا و پرسیار بۆی نه‌هاتوه، ئایا ئه‌و بوچه‌یرایه‌ چۆن ئه‌و هه‌موو پودا و کرده‌وه چۆن ئه‌و زانین و زانسته‌ی فێری کابرایه‌کی عه‌ره‌ب کرد! دوور بوو له‌ مه‌سیحیه‌ت، بۆچی فێری کابریه‌کی مه‌سیحی نه‌کرد، تاكو ئیستاش مه‌سیحیه‌کان دان به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د داناوین و دوژمنایه‌تی ده‌که‌ن.

۲ تریه‌ الاولاد فی الاسلام، د. عبدالله ناصح علوان، دار السلام.

بانگه‌وازی بچکۆله ئه‌فنان سه‌رگوزه‌شته‌یه‌کی واقعییه‌ی په‌روه‌رده‌یه‌ی کاریگه‌ر، کچیکی سعودی ته‌مه‌ن (۱۴) ساڵ خه‌لگیکی زۆر له‌سه‌ر ده‌ستی موسلمان بوون، فه‌رموون با پێکه‌وه‌ ئاشنا ببین و دۆعای خیری بۆ بکه‌ین، دایکی ئه‌فنان ئه‌لێت: کاتیک من حامیله‌ بووم به‌ کچه‌که‌م (ئه‌فنان)ه‌وه‌، باوکم خه‌وی بینی له‌ خه‌ویدا چه‌ند چۆله‌که‌یه‌کی بچوکی بینی به‌ ئاسماندا ده‌فڕین، و له‌ نێوانیاندا کوتریکی سپی زۆر جوانکیله‌ ده‌فڕی، به‌ره‌و دوور فڕی و بۆ ترۆپکی ئاسمان به‌رزبوویه‌وه‌، پرسیارم سه‌باره‌ت به‌ لێکدانه‌وه‌ ته‌فسیری خه‌وه‌که‌ له‌ باوکم کرد، پیتی وتم: ئه‌و چۆله‌کانه‌ منداڵی منن، و پاش ماوه‌یه‌کی تر کچیکی له‌ خواترسم ده‌بیئت، قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد، منیش پرسیارم لێ نه‌کرد له‌ باره‌ی لێکدانه‌وه‌ی ئه‌و خه‌وه‌وه‌، دواتر کچه‌که‌م (ئه‌فنان) له‌ دایک بوو، له‌ راستیدا کچیکی له‌ خوا ترس بوو، شوینه‌واری ئافره‌تی ساڵح و چاکم تێدا به‌دی ده‌کرد، له‌ ساته‌ وه‌ختی منداڵیدا به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک پانتۆڵ و جل و به‌رگی ته‌سکی له‌به‌ر نه‌ده‌کرد، زۆر به‌ توندیش په‌ته‌ی ده‌کرده‌وه‌ ئه‌گه‌ر چی ئه‌و هێشتا منداڵ و بچکۆله‌ بوو، کاتیکیش چووه‌ پۆلی چواره‌می سه‌ره‌تایی به‌ ته‌واوه‌تی له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ دوورکه‌وته‌وه‌ که‌ ده‌بوونه‌ مایه‌ی خه‌شم و قین و توورپه‌یی خوا، ئاماده‌ نه‌بوو بچیت بۆ نادێ و هۆلی شایێ و خۆشی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر شاییه‌که‌ می که‌سیکی زۆر نزیکیش بوايه‌، زۆر هۆگر و په‌یوه‌ست بوو به‌ ئاینیه‌که‌یه‌وه‌ و پێ داگری له‌سه‌ر ده‌کرد و زۆر به‌ جۆش و خپۆش بوو بۆی، پارێزگاری له‌ نوێژه‌ فه‌رز و سوننه‌ته‌کانی ده‌کرد، بانگه‌واز کردن بۆ لای خودا کاتیک (ئه‌فنان) گه‌یشته‌ قۆناغی ناوه‌ندی ده‌ستی کرد به‌ کارو پپۆژه‌کانی له‌ بانگه‌وازکردن بۆ لای خوا، هه‌رکات خراپه‌یه‌کی ببینایه‌ به‌ توندی ڕیگری لێده‌کرد، پارێزگاری له‌ حیجاب و بالا پۆشیه‌که‌ی ده‌کردو پێوه‌ی پابه‌ند بوو، ئه‌گه‌ر چی هێشتا له‌سه‌ری واجب نه‌بوو بوو، سه‌ره‌تای بانگه‌وازکردنی بۆ لای خوا یه‌که‌م که‌س له‌سه‌ر ده‌ستی موسلمان بوو، خزمه‌ت کاره‌ سڕیلانکیه‌که‌مان بوو، دایکی ئه‌فنان ده‌لێت: کاتیک کوپه‌ بچکۆله‌که‌م (عبدالله) بوو له‌به‌ر

ئەو‌ه‌ی فەرمانبەر بووم، ناچار بووم خزمه‌ت‌کارێک بگرم بۆ ئەو‌ه‌ی له‌ ساته‌ وه‌ختی له‌ مال
 نه‌بووندا گرنگی بدات به‌ کوپه‌که‌م، ئەو خزمه‌ت‌کاره‌ش ئافره‌تیکی نه‌سپانی بوو، پاش
 ئەو‌ه‌ی ئەفنان زانی که‌ خزمه‌ت‌کاره‌که‌ موسلمان نیه‌، تووپه‌ بوو و‌تی: ناکرێت و‌ نابێت
 که‌ سیکی نه‌سپانی خزمه‌تی من بکات، منیش له‌ به‌ر ئەو‌ه‌ی زۆر پێویستیم به‌و خزمه‌ت‌کاره‌
 هه‌بوو هیچ گرنگیه‌کم به‌ قسه‌کانی نه‌دا، ته‌نها پاش دوو مانگ، خزمه‌ت‌کاره‌که‌ هاته‌ لام و
 زۆر دلخۆش و به‌ که‌یف بوو و‌تی: دایه‌ من پزگارم بوو، ئەفنان فی‌ری ئیسلامی کردووم و
 من شایه‌تی ده‌ده‌م و ده‌لێم: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله) منیش زۆر
 دلخۆش بووم به‌و هه‌واله‌، ئەفنان تووشی ئیشی قاچ هاتبوو، به‌لام ئەو ئیش و‌ ئازاره‌ی له‌
 ئیمه‌ ده‌شارده‌وه‌و ده‌یوت: ئازاریکی ساده‌ له‌ قاچم دایه‌، پاش دوو مانگ شه‌له‌ل بوو،
 کاتی‌ک پرسیارمان لی ده‌کرد، ده‌یوت: ئازاریکی ساده‌یه‌و (إنشاء الله) نامینیت، دوا‌ی
 مانگی‌ک ته‌واو په‌کی که‌وت و له‌ پو‌یشتن که‌وت و نه‌یده‌توانی ب‌پوات، له‌ ژووری نه‌خۆشخانه‌
 دکتۆریکی تورکی و وه‌رگێرێک و سسته‌ری‌کمان له‌گه‌ڵ بوو، دکتۆره‌که‌ پێ‌ی و‌تین: قاچی
 تووشی شێرپه‌نجه‌ بووه‌، سی ده‌رزی کیمیاوی ده‌دریختی، به‌لام دوا‌ی مووی سه‌ر و
 برۆکانی به‌ته‌واوی ده‌پو‌یتسه‌وه‌، من و باوکی و مامی کاتی‌ک هه‌واله‌که‌مان بیست تووشی
 شه‌ل‌ژان و حه‌په‌سان و شو‌ک هاتین، دانیشتین و زۆر به‌تاس و به‌ کول ده‌گریاین، به‌لام
 ئەفنان هه‌ردوو ده‌ستی خستبووه‌ سه‌رده‌می و زۆر دلخۆشبوو ده‌یوت: ((الحمد لله،
 الحمد لله، الحمد لله)) نزیکم کرده‌وه‌ له‌خۆم و باوه‌شم پیا‌کردو له‌تامیزم گرت، به‌ده‌م
 گریان‌ه‌وه‌ پێ‌م و‌ت: ئەفنان چیه‌؟ ئەویش و‌تی: دایکه‌ سوپاس بۆ خوا موسیبه‌ته‌که‌ له‌خۆم
 دایه‌ نه‌ک له‌ ئاینه‌که‌مدا، به‌ده‌نگی به‌رز هاواری ده‌کردو سوپاسگوزاری خوا‌ی ده‌کردو
 ده‌یوت: سوپاس بۆ خوا هه‌موانیش به‌و په‌پی سه‌رسامی و سه‌رسوپمانه‌وه‌ ته‌ماشایان
 ده‌کردو لی‌یان ده‌پوانی، منیش خۆم زۆر به‌چوک هاته‌ پێ‌ش چاو، کاتی‌ک چاو‌م به‌ کچه‌
 بچکۆله‌که‌م و باوه‌رپه‌ به‌رزه‌که‌ی که‌وت، هه‌لو‌یسته‌که‌ی زۆر کاریگه‌ر بوو له‌ دل‌مان، دکتۆرو
 وه‌رگێرو سسته‌ره‌که‌ کاتی‌ک ئاستی باوه‌رپی به‌رزی ئەفنانیان بینی ده‌ستبه‌جی موسلمان
 بوون، جا پێ‌ش ئەو‌ه‌ی ئەفنان ده‌ست بکات به‌ چاره‌سه‌ر به‌ به‌کارهێنانی ده‌رزی
 کیمیاوی، مامی داوا‌ی لی‌کرد که‌ سه‌ر تاشی‌کی بۆ ئاماده‌ بکه‌ن تا قژی ب‌پێ‌ت پێ‌ش ئەو‌ه‌ی
 به‌ چاره‌سه‌ره‌که‌ هه‌لبوه‌ریت، به‌لام ئەو زۆر به‌ توندی به‌رپرچی دایه‌وه‌ و په‌تیکرده‌وه‌،
 هه‌ول‌مدا قه‌ناعه‌تی پێ‌بکه‌م، و خواستی مامی جیبه‌جی بکات، به‌لام ئەو پازی نه‌ده‌بوو و

دهیوت: من نامه‌وێت بێ به‌ش بم له پاداشتی هەر تالە قزێکی سهرم که هه‌ڵده‌وه‌رێت، منو هاوسهره‌که‌م و نه‌فنان به‌یه‌که‌م فرۆکه‌ به‌پێکه‌وتین بۆ نه‌مریکا به‌مه‌به‌ستی چاره‌سه‌ر کردنی نه‌فنان، کاتی‌ک گه‌یشتی‌نه‌ نه‌وی، دکتۆرێکی نه‌مه‌ریکی ئافه‌رت، که ماوه‌ی (۱۵) سال له‌ سعودیه‌ کاری کردبوو، هه‌ندی وشه‌ی عه‌ره‌بی به‌ باشی ده‌زانی، و چاو پێکه‌وتنی له‌گه‌ڵ کردین، کاتی‌ک نه‌فنان نه‌وی بینی پرسیا‌ری لێ‌کرد: ئایا تۆ موس‌لمانیت؟

نه‌ویش وتی: نه‌خێر.. نه‌فنان له‌گه‌ڵ خۆی بردی بۆ یه‌کی‌ک له‌ ژووره‌کان و له‌گه‌ڵیدا دانیش‌ت و ده‌ستی کرد به‌ بانگ‌کردنی بۆ ئیسلام، دکتۆره‌که‌ هات بۆ لام و چاوه‌کانی پر بپوون له‌ نه‌سرین و فرمێسک وتی: من ماوه‌ی (۱۵) ساله‌ له‌ سعودیه‌م، که‌س بانگی نه‌کردوم بۆ ئیسلام، که‌چی ئێستا نه‌و که‌چه‌ بچکۆله‌ هاتوه‌، و دوا‌ی موس‌لمان بوونم لێ ده‌کات، نه‌وه‌ منیش بریارمدا که‌ له‌سه‌ر ده‌ستی موس‌لمان بېم، له‌ نه‌مریکا پێیان وتین: هیچ چاره‌سه‌ریکی نیه‌ ته‌نها نه‌وه‌ نه‌بی‌ت قاچی بېرپه‌نه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی شیر په‌نجه‌که‌ی نه‌گاته‌ سه‌یه‌کانی و بیکۆزیت، نه‌فنان نه‌ده‌ترسا له‌وه‌ی که‌ قاچی بېرپه‌نه‌وه‌، به‌لکو نه‌و خه‌می دایک و باوکی هه‌بوو، پۆزێک له‌ پۆزان نه‌فنان له‌ پێگه‌ی (ماسنجه‌ر) وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ یه‌کی‌ک له‌ هاو‌پێ‌کانی ده‌کرد به‌ ناوی (پانیا) و پرسیا‌ری لێ‌ده‌کرد، نه‌فنان وتی: پات چۆنه‌ پێگه‌یان پێ بده‌م قاچم بېرپه‌نه‌وه‌ (پانیا) هه‌ولیدا دلنیاو ئارامی بکاته‌وه‌ و پێی وت: ده‌توانن قاچی‌کی به‌ دیلت بۆ دابنێن، به‌لام نه‌فنان وه‌لامی دایه‌وه‌ به‌ ته‌نها وشه‌یه‌ک و وتی: من غه‌می قاچم نیه‌، به‌لکو ته‌نها هیواو ئاواتی من نه‌وه‌یه‌ کاتی‌ک خه‌ستمانه‌ ناو گۆرپه‌وه‌ به‌ بپواوه‌ بچمه‌ ناویه‌وه‌، پانیا ده‌لێت: پاش وه‌لامه‌که‌ی نه‌فنان هه‌ستم کرد که‌ من له‌ به‌رامبه‌ر نه‌ودا بچکۆله‌م و له‌ هیچ تێناگه‌م، من هه‌موو بیرو نه‌ندیشه‌م لای نه‌وه‌یه‌ له‌ داها‌تو‌دا چۆن ده‌ژی، به‌لام بیر‌کردنه‌وه‌ی نه‌و زۆر له‌وه‌ به‌رزو بالا‌تره‌، نه‌و بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ چۆن ده‌مریت، دایکی ده‌لێت: پاش نه‌وه‌ی قاچی (نه‌فنان) مان برپه‌وه‌ گه‌راپه‌نه‌وه‌ و بۆ (ریاض)، به‌لام نه‌وه‌ی کتوپر بوو شیرپه‌نجه‌ گه‌یشه‌ سه‌یه‌کانی، ئیدی حا‌له‌ ته‌که‌ی زۆر نا‌ئومێدانه‌ بوو، به‌ جۆرێک له‌سه‌ر جێگه‌ دایاننا‌بوو که‌ به‌ ته‌نیش‌تی‌وه‌ دوگمه‌یه‌ک هه‌بوو، ته‌نها به‌ ده‌ستنان به‌ دوگمه‌که‌دا ده‌رزیه‌کی سڤکه‌ر و ده‌رزیه‌کی موغه‌زی ده‌هاته‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ری، له‌ نه‌خۆشخانه‌ ده‌نگی بانگ نه‌ده‌بیس‌تراو نه‌فنانیش له‌ حا‌له‌ تێکی بێ ئاگاییدا بوو، به‌لام ته‌نها به‌ هاتنی کاتی نوێژ یه‌کسه‌ر ده‌هاته‌وه‌ هۆش خۆی به‌بێ نه‌وه‌ی که‌س خه‌به‌ری بکاته‌وه‌ و به‌ ئاگای به‌ی‌نی‌ته‌وه‌، داوا‌ی ناوی ده‌کرد و

ده‌ستنوژی ده‌گرت و نوژی ده‌کرد، پزیشکه‌کان پێیان وتین: مانه‌وه‌ی له نه‌خۆشخانه هه‌چ سوود و که‌لکیکی نیه‌و ته‌نها پۆژیک یا دوو پۆژی ماوه و ژیان به جیدیلێ، پۆژیک خیزانی مامه‌ی هات بۆ سه‌ردانی و منیش پیم وت: له ژوره‌وه نوستوه، کاتیک چوه ژوره‌وه شله‌ژاو چه‌ساو پاشان ده‌رگا که‌ی داخست، ترسام له‌وه‌ی (ئه‌فنان) شتیکی به‌سه‌ر هاتبێ، خۆم پینه‌گیراو چوم بۆ لای، ده‌رگای ژوره‌که‌م کرده‌وه‌و پاچله‌کیم و سه‌رسام بووم، چیم دی؟ گلۆپه‌کان کوژاونه‌ته‌وه‌و ده‌م وچاوی (ئه‌فنان)یش له‌نیوه‌ندی ئه‌و تاریکه‌دا بریسکی دیت و ده‌دره‌وشیته‌وه، منی بینێ و زه‌رده‌خه‌ گرتی و وتی: دایکه وه‌ره‌ خه‌وێکم بینیه‌و بۆت بگێرمه‌وه، منیش ووتم: خیر ده‌بێ (إنشاءالله) وتی: له‌خه‌مدا بینیم من بووكم و له‌ پۆژی گواستنه‌وه‌دام و کراسیکی سپی گه‌وره‌م پۆشیبوو، تۆ و ماله‌وه‌ هه‌مووتان له‌ ده‌ورم بوون، هه‌موویان دلخۆش بوون به‌ شووکرده‌که‌م ته‌نها تۆ نه‌بیته‌ ئه‌ی دایکه، پرسیارم لێکرد گومان ده‌به‌یت لێکدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ت چی بیته‌؟ وتی: هه‌ست ده‌که‌م که‌ ده‌رمم هه‌موویان له‌ بیرم ده‌که‌ن و ده‌چن به‌لای کاری خۆیانه‌وه‌و به‌ ئاسووده‌یی و خۆشیه‌وه‌ ژیانی خۆیان ده‌گوزهرێنن، ته‌نها تۆ نه‌بیته‌ ئه‌ی دایکه، به‌رده‌وام یادم ده‌که‌یت و غه‌م و خه‌فه‌ت بۆ جیا‌بوونه‌وه‌و دوورکه‌وتنه‌وه‌م ده‌خۆیت.

ئه‌فنان پاستی وت: من ئێستا که‌ چه‌ڕۆکه‌که‌ ده‌گێرمه‌وه‌ له‌ ناخه‌وه‌ ده‌کوێم و ده‌سوێتم، هه‌رکاتیکیش بیرێ لێده‌که‌مه‌وه‌ غه‌مبار ده‌یم و بۆی خه‌فه‌تی بۆ ده‌خۆم، کۆتایی به‌خته‌وه‌ری پۆژیک له‌ پۆژان له‌ نزیک ئه‌فنان دانیشتبووم، من و دایکم بووین ئه‌فنانیش له‌سه‌ر جێگه‌که‌ی پالێدابویه‌وه، له‌ پڕ خه‌به‌ری بوویه‌وه، و وتی: دایکه‌ نزیک به‌ره‌وه‌ لێم ده‌مه‌وێت ماچت بکه‌م، ماچی کردم و پاشان وتی: ده‌مه‌وێت لاکه‌ی تری پوومه‌تیشته‌ ماچ بکه‌م، منیش لێی نزیک بوومه‌وه‌ و ماچی کردم، دواتر گه‌رایه‌وه‌ سه‌ر جێگا که‌ی پالگه‌وت و دواتر پویکرده‌ قیبله‌ و وتی: (أشهد أن لا إله إلا الله) تا (۱۰) جار دووباره‌ی کرده‌وه‌ پاشان وتی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله) پاشان گیانی ده‌رچوو گه‌رایه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگاری خۆی بۆنی میسک پاش وه‌فاتی و مردنی ئه‌و ژوره‌ی که‌ تییدا مردو کۆچی دوا‌ی کرد، تا ماوه‌ی (۴) پۆژ بۆن و به‌رامه‌ی میسکی لێ ده‌هات.

سەرگۆزەشتەى سىيەم

رۆڤە شیرینه‌کەم

خوێنەرى بە‌پێز: ئەم چەرۆکەى بۆتانى ئەگێرپەوه پاستەقینەى و زۆر کاریگەرە، (راشید) خۆى بۆمان دەگێرێتە‌وه و دە‌لێت: تە‌مەنم لە (۲۰) سالى تێنە‌پەرپىبوو، کە یە‌کەم کۆرپە‌مان بوو، بە‌رده‌وام ئە‌و شە‌وه‌م لە یاده.

لە دەرە‌وه لە‌گە‌ڵ کۆمە‌ڵە برادەرێک دانیشتبووین، کۆپى ئە‌و شە‌وه‌مان پەر بوو لە قسەى بى سوود و غەیبەت و گالته‌کردن بە یە‌کترى، زۆرجار من جله‌وى کۆرپە‌کەم دە‌گرتە دە‌ست کە ئە‌وانم بە پێکە‌نین دە‌هێنا، ئە‌وانیش پى دە‌کە‌نین بە قسە‌کانم.

لە یادمە ئە‌و شە‌وه زۆریانم بە پێکە‌نین هێنا، چونکە من زۆر بە جوانى دە‌متوانى لاسایى خە‌لکى بکە‌مه‌وه بە‌جۆرێک، کە دە‌نگى خۆم دە‌گۆپى وە‌کو دە‌نگى ئە‌و کابرایە‌م لێ‌دە‌کرد، کە گالته‌م پى دە‌کرد.

بە‌لى.. بە‌و شێ‌وه‌یه گالته‌م بە‌و دە‌کرد بە‌و دە‌کرد کە‌س لە برادەرە‌کانم پزگارى نە‌دە‌بوو.. لە یادمە کە ئە‌و شە‌وه گالته‌م بە‌کابرایە‌کى کوێر کرد، کوێرە‌کە لە بازاردا دە‌پۆشت، منیش پێم خستە سەر پێى ئە‌ویش ساتمە‌ى کردو بە‌دە‌ما کە‌وت، منیش لە قاقای پێکە‌نینمدا بە‌جۆرێک کە خە‌لکى هە‌موو سە‌یریان دە‌کردم.

کە‌چى کوێرە داماوە‌کە ئاهێکى قۆلى هە‌لکێشا و سە‌رى داخست و هە‌ندى چرپە چرپى کرد، بە‌لام من نە‌مزانی چى و‌ت: پاشان هە‌روه‌کو جارێ بە کاتێکى درە‌نگ چوومه‌وه مال، بینیم واخیزانه‌کەم چاوە‌پوانم دە‌کات، دیار بوو حالى زۆر شپزە بوو، بە‌پەرۆشە‌وه پێى و‌تم: لە کوێ بویت؟

منیش بە‌گالته‌وه پێم و‌ت: لە سەر مە‌ریخ بووم، خۆ دیاره لە لای برادەرە‌کانم بووم، بە‌لام دیار بوو زۆر شە‌کەت بوو، بۆیه پێى و‌تم: (پاشید) من زۆر شپزەم کاتى منال بووم نزیك بوە‌ته‌وه، بینیم فرمێسک لە چاوە‌کانى دێته‌ خوار.

هه‌ستم کرد خیزانه‌که‌م فه‌رامۆش کردوه، له مه‌ودوا ده‌بیټ زوو بی‌مه‌وه، و ئاگام لټی بیټ، به تایبته‌که ئیستا سکی له مانگی نۆیه‌می دایه.

که زانیم زۆر شپ‌زیه به په‌له بردم بۆ نه‌خۆشخانه، بردمه ژووری له دایک بوون و ده‌ستم کرد به‌چاوه‌پوانی، به‌لام دیار بوو منډال بوونه‌که تاخیر ده‌بوو، منیش ئارامیه‌کی وام نه‌بوو چاوه‌پوان بم، بۆیه ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌م جی هیشت تاكو نه‌گه‌ر شتیك بوو مژده‌م پێیده‌ن.

به‌لټی.. کاتی چومه‌وه مال پشویه‌که‌مدا دواي کاترمیڤیک له نه‌خۆشخانه‌وه ته‌له‌فۆنیان بۆ کردم، و وتیان: خیزانه‌که‌ت کوپ‌یکي بووه، منیش به‌په‌له پۆیشتم بۆ بینینی ئه‌و کوپه‌ی، که بریارماندا بوو نه‌گه‌ر بیټ ناوی لټینیڤین (جاسم).

به‌پراستی به‌په‌له گه‌یشتمه نه‌خۆشخانه، سه‌یاره‌که‌م به‌په‌له پاگرت و به‌ره‌و پرس‌گه پۆیشتم، و وتم: خیزانه‌که‌م له کام ژووردايه؟

به‌لام نه‌وان وتیان: بپۆ بۆ لای ئه‌و پزیشکه ئافره‌ته‌ی، که سه‌ره‌پرشتی خیزانه‌که‌ت ده‌کات، هاوارم کرد کام پزیشک؟

من ده‌مه‌ویټ (جاسم) ببینم وتیان: سه‌ره‌تا بپۆ بۆ لای پزیشکی سه‌ره‌پرشتیار. منیش چومه‌و لای پزیشکه‌که، پزیشکه‌که‌ش به‌خیرها‌تنی‌کی گه‌رمی لټکردم و پټی وتم: دانیشه، منیش دانیشتم باسی تاقیکردنه‌وه‌ی خوداو موصیبه‌تی بۆ ده‌کردم، که مروڤ شتیکی به‌سه‌ر هات ده‌بیټ به‌قه‌ده‌ری خوا پازی بیټ، نابیت ناشوکر بیټ. پاشان پټی وتم: ئه‌و کوپه‌ی که خیزانه‌که‌ت بویه‌تی نه‌خۆشی له‌چاوه‌کانیدا هه‌یه له‌وانه‌یه چاوی له ده‌ست بدات.

به‌لټی.. هه‌والټیکی زۆر ناخۆش بوو، بۆیه به‌داماوی ده‌ستم له‌ژێر سه‌رم دانا خه‌یال بردمیه‌وه له ناکاو ئه‌و پیاوه کوپ‌یره‌م بیرکه‌وته‌وه، که به‌ر پینه‌م دایه‌و به‌ربۆوه‌و دۆ‌عی لټکردم، مروڤ چ بچینیټ ئه‌و ده‌دوریت‌ه‌وه.

به‌م شیوه‌یه به‌داماوی مامه‌وه نه‌مزانی چی بلی‌م، هه‌رچۆن بیټ سوپاسی پزیشکه‌که‌م کردو پۆیشتم بۆ بینینی خیزانه‌که‌م، بینیم خیزانه‌که‌م سوپاسی خواي ده‌کرد، چونکه باوه‌ری پته‌و بوو به‌قه‌ده‌ری خوا.

خيزانه ڪم به رده وام ٺاموڙگاري ده ڪردم، ڪه واز بينم له گالته ڪردن به خه لکي و ده يوت: ڪوپر به سه نه وهنده سه رزه نشت و گالته به خه لکي مه ڪه.

به هه رحال له نه خوڻخانه ده رچووين، و(جاسم) يشمان له گه ل دابو، چووينه وه بو مال. به راستي من زور بايه خم به و ڪوپر نه ده دا به جوڙيڪ ڪه وام داده نا هر له ماليش نيه، هر ڪاتيڪيش بگريابا نه ويٽم به جي ده هيشت ده چوومه هو له ڪه ده خه وتم، به لام خيزانه ڪم زور بايه خي پي ده دا، و زوريشي خوش ده ويست، من رقم ليي نه ده بووه، به لام خوڻيشم نه ده ويست.

(جاسم) ڪه نزيڪي ساليڪ بوو زور به سه يري ڪاگو له ده ڪرد، پاشان ڪه ده ويست له سه ر پي بروات، بو مان ده رڪه وت، ڪه گوچيشه، بويه زياتر له سه ر دل م گران بوو.

ويڙاي (جاسم) خيزانه ڪم دوو ڪوپي تريشي هه بوو(عمر) و (خالد) سال هات و پويشت (جاسم) و براڪاني گه وره بوون، من هر گيز هه زم نه ده ڪرد له مال دانيشم، به رده وام له گه ل هاورپيڪانم له ده ره وه بووم، له راستيدا من وه ڪو توپيڪ و ابووم، ڪه هاورپيڪانم ياريان پي ده ڪردم، به لام خيزانه ڪم هر گيز بي ٺوميد نه ده بوو له ٺاموڙگاري ڪردن ڪه به رده وام داواي هيدا يه تي بو له خوا ده ڪردم، هر گيز له ڪاره قيژه وه نه ڪانم توڙه نه ده بوو، به لام زور دلته نگ ده بوو ڪه ده بييني (جاسم) م به لاهه ناوه و بايه خ به براڪاني ده ده م.

به لي.. (جاسم) گه وره بوو غمي منيش له گه ليده گه وره بوو، خيزانه ڪم له بنڪه ي ڪم نه ندانان ناوي (جاسم) ي تو مار ڪرد منيش پيگر نه بووم له و ڪاره ي هه ستم به پويشتني سال و مانگ و پوڙ نه ده ڪرد، پوڙه ڪانم بريتي بوو له ڪار و خه و و خواردن.

پوڙي هه يني بوو، ڪه گوڀان له ٿياني مندا پويده ڪاٽرمير (۱۱) ي به ياني بوو له خه و هه لاسام، نه و پوڙه بانگهيشت ڪرا بووم بو زه ماوه نديڪ، و خوم گوڀي و خوم بو ن خوش ڪرد، ده مويست برپوم له پويشتندا به ته نيشت هو له ڪه ماندا پويشتن ديمه ني (جاسم) هه لوه سته يه ڪي پي ڪردم بينيم وا به ڪول ده گرييت.

منيش زور به لامه وه سه ير بوو نه وه يه ڪم جاره بينم (جاسم) ٺاوا به ڪول بگريت، نه وه (۱۰) ساله له ته مه ني (جاسم) تيپه پيوه ٺاوپم ليي نه داوه ته وه، ويستم خوم له گيلي

بدھم، به ڏام نه متواني، چونڪه ده مبيست بانگي دايڪي ده ڪات ڪه چي من له وئ بووم بانگي مني نه ده ڪرد.

منيش ليئي نزيڪ بوومه وه و وتم: (جاسم) نه وه بڙ ده گري؟

ڪاتيڪ گوئي له ده نگم بوو گريانه ڪه ي ڀاگرت و هه لوه سته يه ڪي ڪرد، ڪه هه ستي ڪرد وا له ته نيشتم به ده سته بچو ڪه ڪاني ده يويست بزانيٽ له ڪوئمه و، ده بيٽ چي بڪات؟

بوم ده رڪه وت، ڪه ده يه ويٽ ليم دور بڪه ويٽه وه، وه ڪو نه وه وابو به زماني حال بلٽ: ئيسٽا هه ست ده ڪه ي ڪوپٽڪ هه يه به (جاسم) نه ي نه وه (۱۰) ساله ي ڀاڀردو له ڪوئ بوويت؟

به لي.. ورده ورده پويشت و چووه ٿورده ڪه ي خوي وتم: جاسم چي بووه بڙ ده گريه يت؟

سه رها له بهر گريان په تيڪرده وه پيم بلٽ، پاشان به نه رمي هه ولما هوي گريانه ڪه ي پوون بڪاته وه، (جاسم) هوي گريانه ڪه ي بڙ پوون ده ڪرده وه و منيش گويم بڙ گرتبوو، ده زانن بڙ ده گريا؟ هه موو ڪات (عمر) ي براي ده يبرد بڙ مزگه وت، به ڏام نه مڙو (عمر) دواڪه وتووه، چونڪه نوڙي هه ينيه و دوا ده ڪه ويٽ له پڙي يه ڪم شويني چنگ ناڪه ويٽ، بويه بانگي (عمر) ي ده ڪرد وه ڏامي نه بوو.

بانگي دايڪي ده ڪرد ڪه س نه بوو وه ڏامي بداته وه بويه نه ويش ده ستي ده ڪرد به گريان. بينيم فرميسڪ له چاوه ڪاني جوگه له ي ڪردوه، بويه نه متواني گوئ بڙ قسه ڪاني ڀاڳرم و ده ستم له سر ده مي دانا و وتم (جاسم) بڙ نه وه ده گريه يت؟ وتي: به لي..

چونڪه نه و گريانه ي (جاسم) م وه ڪو ته زووي ڪاره با هه موو جه سته مي داگرتبوو، بويه هاوپيڪانم و ده عوه ته ڪم له بير چوه.

وتم: (جاسم) خه فته مه خو ده زاني نه مڙو ڪي ده تبات بڙ مزگه وت؟ وتي: به لي.. (عمر) ده مبات بڙ مزگه وت، به ڏام (عمر) به رده وام دوا ده ڪه ويٽ.

وتم: نه خير به لڪو نه مڙو من بڙ خو م ده تبه م بڙ مزگه وت.

(جاسم) سەرسام بوو بپوای نەدەکرد، وای دەزانی گالتە ی پێ دەکەم، لە خۆشیان دەستی کرد بە گریان، منیش چاوەکانیم سڤیه وە دەستیم گرت و ویستم بە سەیارە ی بیەم، بە لām ئە و پەتی کردە وە بە سەیارە بپوات وتی: بابە گیان دیارە نازانی مزگەوت لیمانە وە نزیکە، بە پیادە دە پۆین بۆ مزگەوت، بە لێ... بەرە و مزگەوت چووین، کە چوومە ژوورە وە هەستم بە ترس و پەشیمانی دەکرد، بینیم مزگەوت پەرە لە خەلک، بە هەرحال لە پێزی یە کەم بۆ (جاسم) شوێنێکم بینیە وە، دانیشتین و گوێمان بۆ وتاری هەینی گرت، دوا ی تەواو بوونی نوێژی هەینی (جاسم) داوای لێکردم قورئانیکی بۆ بهێنم، منیش زۆرم پێ سەیربوو، چۆن دە خوێنێتە وە خۆ ئە و کوێرە، ویستم خۆم لێ ی بی ئاگا بکەم، بە لām ترسام هەستی بریندار بیّت، بۆ یە قورئانیکم بۆ هیئا، داوای لێکردم سورەتی (الکەف) ی بۆ بکەمە وە، بە هەرحال سورەتی (الکەف) م بۆ بینیە وە، قورئانە کە ی لێ وەرگرتم لە پیش خۆ ی داناو دەستی کرد بە خوێندنە وە ی، (سبحان الله) ئە وە هەموو سورەتی (الکەف) ی لە بەرە، ئاااا زۆر شەرمە زار بووم، هە لسام قورئانیکم هیئا دەستم کرد بە خوێندنی، هەستم دە کرد تە زوو بە هەموو جەستەم دادیّت، داوام لە خودا کرد لێم خۆشبێت و هیدایەتەم بدات، خۆم پێ پانە گیرا وە کو منڊال دەستم کرد بە گریان، هەندێ خەلک هیشتا لە مزگەوت مابوون نوێژی سونەتیان دە کرد، منیش لە شەرمە زاریا ویستم گریانە کە یان لێ بشارمە وە، بە لām نە متوانی بە لکو گریانە کەم تەووندتر بوو.

زۆر خۆم بە شەرمە زار دەزانی لە بەر گریان ئاگام لە هیچ نە مابوو، هەستم دە کرد (جاسم) بە دەستە بچکۆلەکانی چاوەکانم دە سڤێتە وە، بە شەرمە زاریە وە لە باوەشی خۆم گرت و توند کوشیم، سەیرم کردو لە دلی خۆمدا وتم: پۆلە گیان تۆ کوێر نیت، بە لکو من کوێرم کاتیک ئە و هاو پێ یە سەر لێشی و اووانە بەرە و ئاگریان دە بەردم.

پاشان بەرە و مال گە پاینە وە، خێزانە کەم زۆر نیگەرانی (جاسم) بوو، بە لām کە زانی من لە گەل (جاسم) چوومە تە نوێژی هەینی، نیگەرانیە کە ی بوو بە گریان ی خۆشی، لە و پۆژە وە یە ک نوێژم لە مزگەوت نە چوو، بە لێ... وازم لە دۆستە خراپەکانیشم هیئا، هاو پێ ی چاکم بۆ پەیدابوون، کە لە مزگەوت ناسیانم، ئە و کات لە گەل ئە و اندا هەستم بە ئاسودەیی دە کردو تامی باوەرم لە دلمدا سەری هە لدا، زۆر شتی چاکیان لێ فێر بووم، گویم لە وتاری مزگەوت دە گرت و نوێژی (ویترم) نە دە چوو، لە مانگی کدا چە ندان جار قورئانم خەتم

ده کړد، بهرده وام زمانم ته پرده کړد به زیږی خودا، داوا له خوا ده که م له و غه ییبه و
گالتانه ی ده مکړد لیم خوش بیټ.

هه ستم ده کړد له گه ل مال و منډاله کانم تی که ل بویمه وه، خوشی و پی که نین که پرایه وه
ناو مالمان، (جاسم) زور دلخوش بوو، سوپاسی خودام ده کړد له سر نیعمه تی هیډایه ت.

پوژیکیان هاوړیکانم بریاریاندا که شتیکی دور بکه ن به منیشیان وت: له گه لیان برپوم،
منیش دوو دل بووم له چوون، نوژی (نیستیخاره) م کړدو پرسم به خیزانه که م کړد، وام
دانا بوو پرتی بکاته وه، به لام زور خوشحال بوو، به لکو هانیسی دام، چونکه نه و ده بیینی
من پیشتر ده پویشتم بوی شوینی خراب به بی نیزی نه و، پووم له جاسم کړدو وتم:
(جاسم) گیان وامن که شت ده که م نه ویش باوه شی پیا کړد و خوا حافیزی لی کړدم.

به لی.. سه فهرم کړد سی مانگ و نیو له مال دور که وتمه وه، له م ماوه یه دا په یوه نیډیم
به ماله وه ده کړد، قسم له گه ل خیزان و منډاله کانم ده کړد، ناااا! که تامه زور بووم گوئی
بیستی ده نگی جاسم بم، به لام به داخه وه هر کاتی ته له فونم بوی ماله وه ده کړد (جاسم) یان
له قوتا بخانه بوو، یان له مزگه وت، چونکه له و کاته ی سه فهرم کړد بوو، ته نها گویم له
ده نگی نه و نه ده بوو، زور تامه زور بووم ناوتم ده خواست گویم له ده نگی بیټ.

هه موو جاریک که ته له فونم بوی خیزانه که م ده کړد ده موت: به پاستی زور تامه زوری
(جاسم) بومه و زور غه ریپی ده که م، خیزانه که شم، که گوئی له م قسه یه ده بوو زور پی
خوش بوو ده یوت: (جاسم) زور باشه که هاتی وه ده بیینی، به لام دواچار که ته له فونم
کړد، هه ستم کړد خیزانه که م ده نگی گورپاوه و پی که نینی نه ماوه.

دواي نه وه ی قسم له گه لیدا ته واو بوو پیم وت: سه لام له جاسم بکه، وتی: (إنشاء الله)
پاشان بی ده نگ بوو، به لی.. کاتی که کاره کانمان ته واو بوو، به ره و مال که پراینه وه،
هاتمه وه پیش ده رگای خومان، سوپاس بوی تو خویه گیان، که که پامه وه نیستا پر به دل
(جاسم) له باوه ش ده گرم، نیستا (جاسم) بزانیټ من له بهر ده رگام ده بیټ چه ند دلخوش
بیټ، جا ده ستم به رز کړده وه له ده رگامدا، خوزگه م ده خواست (جاسم) بیټ ده رگام لی
بکاته وه، به لام که ده رگا کرایه وه بینیم (خالید) ی کوپمه که ته مه نی (۴) سالان بوو،
منیش له باوه شم گرت و هه لمگرت، بابو هاته وه بابو هاته وه.

که چوومه‌وه مال نازانم بۆچی (أعوذ بالله)م کرد، خیزانه‌که‌م به‌ره‌و پووم هات بینیم په‌نگی گۆپاوه، که‌چی وای پیشان ده‌دا که هیچ نیه‌و دلخۆشه، پیم وت: ئه‌وه چیه؟ چی پوویداوه؟ وتی: هیچ نیه، نه‌وکاته (جاسم)م بیرکه‌وته‌وه وتم: ئه‌ی کوانی (جاسم)؟ خیزانه‌که‌م سه‌ری داگرت و بێ ده‌نگ بوو، بینیم فرمیسک به‌چاوه‌کانی دیته‌ خواره‌وه، هاوارم کرد، کوا جاسم، کوا جاسم؟

هیچ وه‌لام نه‌بوو، به‌لام که (خالیدی) کوپم گوئی لی بوو، وتی: باب‌ه گیان (جاسم) چووه به‌هه‌شت چووه لای خوا، خیزانه‌که‌م که گوئی له‌م قسانه‌ بوو خۆی پی پانه‌گیراو ده‌ستی به‌گریان کرد، منیش به‌سه‌ر ده‌ستا که‌وتم له‌ پر مه‌ی گریاندا، ئاااا (جاسم) گیان چه‌ند تامه‌ زۆر بووم که دیسان له‌ باوه‌شم بگرتبای (إنا لله وإنا إليه راجعون)، پاشان زانیم دوو مه‌فته پیش هاتنه‌وه‌م (جاسم) تووشی تایه‌کی قورس هاتبوو، خیزانه‌که‌م بردبوویه نه‌خۆشخانه، به‌لام تا که‌ی زۆر تووند بووه‌و به‌ری نه‌داوه، پاشان به‌م تایه‌ گیانی له‌ ده‌ست داوه، به‌لی.. به‌م شیوه‌یه پیحانه‌ی ژیانم وه‌فاتی کرد، زۆر شه‌رمه‌زار بووم، که سه‌ره‌تا باش نه‌بووم له‌گه‌لیدا، که‌چی هه‌ر به‌ فه‌زلی ئه‌و بوو خودا هیدایه‌تی دام.

بۆیه پیتان ده‌لیم: جیاوازی مه‌که‌ن له‌گه‌ل مندالە کانتان، نه‌گه‌ر خودا تاقیکردنه‌وه به‌مندالێکی وا یا شتیکی تر ئه‌وه ئارامی له‌سه‌ر بگرن و شوکرانه‌ی خوا بکه‌ن و ناشوکی مه‌که‌ن^(۱).

(۱) (بۆله شیرینه‌که‌م، فرمان عزیز نجار)

سه‌رگوزده‌شته‌ی چواره‌م

پیشه‌وا مالیک و مندالیک

پۆژێک پیشه‌وا مالیک له مندالیک نزیک ده‌بیته‌وه، که یاری به خۆل ده‌کات، جارێک ده‌گریه‌ت و جارێک پێده‌که‌نیت، له‌گه‌ڵ نه‌فسی خۆی ده‌دویت، پیشه‌وا مالیک لێی نزیک ده‌بیته‌وه له دلی خۆیدا ده‌لێت: سه‌لامی لێ بکه‌م یان نا، بۆچی سه‌لامی لێ بکه‌م؟ نا... با سه‌لامی لێ بکه‌م چونکه پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) سه‌لامی له منالان کردوه، جا له مناله‌که نزیک بۆوه، وتی: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) منداله‌که‌ش وتی: (وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته) پیشه‌وا مالیک.

پیشه‌وا مالیک سه‌ری سوپما وتی: ئه‌ی منال! چۆن ده‌زانیت من مالیکم؟ منداله‌که‌ش وتی: چۆن نازانم، پیشه‌وا مالیک وتی: دیاره تۆ زۆر زیته‌ل و زیره‌کیت، پرسیاریکت ئاراسته ده‌که‌م، منداله‌که وتی: فهرموو، پیشه‌وا مالیک فهرموی: جیاوازی نێوان نه‌فس و عه‌قل چیه؟ منداله‌که وتی: نه‌فس نه‌یهیشت سه‌لام بکه‌یت، به‌لام عه‌قل قه‌ناعه‌تی پێکردی و زانیت سوننه‌ته سه‌لام کردن، که‌واته هه‌رچی به گویی نه‌فس بکات خه‌ساره‌تمه‌ند ده‌بیته‌، پیشه‌وا مالیک فهرموی: باشه بۆ یاری به خۆل ده‌که‌یت؟ منداله‌که وتی: له‌م خۆله‌ دروست بووین و بۆ ئه‌م خۆله‌ش ده‌گه‌ڕێینه‌وه، پیشه‌وا مالیک فهرموی: باشه بۆچی ده‌گریه‌یت و بۆچی پێده‌که‌نیت؟ منداله‌که وتی: چونکه ده‌ترسم خوای گه‌وره بمخاته ئاگری دۆزه‌خه‌وه له‌به‌ر گونا‌هه‌کانم، هه‌ر کاتی بیر له دل و ده‌روونی به پێزو خۆش به‌ختی خوای گه‌وره ده‌که‌مه‌وه شاد ده‌بم.

پیشه‌وا مالیک وتی: باشه خۆ تۆ مندالیت و پاک و بی‌گه‌ردی بۆچی ده‌ترسی؟ منداله‌که وتی: چونکه هه‌موو جارێک چاوم لێیه‌ کاتی دایکم ئاگر ده‌کاته‌وه به داری گه‌وره، و پاشان به‌چیلکه، و داری بچوک ئاگره‌که خۆش ده‌کات تا به ته‌واوی گر ده‌گه‌ڕێت، بۆیه منیش ده‌ترسم به ئیمه ئاگری دۆزه‌خ گه‌رم بکریته.^۲

۱- ئه‌م پیاوه به‌پێژه یه‌کێکه له زانایانی سه‌رده‌می خۆی و یه‌کێکیشه له پیشه‌وا یانی سه‌ره‌مه‌ژه‌ب (خوای په‌وه‌ردگار له هه‌موویان پازی بیت)

۲- ئه‌سزینه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م، کۆکردنه‌وه‌ی ئاوات ئه‌بویه‌کر ئه‌حمه‌د، چاپی دووهم ۲۰۰۵.

سەرگوزەشتە ی پینجەم

رۆژی بەدر

(عبدالرحمن ی کۆپی عوف) دەلێت: لە پۆژی بەدردا لە پۆزی سوپادا وەستا بووم، کە پوانیم، لە لای راستم و چەمدا دوو گەنج وەستان، وەکو ئەوەی بەشیایان نەزانم (لەبەر مندالی)، یەکیکیان بەنهیانی، بێ ئەوەی بهیالی هاوڵەکی ئاگادار بێ وتی: مامە گیان ئەبوجەلم پیشان بدە، منیش وتم: ئەبو جەلمت بۆچیە؟ وتی: هەوالم پێدراوە، کە جنیوی بە پیغەمبەری خوا داوە، وتی: بەو خوایەکی کە گیانی منی بەدەستە، ئەگەر ببینم ناھیالم سیبەرمان جیا بێتەو، هەتا یەکیکمان ئەوێتر نەکوژی، منیش بەمە سەرسام بووم، دەلێت: ئەوی تریش دەستی تێژەندم و هەمان هەلوێستی نواند، ئەوەندە ی بێ نەچوو سەیرم کرد دەبینم ئەبو جەلم لەناو خەلگەدا هات وچۆ دەکات، وتم: نابینن؟ ئەو ئەو پیاوێه ئێو هەوالی دەپرسن.

دەلێت: بەشمشێرەکانیانەو هەلمەتیان دایە سەری هەتا کوشتیان، پاشان چوونە خزمەت پیغەمبەری خوا(ﷺ)، پیغەمبەر(ﷺ) فەرموی: (أیکما قتله)؟ واتە: کامتان کوشتتان؟ هەریەکەیان دەیوت: من کوشتم، فەرموی: (هل مسحتما سيفیکما)؟ واتە: شمشێرەکانتان سەپوون؟ وتیان: نەخێر، ئەمجا پیغەمبەری خوا(ﷺ) سەیری هەردوو شمشێرەکی کرد، فەرموی: (کلاکما قتله) واتە: هەردووکتان کوشتووتانە، ئەو دوو مندالەش (موعادی کۆپی عەمری کۆپی جەمموح(ﷺ) و مووعەوێ کۆپی عافوپا(ببون، سەرەنجام پیغەمبەری خوا(ﷺ) کەلوپەلە دەستکەوتەکی ئەبو جەلمیدا بە (موعادی کۆپی عەمری کۆپی جەمموح)، چونکە مووعەوێ هەر لەو جەنگەدا بە پلە ی شەهیدی گەشت.

ئێبنو ئیسحاق دەلێت: (موعادی کۆپی عەمری کۆپی جەمموح) دە ی وت: گویم لە خەلکی بوو، ئەبو جەلمیش وەک لەناو دارستانیکی چرپا بێت و دەوری درابی، دەیانوت: کەس دەستی ناگاتە ئەبولحەکەم، کە ئەمەم بیست، خستە ئەستۆی خۆمەو، و بەرەو

پووی پۆیشتم، که لیی نزیك که وتمه وه، هه‌لمه‌تم دایه سهری و شمشیریکم لی‌دا، و نیوه‌ی قاجیم قرتاند و په‌پی، ده به خوا کاتیك که په‌پی به و ناوکه‌م شو بهاند، که له ژیر ده‌سکه‌واندا ده‌رده په‌پی ده‌ی وت: عیکه‌مه‌ی کوپی شمشیریکیدا له‌سهر شانم و قۆلمی په‌پاند، و ته‌نها به پیستیکی لاتهنیشتمه‌وه‌م هه‌لواسرا بوو، و جه‌نگ و کوشتار ئه‌وی له بیر بردبوومه‌وه، سه‌رانسه‌ری ئه‌و پۆژه‌م خه‌ریکی جه‌نگ و کوشتار بووم، و قۆله‌که‌شم به دوا‌ی خۆمدا پاده‌کی‌شا که ئازاری دام، پیم خسته سهری و خۆم به سه‌ریدادا و فری‌مدا، پاشان که ئه‌بو جه‌هل به زامداریی که وتبوو (موعه‌وه‌ن) یش دای به لای داو به شمشیریک له جووله‌ی خست، و له‌گیان کی‌شدا بوو به جیی هیشت، (موعه‌وه‌ن) یش خه‌ریکی کوشتار بوو هه‌تا شه‌هید بوو، به‌لام (موعاذی کوپی عه‌مری کوپی جه‌مموح) هه‌تا سه‌رده‌می خه‌لیفه عوسمان ژییانی برده سهر.^۱

سه‌رگوزده‌شته‌ی شه‌شه‌م

یادگاری لاویتی

ده‌میك بوو باوكم ئالوده‌ی (شه‌پاپ و مه‌ی) خواردنه‌وه بوو وه‌ك خویه‌ك هه‌ردوو براكانیشمی فی‌ر كردبوون، كه له‌ته‌مه‌ندا له‌من گه‌وره‌تر بوون، دایكم می‌زی زۆر به‌جوانی بۆ ده‌پازاندنه‌وه، خزمه‌تی باشی ده‌كردن، گه‌ر شه‌ویك وه‌ك پټوویست کاریان بۆ نه‌كات ئه‌وا دایكم پووبه‌پووی هه‌په‌شه‌و قسه‌ی ناخۆشی باوكم ده‌بۆوه، یان به‌كارتی (ته‌لاق دان) ئاگادارده‌كرايه‌وه، له‌گه‌ره‌ك زۆر جار سه‌رزنه‌شت ده‌كراین، ده‌نگمان ده‌پۆیشه‌ ده‌ره‌وه‌ی مال، منیش به‌و كرداره‌ی ماله‌وه‌مان زۆر دل‌گران بووم چه‌ندین جار هه‌ولمدا بوو، بۆ سودبوو، دایكم زۆر منی خۆش ده‌ویست به‌ پټچه‌وانه‌ی باوكمه‌وه، براكانیشم خۆشیان ده‌ویستم، به‌لام كه‌ باسی حه‌رام و حه‌لال له‌لایان ده‌كرد تووپه‌ ده‌بوون، زۆر جار باوكم به‌ خواجه‌رستی من سه‌رسام ده‌بوو كه‌ گه‌نجم و بۆ خوا ده‌ژیم و به‌ فه‌رمانی كاردكه‌م، و وه‌ك ئه‌وان نیم له‌ كارو كرده‌وه‌دا، جوان له‌ یادمه‌ شه‌ویك زۆرم برا گه‌وره‌كه‌م هاندا كه‌ وازبه‌یئێ و تم: (كاكه) ده‌زانیت ئه‌م ئاره‌ق خواردنه‌وه‌یه چه‌ند خراپه‌ له‌ پووی ماددی و مه‌عنه‌وی خیرت ده‌گات دووركه‌ره‌وه‌ لێ، مه‌ی چاره‌سه‌ری زامه‌كانتان نیه، به‌لام گوێی پێنه‌دا كارتیكه‌ر نه‌بوو له‌ ناخیان ساده‌ بوو، بۆیه ده‌ی وت: دینی خۆت بۆ خۆت دینی خۆم بۆ خۆم، له‌ یادم نه‌چیت من بچوكترین ئه‌ندام بووم له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ندیك نه‌رمیان ده‌نواند به‌رامبه‌رم.

قوتابی قۆناغی دواناوه‌ندی بوم جار جاره‌ش چاوم له‌ ده‌ستی باوكم بوو بۆ خه‌رجی قوتابخانه‌و پێداویستیه‌كانم، خوا دایكم پوو سپی بكات زۆر جار به‌نه‌یتی باوكمه‌وه ده‌ست گیرۆی ده‌كردم.

شه‌ویكی زستان زۆر سارد بوو، چونكه‌ شه‌وی پێشتر به‌فریكی زۆر باریبوو ئه‌مشه‌ویش ساردیه‌كه‌ی بۆ ئه‌ندازه‌ بوو، له‌په‌نجه‌ره‌كه‌وه سه‌یری ده‌ره‌وه‌م ده‌كرد، كلوه به‌فر وورده‌ وورده‌ ده‌بوونه‌ میوانی سه‌ر زه‌وی، ئای ئای، كه‌ جوانن " له‌ ده‌مه‌ ده‌می خه‌وتندا بوو

چوومه ژووره‌که‌ی باوکم و براکانم نه‌وان سه‌ر گهرمی ئاره‌ق خواردنه‌وه بوون، و دوور له‌خوا ده‌ژیان، ته‌سجیلیان کردبۆوه منیش به‌ ده‌نگیکی نه‌رم و نه‌وی بانگی باوکم کرد، بابە گیان بابە گیان! حەز دەکەم ئاگات لێم بێت، باوکم که بتلە ئاره‌قه‌که‌ی له‌سه‌ر میژه‌که‌ دانا بوو ئاوپێکی به‌لای مندا دایه‌وه‌ و‌تی: ها شه‌وشیت چیت؟ خه‌وت دیوه‌؟ یان ئیمه‌ ده‌خۆینه‌وه‌ و‌تۆی گرتوه‌؟ بێزارمان مه‌که‌ ده‌لێی چی؟ و‌تم: بابە گیان! ببوره‌ له‌م کاته ناشایسته‌یه‌دا هاتمه‌ ژووره‌وه‌ حەزم ده‌کرد کاتیکی تر بوايه‌، به‌لام که‌ی تۆ کاتت بۆ پیاچوونه‌وه‌ و‌ گرفته‌کانی ئیمه‌ ته‌رخان کردوه‌وه‌، ناچارم کاتت لی بگرم بلیم: نه‌گه‌ر ماله‌که‌مان ئاگری تیبه‌رییت بسوتیت تۆ چی ده‌که‌یت، هاوارو پاکه‌پاک بۆ به‌رو دراوسێ، که‌چی برا گه‌روه‌که‌م ده‌نگی به‌رز کرده‌وه‌ و‌تی: نا بابە وازی لیبێنه‌ که‌ ماله‌که‌ سووتا نه‌میشی تیده‌خه‌ین و‌ نه‌جاتمان ده‌بیّت، باوکم و‌تی: پۆله‌ لاچۆ و‌ازمان لیبێنه‌ ئاگری چی و‌ شتی چی، هه‌ستم به‌شه‌ق پارچه‌ پارچه‌ ده‌که‌م خۆتم پێ به‌ کوشت مه‌ده‌؟

برا که‌ی ترم تا نه‌و کاته په‌رداخه‌که‌ی هه‌چی تیا نه‌ما بوو و‌تی: ئیمه‌ سه‌رگه‌رم ده‌که‌ین یا شه‌پ ده‌که‌ین ده‌با هه‌ر بلێ کاکم ده‌یه‌و‌یت ئیمه‌ دوور خاته‌وه‌ له‌ شه‌پاب، به‌لام ناتوانیت ناشیه‌و‌یت هاو میژ و‌ هاو ده‌رمان بێت، ده‌وازی لیبێنن، و‌تم: راست ده‌که‌ن، به‌لام ده‌بیّت یان من بم نه‌مشه‌و یان ئیوه‌؟

باوکم! زۆر قسه‌ی پێ و‌تم و‌ ده‌ری کردم ده‌ره‌وه‌، و‌تم: بابە گیان! پێم ناخۆشه‌ به‌لام با ئامۆزگاریه‌کانم یادگاری بیّت له‌لات، به‌لام بێ سوود بوو، نه‌وانیش پالیاان پێوه‌نام تا ده‌رگای ده‌ری کاتیکم زانی به‌رچاوم لیل و‌ تارێک بوو، ناو ده‌مم تامی سویری پێگه‌یشت، به‌ ده‌ما که‌ و‌تم به‌ناسته‌م گویم لی بوو له‌ ده‌نگی ده‌رگا که‌، که‌ به‌ توندی له‌سه‌ری داخستم و‌ چووه‌ ژووره‌وه‌، که‌ سه‌یرم کرد خوینیکی باش له‌ ده‌م و‌ ده‌ستم پۆشیتبوو، چه‌ند ملیمه‌ترێک به‌فریش له‌سه‌ر پشتم باری بوو، له‌ ئاکامدا بۆم ده‌رکه‌وت ده‌ستم به‌ ده‌رگا که‌وه‌ بووه‌ و‌ شه‌قیکیش له‌ لاشه‌و ویلگه‌م هه‌لدراوه‌، ئیتر له‌ هۆش خۆم چوو بووم، به‌و حاله‌وه‌ پازی نه‌بووم، بۆیه‌ و‌تم: خواجه‌ گیان! نه‌مه‌ تاکه‌ی وا ده‌ژین، خواجه‌ گیان! دلایان نه‌رم بیّت، ده‌ستم بۆ ئاسمان به‌رز کرد تا له‌ تواناما بوو له‌ خوای میهره‌بان پارامه‌وه‌، زۆر سه‌رمام بوو هه‌لده‌زیم، له‌پی ده‌سته‌کانم به‌فراوی ده‌بوون، نه‌مجا زانیم نیوه‌ی شه‌وه‌ هه‌ر له‌ناو به‌فره‌که‌ پووم له‌ قیبله‌ کردو دوو پکات نوێژم کرد، دوا‌ی نوێژه‌که‌

وته‌ی ئه‌و پیاو چاکه‌م بیر که‌وته‌وه که ده‌یفه‌رموو: (زستان به‌هاری خواناسانه)، چونکه پۆژگارە‌کانی گه‌رمه‌و خواناسی تیا ده‌کات که پۆژووی سوننه‌ته، منیش به‌ به‌رگی خویناویه‌وه نوێژه‌که‌م نه‌جامدا، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که پیشه‌وا عومه‌ر(ؓ) کاتی خه‌نجه‌ره‌که‌ی لی‌درا به‌ جله‌ خویناویه‌که‌یه‌وه نوێژی کرد، هه‌روه‌ها پیشه‌وا نه‌حمه‌د به‌ به‌رگی خویناویه‌وه نوێژو خواپه‌رستی نه‌جام ده‌دا له‌ به‌ندیخانه‌دا، چونکه ناچار بوون، منیش ناچار بووم، جا له‌گه‌ڵ ته‌واو بووندا هه‌ر چیم له‌ پارانه‌وه‌و نزا زانی ده‌ستم کرده خویندنی نازانم فرمیسکی خوشی بوو یان ناخوشی له‌ زۆریه‌ی پارانه‌وه‌کانمدا ئه‌م ئایه‌ته پیرۆژه‌م دووباره‌ ده‌کرده‌وه ﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴾ سورة إبراهيم: (٤١).

واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له‌من و باوکم و دایکم و هه‌موو بڕواداران ببوره‌و خوش بیه، له‌ پۆژیکدا که لی‌پرسینه‌وه ده‌کری و پژی دوا‌یی به‌رپا ده‌بی. ئه‌جا به‌ده‌م گریان‌ه‌وه زۆر دۆعام بۆ باوکم و براکانم ده‌کرد، هه‌رچه‌نده زۆر هیلاک بووم، به‌لام له‌ ناخه‌وه له‌سه‌ره‌تای خوش گوزه‌رانیدا بووم، له‌ یادم نه‌چیت قسه‌یه‌کی پیاو چاکیکم بیرکه‌وته‌وه که ده‌یفه‌رموو: (خوا‌ی گه‌وره له‌ نیوان بانگی مه‌غریب و عیشادا کاره‌کان ئاسان ده‌کات و ده‌یگه‌یه‌نیتته ئامانجی خۆی)، به‌لام من داوای چاکسازی زۆر خیرام ده‌کرد که ده‌فه‌رموی: (کن فیکون) له‌ نیوان پیتی(ک) و پیتی(ن)دا ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م هه‌یه، ده‌مویست له‌و ماوه‌که‌مه‌دا خوا‌ی گه‌وره‌ پارانه‌وه‌که‌م گیرا بکات.

کاتی‌کم زانی ده‌نگی ده‌رگا که هاته‌ به‌ر گویم کرایه‌وه، پاش چه‌ند هه‌نسکی‌ک له‌ قولپی گریان هه‌ستم به‌ بیستنی گریان کرد، به‌لام له‌ناخ و دل‌ما هه‌ر دۆعام ده‌کردو به‌رده‌وام بووم، هه‌ستم کرد ده‌ستی‌کی گه‌رم پوهیه‌کی گه‌رم و ته‌ر له‌ په‌نا گوێ‌چکه‌م که‌وت، جوان هه‌ستم کرد که ئه‌مه‌ یه‌کی‌که، به‌لام وام هه‌ست نه‌کردو بۆی نه‌چووم که باوکم بی‌ت، وتم: په‌نگه‌ دایکم بی‌ت، چونکه ئه‌وه‌نده‌ی دایک به‌ سۆزه، باوک وانیه، به‌بیرم هات که باوکم و براکانم نوستوون دایکیشم ناگری جگه‌ر هه‌لی گرتووه، و ده‌یه‌و‌یت بمباته ژووره‌وه، به‌لام بپارمدا بوو که ئیتر نه‌گه‌رێمه‌وه ئه‌و ماله‌ تا بپاری چاک و گه‌رانه‌وه نه‌ده‌ن بۆ لای

به رنامه ی خوا، ده پوم کاریک ده کم، زهوی خوا فره وانه که س په کی ناکه ویت، به لام من
پزگار بوونی خیزانه کم مه به ست بو نه ک ژیا نی خوم.

خوشه ویستان نه وه ی بوی ده چوم وانه بو هه ستم به (دپییه ک) کرد که له پوومه تم
خشا، که پیش بو نیتر بوم ده رکوت که نه مه باوکه مه، ده گری ناگر له جهرگی به ربووه،
خوای په روه ردگاریش پارانه وه کانی گیرا کردبووم.

جا به دهنگیکي نهرم و پر له گریان ه وه وتی: هه سته، هه سته پوله گیان! نیمه زور
خه راپه مان کرد ده رهق به تو، به لام تو نه و خوا یه ی لئی ده پارپیته وه دلئ منی گوپی،
لیمان ببوره، که وای وت: نه مزانی چون باو کم له باوه ش کردو دامه گریانیکي قول، وتم:
بابه گیان! بۆ هاتیت هر ده ره وه به م شه وه ساردو به فراویه.

باو کم که تا نه و کات نه مدیپوو بگری به ده م گریان ه وه وتی: پوله گیان! خوشم نازانم
بپوا بکه نازانم هیژیک ناخی هه ژاندم و پالی پیوه نام، پاشان نه مزانی تو لی ره ماویت
نه گینا زووتر ده هاتم به دواتا با بپوینه وه ژوره وه، به لام من وتم: نه بابه گیان! تازه من
برپاری کوتایي خوم داوه، دوعاشم بۆ کردون که خوا ی گهره قفلئ دل ه کانتان به کلیلی
هیدایه ت بکاته وه، من ده پوم تا نیوه وه هابن، من نایه مه وه نه و ماله.

هیژم دایه بهر خوم که هه ستم به لام قاچه کانم سر بوون له دوام نه هاتن بهر ز بوومه وه و
که وتم، به لام باو کم که نه و خوینه ی بینی وتی: به لئین بیت تو چی ده لئیت نیمه واده که ی،
به لئین بیت بۆ خوا بژین، چونکه خوا ی گهره تو ی سه رخست و نیمه ش ده مانه ویت له گه ل
تو بین، وتم: (بابه گیان هر قسم ناویت کرده وه م ده ویت، به لئینم پی ده دهیت) باو کیشم
وتی: له جیات ی جاریک سه دجار به لئین بیت، نه وسا برپوام کرد، سوجه ده کی شوکرم بۆ
خوای په روه ردگار برد، هر له وی برپارمدا بگه پیمه وه بۆ مال به هیژی باو کم نه مجا بالئ
گرتم و چوینه ماله وه له پر دایکم هات به ره و پیرم باوه شی پیا گرتم گووشیمی به
خویه وه، تا نه و کاته ش هه ستم به خوشه ویستی دایکم و گهرمی باوه شی و خه م په ویینی
هه ناسه ی نه کردبوو، باو کیشم هاواری کردو وتی: له م ساته وه یه ک که س بوی نیه له مالی
مندا بی شه ری بکات ده بیت هه مووتان بۆ خوا بژین.

جا له و شه وه مالی نیمه بووه مالئیکي زور جوان و جیاواز له شه وه کانی تر، نای
تام و چیژی نه م ناینه چند شیرینه برپارمدا نه و نایه ته پیروزه له لای خوشنوو سیک

بنو سَم که خَوای په روه ردگار ده فەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ أَلْسَلُمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا أَلْكِتَبَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ أَلْعَلُّ بَغْيًا يَبْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ آل عمران: ۱۹.

واته: بێگومان ته‌ن‌ها ئەم دینی ئیسلامه‌یه، په‌سند و قبوله‌ لای خوا، چونکه پال‌اوت‌ه‌ و پوخته‌ی ته‌واوی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کانی تره‌، ئەوانه‌ش که کتیب و نامه‌یان پێدرا" واته‌: جووله‌که‌ و گاورد" که له‌ناو خۆیاندا پێک نه‌هاتن و له‌هه‌ق لایاندا، هه‌ر پاش ئەوه‌بوو که به‌لگه‌ و زانیاری ته‌واویان بو‌ هات ده‌باره‌ی راستی ئەو ئایینه‌ی که موحه‌مه‌د (ﷺ) هێنای، ئەویش هه‌ر له‌به‌ر عینادی و هه‌سوودییه‌ک بوو له‌ناویاندا هه‌بوو، چونکه ده‌یانزانی به‌هاتنی دینی ئیسلام، سه‌رۆکایه‌تی ئەوان له‌ کیس ده‌چیت، بۆیه له‌ باوه‌ره‌ینان به‌دینی ئیسلام کلابوون و بوو به‌هه‌راو کێشه‌یان!! ده‌سا دل‌نیابن هه‌رکه‌سیک باوه‌ری به‌ ئایه‌ت و نیشانه‌کانی خوا نه‌بیت، با چاک بزانی که خوا له‌ پۆژی لیپرسینه‌وه‌دا، به‌ چه‌سپانی به‌ حیسابیان پاده‌گا.^۱

۱- ته‌فسیری پامان له‌مانا و مه‌به‌ستی قورتان، ئەحمه‌د کاکه‌ محمود، لا ۹۷ - ۹۸. ئەسرینه‌کانی سه‌ده‌ی بیستم، کۆکردنه‌وه‌ی ئاوات ئەبو به‌کر ئەحمه‌د، لاپه‌ره‌ ۶۹.

سەرگۆزەشتەى جەوتەم

کەرۆ لایىكى تیگە‌یشتوو

ئەو سەرگۆزەشتەىە یەکیکە لە سەرگۆزەشتە سەرسوپهینه‌ره‌کان، ئەگەر خاوەنەکەى نەى نوسیویایە باوە‌پم نە‌ده‌کرد که پوویدایى.

خاوەنى سەرگۆزەشتە‌که ده‌لیت: من گەنجی‌کم تە‌مه‌نم (۲۷) سالە و خاوەن خیزان و مندالم، هەرچی تاوانی گەرە هە‌یه ئە‌نجام داوه، نویژم بە‌کۆمە‌ل نە‌ده‌کرد مە‌گەر لە‌ بۆنه‌کاندا نە‌بێ بۆ‌خە‌له‌تاندنى خە‌لکی، هۆیه‌کە‌شى براده‌رى خراپ و بە‌دکار بوو، زۆریە‌ى کاته‌کان شە‌یتان لە‌گە‌لم بوو.

کۆ‌پیکم هە‌بوو تە‌مه‌نى (۷) سال بوو ناوی (مە‌پوان) بوو کەرۆ لال بوو، بە‌لام بە‌ شیرى دایکە باوە‌پدارە‌کە‌ى گەرە ببوو، شە‌ویک لە‌ شە‌وان من و مە‌پوانی کۆ‌پم لە‌ ماله‌وه‌ بووین، بیرم دە‌کرده‌وه نە‌خشە‌ دابنیم که لە‌گە‌ل هاو‌پیکانم چى بکە‌م و بچینه‌ کوی، کاته‌کە‌ش پاش بانگی پۆژئاوابوو، لە‌م کاته‌دا (مە‌پوان) قسە‌ى بۆ‌ دە‌کردم و ده‌یوت: بابە‌گیان! بۆ‌ نویژ ناکە‌یت؟

ئە‌مجا دە‌ستى بە‌رز دە‌کرده‌وه بە‌ره‌و ئاسمان هە‌پە‌شە‌ى لێ‌ده‌کردم که خودا دە‌مبینی، چونکە‌ هە‌ندیک جار بە‌ چاوى خۆی ده‌یدیت که خراپە‌م دە‌کرد، لە‌ قسە‌کە‌ى سە‌رم سو‌پما لە‌پیشم دە‌ستى بە‌ گریان کرد، منیش برده‌م لای خۆم بە‌لام هە‌لات، پاش کە‌میک دە‌ست نویژیکی جوانی شوست، بە‌لام چاک نە‌یده‌زانى، ئە‌و دایکە‌ى فیری کردبوو زۆر ئامۆزگارى دە‌کردم، و سوودی نە‌بوو، قورئانى لە‌بەر بوو کۆ‌پە‌کە‌م هاته‌وه‌ لام، ئاماژە‌ى بۆ‌ کردم که کە‌میک چاوه‌‌پێ‌ بکە‌م دیتم دە‌ستى بە‌ نویژ کرد، پاشان چوو قورئانى هیناو لە‌ پیشم دایناو کردیە‌وه، بە‌بێ‌ ئە‌وه‌ى لاپە‌ره‌کانى وه‌ربگێ‌پێ، یە‌کسەر پە‌نجە‌ى لە‌سەر ئە‌م ئایە‌تە‌ى سورە‌تى (مە‌ریە‌م) دانا که خواى بالاده‌ست ئە‌فە‌رموی: ﴿يَتَابَتِ اِنِّىْ اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا﴾ (مە‌ریە‌م : ۴۵)، واتە: ئە‌ى باوکى خۆشە‌ویستم

به پاستی ده ترسم (ګر به کافری بمړی)، تووشی سزایه ک ببی له لایه ن خوای به به زه بیه وه، نیتر بیته هاوړئ و هاوډه می شه یتان (له ډوزه خدا).

نه مجا دهستی به ګریان کرد، منیش له ګه ل نه و دهستم به ګریان کرد، پاشان هه سستا فرمیسکی چاومی سپړه وه، نه مجا سه رو دهستی ماچ کردم، به ناماژه پئی وتم: بابیه ګیان! نویژ بکه پیش نه وهی بجیته ناو خاک و خؤل و بکه ویته ناو سزاوه.

منیش زور ترسام و یه کسه ر هه ستامه وه ګلوه پکانم پیکرد، (مه روان) یش به دوامدا بوو، هوډه به هوډه سهیری ده کردم و وتی: واز له پووناکی بیته بابړوین بو مزګه وتی ګه وره (مه به سستی مزګه وتی پیغه مبه ر بوو) منیش وتم: نا دهچینه مزګه وته که ی لای مالی خو مان، نه ویش وتی: نه خیر ده بی بجینه مزګه وتی پیغه مبه ر، نه مجا برده نه وئ منیش له ترسیکی زور ګه وره دابووم و چاوی قهت له سه رم هه لته ده ګرت.

پاشان چوومه ناو (په وزه ی پیژن) که پر بوو له خه لک نویژی شیوانیان ده ست پیکرد، پاشان پیش نویژه که دهستی به نویژ کردو له دوا ی خویندنی سوره تی (فاتحه) نه م ثایه ته ی خویند که خوای په روه رد ګار نه فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَآءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَآءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾. (سورة النور، الآية: (۲۱)).

واته: نه ی نه وانه ی بړواتان هی ناوه! به دوا ی نه خشه و هه نگاوه کانی شه یتان مه پون، واته: ګوئ مه ګرن به درو بو هتان کردن به بړواداران، چونکه نه وهش له هه نگاوه کانی شه یتانه، هر که سیګ شوینی هه نگاو، و پیلانه کانی شه یتان بکه وئ، دیاره نه وه دو چاری کاری ناپه سندو ناشیاو ده بیټ، چونکه بیګومان شه یتان هه می شه فه رمان به کاری ناپه سندو قیژه وهن ده کات، خو نه ګر فه زل و میهره بانی خوا نه بوا یه له سه رتان یه ک که ستان هه رګیز له ګونا ه پاک نه ده بویه وه، واته: نه ګر نه و پښمونی نه کرد نایه بو په شیمان بوونه وه قهت پښتان دهر نه ده کرد، به لام به زه یی خوای میهره بان زوره، بویه بو هر که سی خوی حه زبکا و بیه وئ شایسته بیټ، له ګونا هه کانی پاک ی ده کاته وه، چونکه

خوا زۆر ژنه وایه به و ته و کردارتان، زۆر زانایشه به هه موو نیازو نیه تیکتان، جا که واته په له بکه ن و په شیمان ببه وه و ده ست له بوختان کردن هه لښگر^۱.

باوه پتان هیناوه به دواى هه نگاوهکانى شهیتاندا مه پۆن، وه هه رکه س شوین هه نگاوهکانى شهیتان بکه وئ، چونکه به پاستى شهیتان فرمان دهکات به کارى زۆر ناشیرن (زینا) و خراپه، ئەگەر به هره و میهره بانى خوا نه بوایه به سه رتانه وه، هه رگیز که سئ له ئیوه بوخت و پاک نه ده بۆوه، به لام خوا هه رکه سى بوئ (شیاو بئ) پاکی دهکاته وه، وه خوا بیسه رو زانایه.

منیش خۆم پئ پانه گیرا له گریان و (مه پوان) یش له ته نیشتمه وه به گریانى من ده گریا، له کاتى نوێژیشدا (مه پوان) دهسته سپرکى دهرهیتا و فرمیسکه کانمى پئ ده سپرپه وه، پاش ئه وهى که نوێژیش ته و او بوو هه ر ده گریام و ئه ویش فرمیسکى ده سپرپه وه، نزیکه ی کاتژمێرێک له وئ ماینه وه هه تا مه پوان وتی: باوکه گیان! مه ترسئ ته و او بوو، چونکه (مه پوان) زۆر ده ترسا له بهر گریانى به کوئى من.. پاشان گه پاینه وه مال، و ئه و شه وهى که ئیمه ش تیای بووین پیرۆزترین شه وى ژيانى من بوو، چونکه وام ئه زانى تازه له دایک بوومه، ئه مجا خیزانه که م له خۆشى ئه و هه واله خه ریک بوو بفرپئ که ئه و مندال له بهر پهره و ده جوانه که یه تى، پاشان سه رگوزه شته که م بۆ خیزانه که م گتپرایه وه که چى پوو دابوو، پاشان وتم: به خیزانه که م سویندت ده ده م به خوا ئایا تو فیرت کردبوو که قورئان بکاته وه، و ده ست له سه ر ئه م ئایه ته دابنئ؟

خیزانه که شم (۳) جار سویندى خوارد که ئه و فیرى نه کردوه، پاشان وتی: سوپاسى خوا ده که م له سه ر پێنمایى تو.

ئه و شه وه خۆشترین شه وى ژيانم بوو، سوپاس بۆ خوا نوێژه کانم هه مووى به کۆمه له له مزگه وت، هاو پێیه خراپه کانیشم وازم لییان هینا، و تامى باوه پم چه شت، و ئەگەر بمبینى له پوخسارم ئه مه به دى ده که ی که و ئیستا له ژيانیکى پڕ له به خته وه رى و خۆشه و یستى دامه، ئیستاش خیزانه که م و مندال له کانم له هه موو شتیک له لام خۆشه و یسترن، به تایبه تى (مه پوان)، چونکه من له سه ر ده ستى ئه و گه پامه وه ناو باوه شى ئاینى پیرۆزى ئیسلام^۲.

۱ - ته فسیرى رامان له ماناو مه به ستى قورئان، ئه حمه د کا که محمود، لا ۵۵۷، نه شری ئیحسان، چاپى یه که م.

۲ - قصص الهدایه، عمرو خالد، إعداد وتنسيق فوزیه جزیه ص ۳۷.

سه‌رگوزده‌شته‌ی هه‌شته‌م

ئه‌و چرایه‌ی ژیا‌نی ڕووناك كرده‌وه

یه‌كی له خۆشه‌ویستان ئه‌م سه‌رگوزده‌شته‌یه‌مان بۆ ئه‌گێڕێته‌وه‌و ده‌لێت: كابرایه‌ك هه‌بوو له‌ناو شارێكی گه‌وره‌دا ده‌ژیا، سوپاس بۆخوا له‌هر كۆی سه‌یرت بگردایه‌(مناره‌ی مزگه‌وت) بوو، به‌لام ئه‌و كابرایه‌ هاموشۆی مزگه‌وتی نه‌ده‌کرد، ته‌نها بۆ پرسه‌و سه‌ره‌خۆشی ئه‌چوو بۆ مزگه‌وت، ئه‌وه‌ چه‌ند سالی‌كه‌ ته‌نها سو‌جده‌یه‌كی بۆ خوا نه‌بردووه‌، به‌لام قه‌ده‌ری خ‌وای گه‌وره‌ به‌و شیوه‌یه‌ بوو، كه‌ ئه‌م كابرایه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی كچه‌ (پێنج) سالانه‌كی ڕێنمای وهریگری‌ت.

به‌ئێ... كچه‌كی ته‌نها ته‌مه‌نی(۵) سال بوو، جا با لێی گه‌ڕێن بزانی‌ن خ‌وی چ‌ۆن باس له‌ گه‌ڕانه‌وه‌ی خ‌وی بۆ په‌یامی پیرۆزی ئیسلام ده‌كات، و ده‌لێت: شه‌وانم له‌گه‌ڵ هاوڕێی خراپدا به‌سه‌ر ده‌برد، خ‌ۆمان به‌شتی خراپ و گونا‌ه و تاوان خه‌ريك كرده‌بوو، ئه‌و هاوسه‌ره به‌وه‌فاو دلسۆزه‌م به‌ته‌نیا جێده‌هێشت له‌مال، خ‌ۆشم له‌گه‌ڵ هاوڕێی خراپ و گونا‌ه‌كار تاوانمان ئه‌نجام ده‌دا، یه‌ك تۆز هه‌ستمان به‌ ئازاری وێژدانی مردومان نه‌ده‌کرد، خ‌یزانم زۆر به‌نه‌رمی و به‌گه‌رمی و پو‌وخ‌ۆشی ئامۆژگاری ده‌كردم كه‌ واز له‌و هاوڕێیه‌ خراپانه به‌ینم، به‌لام من خ‌ۆم لێی نابیست كرده‌بوو.

هێماكه‌ سووره‌، ڕیگاكه‌ پ‌رپه‌ له‌ ئۆتۆمبیل ته‌نها چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ك ماوه‌ بۆ واده‌كه‌م نه‌فره‌ت له‌و هێمایه‌ چه‌ند درێژه‌، خ‌ۆزگه‌م له‌ ڕیزی یه‌كه‌م بووما‌یه‌ ئیستا به‌خیرا ده‌ڕۆیشتم.

چرکه‌کان به‌ هیواشی تیده‌په‌ن، جار جاره‌ هێماكه‌ی ترافیک لایته‌ ده‌بووه‌ په‌نگی سه‌وز، ده‌ستم داگرت به‌سه‌ر ه‌ۆپنی ئۆتۆمبیل و گشتیانم بێزار کرد، ئۆتۆمبیله‌کان جوولانه‌وه‌و به‌پیش یه‌كه‌م كه‌وتم، چی نه‌ما‌بوو خ‌ۆم له‌ سه‌یاره‌کانی دووه‌م بده‌م سه‌یاره لیخ‌ورینه‌كه‌م بووه‌ مایه‌ی ترسی ده‌ورو به‌رم، هه‌ولمدا خ‌یراتریم، به‌لام نه‌متوانی چونكه‌ نه‌وان ڕۆیشته‌بون بۆ كۆی بچم؟ نه‌مزانی چ وه‌لام بده‌مه‌وه‌.

ئۆتۆمبیله‌كه‌م هیواش ده‌رواته‌ ده‌ستم كرد به‌ بیرکردنه‌وه‌، تا له‌گه‌ڵ ه‌ۆپنی

ٺٽو ممبئي لڳي تر به ٺاگا هاتمه وه هيچ ٺاگام له خڻ نه بوو، ٻريارمدا شهو له مال به سهر بهرم، ٺه وه بيڙوڪه يهڪي باشه ڪچه تاقانه ڪم نه خوشه، پٽويسته له نزيڪي بم، ٺٽو ممبئي له ڪم له به رام بهر دوڪاني ڪي فيديو وه ستاند، ٺه مڃا چومه دوڪانه ڪه و چهند فليمي ڪم هه لٻڙارد، پاشان به رهو مال به پڙ ڪه وتم و گهيشتمه پيش دهرگاو دهرگاي مال ڪم ڪرده وه، بانگي هاوسه ره ڪم ڪرد تا چاو چهره زاتم بڙ بهيٽيٽ، ٺه مڃا منيش چوومه ٿورهه ڪي خڻم، پاشان خيڙانه ڪم به چاو چهره زاته وهاته ٿورهه وه، به پوومداو پيڪهني گوتي: ده لڙي له گه ل هاوڙي ڪانت بيڙاريوويٽ، و ده ته ويٽ له مال وه دانيشيت، وتم: به لڙي وه ره دانيشه دلڙي ٿور خوش بوو، ويسٽي دانيشي هه لسام به رهو ٺاميڙي فيديو ته له فزيو نه ڪه فليمي خراپم نيش پيڪرد، پاشان خيڙانه ڪم پيڙي گوتم: له خوا بترسه ٺه حمده گيان!.

ٺه مڃا به حه سرهت و دلشڪاوي چڙوه دهره وه، و ده ستم ڪرد به خواردني چهره زات و چاو ڪانيشم له سهر شاشه ي ته له فزيو بوو، ڪاسيه تي يه ڪم ته واو بوو، پاشان ڪاسيه تي دووه مم هاويشت سهر فيديو ڪه، ڪاترميڙ (۳) ي شهو له ناڪاو دهرگاڪه به هيواشي ڪرايه وه ڪچه نه خوشه ڪم هاته ٿورهه وه، منيش سهرم سوڀما ٽوڙيڪ بي دهنگ بوو، هيچ قسه ي نه ڪرد پاشان وتي: له خوا بترسه باوڪه گيان! له خوا بترسه باوڪه گيان! ٺه مڃا پڙيشت و دهرگاڪي داخست.

منيش بانگم ڪرد وه لامي نه دامه وه، به دواي ڪه وتم خهريڪ بوو ٻروا نه ڪم، ٺايا ٺه وه ڪچه ڪه مه؟ ڪاتي دهرگاي ٿورهه ڪم ڪرده وه ديتم له باوه شي داڪيدا نووستوه، ٺه وه ڪچه ڪه مه.. پاشان گه پامه وه ٿورهه ڪم و ٺاميڙي فيديو ڪم داخست، ٿورهه ڪم پڙ بوو به دهنگي ڪچه ڪم ڪه وتي: له خوا بترسه باوڪه گيان! له خوا بترسه باوڪه گيان! ترسيڪي ٿور گياني داگرتم هه موو گيانم بوو به ٺارهه قه نه مده زاني چيم لي به سهر هات؟

وشه ڪاني بهر به سته ڪاني سهر دلڙي ٻري، ٺه به ربه ستانه ي ڪه ده ميڪي ٿور بوو له سهر دلڙم بوون، واهمينان له نوڙ گونا و تاوان جگه ره ڪيڻان فليمه به دهره وشتيه ڪان.. هتد.

له‌بێ ئاگایی هاتمه‌وه هۆش خۆم و لێدانی دلم خیراتر ده‌بوو، هه‌ولمدا به‌خۆم به‌لام نه‌مه‌توانی، کات زوو تیده‌په‌پی بیرم هه‌ر لای وشه‌کانی که‌که‌م بوو که‌ پێی وتم. له‌وه‌خه‌یاله‌دا بووم بانگی به‌یانیدا، هه‌سته‌کانم جولان و له‌رزینی‌ک به‌ گیانمدا هات (الصلاة خير من النوم) واته‌: نوێژ خیرتره‌ له‌خه‌وتن.

ئه‌مجا ده‌ست نوێژم هه‌لگرت و چوومه‌ مزگه‌وت، و به‌پێگه‌دا ده‌پۆیشتم وه‌ک بڵێی نه‌یناسمه‌وه، شنه‌بای به‌یانی گله‌یی ده‌کرد تو له‌ کوێی؟ پاشان چوومه‌ ناو مزگه‌وت دوو پکات نوێژم کرد، پاشان دانیشتم ده‌ستم کرد به‌ قورئان خوێندن، هه‌ر چه‌نده‌ قورئان خوێندنه‌که‌م باش نه‌بوو، به‌لام هه‌ستم ده‌کرد قورئان قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌کات، ئاره‌زووم پێی ده‌به‌خشێ، ده‌رگای ته‌وبه‌و پزگاریبووم له‌ ئاگری دۆزه‌خ بۆ ده‌کاته‌وه‌:

﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ (سورة الزمر: ٥٣).

واته‌: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) پێیان بڵێ: خوا ده‌فه‌مویت: ئه‌ی به‌نده‌کانم ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ خۆتان گوناها‌ر کردووه‌ وه‌له‌تان زۆره‌، نا ئومید مه‌بن له‌په‌حمه‌تی خوا، چونکه‌ به‌راستی ئه‌گه‌ر ئێوه‌ راست بکه‌ن، خوا له‌ هه‌موو گونا‌ه و هه‌له‌کانتان خۆش ده‌بیت، چونکه‌ بێگومان ئه‌و خوايه‌ زۆر لیخۆشبوو و لیبوورده‌یه‌ زۆر به‌سۆز و میهره‌بانیشه‌.

دانیشتوانی ناو مزگه‌وتیش زۆر به‌ناموویی سه‌رنجیان ئه‌دام و به‌ لایانه‌وه‌ سه‌یر بوو، کێ هاتۆته‌ مزگه‌وت؟

پاش ئه‌وه‌ پێش نوێژی مزگه‌وته‌که‌ ده‌ستی به‌نوێژی به‌یانی کرد، و منیش له‌گه‌ل ئه‌و نوێژه‌دا دلم زۆر خۆش بوو، ده‌ستی کرد به‌خوێندنی سو‌ره‌تی (فاتحه‌) و پاش خوێندنی سو‌ره‌ی (فاتحه‌) ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوێند که‌ خوای کردگار ئه‌فه‌رموی: ﴿اَلَمْ یَعْلَمُوْا اَنْ اللّٰهَ هُوَ یَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَیَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنْ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾.

ناوچه‌وانم بۆ خوا خسته‌ سه‌ر زه‌وی و کپنوشم برد، و خۆم پێی نه‌گیرا و زۆر به‌ کول گریام، ئه‌مویست نه‌گرم نوێژه‌که‌ به‌ ئاسایی بکه‌م، به‌لام خۆم پێنه‌گیرا ئه‌مه‌یه‌که‌مین کپنوش بوو له‌ دوا‌ی (٧) سا‌ل بۆ په‌روه‌ردگار، ئه‌م گریانه‌ بووه‌ مایه‌ی خیر، چونکه‌

هه‌رچی دووری و سارد و سپی و ته‌مبه‌لیه‌ک هه‌ستم پی‌ئێه‌کرد له‌وه‌و پێش له‌لام نه‌ما، هه‌ستم کرد خۆشه‌ویستی خوا دل و ده‌روونی داگرتووم، حه‌زم نه‌ده‌کرد بپۆم بۆ ماله‌وه‌، له‌ دواي ته‌واو‌بوونی نوێژو ویرده‌کان، پێش نوێژی مزگه‌وته‌که‌ سه‌یڕیکی کردم و به‌خێره‌اتنێکی گه‌رمی لێکردم، پاشان ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و به‌ده‌ستی نه‌رمی فرمێسکه‌کانی سپیم، و زۆر سه‌یری کردم، له‌گه‌ڵ وردبوونه‌وه‌مدا وام ده‌زانی مندالێکی بچوکم و که‌سیک پێنمویم ده‌کات، به‌لێنم به‌خواي گه‌وره‌دا، که‌ تا له‌ ژيانی دنیا‌دا ما‌یم نوێژه‌کانم به‌کۆمه‌ڵ بکه‌م له‌ مزگه‌وت، و هه‌رگیز بۆ لای تاوان و هاوه‌لی خراب نه‌گه‌ڕێمه‌وه‌.

ورده‌ ورده‌ گه‌رامه‌وه‌ مال، به‌لام هه‌ر چه‌ندم کرد خه‌و نه‌چووه‌ چاوه‌کانم، بۆیه‌ خۆم پێچایه‌وه‌و چووم بۆ (فه‌رمانگه‌)، هاو‌پێکانم زۆریان پێ‌ سه‌یر بوو، چونکه‌ من زۆریه‌ی کات دوا ده‌که‌وتم به‌ هۆی ئه‌وه‌ی شه‌وان دره‌نگ ده‌خه‌وتم به‌ دیار سه‌ته‌لايته‌وه‌.

هاو‌پێکه‌م هه‌بوو زۆر له‌خوا ترس بوو، هه‌واله‌که‌م بۆ گێپرایه‌وه‌ چاوه‌کانی گه‌شانه‌وه‌، زۆر سوپاسی خواي کرد، و پێی وتم: سوپاسی خواي گه‌وره‌ بکه‌، که‌ ئه‌و که‌چه‌ بچکۆله‌یه‌ی پێ‌ به‌خشیوی.

کاتی‌ک نیه‌پۆ هات به‌هۆی ئه‌وه‌ی نه‌نوستبووم هه‌یلاک بووم، کاره‌کانم به‌ هاو‌پێکه‌ سپارد، منیش زۆر به‌ خێرایي به‌ره‌و مال گه‌رامه‌وه‌، تا پشویه‌ک بده‌م و کیژه‌ بچوکه‌که‌م ما‌چ بکه‌م، و شتی بۆ بکێرم، چونکه‌ ئه‌و بووه‌ مایه‌ی گه‌رانه‌وه‌م بۆ لای خوا، که‌ گه‌یشتمه‌وه‌ ماله‌وه‌ هاوسه‌ره‌که‌م به‌ گریان‌وه‌ پێشوازی لێکردم، منیش ترسام، و وتم: چی بووه‌؟ بۆ په‌شوکاوی و بۆ ئه‌گریت؟ وتی: که‌چه‌که‌مان مردووه‌، منیش خه‌ریک بوو بکه‌وم به‌سه‌ر زه‌ویدا، و زۆر گریان، پاش ماوه‌یه‌ک که‌ هاتمه‌وه‌ هۆش خۆم چوومه‌ سه‌ر لاشه‌که‌ی، ده‌تگوت: ساته‌کانی شه‌وه‌، گه‌رم و نه‌رم، چاوه‌کانی له‌خه‌ویکی قولدا بوون، خێرا ته‌له‌فۆنم بۆ هاو‌پێکه‌م کرد، و ئه‌ویش هات بۆلام، و پاش شوشتن و کفن کردن چووین بۆ سه‌رگۆرستان و به‌ خاکمان سپارد.

ئه‌م منداله‌ بووه‌ مایه‌ی پێنماییم و پێنیشاندهر بۆ من، پاشان ئه‌و براده‌ره‌ خۆشه‌ویست و دڵسۆزه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه‌ که‌ خواي بالاده‌ست ئه‌فه‌رموی:

﴿التَّائِبُونَ الْعَمِدُونَ الْحَمِيدُونَ الرَّكَعُونَ السَّجِدُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ . (سورة التوبة، الآية: (۱۱۲).
واته: (مواجهیدان نه مانه سیفه تیانه) توبه کارن، خواپه رستن، سوپاسگوزارن،
گهشتیارن و کۆچه رن، کړنوش به رن، (نویژ خوینن)، فه رمان ده رن به چاکه و به رگری
که رن له خراپه، پاریزه رن بۆ سنوره کانی خوا، جا (نهی محمد ﷺ) موژده بده به و
باوه پدارانه ی (نه و سیفه تانه یان تیایه) ^۱.

سەرگوزەشتەى نۆيەم

مندالە گەم پینمايى کردم

مامۆستا حسن موفتى يەكی له سەرگوزەشتەکانیدا دەلیت: پۆژیکیان دەچوم بۆ گەرەکی (شیخ محى الدین)، دەستم له سەیارەیهك پارگرت، و پۆیشتین، کاکى شوفیر لەناو سەیارەگەدا وتی: مامۆستا گیان! زۆرى ماوه بۆ مانگی پەمەزان؟
وتم: بۆ؟ وتی: ھەر حەز ئەگەم بزانم.

وتم: (إنشاء الله) بە پۆژوو ئەبیت؟ وتی: بەلێ.

وتم: سالى پابردوو چۆن بوویت لەگەڵ مانگی پەمەزان؟

وتی: مامۆستا گیان! سالى پابردوو زۆر خراپ بووم، بەلام ئەمسال پپیارم داوه نۆر زۆر باش بم.

وتم: چۆن؟ وتی: سالى پابردوو جەژنى پەمەزان خۆم ئەگۆپی، کورپى بچوکیشم ھەبوو ئەویش خۆى ئەگۆپی، وتی: بابە گیان! ئەو ھە بۆ خۆت ئەگۆپی؟
وتم: پۆلە گیان! پۆژى جەژنەو ئەچم بۆ جەژنەنە.

وتی: بابە گیان! ئەمە جەژنى تۆ نیە؟ چونکە تۆ بە پۆژوو نەبوویت، جەژنى ئەوانە یە کە مانگی پەمەزان بە پۆژوودەبن.

منیش پشستینەگەم بە دەستەو ھەبوو بۆ نەبەسترا، چۆکم داداو دانیشتم و زۆر بیرم لە قسەگەى دەکردەو ھە، چونکە قسەگەى کاریگەرى زۆر بوو، ئەو مندالە ھەست ئەکات من ھەست ناکەم، ئیتەر پپیارمدا لە دوو ھە پۆژى جەژنەو ھە پۆژوو بېم، و پۆژوى مانگی پەمەزانم گێرپایەو ھە، سوپاس بۆ خوا ئەو منالەم بوو ھۆی پینمايیم، بۆیە چاوەپوانى مانگی پەمەزانم، ((مامۆستا حسن موفتى)) دەلیت: بە قسەکانى دلم زۆر گەشایەو ھەو دۆعای خیرم بۆ کرد^١.

سه‌رگوزده‌شته‌ی ده‌هه‌م

موسلمان‌بوونی قه‌شه‌یه‌ك له ته‌نزانیا

قه‌شه‌یه‌ك له ته‌نزانیا كۆپێكى (١٢) سالى ده‌بیٲ، پۆژێك له باوكی ده‌پرسیت: خواى سپی پیٲست و پرەش پیٲسته‌كان جیاوازه؟

باوكی ده‌لیٲت: بۆچی ئه‌م پرسیاره ده‌كه‌یت؟

مندالە كه ده‌لی: چونكه ده‌بینم پرەش پیٲست به جیا ده‌چنه كه‌نيسه‌وه، تا ئه‌وان نه‌یه‌نه ده‌ره‌وه سپی پیٲسته‌كان ناچن.

ئه‌مجا مندالە كه ده‌ستى باوكی گرت، و تا مزگه‌وتی‌كان لی ده‌ركه‌وت كه نوێزى هه‌ینیان ده‌كرد، و هه‌موو پرەگه‌زه‌كان به‌بێ جیاوازی له مزگه‌وتدا بوون، مندالە كه وتی: ئه‌وه‌تا لی‌ره هه‌موو یه‌ك خوايان هه‌یه، بۆ ئی‌مه‌ش ته‌نها ئه‌و خوايه نه‌په‌رستین؟

باوكه‌كه‌ش سه‌رى سوڤما، نه‌یده‌زانى چی بكات، چونكه كۆپه‌كه‌ی پیٲشتر موسلمان ببوو به‌بێ ئه‌وه‌ی باوكی بزانیٲت، ئه‌نجا مندالە كه چوو هه‌ مزگه‌وت، و ژۆر پاراپه‌یه‌وه كه خوا پێنمایى باوكی بدات، خواى گه‌وره‌ش نزاو پارانه‌وه‌كه‌ی لی‌وه‌رگرت، و باوكیشى موسلمان بوو.

سەرگوزەشتەى يانزەھەم

خزمە تڪارى كچه كەى فيرەون

ئەمە سەرگوزەشتەى كەى ئافرەتتىكى باوە پدارە، كە پيغەمبەرى ئازىزمان محمد ﷺ لە سەفەرى ئيسراو ميعراجدا لىي ئاگاداربوو، ئەو شەوھى كە بۆ ئاسمان بەرز كرايەو، لەو شەوھدا لە كاتى سەر كەوتنىدا بۆنىكى خۆشى بۆن كرد، ئەو نەدى بەلاو سەير بوو، پرسىارى لە جبريل كرد كە ئەم بۆنە خۆشە لە كۆيۆ ھات؟ جبريليش ھەوالى دايە كە ئەم بۆنە لەو ئافرەتە باوە پدارە، و منڊالەكانىو بەرز دەبيتەو، كە شانەكەرى قزى كچه كەى فيرەون بوو.

ئەم ئافرەتە لە كۆشكى فيرەوندا دەژيا، و كارى ئەو بوو سەرى كچه كەى شانە بكات، ويستى خوا وەھا بوو باوە پ بچيتە كپۆكى دلى ئەم ئافرەتەو.

ديارە كەسانىك ھەبوون كە باوە پيان بە تاك و تەنيايى خوا ھيئا بوو، يەكئ لەوانە ئەم ئافرەتەو منڊالەكانى بوون، بەلام نەيان دەويړا ئاشكرائى بكەن، چونكە فيرەون نەيدەويست جگە لە خۆى پەرستراوئىكى تر ھەبيت، بەلام شارنەوھى باوە پى ناو كپۆكى دل تا كەى سەر دەگرئت؟ دەبيت پۆژىك بيت لە كردارو ھەلسوكەوت و قسە كردندا دەربكەويت.

ئەمە شيان ئافرەتتىكە لە ئافرەتە مەردەكان كە مەردانە لە بەردەم ستم، و ئەشكەنجەى فيرەوندا دانى بە خۆيدا گرت، و پارىزگارى لە باوە پى ناو دلى كرد پيغەمبەرى ئازىزمان محمد ﷺ ھەلويستى مەردانەى ئەو ئافرەتە پالەوانەمان بۆ دەگپريتەو.

زۆرن ئەوانەى پالەوانانە باوھش بە دىنى خوادا دەكەن، بۆ پەزامەندى خوا، كە شوين رپياىزى خواناسى دەكەون، بى ئەوھى ھيچ مەبەستىكى دىيايى، و ھيچ بەرژەو نەدى كەسى لە دليان بيت، لەگەل ئەوھشدا ئامادەن لەو پيناوھدا ھەموو شتى بيتە رپگيان.

جا به‌شیکی ئه‌و مڕۆڤه‌ به‌پێژه فیداکارانه ئافره‌تن، به‌لێ.. به‌دریژیی میژوو ئافره‌تانیش شان به‌شانی پیاوان مه‌ردایه‌تی باوه‌پدارانیان چه‌سپاندووه‌، هیچ سه‌یریش نیه‌یه‌که‌م که‌سیک که‌ باوه‌پێ به‌ پێغه‌مبه‌ری ئازیزمان محمد ﷺ هینا بی‌ت ئافره‌ت بی‌ت، ئه‌ویش خه‌دیجه‌ی پال‌ه‌وانه‌.

هیچ سه‌یریش نیه‌یه‌که‌م که‌سیک که‌ خوینی گه‌شی له‌سه‌ر ئیسلام برژی‌ت ئافره‌ت بی‌ت، سومه‌یه‌ی پال‌ه‌وان بی‌ت.

پال‌ه‌وانی ئه‌م چیرۆکه‌مان ئافره‌ته‌، به‌لام ئافره‌تیکی یه‌کجار مه‌ردو قاره‌مان، ئافره‌تیکه‌ هه‌موو ئه‌ندامیکی نوقمی ناو ده‌ریای باوه‌پ بووه‌.

ئه‌م ئافره‌ته‌ به‌پێژه له‌ کۆشکی پێ له‌ سته‌می فیرعه‌وندا هه‌موو خراپه‌کاریه‌ک ده‌بینی، به‌لام ئه‌م تازه‌ باوه‌پێ هیناوه‌، و بپاری داوه‌ له‌گه‌ڵ خوادا بی‌ت، فیرعه‌ونی سته‌مکاریش دژی ده‌وه‌ستی، به‌وه‌ هه‌موو ده‌سه‌لات و هی‌ز و سوپایه‌وه‌ دژی ئافره‌تی که‌ ده‌وه‌ستیت، هه‌ول ئه‌دات له‌ خواپه‌رستی په‌شیمانی بکاته‌وه‌، به‌لام ئه‌و مه‌ردانه‌ دژی ده‌وه‌ستیت و په‌شیمان نابی‌ته‌وه‌.

فیرعه‌ونی سته‌مکار وه‌ها له‌ خۆ بایی ببوو داوای خوایه‌تی ده‌کرد، خوای گه‌وره‌ش له‌ چه‌ندین هه‌لۆی‌ستدا سه‌رشۆپ و خه‌جاله‌تی ده‌کرد، که‌ چی په‌ندی له‌ هیچیان وه‌رنه‌ده‌گرت، تا دوا جار خوای به‌ تواناو به‌هی‌ز به‌ هیلاکی بر‌دو نوقمی ژێر ده‌ریای نیلی کرد.

یه‌کی له‌وه‌لۆی‌ستانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ فیرعه‌ونی سه‌ر شۆپ کرد، ئه‌وه‌ بوو له‌ جادو‌گه‌رانه‌وه‌ هه‌والی زانی بوو، که‌ مندالێکی به‌نی ئیسرائیلی له‌ ناوی ده‌بات.

ئه‌م ئافره‌ته‌ خواناسه‌ هه‌ولی ده‌دا فیرعه‌ون نه‌زانی باوه‌پێ هیناوه‌، به‌لام ئه‌وه‌بوو جارێکیان خه‌ریکی شانه‌کردنی سه‌ری که‌که‌ی فیرعه‌ون بوو، شانه‌که‌ی له‌ ده‌ست که‌وته‌ خواره‌وه‌، و وتی: ((بسم الله)) ئه‌مه‌ش ئاساییه‌ که‌ موس‌لمان شتیکی دیته‌ پێ، به‌لام که‌که‌ی فیرعه‌ون سه‌ری سوپما له‌م قسه‌یه‌، چونکه‌ باوکی به‌خوا ده‌زانی، و وای ده‌زانی

((بسم الله)) مه‌به‌ستی له باوکیه‌تی، بۆیه پرسى باوكم؟ واته: ئه‌وه‌ی ((بسم الله))ت بۆ کرد مه‌به‌ستت باوكم بوو؟

ئافره‌ته باوه‌پداره‌كه‌ش وه‌لامى دایه‌وه، و وتى: نه‌خێر، په‌روه‌ردگارى منیش و باوکیشته (الله).

كچى فیرعه‌ون به‌لایه‌وه سه‌یریوو، ئه‌و وای داناوه باوکی خوای بونه‌وه‌ر بیټ، كه‌چى ئه‌م ئافره‌ته وه‌های ده‌ربړی، كه كه‌سیكى تره‌یه په‌روه‌ردگارى باوکیشى بیټ، بۆیه پرسىارى لیکرد: ئه‌م هه‌واله به باوكم بگه‌یه‌نم؟

واته: به باوكم بلێم تۆ باوه‌پت به خوا هیناوه‌و پشتت له‌خوایه‌تی باوكم هه‌لکړوه؟ وتى: به‌لێ.

كچى فیرعه‌ون به ته‌مای ئه‌م دامه‌زواویه‌ی ئافره‌ته باوه‌پداره نه‌بوو، به‌لکو به ته‌ما‌بوو خۆی به‌سه‌ر ده‌ست و پێیدا بخات، و لێى بپاړپته‌وه، كه هه‌وال به فرعه‌ون نه‌دات، تا خۆی و مناله‌كانى له‌ناو نه‌بات، ئه‌گه‌ر ئه‌و باوه‌پداره ئه‌م‌ه‌ی بکړدایه، ئه‌وا كچه‌كه‌ی فیرعه‌ون ئه‌وه‌نده‌ی تر فیزو ده‌ماری به‌سه‌ردا ده‌کرد، ئه‌وه‌نده‌ی تر منه‌تی به‌سه‌ردا ده‌کرد، كه خۆی و مناله‌كانى له سایه‌ی ئه‌ودا ده‌ژین.

ئافره‌تی باوه‌پدار مه‌ردانه هه‌لوێستی پاله‌وانانه‌ی هه‌لبژارد، په‌زامه‌ندى نواند تا هه‌وال به فرعه‌ون بدات، ئیتر نه‌پاړانه‌وه.

كچى فیرعه‌ون هه‌والی به‌باوکیدا، و ئه‌ویش ئافره‌تی باوه‌پدارى بانگ کرد، و پرسىارى لیکرد، كه ئایا راسته جگه له‌فیرعه‌ون خوای تری بۆخوا بپیار داوه؟

ئافره‌تی باوه‌پداریش بى پێچ و په‌نا وه‌لامى دایه‌وه، و وتى: به‌لێ (الله) په‌روه‌ردگارمه، ئه‌م هه‌لوێسته‌ی ئه‌م ئافره‌ته باوه‌پداره هه‌لبژاردنى عه‌زیمه‌یه له‌لایان كه‌سیكه‌وه، كه خۆی بنا‌سیټ، و متمانه‌ی به دامه‌زواویه‌ی و كۆلنه‌دانى خۆی هه‌بیټ، كو‌فر چى له ده‌ست دیت با درێغى نه‌كات، چونكه ژيان چه‌ند پوژنیکه و كو‌تایی دیت.

که فیرعون و ته‌ی ئەم ئافره‌ته باوه‌پداری بیست، ویستی به هه‌په‌شه په‌شیمانی بکاته‌وه، فه‌رمانیدا به شیوه‌یه‌کی یه‌کجار سه‌خت به خۆی و مندالە‌کانیه‌وه سزا بدریڤ. فه‌رمانیدا به هینانی مه‌نجه‌لێکی گه‌وره، که له شیوه‌ی مانگادا دروست کرابوو بیخه‌نه سه‌ر ئاگرێکی یه‌کجار به‌تین، ئافره‌ته‌که‌و مندالە‌کانی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک بخړینه ناوی، که مه‌نجه‌لیان هیناو خستیانه سه‌ر ئاگر، باوه‌پدارانیان ئاماده کرد تا بیانخه‌نه ناوی، به‌لام ئافره‌ته باوه‌پداره‌که داخوا‌زیه‌کی له پادشا کرد، فیرعه‌ونیش لای وابوو به ئاماده‌کردنی ئەو سزا سه‌خته، ئافره‌ته دل ناسکه‌که ده‌ترسی، بۆ پزگاری خۆی و پۆله ناسکۆله‌کانی، ده‌ست و پێی پادشا ماچ ده‌کات، و لێی ده‌پارپێته‌وه، تا لێی خوش ببی.

سته‌مکاران له‌بیر خۆیانی ده‌به‌نه‌وه، که خۆیان تاوانباری راسته‌قینه‌ن به‌وه‌ی، که له‌خوا‌ی به‌دیینه‌ریان یاخی بوون، و داوا‌ی خوا‌یه‌تی ده‌که‌ن، و به‌نا‌په‌وا دژی ئەوانه‌ن که مل بۆ په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن نازو نیعمه‌تیان که‌چ ده‌که‌ن، ئیتر یاده‌بی خۆیان به‌سه‌ر ده‌ست و پێی سته‌مکاراندا بخه‌ن، یان سه‌خت‌ترین سزا بجێڤ.

ئافره‌تی باوه‌پدار نه‌ک بۆ لێبوردن له‌ خۆی نه‌پاراپیه‌وه، به‌لکو بۆ مندالە‌کانیشی نه‌پاراپیه‌وه، نه‌یوت: ئەگه‌ر من تاوانبارم، خۆ ئەو منالانه هیچ گونا‌هیان نیه.

ئافره‌ته باوه‌پداره‌که ته‌نها یه‌ک داوا‌ی له فیرعه‌ون کرد، که ئەویش ئەوه بوو پاشماوه‌ی لاشه‌ سوتاوه‌کانی خۆی، و منالە‌کانی کۆبکاته‌وه‌و بیانخاته‌ ناو کراسی‌که‌وه‌و پێکه‌وه‌بیان نێژیت، فیرعه‌ونیش به‌لێنی پێدا که داواکه‌ی جی به‌جی بکات.

لێره‌دا پێمان خۆشه‌ بۆ ئەم به‌لێنه‌ی فیرعه‌ون بۆ جێبه‌جی کردنی ئاوا‌تی ئافره‌ته‌ی‌کی تاوانبار هه‌لۆیسته‌یه‌ک بکه‌ین، تا به‌ راوردی‌کی سیاسییانی ئەم چه‌رخه‌ له‌گه‌ڵ ئەو فیرعه‌ونه‌دا بکه‌ین، که قورئانی پیرۆز هه‌په‌شه‌ی لی ده‌کات.

په‌نگه‌ می وا هه‌بی په‌خنه‌ له‌ هه‌لۆیستی ئەم خوشکه‌ به‌پێزه‌ بگری‌ که‌وا منالە‌کانی توشی ئەو نا‌په‌ه‌ه‌تیه‌ کرد، به‌لام ئافره‌ته‌که‌ بۆ چوونی باوه‌پی خۆی هه‌یه، چونکه‌ چه‌نده

به‌سه‌خواه‌ته‌وه گيانی خۆی کردۆته قوربانی باوه‌پ، باوه‌پداری پاسته‌قینه خۆشه‌ويستين و نازيزتيرين كه‌سی ئەكاتە قوربانی باوه‌پ.

فیرعه‌ونی سته‌مكار فه‌رمانیدا منالە‌كانی ئافره‌ته باوه‌پداره‌كه به‌یئنه‌ پێشه‌وه تا ئه‌وان له پێش دایکیانه‌وه بخه‌نه ناو قازانی سووركراوه، ئەمه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی ئافره‌ته‌كه په‌شیمان ببێته‌وه، له پێشه‌وه منالە گه‌وره‌كانیان یه‌ك له دوا‌ی یه‌ك هه‌ڵدانه ناو قازانه گه‌رمه‌كه‌وه و دایکی به‌سته‌زمانیش جگه‌ری بۆ منالە‌كانی هه‌لته‌قرا، و فیرعه‌ونی سته‌مكاریش له‌وه له‌زه‌تی ده‌برد، كه ئافره‌ته‌كه نازاری زیاتر به‌ جه‌رگی ده‌گات.

جه‌رگی هه‌ل ته‌قراو دانی به‌ خۆیدا ده‌گرت، و چاوی له ده‌ستی پر‌سه‌خواه‌تی په‌روه‌ردگاریبوو، تا پاداشتی خۆی و منالە‌كانی له‌به‌هه‌شتی پان و به‌ریندا بداته‌وه.

دیاره هه‌موو دایكێك بگه‌ره هه‌موو مۆفێك به‌رگی سه‌یرکردنی ئەم دیمه‌نه جه‌رگ بر‌په‌ ناگرێت، به‌لام ئەم ئافره‌ته بر‌پاریدا بوو به‌رگی له‌وه زیاتریش بگرێت.

فریشه‌كانی ئاسمانیش چاویان له دیمه‌نی جه‌رگ بر‌پوو، داوا‌ی لی خۆشبوونیان له خوا ده‌کرد بۆ باوه‌پداران، كه دیاره له‌و كاته‌دا هه‌لگرانی باوه‌پ له‌سه‌ر زه‌ویدا یه‌كجار كه‌م بوون.

جه‌للاده‌كان به‌رده‌وام یه‌ك له دوا‌ی یه‌ك منالی باوه‌پداره‌كه‌یان هه‌ل ده‌دانه ناو قازانه‌كه‌وه، و ئه‌وانیش لاشه‌یان هه‌ل ده‌قراو هاواریان لی به‌رز ده‌بوویه‌وه، هه‌تا ئه‌وه‌بوو بچوك‌ترین منالیان هه‌نا كه شیره‌خۆر بوو، تا فرپی بده‌نه ناو ئاگره‌كه‌وه، بۆ ئەم منالە‌یان ئێشی زۆر به‌ جه‌رگی گه‌یشت كه‌مێك پاوه‌ستاو خه‌ريك بوو په‌شیمان ببێته‌وه، و له‌به‌ر خاتری منالە بچكۆله‌كه‌ی كۆل بدات، خه‌یرا خوا‌ی گه‌وره گه‌یشته‌ فریای، به‌هۆی منالە‌كه‌وه ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ كرد، هه‌تا له‌سه‌ر هه‌لۆیستی خۆی دامه‌زراو بێت.

ئه‌وه‌بوو خوا‌ی گه‌وره به‌ سۆزی ئه‌و منالە شیره‌خۆره‌ی هه‌نایه‌ قسه، تا ئەمه‌ نیشانه بیت كه هه‌لۆیسته‌كه‌ی پاسته، و خوا‌ی گه‌وره له‌سه‌ر ئەمه‌ پێزی تایبه‌تی بۆ داده‌نی، به‌لی.. به‌فه‌رمانی خوا منالە‌كه‌ هاته‌ قسه‌و پووی له دایکی كرد، كه به‌ باوشیه‌وه بوو،

وتی: دایه گیان! هه نڳاو بنی بجوره پیښه وه، چونکه نه م سزایه له چاو سزای پوڙی دواپی هیچ نیه.

نه مه دواپی نه وهی که منالھ ڪانی تری له پیښه وه له بهر چاویدا هه لقرچا بوون، دایکه که که له ده می کڙپه ی شیره خوږیه وه قسه ی بیست، بووه به لگه ی دامه زراوی بوی، و بهر له وهی سته مکاران په لیان بگرن، و فریپان بده نه ناو ناگره که وه به خو ی و منالھ که یه وه خو یان هه لدایه ناو قازانی سوره وه بو، و گوشت و نیسقانی نه وانیش هه ل نه قرچا.

میژووی مړوفا یه تی میژویه کی دوورو دریژه، پرپه تی له سه رگوزه شته و چیرپوک و داستان، هه میښه خوانه ناسان سزاو نازاری باوه پدارانیان داوه، ته نها له سه ر باوه پ هینانیان به خوا، نه گینا هیچ تاوانیکیان نه بووه جگه له په رستنی خوا ی تاك و ته نیا، بی نه وهی نازاوه یه ك بگپن، بی نه وهی نازاری که سیك بده ن، نه مړوش له سه ر زه ویدا له هه موو ولاتیكدا خواناسان سزا ده درین، و خواناسانیش دان به خو یان ده گرن، و چاو ده برپنه ناسمان و به ته مای کومه کی خوان.

به لئ... نه م مندا لانه و دایکیان نه م جیهانه یان به جی هیشت، هه روه ها فیرعه ونیش هه ر به جی هیشت، به لام فیرعه ون به تاوانباری و نه مانیش به سه ر به رزیه وه، خوا ی گه وره له جیاتی بونی گوشته سوتاوه که یان بونیکی یه کجار خو شی به ناسماندا بلاوکرده وه، تا دروستکراوانی خوا به هه میښه یی بونی بکه ن^۱.

له و فهرموده یه دا، که باسی جوړه یجی خواناس ده کات ناوی (۳) منال هاتووه، که به منالی هاتونه ته قسه، که نه مانه ن: عیسی کورپی مریه م، و منالھ که ی سه رده می جوړه یج هه روه کو پیشت باسی جوړه یجمان کرد، له گه ل نه و منالھ ش، که په رچی پارانه وه یه کی دایه وه، له م فهرموده یه دا ناوی دوو منالی تر هاتووه، که شاهیده که ی سه رده می یوسف و کورپی نافرته ته قز شانه که ره که ی که چه که ی فیرعه ون بوون.

۱ رواه أحمد فی المسند (۲۸۲۱ - ۲۸۲۳)، والبزاز والکبری کما فی مجمع الزوائد ومنبع الفوائد للامام الهییمی : (۶۵/۱).

هه روه ها له چيرۆكى (أصحاب الأخدود) دا ناوى ئه و مناله ش هاتوو، كه غيرت دهخاته بهر دايكى، تاپيكه وه خويان بخه نه ناوچاله ئاگره كه وه، هه روه كو له داهاتوودا باسى (أصحاب الأخدود) ده كه ين.

سەرگۆزەشتەى دوانزەهەم

چالە ئاگرینه‌که

سەرچاوه‌ى ئەم سەرگۆزەشتەى بەشی‌که لەم بەشانه‌ى، که خۆى پەرۆردگار لە قورئانى پیرۆزدا لە سورەتى (البروج)دا باسى دەکات، و پێغه‌مبەرىش ﷺ لە فرمودەکانیدا باسى دەکات.

پێغه‌مبەرى ئازیز ﷺ بۆمان دەگێڕێتەوه، که لە دێرىن زەماندا پادشایەك دەبێت و بە زۆردارى کاروبارى پەغەتەکانى بە‌پێوه دەبەرد، بۆ ئەمەش وهك پادشایانى چاخە کۆنەکان، پشتیان بە جادووگەرێكى کارامە بەستبوو، چونکە لەو سەردەمانەدا جادووگەرەکان خەلکیان چاوبەست دەکرد، و پاگانەیان بۆ پادشاکان دەکرد، جارى واش هەبوو ئەو جادووگەرە خۆیان بەشیوه‌ى زانای ئاینى، و سەرۆکارى پەرستگاگانیان دەکرد، و بەناوى ئاینه‌وه خەلکیان لەخستە دەبەرد.

ئەو ساحیرانە، که پادشا بۆ چەسپاندنى حوکمەتەکەى بە کارى دەهێنا پیر بوو بوو، جادووگەرەکه لە ترسى ئەوه‌ى، که زانستى سىحرەکەى بە مردنى خۆى تیا بجێ، داواى لە پادشا کرد منداڵێكى زیرەك، و بلیمەتى بۆ پەیدا بکات، تا چ زانستیکى لایە بە ماوه‌یه‌کى که‌م فێرى بکات، پادشاش زیرەکترین منالێ بۆ پەیدا کردو ناردیە لای جادووگەرەکه.

شوێنى جادووگەرەکه لە دەرەوه‌ى شار بوو، دەبوايه منالەکه هەموو پۆژێك بجوابه‌ته لای جادووگەرەکه و بگەراییه‌ته‌وه، لەکاتى چوون و گەرانیه‌وه‌شیدا بە‌لای پاهیبێکدا تێدەپەڕى، که بە‌پەنھانى لە ئەشکەوتیکدا خۆى حەشار دابوو، و خەریكى خواپەرستى بوو، منالەکه لە کاتى چوون و گەرانیه‌وه‌ى لای پاهیبە خواناسەکه دەوه‌ستاو گۆیى بۆ وتە باوه‌ریه‌کەى دەگرت، و زۆر دلى پى دەکرایه‌وه، داوى ماوه‌یه‌ك جادووگەرەکه و کەس و کارى منالەکه هەستیان کرد، که منالەکه دوا دەکەوێت، چونکە که لە ماله‌وه دەهات،

له‌به‌ر ئه‌وه ماوه‌یه‌ك ده‌چووه ئه‌شكه‌وت و گوځی بۆ خواناسه‌كه ده‌گرت، دره‌نگ ده‌گه‌یشه‌ لای جادووگه‌ره‌كه، كاتیكیش كه نیوه‌پۆ لای جادووگه‌ره‌كه هه‌لده‌ستاو ده‌چوه لای خوا په‌رسته‌كه، دیسان دره‌نگ ده‌گه‌یشه‌ ماله‌وه، به‌م جوړه هه‌ردوو لای تووړه ده‌بوون و سه‌رزه‌نشتیان ده‌كرد.

كاتی ئه‌م وه‌زعه‌ی خۆی بۆ مامۆستا خواناسه‌كه‌ی گێڤاپه‌وه، ئامۆژگاری كرد كه له‌لای جادووگه‌ره‌كه بلی: جادووگه‌ره‌كه دره‌نگ په‌وانه‌ی كردومه‌ته‌وه به‌مه له‌ لۆمه‌و سه‌رزه‌نشت كردن پزگارت ده‌بی.

پۆژان تیده‌په‌پین و منال خه‌ریکی خویندنی دوو جوړه ده‌رس بوو، دوو جوړه ده‌رسی دژ به‌یه‌ك، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه زۆر زیره‌ك و بلیمه‌ت بوو، زۆر به‌ ئاسانی هه‌ردوو ده‌رسه‌كه‌ی په‌وان ده‌كرد، تا ئه‌وه‌بوو پۆژیکیان گیانداره‌ی دپنده‌و كه‌ته وه‌كو شیر چه‌قی پێگای له‌ خه‌لكه‌كه گرتبوو، و نه‌ی ده‌هیشته له‌ویوه‌ گوزه‌ره بكه‌ن، كه مناله‌ زیره‌كه‌كه ئه‌مه‌ی دی به‌ هه‌لی زانی تا بزانی ئه‌و دوو مامۆستایه کامیان راست ده‌كات.

ئهم مناله به‌ردی‌کی هه‌لگرت، و داوای له‌ په‌روه‌ردگاری كرد كه ئه‌م به‌رده ده‌گرێته ئه‌و دپنده‌یه، ئه‌گه‌ر كاری پیاوه خواناسه‌كه‌ی به‌لاوه خۆشه‌ویست تره له‌ كاری جادووگه‌ره‌كه، ئه‌وا به‌ هی‌زو توانای خوا خۆی ئه‌و دپنده‌یه به‌ به‌رده‌كه بۆی بكوژی.

هه‌ر كه به‌رده‌كه‌ی گرته گیانداره‌كه به‌ری كه‌وت، و به‌ویستی خوا هه‌ر به‌و لی‌دانه كه‌وته زه‌وی و گیانی ده‌رچوو، ئه‌و خه‌لكه‌ی كه له‌ هه‌ردوو سه‌ری پێگاكه‌وه پێیان لی‌ گیرا بوو، له‌به‌ر چاویان بوو كه مناله‌كه به‌ به‌ردی‌ك ئه‌و دپنده سامناكه‌ی كوشت، وایان زانی مناله‌كه زانستی‌کی زۆری له‌ جادوودا به‌ ده‌ست هی‌ناوه.

دوای كوشتنی دپنده‌كه مناله‌كه هاته‌وه لای مامۆستای له‌ خواترس و باسه‌كه‌ی بۆ گێڤاپه‌وه.

خواناسه‌كه‌ش تی‌گه‌یشه‌ كه ئه‌م مناله باوه‌پ‌ی وه‌رگرتووه، و ده‌نگ و باسیشی بڵاوه‌ی كردووه، پۆژیک دیت پادشا له‌ كاری ئاگادار ده‌بی، و به‌ ئاسانیش لی‌ی ده‌رناچیت، و وازی لی‌ ناهینیت، به‌لكو هه‌ولی له‌گه‌ل ده‌دا تا له‌و باوه‌پ‌ه‌ی واز به‌ینی، له‌وانه‌یه ناچاری بكات و

ناوي مامؤسٽاڪهي و شوپني خوا په رستي ڪهي ٺاڻسڪرا بڪات، ٻويه پئي وٽ: ڪوپه ڪم
 نه مڙو تو پيشي منت داوه ته وه، و لاي خوا له من چاڪتري، وهك بلئي ٺاڳاداري ڪارت
 بووم و پله باوه پيه ڪت بڙيون، و کاتي نه وٽ هاتووه خواي گه وڙه تاقيت بڪاته وه، جا
 ڪه تو بانگه وازه ڪت ٺاڻسڪرا ده ڪه يت، من کاتي نه وه من هاتووه، ڪه ٺاڻسڪراي بڪه م،
 له بهر نه وه تڪات لي ده ڪم ناو و جيڳاي من ٺاڻسڪرا نه ڪه يت، جا منالڻه ڪه دهنگ و باسي
 بلاويويه وه به هه موو شارد، ڪه تواناي چاڪ ڪردنه وهي ڪوڙ و به له ڪي هيه، و خه لڪي
 هه نه خوشي ڪي تريان هه بي درمانيان ده ڪات، هه نه خوشي ڪه دهاته لاي هه والي
 نه داي، ڪه خوي تواناي به خشيني شيفاي نيه، به لکو خواي گه وڙه چاڪيان ده ڪاته وه.

به م شيوه يه ڪاري پزيشڪيه ڪهي خستبووه خزمه تي بانگه وازه ڪه يه وه، و ده يوت: هه
 ڪه س هه نه خوشي ڪي هه بيت ڪه باوه پي به خوا هينا، نه م بوي ده پارپته وه تا خوا
 چاڪي بڪاته وه، نه وه بوو نه م منالڻه ڙيره ڪه خه ريڪي بلاو ڪردنه وهي باوه پ بوو، يه ڪي له
 ده ست و پيوهندي پادشا ڪوڙ بوو بوو، ڪه هه والي پزيشڪه بچڪوله ڪهي بيست به نياري
 چاڪردنه وهي چاوي، ديارى و به خششيڪي زوري له گه ل خويدها برد بو لاي، منالڻه ڪه ش
 دياريه ڪاني گيڙپايه وه دواوه، و هه والي شيدا ڪه نه م تواناي نيه چاوي چاڪ بڪاته وه، به لکو
 نه وه ڪاريڪه به دهستي خواي گه وڙه يه، جا نه گه ٺاماده ي به راستي و پاڪي باوه پي پي
 بهينيت، نه و منيش بؤت ده پارپته وه تا خوا شيفات بو بنيڙي، پياوه ڪوڙه ڪه قه ناعه تي
 ڪردو باوه پي به خوا هينا، و منالڻه ڪه ش دؤعاي بؤ ڪرد، و خواي پهروه ردگاريش چاوي چاڪ
 ڪرده وه، ڪه چاڪ بوويه وه به چاوي ساغه وه گه پايه وه ڪوشڪي پادشا، وه ڪو جاران چؤوه
 لاي پادشا، پادشا سهري سوڀما نه م پياوه به يه ڪجاري ڪوڙ ببوو، ٺيستا چؤن هه ردو
 چاوي چاڪ بونه ته وه؟ پادشا پرسپاري ڪرد: ڪي چاوه ڪانتي گيڙپايه وه؟

وتى: پهروه ردگارم.

پادشا وتى: بؤچي له غهيري من پهروه ردگاريڪي تر هه يه؟

وتى: به لي.. پهروه ردگاري من و توشه.

پادشا هه‌ستی کرد ئەم قسانە وای لێدیت، کە لە ولاتدا ئازاوەیەك بەرپا ببی، و خەلگەكە برۆیان بەخوایەتی ئەو نەمی، و واز لە پەرستنیشی بهێنن، چونکە ئەو سەمکارە وەکو هەموو سەمکاریکی تر، کەبەهوی خەلکی بپەرستن و لە فەرمانی دەرەچن، ئیتر جادووگەرەکان دەیانویست خەلکی چاوبەست بکەن، و هیچ کەسیان خۆی پەرەردگار نەناسن، بۆ ئەوەی خەلکی تریش فیتری ئەم قسانە نەبن، کابرای گرت و دەستی بە سزادانی کرد، هەتا ئەویش ناوی منالە زیرەکەکی دا، و پادشا تیگەشت ئەمە کاری ئەو منالەییە کە ناردیە لای جادووگەرە کە تا لە دوا پۆژدا ببیتە جادووی کۆشکی پادشایی.

پادشاش ناردی بەدوای منالەکەدا، و هیڤیان، وای گومان برد، کە بەدەرسی جادوو کە گەشتۆتە ئەم ئەنجامە، بۆیە لێی پرسى: منداڵ تۆنەوێندە شارەزایی زانستی جادوو بوویت، کە بتوانیت کوێر و بەلەك چاک بکەیتەوه؟

مندالە کەش وتی: من ناتوانم کەس چاک بکەمەوه بەلکو خۆی گەرە چاکی دەکاتەوه. پادشا تیگەشت کە ئەم منالە برۆی بەخوایەتی ئەو نیە، و گالەش بە جادوو دەکات، کەواتە چ زانست و لێ هاتنی هەیه هیچی بۆ پتەوکردنی پایەیی دەسەلاتی ئەو ناخاتە کار، بەلکو باوەڕی بەخوای تاک و تەنیا هیڤاوه.

پادشا هه‌ستی کرد ئەم ئازاوەیەکی دژی مولک و دەسەلاتی ئەو بەرپا بوو، دەبیت کەسیک لە دوایەوه بێت، ئەگینا منالێک چۆن کەوتە سەر ئەو بیروباوەڕە؟

بۆ ئەمە دەستی بەسزادانی منالەکە کرد هەتا ئەویش پاستی مامۆستای خواناسی ئەشکەوتی وت: ئەوەی خواناسە کە لێی دەرەسا هاتە دی ئەو بوو، کە بەمنالەکەیی وت: پاستی ئەو نەلێت، چونکە ئەو چاوەڕوانی ئەوەی دەکرد، کەسانیکێ لێهاتوو فیتری خواپەرستی ببن و ئایینی خوا بەخەلکی بگەیهنن.

کاتێک پراهیە خواناسەکیان هیڤا بەردەمی پادشا، پادشا فەرمانیدا سزای بدەن هەتا لە ئایینی خۆی پەشیمان ببیتەوه، ئەویش بریاریدا بوو لەسەر بیروباوەڕی پاکی خۆی

دامه‌زراو بیټ، و گیانی له‌و پټناوه‌دا به‌ ئاسانی ببه‌خشی، پادشا داوای مشاری کرد، و فه‌رمانیدا خستیانه‌ سهر سهری خواناسه‌که، و کردیان به‌ دوو که‌رتوه‌، هه‌روه‌ها پیاوه‌ کویره‌که‌ی ده‌ست و پټوه‌ندی پادشاشیان هی‌نا کردیان به‌ دوو که‌رتوه‌، هه‌ردوو پال‌ه‌وانه‌که‌ له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی باوه‌پ سهرکه‌وتن، له‌به‌ر په‌زامه‌ندی خوا دانیان به‌ خو‌یان داگرت، هه‌ول‌ی زوریان له‌گه‌ل مناله‌که‌دا تا واز له‌ خواپه‌رستی به‌ینی و بگه‌پټه‌وه‌، که‌چی کۆلی نه‌داو له‌سهر پټبازی خو‌ی دامه‌زراو بوو، پادشا ناچار بوو هه‌ول‌ی کوشتنی مناله‌که‌ بدات، چه‌ند جارێک نه‌خشی له‌ناوبردنی کی‌شا که‌ چی بی‌ هو‌ده‌ بوو.

جاریکیان له‌گه‌ل چه‌ند جه‌ندرمه‌یه‌کیدا ناردی و فه‌رمانی به‌سهردا دان، تا بیبه‌نه‌ سهر لوتکه‌ی شاخیکی به‌رزو له‌و‌ی داوای لی‌که‌ن، که‌ له‌ئاینه‌که‌ی په‌شیمان بی‌ټه‌وه‌، و بگه‌پټه‌وه‌ سهر دینی پادشا، ئه‌گه‌ر به‌گو‌یی کردن ئه‌وه‌ بی‌گی‌پنه‌وه‌، ئه‌گینا له‌سهر شاخه‌که‌ بیخه‌ن خواره‌وه‌.

خوای گه‌وره‌ ویستی له‌سهربوو ئه‌وان له‌ناو به‌ریت، و ئه‌میش له‌ ده‌ستیان پزگار بکات. ئه‌وه‌بوو خوای گه‌وره‌ پارانه‌وه‌که‌ی گیرا کرد، و شاخه‌که‌ هاته‌ له‌رزه‌و پیاوانی پادشا هه‌ر هه‌موویان به‌سهر شاخه‌که‌وه‌ که‌وتنه‌ خواره‌وه‌، و مناله‌که‌ به‌ ته‌نیا له‌و‌ی پزگاری بوو، به‌پټی خو‌ی گه‌پایه‌وه‌ لای پادشا، پادشا که‌ ئه‌مه‌ی دی له‌ مناله‌که‌ی پرسى: کوا هاوه‌له‌کانت؟

مناله‌که‌ وتی: خوای گه‌وره‌ منی له‌ده‌ستیان پزگار کرد ئه‌مجاره‌ پادشا کۆمه‌لێک له‌ جه‌نده‌رمه‌کانی بانگ کرد و مناله‌که‌ی دایه‌ ده‌ستیان و وتی: بیبه‌ن سواری که‌شتیه‌کی بکه‌ن، و بیبه‌نه‌ ناوه‌پاستی ده‌ریا، ئه‌گه‌ر له‌ دینی خو‌ی په‌شیمان بوویه‌وه‌ ئه‌وا چاکه‌، ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بوویه‌وه‌ بیخه‌نه‌ ناوه‌پاستی ئاوی ده‌ریاوه‌.

جه‌نده‌رمه‌کان بردیان هه‌تا گه‌یاندیان ه‌ ناوه‌پاستی ده‌ریا، که‌ ویستیان بیخه‌نه‌ ناوی، له‌خوا پاراپیه‌وه‌ تا به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک خوای گه‌وره‌ ویستی له‌سهره‌ له‌ ناویان به‌ریت، و ئه‌میش له‌ ده‌ستیان پزگار بی‌ټ.

به‌ فه‌رمانی خوا که‌شتیه‌که‌ وه‌رگه‌پاوه‌ هه‌موویانی هه‌ل‌دایه‌ ناو ده‌ریاو خنکان، و خوای گه‌وره‌ مناله‌که‌ی پزگار کرد، و به‌ سه‌لامه‌تی گه‌پایه‌وه‌ لای پادشا.

ئەمە دوو جارە منالە‌که‌ لە دەستی جەندرمە و پاساوتی پاشا پزگاری دە‌بێت، لە‌گە‌ڵ ئە‌وە‌شدا بە‌ پێی خۆی دە‌گەرێتە‌وە‌ کۆشکی پادشا، بێ ئە‌وە‌ی هە‌ولی خۆشاردنە‌وە‌ بدات، بە‌ لێ‌کو تە‌حە‌ددای پادشا دە‌کات، تا خە‌لکی زیاتر لە‌ بانگە‌وازی یە‌کتاپەرستی ئاگاداری‌بن، بۆیە هە‌موو جارێ‌ لە‌ بە‌رده‌م پادشادا دە‌وە‌ستا تادە‌سە‌لاتی پادشا بۆ‌خە‌لکی دە‌ریکە‌وی، و بزانیی‌ که‌ پادشا خوا نیە‌؟

مندالە‌که‌ بە‌دوای سەر‌فرازیی خۆیدا نە‌دە‌گە‌را، بە‌ لێ‌کو دە‌یویست عە‌قیدە‌ی خواناسی بلالوبکاتە‌وە‌، ئە‌گەر چی بە‌ پزانی خۆینی خۆشی‌ بوایە، بە‌لام بە‌ شیوە‌یە‌کی حە‌کیمانە، جا وە‌نە‌بێ‌ لە‌م کارە‌شی هە‌لە‌ی بە‌کارهێنایی، بە‌ لێ‌کو بە‌ ژیرانە‌ نە‌خشە‌ی شە‌رعی دە‌کێشا، تا لە‌ ئە‌نجامدا خە‌لک بە‌ ئینصاف باوە‌ر‌ بهێنن.

لە‌و پۆژە‌وە‌ منالە‌که‌ گیاندارە‌ دڕندە‌که‌ی کۆشت، و دە‌ستی بە‌ چاکردنە‌وە‌ی نە‌خۆشی ئە‌و شارە‌ کرد، و دە‌نگ و باسی گە‌وره‌و بچوکی ناوچە‌که‌ گە‌یشت، ئە‌م دوو جارە‌ش که‌ پادشا بە‌ نیازی لە‌ ناو‌بردنی‌وە‌ پە‌وانە‌ی کرد، و بە‌ سە‌لامە‌تی گە‌راپە‌وە‌، ئە‌وە‌ندە‌ی تر دە‌نگ و باسی بلالوبوویە‌وە‌ بۆ هەر‌ کۆ‌پۆ کۆمە‌ڵێ‌ک بچویتی‌ایە‌ باس باسی منالە‌ بچوکه‌که‌ بوو که‌ پادشا بە‌ دە‌ستی‌وە‌ گێری‌خواردبوو، بە‌ هیچ شیوە‌یە‌ک بۆی لە‌ ناو‌ناچیت.

مندالە‌که‌ بێ‌باک هاتە‌ بە‌رده‌م پادشا، پادشاش وە‌ک جاری پێ‌شوو‌هە‌وائی دە‌ست، و پێ‌وە‌ندی لە‌ منالە‌که‌ دە‌پرسی، و ئە‌ویش تێی دە‌گە‌یاند که‌ خوا‌ی بالادە‌ست بە‌ سە‌لامە‌تی ئە‌م بۆ گێ‌راپە‌وە‌، و ئە‌وانی لە‌ دە‌ریادا خنکاند.

پادشا بۆی دە‌رکە‌وت لە‌ بە‌رده‌می ئە‌م منالە‌دا دە‌ستە‌وسانە، ئە‌و که‌ چاری مندالێ‌کی بۆ نە‌کری، دە‌بێ‌ چۆن دا‌وای خوا‌یە‌تی بکات؟

مندالە‌که‌ هە‌وائی پاستە‌قینە‌ی نایە‌مشتی پادشا، که‌ خۆی ماندوو نە‌کات، و توانای نیە‌ لە‌ ناوی بە‌‌ریت، مە‌گەر بە‌و شیوە‌یە‌ی خۆی نە‌خشە‌ی بۆ بکێشێ.

ئە‌گەر پادشا لە‌ هیچ شتێ‌کدا بە‌‌گویی مندالە‌که‌ نە‌کات لە‌م نە‌خشە‌یە‌دا بە‌‌گویی دە‌کات، چونکە‌ بە‌‌ئاواتە‌ لە‌ ناوی بە‌‌ریت.

مندالە که ش نه‌خشە ی باوهره‌په‌نانی خه‌لک ده‌کیشیت، نه‌گەر چی به به‌خشینی گیانی خۆشی بێت، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی ده‌وی، که لای خه‌لک بسه‌لمی پادشا خوا نه‌یه، به‌لکو مۆفیککی بیده‌سه‌لاته‌و هیچی تر، پادشای تێگه‌یاند که ناتوانی بیکوژیت هه‌تا پلانی مندالە که په‌یره‌و نه‌کاو چ فهرمانیککی به‌سه‌ردا ده‌دا جی به‌جیی نه‌کات.

پادشا وتی به منالە که: نه‌و نه‌خشه‌یه چیه؟

منالە که وتی: نه‌وه‌یه خه‌لکی شار هه‌موویان له جیگایه‌ک کۆبکه‌یته‌وه، و منیش به دره‌ختیکه‌وه، چوار میخه‌ بکیشی، و پاش نه‌وه تیریک له تیردانه‌که‌مدا ده‌ره‌په‌ینه، پاشان تیره‌که به‌ره‌که‌وانه‌که‌وه، و بلی: ((بسم الله رب الغلام)) واته: به‌ناوی په‌روه‌ردگاری مندالە که‌وه، پاشان تیره‌که‌م تی بگره، پادشا ته‌گبیری مندالە که‌ی به‌ دل بوو له‌ دلی خۆیدا وتی: نه‌گەر نه‌مه‌ پاست بی، زۆر ئاسانه‌ خه‌لکی کۆکرده‌وه، و منالە که‌ی به‌ داریکه‌وه چوار میخه‌ کیشا، و تیریککی له‌ تیردانی مندالە که‌ ده‌ره‌په‌نا، و خسته‌یه‌ ناو که‌وانه‌که، و پاشان وتی: ((بسم الله رب الغلام)).

دوای نه‌وه تیره‌که‌ی تێگرت و به‌ فهرمانی خوا تیره‌که‌ دای له‌ لاجانگی مندالە که، نه‌ویش خیرا ده‌ستی خسته‌ سه‌ر لاجانگی، و له‌ شوینی تیره‌که‌دا، و وه‌فاتی کرد، که مندالە که‌ که‌وته سه‌ر زه‌وی پادشا له‌ خۆشیان بالی ده‌گرته‌وه‌ وای ده‌زانی ئاژاوه‌ی له‌ کۆل بوویه‌وه، نه‌یده‌زانی مندالە که‌ چ داویکی بۆ ناوه‌ته‌وه.

ئه‌م هه‌موو ماوه‌یه‌ خه‌لکه‌که سه‌ره‌نجی هه‌لۆیستی مندالە ژیه‌و بلیمه‌ته‌که‌یان ده‌دا، زۆر به‌ به‌رزی ته‌ماشایان ده‌کرد، نه‌مپۆش وا هه‌موویان ئاماده‌ن و چاویان له‌ هه‌لۆیستی پاستو پاکێ نه‌وه، و به‌چاوی خۆیان دیتیان که‌ چۆن خۆی کرده‌ قوربانی بیروباوه‌پو ئاینی خدا.

هه‌لۆیستی پالە‌وانانه‌ی مندالە که هه‌ر هه‌موویانی سه‌رسام کردبوو، که‌واته‌ پێبازی مندالە که‌ پێبازیکی پاسته، و هه‌ر په‌روه‌ردگاری نه‌و شایه‌نی په‌رستنه، و ساله‌های ساله

پادشاو دارو ده‌سته‌ی خه‌لگیان چاو به‌ست کردووه، بۆیه هه‌موو به‌جاریک پایان هاته سهر
ئوه باوه‌پ به‌په‌روه‌ردگار به‌یئن، ئه‌وه‌بوو هه‌موو به‌جاری هه‌واریان کرد و وتیان:
باوه‌پمان هینا به‌په‌روه‌ردگاری ئه‌م مندالە.

پادشا به‌حیسابی خۆی ده‌یویست مندالە که له‌ناو به‌ریئت، ده‌یویست ده‌زگاوه‌سه‌لاتی
له‌مه‌ترسی لا‌بدات، نه‌ی ده‌زانی به‌شه‌هید بوونی مندالە که خه‌لکه‌که له‌پادشا هه‌ل
ده‌گه‌پینه‌وه، و باوه‌پ به‌په‌روه‌ردگاری مندالە که ده‌هینن، که مندالە که که‌وته سهر زه‌وی
پادشا له‌خۆشیان بایی ده‌گرتوه‌ خیرا دارو ده‌سته‌که‌ی به‌هه‌ناسه‌ بپکێوه‌ هاتنه‌ لای
پادشا، و وتیان: ئه‌ی پادشا ئه‌وه‌ی تو لێی ده‌ترسای هاته‌ دی، ئه‌وه‌ی مندالە که ئاواتی
بو ده‌خواست هاته‌ دی.

پادشا زۆر ترساو وتی: ئه‌وانه‌ چی ده‌لین؟ ئه‌و خه‌لکه‌ چون ده‌بی من نه‌په‌رستن و
هه‌لگه‌پینه‌وه.

پادشا فه‌رمانیدا له‌ده‌می پێگا‌کاندا چالی گه‌وره‌ گه‌وره‌ هه‌ل بکه‌ن.

په‌ر له‌داری ئه‌ستوور بکړین.

ئاگر به‌ر بدریته‌ ئه‌و دارانه‌.

خه‌لکی هه‌موو کۆبکړینه‌وه.

چوار ده‌وه‌ره‌ی مه‌یدان به‌جه‌ندرمه‌ بکړین.

ده‌سته‌و دایه‌ره‌ی پادشا له‌چوار ده‌وره‌ی چاله‌کاندا دابنیشن، تا چاویان له‌قرچه‌ی
گوشت و ئیسقانی ئه‌و باوه‌پدارانه‌ بی که واز له‌دینه‌که‌یان ناهینن، و ده‌خرینه‌ ناو چاله
ئاگرینه‌کانه‌وه، خه‌لکه‌که به‌زه‌برو زه‌نگی سه‌ربازانی پادشا کۆکرانه‌وه.

هینرانه‌ مه‌یدانی شار.

ئه‌وانه‌ی باوه‌پیان هینابوو کۆکرانه‌وه.

پێزیان به‌ست.

چاويان له ٺاگري گڙ به گوڙ.

ٺم ٺاگره تيڙه بڙ ٺيمه ده بي.

سهيري يه ڪتريان ده ڪرد.

ٺمه ٺاگره گه وره ڪه نيه.

به لي ٺاگر ٺيڪي گه وره يه.

به لام ٺاگري له مه گه وره تر هه يه ٺاگري دڙه خ.

سووتان به م ٺاگره زور ناخايه ني و ده بريته وه.

بويه باوه پداره ڪان خيرا به راورد ي هه ردو ٺاگره ڪه يان ده ڪرد.

خه لکه ڪه به سهير ڪردني يه ڪتري، يه ڪتريان تي ٺهه گه ياند ڪه تازه خويان به خوا
فروشته وه، فريشته ڪاني ٺاسمانيش دوعاي سهريه رزي و سهريه وٽنيان بڙ ده سته ي
باوه پداران ده ڪرد، ٺهه مڃا باوه پداران يه ڪ له دواي يه ڪه وه فري ده درانه ناو ٺاگري
چاله ڪانه وه، هه ره موو به غيره ٺيڪي بي وينه وه ده ڪه وٽنه ناو ٺاگري چاله ڪه وه.

له م ڪاته دا ٺافره ٺيڪ ڪه ڪڙپه شيره خوره ڪه ي به باوه شيهه وه بوو، سهريه هات و
نزيڪي چاله ڪه ڪه وته وه تا باز بداته ناوي ڪه بيري له ڪڙپه ي باوه شي ڪرده وه، به زه يي
پياهاته وه ٺهه ي به دلدا هات ڪه ٺم به سته زمانه تاواني چيه؟

بڙ ٺمه منڊاله ڪه ي دايه دواوه و دلي نه هات به ڪڙپه ڪه يه وه باز بداته ناو چاله پر له
ٺاگره ڪه وه.

خوي گه وره ش ويستي وابوو تا پهنجي باوه پي ٺهه ٺافره ته راستگوي به زايه نه چيٽ،
مناله شيره خوره ڪه ي هيتايه زمان و تي: دايه گيان! ٺارام بگره تو له سه ر پاستي.

گرنگ ٺهه يه مڙو له سه ر حه ق بيت.

گرنگ ٺهه يه مڙو راست بيت.

به لي.. باوه پداران به سهري به رزه وه سهريان نايه وه، و سته مڪارانش به ويژدان ٺيڪي
مردو وه ماوه يه ڪ ژيان و سهريان نايه وه به لام به سه ر شويه وه.

باوه پداران چوونه باره گای خوا به و په پی پیزه وه، سته مکارانیش چوونه باره گای خواوه به و په پی سوکایه تیه وه و به ره و دوزه خ پاکیشران^۱.

خوای گه ورده ش چیرۆکی ئه م پووداوه مان بۆ باس نه کات له قورئاندا، هه روه کو نه فه رمووی: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝۱ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۝۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳ قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۝۴ النَّارِ ذَاتِ الْوُوقُودِ ۝۵ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝۶ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝۷ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸﴾ . (سورة البروج، الآية: (۸-۱)).

سەرگوزەشتەى سیانزەهەم

كۆرى قەشە

بە فرۆكە لە جدەووە دەچووم بۆ پارێس، كە چاوێم پێی كەوت ناسیمەووە، سەری خستبوو بان سەرینى كورسیەكە، دەیویست بخەوێت، پێم گوت: سلاوى خوات لێ بێ باوكى موخەمەد تۆ لە كوێی؟

بە پاستى پێكەوتنىكى جوانە لەناو فرۆكە چاوێم پێت بكەوێت، ناھێڵم بخەوێت چونكە كاتى خەوتن نیه، ئەم ئەم هەموو كچ و كۆرە فەرمانبەرانی میوانداری نابینی كە پێویستیان بە بانگ كردن و ئامۆژگاری و پێنموویى هەیه، هەلسە سەر پێ و قۆلت لێ هەلماڵە، بە لكو خۆی گەورە یەكێكان لەسەر دەستی تۆ پێنمایى بدات.

ئەویش سەری بەرز كردەووە سەیری كردم، هەر كە ناسیمەووە هەلساوە سەر پێ، و گوتی: دكتۆر سەرحان لە زەوى ناتبینم لە ئاسمان دەتدۆزمەووە؟

بە خێر بێی بە خێر بێی، پێشبینیم نەدەكرد لەناو فرۆكە بقیبیم، بەلام هەردەم تۆ لە خەیاڵم بووی، پێشبینیم كرد لە فەرەنسا یان لە خوارووی ئەفریقا بقیبیم، ئایا ئێستاش لەوێ كاردەكەیت لە نووسینگەى رابیتە؟ پێم بڵێ ئەو ساتە خۆشە چى كەوا دەتبینم پراوەستاوى لە بەردەم لەناو فرۆكە؟ من بپروا بە چاوەكانم ناكەم؟

گوتم: راستیە بڕام راستیە، بەلام پێم بڵێ بێرت لە چى دەكردەووە؟
وتی: بێرم لەو مندالە تەمەن (١٠) ساڵە دەكردەووە لە (جۆهانسبیرگ) كە چاوێم پێی كەوت خۆی بوو تە موسلمان، بەلام باوكى قەشەیه و نەبوو تە موسلمان.

وتم: مندالێك بوو تە موسلمان و باوكیشى قەشەیه؟

وتی: من لە شارى (جۆهانسبیرگ) بووم، جارىكێكان لە مزگەوت نوێژم دەكرد مندالێكى تەمەن (١٠) ساڵانەم بىنى بە پۆشاكى عەرەبى نوێژى دەكرد، پۆشاکیكى سپى لە گەڵ عەبەیاكى (خەلیجى) لە سەر شانەكانى لە گەڵ چەفیه و عەگال لە سەرى، دیمەنەكەى راپكیشام، چونكە خەلكى ئەفریقایى خوارووەم پۆشاكە ناپۆشن، ئەوان تەنها كراس و

پانتۆل لەبەر دەکەن، و کلاویک لەسەر دەکەن، یاخود جل و بەرگی موسلمانان بە شیوازی هیندی و پاکستانیەکان دەپۆشن.

مندالەکە بە تەنیشتمدا تیپەری سلاویکی موسلمانانە ی لیکردم، و منیش وەلامی سلاوێکەیم دایەو، و پێم وت: ئایا خەلکی سعودی؟

مندالەکە وتی: نەخێر من موسلمانم و ئینتیمام بۆ هەموو ولاتانی ئیسلامی هەیە. منیش زۆر سەسام بووم و لێم پرسی: باشە بۆچی ئەم پۆشاکە (خەلیجیەت) پۆشیوە؟ وتی: چونکە من شانازی پێوە دەکەم و پۆشاکێ موسلمانانە "لە و کاتەدا پیاویک تیپەری کە مندالەکە ی دەناسی، سەرم سوپما کاتیکی پێی وەم: لێی پرسیار بکە بزانە چۆن بوو تە موسلمان؟

منیش بە پیاوێکەم وت: بۆچی موسلمان نەبوو؟ پاشان پرسیارم لە مندالەکە کرد: ئایا تۆ پیشتر موسلمان نەبوویت؟ ئایا تۆ لە بنەمالە یەکی موسلمان نیت؟ مندالە بچوکیەکەش وتی: من چیڕۆکێکەم لە سەرتاوە تا کۆتای بۆت باس دەکەم، بەلام یەکیەجار پێم بلێ تۆ خەلکی کوێی؟ وەم: خەلکی شاری مەککە ی پیروزم.

هەر کە گوێی لە وەلامی من بوو بەرەو لای من هات و ویستی باوەشتم پێدا بکا و ماچم بکات، وتی: خەلکی مەککە خەلکی مەککە چەندە دلخۆشم بە بینینی پیاویک کە خەلکی شاری مەککە ی پیروزی بیت.

مندالەکەش وتی: من کوپی قەشە یەکی کاسۆلیکیم، لە شاری شیکاغۆ ی ئەمریکی دەژیام، لەوێ گەرە بووم و لە باخچە یەکی ساوایانی ئەمریکی فیڕی خویندەو و نووسین بووم، باوکم زۆر گرنگی پێدەدام لەلایەنی فیڕیوون و پەرورەدە، بەو شیوە یە باوکم لە کتێبخانە ی کە نیسە جێی دەهیشتم بۆ خویندەو ی گۆشارە تایبەتیەکانی مندالان، کە پەنگا و پەنگ بوون بە چیڕۆکی مەسیحی.

پۆژیک لە پۆژان لە پەرتووخانە بووم، دەستم گەیشتە پەرتووکێک لەسەر یەکیک لە پەفەکانی کتێبخانە کە، کە خویندەو ی بینیم پەرتووکێ ئینجیلە.

ویستم له نیۆ په‌پاوه‌کانی ئینجیله‌که‌ بگه‌ڕیتم، هه‌ر که‌ کتێبه‌که‌م کرده‌وه‌ له‌ گه‌ڵ یه‌که‌م بینین چاوم که‌ وته‌ سه‌ر دێریکی سه‌رسوپه‌ینه‌ر، ئه‌و ده‌قه‌م خوینده‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای ئی بی) ده‌فه‌رموی: له‌ دوا‌ی من پێغه‌مبه‌ریکی عه‌په‌ب دیت ناوی (ئه‌حمه‌د)ه‌، منیش سه‌رم سوپما له‌م وشه‌یه‌، به‌ په‌له‌ چوومه‌ لای باوکم و زۆر به‌ سانایی پرسیارم لێی کرد، و گوتم: باوکه‌ گیان! باوکه‌ گیان! ئایا ئه‌م وته‌ت خویندۆته‌وه‌ له‌م ئینجیله‌؟ باوکم وتی: وته‌ی چی؟

وتی: وته‌یه‌کی سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌ پێغه‌مبه‌ر عیسی (سه‌لامی خوای ئی بی) تیایدا ئه‌لی: پێغه‌مبه‌ریکی عه‌په‌ب له‌ دوا‌ی من دیت! باوکه‌ گیان ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ عه‌په‌به‌ کتێبه‌ که‌ دوا‌ی ئه‌و دیت که‌ ده‌لێت: ناوی (ئه‌حمه‌د)ه‌؟

باوکه‌ گیان! ئایا تا ئیستا ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ هاتوه‌ یان نه‌هاتوه‌؟
له‌کاتی ئه‌و قسانه‌دا بووم باوکم هاواری کرد به‌سه‌رمدا وتی: ئه‌م کتێبه‌ت له‌ کوێ هێناوه‌؟

وتم: له‌ په‌رتوکخانه‌م هێناوه‌ باوکه‌ گیان! په‌رتوکخانه‌ی که‌نێسه‌، په‌رتوکخانه‌که‌ی تۆ که‌ تیایدا ده‌خوینیته‌وه‌.

باوکم وتی: ئه‌م کتێبه‌م پێی بده‌ ئه‌وه‌ درۆ و بوختانی تیا‌یه‌ به‌ پێغه‌مبه‌ر (عیسی) (سه‌لامی خوای ئی بی) هه‌لبه‌ستراوه‌.

وتم: باوکه‌ ئایا نابینی ئه‌م ده‌قه‌ له‌ ئینجیل نووسراوه‌ چۆن درۆ و بوختانی تیا‌یه‌؟
قه‌شه‌که‌ که‌وا باوکی مناله‌که‌یه‌ وتی: تۆ چ کارت به‌وه‌ هه‌یه‌، تۆ هێشتا منداڵیت، له‌و شتانه‌ ناگه‌یت بپۆ بۆ ماڵه‌وه‌.

ئه‌مجا باوکم ده‌ستی پاک‌یشام و بردمیه‌ ماڵه‌وه‌ هاواری له‌سه‌ر کردم، و هه‌په‌شه‌ی لێکردم به‌ ئازاری توند و به‌ ئێش ئه‌گه‌ر واز له‌و وته‌یه‌ نه‌هێنم.

به‌لام من زانیم نه‌هێنیه‌که‌ هه‌یه‌ باوکم ده‌یه‌وێت له‌ منی بشاریته‌وه‌، به‌لام خوای په‌روه‌ردگار پێنمای کردم تا به‌ دوا‌ی هه‌موو عه‌په‌بیکی بگه‌ڕیتم بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌م به‌ ئه‌نجام ده‌ستم کرد به‌ گه‌پان به‌ دوا‌ی عه‌په‌ب بۆ ئه‌وه‌ی پرسیاریان لێ بکه‌م.

هر له شاروچکه که مان چیشخانه یه کی عه پره بیم دوزیه وه، چوومه ژووره وه پرسیارم
 دهریاره ی ئه م پیغه مبه ره عه ره به کرد، خاوه نی چیشخانه که پیی وتم: بچو بۆ مزگه وتی
 موسلمانان، له ویی باشتربۆت باس ده که ن، منیش چووم بۆ مزگه وت، له ناو مزگه وت بانگم
 کرد، ئایا لیڤه هیچ که سیکی عه ره ب هیه؟ یه کیکیان وتی: چیت ده ویی له عه ره ب؟
 وتم: ده مه ویی پرسیار دهریاره ی پیغه مبه ری عه ره ب (ئه حمده) بکه م؟
 وتیان: فرموو دانیشه ده ته ویی چی بزانیته دهریاره ی پیغه مبه ری عه ره بی؟
 وتم: له په رتوکخانه ی که نیسه له ئینجیل خویندمه وه که پیغه مبه ر(عیسی) ئه فه رموی:
 له دوا ی من پیغه مبه ری ک دیت ناوی (ئه حمده) ه، ئایا ئه وه راسته؟
 پیاوه که وتی: به راستی تو ئه وه ت خویندۆته وه؟
 وتم: به لی...
 وتی: کوپی خۆم ئیمه ی موسلمان شوینکه وته ی پیغه مبه ری عه ره بین که ناوی (ﷺ)
 قورئانی ئیمه ش ئه وه ی باسکرده که تو بۆت باسکردین.

منڊالہ که ش دهنگی به رز کرده وه هه روه کو شتیکی ون بووی دوزیبیته وه وتی: (ئایا
 ئه مه راسته؟).

پیاوه که وتی: به لی ئه مه راسته و هیچ گومانیک ی تیا نیه، ئه مجا پیاوه که پویشته و
 دانه یه که له قورئانی هینا، و ئه و ئایه ته ی سوره ی (الصف) ی کرده وه که خوا ی
 په روه ردگار ئه فه رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْکُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْ
 مِنَ النُّوْرِیْنَ وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلِیْ اِنِّیْ مِنْ بَعْدِیْ اَسْمُهُۥ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَیِّنَاتِ قَالُوْا هَٰذَا سِحْرٌ مُّیْنٌ ۝۱۰﴾^۱

واته: (بیربکه ره وه) کاتی که عیسای کوپی مه ری م وتی: ئه ی نه ته وه ی ئیسرائیل
 بیگومان من نیژدراوی خوام بۆ لای ئیوه، ئه و ته ورا ته ی که له پیش مندا هاتوه به راستی
 دانه نیم، موزده تان پی ده دم به پیغه مبه ری ک، که له دوا ی من دی و ناوی (أحمد) ه، ئینجا
 کاتی که ئه و (پیغه مبه ره) چهنده ها نیشانه ی پوون و ناشکرای بۆ هینان وتیان: ئه مه
 جادوویه کی ناشکرایه^۲.

مندالە كه‌ش به ده‌نگی‌کی به‌رزوه‌وه وتی: ئەم ئایه‌ته‌م پێ‌نیشان بده، ئەنجا كا‌برایه‌كه ئایه‌ته‌كه‌ی پێ‌نیشاند.

مندالە كه‌ش هاواری كرد و وتی: ئە‌ی‌ خ‌وا‌یه گ‌یا‌ن! هه‌روه‌كو ئە‌وه‌ی ئی‌نجیل هاتوه‌ پێ‌غه‌م‌به‌ر (عی‌سی) درۆ‌ی نه‌كردوه‌وه، به‌لكو باوك‌م درۆ‌ی له‌گه‌ڵ ك‌ردووم.

ئە‌م‌جا مندالە كه‌ وتی: من چی بكه‌م تا بيمه‌ شو‌ین كه‌وته‌ی ئە‌و پێ‌غه‌م‌به‌ره، كا‌براش وتی: ب‌لێ: ((أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، وعيسى ابن مريم عبده ورسوله)).

واته: شایه‌تمان د‌ێ‌نم كه‌ جگه‌ له‌ (الله) ه‌یچ خ‌ودایه‌کی تر نه‌یه، و شایه‌تمانی ده‌ده‌م كه‌ مح‌م‌د ﷺ به‌نده‌و ن‌ێ‌رد‌را‌وی خ‌وا‌یه، و عی‌سای كو‌ری مه‌ریه‌م به‌نده‌و ن‌ێ‌رد‌را‌وی خ‌وا‌یه.

مندالە كه‌ش ئە‌مه‌ی دووباره‌ ك‌رده‌وه و وتی: ((أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، وعيسى ابن مريم عبده ورسوله)).

ئە‌م‌جا مندالە كه‌ وتی: مو‌ژده به‌و پێ‌غه‌م‌به‌ره مح‌م‌د ﷺ، ئە‌م‌ڕۆكه‌ چه‌ند د‌ل‌م خ‌ۆشه، ده‌چم مو‌ژده به‌ باوك‌م ده‌ده‌م.

ئە‌م‌جا مندالە كه‌ خ‌ی‌را پای كرد بۆ لای قه‌شه‌ی باوك‌ی وتی: باوكه‌ گ‌یا‌ن! باوكه‌ گ‌یا‌ن! ئە‌م‌ڕۆ گه‌یشتمه‌ هه‌قیقه‌ت ئی‌ستا مو‌س‌ل‌ما‌نان له‌ ئە‌م‌ریكا هه‌ن، و ئە‌وان شو‌ینكه‌وته‌ی پێ‌غه‌م‌به‌ر مح‌م‌د ﷺ قورئانم له‌ لایان ب‌ینی، باس له‌و ئایه‌ته‌ ده‌كات كه‌ نیشانم دای له‌ ئی‌نجیل، باوكه‌ گ‌یا‌ن! ئی‌ستا من مو‌س‌ل‌مانم وه‌ره‌ له‌گه‌ڵ ت‌ۆش مو‌س‌ل‌مان به‌، پێ‌غه‌م‌به‌ر (عی‌سی) وای پێ‌ راگه‌یان‌دووین قه‌شه‌ی باوك‌ی هه‌روه‌كو چ‌ۆن ب‌روسك‌ێك له‌سه‌ری بدات ئا‌وای ل‌یهات، هه‌ستا كو‌په‌ بچ‌ك‌ۆله‌كه‌ی پا‌ك‌یشا، و له‌ ژو‌وری‌کی بچ‌وك به‌ندی كرد و، وتی: په‌حم‌ی پێ‌ نه‌كه‌ن، چه‌ند هه‌فته‌یه‌كه‌ له‌و زین‌دانیه‌دا مایه‌وه، خ‌واردن و خ‌واردنه‌وه‌ی بۆ ده‌ه‌ینا‌و پاشان ده‌رگای له‌سه‌ر داده‌خست، به‌لام ئە‌و قوتابخانه‌ی كه‌ كو‌په‌كه‌ی تیا‌یدا ده‌یخو‌ین‌د ده‌هاتن و ل‌ییان ده‌پرسی: كه‌ ئە‌و كو‌په‌ ب‌ۆچی نایه‌ت بۆ قوتابخانه‌و دیار نه‌یه؟

قه‌شه‌ی باوك‌ی ترسا كاره‌كه‌ی په‌ره ب‌س‌ێ‌نی و دووچاری زین‌دان ب‌یت، ب‌یری ك‌رده‌وه كو‌په‌كه‌ی دووربخاته‌وه به‌ره‌و (تنزانی) له‌ ئە‌هه‌ریقی‌ا كه‌ دا‌يك و باوك‌ی قه‌شه‌ له‌وێ ده‌ژیا‌ن ئە‌م ب‌ی‌ڕۆكه‌ی ج‌ی به‌ج‌ی كرد و نا‌ردی بۆ (تنزانی) به‌دا‌يك و باوك‌ی خ‌ۆی راگه‌یان‌د كه‌

به‌زه‌یی پئی نه‌که‌ن، نه‌گه‌ر گه‌پایه‌وه سه‌ر نه‌و دینه‌ی چووته سه‌ری، نه‌گه‌ر هه‌ر دادی نه‌دا نه‌وا هه‌ر له‌وئی بیکوژن، بۆیه له‌ نه‌فه‌ریقیا که‌س به‌ دوا‌ی سو‌راغیدا نا‌گه‌ریت.

نه‌مجا مندالە که‌ به‌ زۆری سه‌فه‌ری کرد بۆ (تەزانیای)، به‌لام ئیسلامه‌تیه‌که‌ی له‌ یاد نه‌کرد، له‌وئی زیاتر گه‌را به‌ دوا‌ی عه‌په‌ب و موس‌لمانان، تا‌کو مز‌گه‌وتی‌کی دۆزیه‌وه‌و چوو‌ه ژوو‌رو دانیش‌ت له‌گه‌ل موس‌لمانانه‌کان، با‌سی چیرۆکی خۆی بۆ کردن نه‌وانیش سو‌زێکی زۆریان پێدا فی‌دی ئاینی ئیسلامیان کرد.

کاتێک باوکی قه‌شه‌ به‌وه‌ی زانی وه‌کو باوکی زیندانی کرد، پاشان به‌ لێدان له‌ لاشه‌ی نه‌دا به‌لام له‌گه‌لئێ سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، نه‌یتوانی مندالە که‌ په‌شیمان بکاته‌وه، نه‌یتوانی ویستی خۆی به‌سه‌ردا به‌سه‌پینی، زیندان و ئازاردان زیاتر هی‌زو خۆپا‌گری پئی ده‌به‌خشی بۆ به‌جئ‌گه‌یانندی ویستی خوا له‌ کو‌تاییدا باوکی قه‌شه‌ ویستی بیکوژئ، ژه‌هری بۆی له‌ خواردن کرد، به‌لام خوای گه‌وره‌ پارێزگاری لێ‌کردو نه‌مرد، چون‌که‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی تۆزێکی خوارد هه‌ستی به‌ ئازاری سکی کرد و پشایه‌وه، پاشان له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژوو‌ره‌که‌ خۆی فرێدایه‌ ناو ستاره‌که‌و پاشان بۆ ناو باخچه‌که‌، خێرا مال‌ه‌که‌ی به‌ جێه‌یش‌ت و به‌ره‌و مز‌گه‌وت به‌ پێکه‌وت بۆ لای براده‌ره‌ موس‌لمانه‌کانی، نه‌وانیش هه‌ر زوو به‌ زووی چاره‌سه‌رییان بۆ کردو، خوای گه‌وره‌ شی‌فای بۆ نارد.

بۆیه‌ کو‌په‌که‌ داوای لێ‌کردن لای خۆیان بی‌شارنه‌وه‌و پاشان به‌ نه‌ی‌تی بر‌دی‌ان بۆ (ئه‌ثیوبیا) و ده‌یان که‌س له‌سه‌ر ده‌ستی موس‌لمان بوون، و بانگی کردن بۆ ئاینی ئیسلام. پاشان موس‌لمانان له‌ ترسی نه‌وه‌ی فه‌له‌کان زیانی‌کی لێ‌ده‌ن بر‌دی‌ان بۆ خوارووی نه‌فه‌ریقیا، له‌گه‌ل زانایان داده‌نیشت و له‌گه‌ل بان‌گه‌وازان ئاماده‌ ده‌بوو له‌ هه‌ر شو‌ینێک‌ با، خه‌لکی بان‌گ ده‌کرد بۆ ئیسلام و ده‌یوت: ئه‌م ئاینه‌ هه‌ق‌قه‌و ئاینی فیت‌ره‌ته‌ ئه‌مه‌ نه‌و ئاینه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پێ‌کردوین شو‌ینی بکه‌وین، ئه‌م ئاینه‌یه‌ که‌ پێ‌غه‌مبه‌ر (عیسی) (سه‌لامی خوای لێ‌بێ) مو‌ژده‌ی داوه‌ که‌ پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ دوا‌ی نه‌و دیت، و پێ‌ویسته‌ خه‌لک هه‌مووی شو‌ینی بکه‌ون، مه‌سیحیه‌کان نه‌گه‌ر شو‌ینی مه‌سیحیه‌تی پاسته‌قینه‌ بکه‌ون نه‌وا دل‌خۆشی دنیا و دوا پۆ‌ژ ده‌بن، نه‌وه‌تا ئینجیلی ده‌ستکاری نه‌کراو که‌ له‌ کتێبخانه‌ی که‌نیه‌سه‌ دۆزیمه‌وه‌ له‌ (شی‌کا‌غۆ) نه‌و به‌هره‌یه‌م لێ ده‌ست که‌وت.

خوای گه‌وره پێنوومایی کردم بۆ ئەم کتێبه، له‌گه‌ڵ یه‌که‌م په‌ر که‌ کردمه‌وه یه‌که‌م دێر که‌ خویندمه‌وه ده‌قه‌که‌ ئاماژه‌ی نه‌وه‌ی بۆ کردم که‌ پێغه‌مبه‌ر (عیسی) (سه‌لامی خوای ئی بێ) فره‌مویه‌تی: پێغه‌مبه‌ریکی عه‌ره‌ب له‌ دوا‌ی من دیت ناوی ئەحمه‌ده.

خوایه‌ گیان! چه‌ند به‌ په‌حم و به‌ سۆزو به‌ به‌زه‌ییته‌ که‌وا پێنماییت کردم کاتی که‌ من کوپی قه‌شه‌یه‌ک بووم که‌ ئینکاری ئەم هه‌قیقه‌ته‌ ئەکات.

دکتۆر گیان! به‌پراستی کاتی‌ک گویم له‌و مندالە گرت فرمیسک له‌ چاومدا ئەهاته‌ خواره‌وه، ئەم هه‌موو پێگا دووه‌ری به‌ی به‌س بۆ پاراستنی ئاینه‌که‌ی پاشان گویم لی‌گرت و ته‌وقه‌م له‌گه‌ڵ کرد و ماچم کرد و پیم وت: خوای گه‌وره‌ (إنشاء الله) خێر و پاداشتت بۆ ده‌نووسی، ئەمجا مندالە که‌ خوا حافیزی لی‌کردم و له‌ مزگه‌وت چوو ده‌ره‌وه هه‌رگیز سیما و پوخساری په‌ر له‌ پووناکی و ئیمانی له‌ یاد ناکه‌م، پووخساری ئەو مندالە بچکۆله‌ که‌ ناوی (محمد) بوو.

جاریکیان سه‌فه‌رم کرد بۆ ئەفه‌ریقایی خواروو، وێنه‌ی محمدي بچکۆله‌ هه‌ر له‌ خه‌یاڵم بوو، په‌رسیارم لی‌یان کرد له‌ باره‌ی ئەم کوپه‌ پێیان وتم: لی‌ره‌ بوو، به‌لام سه‌فه‌ری کرد بۆ شاریکی تر، چونکه‌ بانگه‌وازی خه‌لك ده‌کات بۆ لای خوا^١.

سەرگوزەشتەى چواردەهەم

ويستی بەرەو فەسادى ببات

پاڤردوو چەند جوانە، لە هەمان کاتدا چەند تالە، هەردوو سیفەت لە یادگاریەکانى پیاویکدا کۆبونەتەو، دوو سیفەتى دژ بە يەك، من هەول ئەدەم پاڤردووم بە یاد بێتەو تا بە پائەتى منداڵيم تيايدا ببينم، هەروەها هەول ئەدەم پابكەم لە يادکردنەو، تاكو ئەو ناخۆشى و تاليم نەيەتەو یاد.

پۆڤتيكان كچيكي گەرەكەمان سەرنجى پاكيشام، بەو جۆرە سەيرى دەکردم لە ماناكەى نەدەگەيشتم، بەلام سەيرکردنى عيشق و خۆشەويستى نەبوو، هەرچەندە من عيشق و خۆشەويستى نازانم، چونكە من ئەو كات دلم نەبوو تەماشای هيچ كەسيك بكەم، منيش لەناو بىرو هۆشى خۆم زۆرم ليكدایەو، تا بپيارمدا شەپى پى بفرۆشم، بۆيە پارچە شيعيرىكى دلداريم پەيدا كرد، و لە پڤگای دەرگای ماله‌و‌ەيان بۆم نارد، بەلام هيچ وەلامى نەبوو، منيش توپە بووم و ويستم ئەو كچە بەرەو پڤگای شەپ ببەم جا بيه‌ويت يان نەيه‌ويت، ئەمجارە شيعيرىكم نووسى وەك گالته‌ كردن بە ئەو، بەلام بەبى ناو هينانى هەوالەكەى پى گەيشت، بەلام ئەو هيچ پەفتارىكى دژم نەكرد، و بەسەر خۆى نەهينا، شەويكيان كاترەمير نزيكى چوارى بەيانى بوو دەگەرەمەو ماله‌و‌ە (من لەو كەسانە بووم، كەبە پۆژ وون دەبووم و بەشەو ديار دەكەوتم) لەبەر دەرگای ماله‌كەمان كتيبيكى زيكەرەكانى پيغه‌مبەر ﷺ م دۆزيەو، منيش سوور هەلگەپام و زۆر تووپە بووم و هەرچى ئيرادەى هينى شەپ هەيە لە خۆم كۆكردەو، چونكە زانيم ئەو كچە ناردويه‌تى و ئيعلانى شەپى لەگەڵ كردووم، ئەو كات بىرۆكەى ئەو‌ەم بۆ هات پارچە شيعيرىكم بنووسم باسى چىپۆكى خۆشەويستى نيوان خۆم و ئەو بكەم و لە گەرەك بلاوى بكەمەو، بەم كارەش ناوو شەپەف بربيندار دەكەم، شەيتانيش ئيله‌امى شيعرى بۆ هينام و شيعيرىكم نووسى و ناردم بۆى، هەروەها هەپەشەم ليكرد بە بلاوكردنەو، بە هەموو ناسياوانى، ئەو كەسەى

شيعره‌كه‌م پييدا ناردبوو هاته‌وه له‌گه‌ڵ چه‌ند ده‌نكه خورمايه‌ك، پيى وتم: (كه‌چه‌كه ئه‌م‌ۆ به پۆژوو خه‌ريكى پۆژوو شكاندنه، له بېرى شيعره‌كه ئه‌و چه‌ند ده‌نكه خورمايه‌ى به ديارى بۆى ناردوى و وتى: له كاتى پۆژوو شكاندن داوا له خوا ده‌كات كه هيدايتت بدات)، بۆيه ده‌نكه خورماكانم وه‌رگرت و فرپيمدانه سه‌ر زه‌وى و چاوم سوور و پر بوو له شه‌پو به‌لئينم پييدا كه تۆله‌ى لى بكه‌مه‌وه زوو يان دره‌نگ، تا له ژياندا بم وازى لى ناهيتم له‌سه‌ر پيگاي خيّر، هه‌روه‌ها ده‌چوومه سه‌ر پيگاي مزگه‌وت ئه‌و كات كه ئه‌و ده‌چوو ده‌ستم ده‌كرد به گالته جارى و ئيهانه كردن، به‌لام ئه‌و كچانه‌ى كه له‌گه‌لى بوون نۆد پيى پى ده‌كه‌نين، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش هه‌چ كاتي‌ك وه‌لامى نه‌ده‌دامه‌وه، پۆژگار تيپه‌پى بينيم هه‌ره‌سم هه‌ينا له هه‌وله‌كانم كه ئه‌و كچه گومرا بكه‌م، به‌لام ئه‌و به‌رده‌وام كتيبي ئاييى بۆ ده‌هيّنام، و له گشت پۆژه‌كاني دووشه‌مه‌و پينج شه‌مه‌كه به پۆژوو ده‌بوو خورماى بۆ ده‌ناردم، وه‌ك بليى پيى ده‌وتم: به سه‌رتدا سه‌ركه‌وتم من په‌فتاره‌كانيم وا ليك ده‌دايه‌وه.

دواى چه‌ند مانگيگ سه‌فه‌رى ده‌ره‌وه‌ى ولام كرد بۆ گه‌ران به دواى شادى و ئاره‌زووه دونيايه‌يه‌كان كه له ولامتى خۆم نه‌مديبوو، نزيكه‌ى (٤) مانگ مامه‌وه، ئه‌و كات كه له ده‌ره‌وه‌ى ولامت بووم به‌رده‌وام بپرو هۆشم لاي ئه‌و كچه بوو، چۆن له گشت پيلانه‌كانم پرزگار بوو، بپيارمدا هه‌ر كه گه‌رامه‌وه ولامت دووباره ده‌ست بكه‌مه‌وه به شه‌پكردن له‌گه‌لى، به شيوازيكى زيره‌كتر، بپيارمدا له ئاينداری وه‌رگه‌پيتم و بيهيتمه سه‌ر پيگاي شه‌پ.

واده‌ى گه‌رانه‌وه‌م هات، ئه‌و پۆژه‌ى گه‌رامه‌وه پينج شه‌مه‌مه بوو، له‌م پۆژانه بوو كه ئه‌م كچه تيايدا به پۆژوو ده‌بوو، له فپۆكه قاوه‌و خورمايان پيشكه‌ش كردين، قاوه‌كه‌م خواردو خورماكه‌م فرپيدا (چونكه نيشانه‌ى پۆژوو گران بوو).

پاشان فپۆكه‌كه له فپۆكه‌خانه‌ى شاره‌كه‌م دابه‌زى، كاتژمير يه‌كى نيوه‌پۆ بوو، سواری ته‌كسى بووم و هاتمه‌وه ماله‌وه، يه‌كسه‌ر براده‌ره‌كانم هاتنه سه‌ردانم، ئه‌مجا دياريم پيشكه‌شى هه‌مويان كرد، دياريه‌كانيش گشتيان شتى خراب و كوفر بوون، دياريه‌كيش بۆ كچه‌كه‌م ناماده كردبوو كه له هه‌موو دياريه‌كان خراپترو كوفرت‌تر بوو، ويستم بۆى بنپيرم

بزانم پرفتاری چۆن ده بیټ، چوومه سهر پښگای مزگهوت بۆ بینینی پیش نویژی مه غریب،
 نه و بهرده وام نویژه کانی له مزگهوت ده کرد، چونکه پښخراویکی ئافره تان بۆ له بهرکردنی
 قورئان له وی هه بوو، بانگی مه غریب دراو نویژ کرا، به لام کچه که م نه بیني، سهرم سوپما
 وتم: دیاره کچه که وازی له نویژو مزگهوت هیناوه و گوڤاوه، له و ماوه یه ی من له سه فهر
 بووم، وه زۆریشم هه ز نه کرد که وا پښبینیه کانم پاست بن.

پاشان گه پامه وه مال کاتیك کتیبه کانم ته ماشا کرد، چاوم به (قورئانیك) كهوت
 له سه ری نووسرابوو (دیاریه بۆ تۆ به لکو خوی گه وه پښماییت بکات بۆ پښگای پاست)
 واژوو / ناوی کچه که)، منیش له خزمهت کاره که م پرسى کى ئه م کتیبه ی ناردوه وه لامى
 نه دامه وه، بۆ پۆژی دواتر چوومه دهره وه بۆ چاوه پوانی نه و کچه که له دهرگای مزگهوت
 (قورئانه که م) له دهست بوو تاكو بیده مه وه و پى بلیم پښویستیم پى نیه، چاوه پوانیم
 کرد له نزیک مزگهوت که، به لام نه هات چه ندین پۆژ به م شیوه یه چاوه پښیم کرد، به لام بى
 سوود بوو، منیش چوومه مالىان له یه کىك له مناله بچوکه کانم پرسى: که له گه ل براکانی
 ئه م کچه یاریان ده کرد، لیم پرسین: ئایا فلانه که س لیڤه یه؟

منڊالہ کانیش ته ماشایه کیان کردم و وتیان: دیاره تۆ خه لکی ئه م گه پره که نیت؟

وتم: به لى.. به لام نامه یه کم له لایه ن هاوپییه کی نه و پییه هه ز ده که م بچن بیده نی.
 وتیان نه و کچه ی پرسىاری لیڤه که ی بهر له دوو مانگ، له مزگهوت و له کاتی کړنووش
 بردندا وه فاتى کرد.

له و کاته وه نه مزانی چیم به سه رهات، دونیا له بهر چاوم تاریک بوو، خه ریک بوو بکه ومه
 سه ر زه وی، دلّم نه رم بوو، فرمیسک له چاوانما نه هاته خواره وه، ئه م دوو چاوه م که
 ماوه یه که بوو نه یده زانی فرمیسک چیه؟

نه م توانی هۆکارو ته فسیری ئه م خه مه زۆره هه لبگرم، ئه مجا به پیاده گه پامه وه
 ماله وه، زۆر دلته نگ بووم و نه مده زانی پوو له کوئ بکه م و بۆ کوئ ده چم له دهرگای

ماله‌وه‌م ده‌دا له کاتی‌کدا کللی ده‌رگام له گیرفاندا بوو، هه‌موو شتی‌کم له یاد کردبوو، له یادم کرد من کیم و چیم؟

ته‌نها سه‌یرکردنه‌کانی ئەم کچەم ده‌هاته‌وه‌ یاد که له ته‌مه‌نی مندالی‌دابوو، ئەو کات زانیم که سه‌یرکردنه‌کانی به‌ پ‌قه‌وه‌ نه‌بوو، به‌ ل‌کو سک سوتان و به‌زه‌یی بوو، ئەو به‌ هیوا بوو له شه‌پو خراپه‌م دوور بخاته‌وه‌، دوا‌ی مردنی بریارمدا که‌س و کارم به‌ جی به‌یتم، که‌ سوکارو خزمه‌کانم نزیکه‌ی سال‌یک به‌ جی هیشت، له شوینیکی دوور له‌ گه‌ره‌که‌مان نیشته‌جی بووم، حال و ژیانم گ‌زراو به‌رده‌وام له‌ خه‌یال و له‌ به‌ر چاوم بوو، ته‌نانه‌ت له‌ کاتی ته‌نیايشدا هه‌ر له‌ خه‌یال‌مدا بوو، به‌رده‌وام ده‌هاته‌وه‌ به‌رچاوم کاتی‌ک ده‌چۆوه‌ مزگه‌وت و ده‌هاته‌وه‌، هاو‌پ‌یکانم زۆر هه‌ولیان دا تا بزائن موشکیله‌م چیه‌؟

به‌لام من هۆیه‌که‌م پی نه‌وتن، هه‌روه‌ها ئەو (قورئان)ه‌ی به‌ دیاری پ‌یشکه‌شی کردم به‌رده‌وام تا ئیستا له‌ گه‌لمه‌و ماچی ده‌که‌م و ده‌گریم، ئەو کاته‌ی که‌ گه‌پامه‌وه‌ مال دوا‌ی بیستنی هه‌واله‌که‌ یه‌کسه‌ر ده‌ست نو‌یژم هه‌لگرت و نو‌یژم کرد، به‌لام که‌وتمه‌ سه‌ر زه‌وی، هه‌ر چه‌ند هه‌ل‌ده‌ستامه‌وه‌ ده‌که‌وتمه‌وه‌، چونکه‌ به‌ در‌یژایی ژیانم نو‌یژم نه‌کردبوو، ئیستاش به‌رده‌وامم له‌ خواپه‌رستی، داواکاریشم له‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ به‌هه‌شتدا به‌یه‌که‌وه‌ کۆمان بکاته‌وه‌ له‌ ژێر سایه‌ی په‌حمه‌تی خۆی (آمین)¹.

سەرگۆزەشتەى پانزەهەم

لە پاش مردن بۆنى مىسكى لى دەهات

كچىك لە تەمەنى (۲۰) سالىدا بە پووداوى ئۆتۆمبىل مرد، تۆزىك بەر لە مردنى كەس و كارى لىيان پەرسى: حالت چۆنە وتبوى: باشم سوپاس بۆ خوا، بەلام دواى تۆزىك مرد خوا لىي خۆشبييت.

پاشان هينايان بۆ شوشتنى كاتىك لەسەر تەختە دارەكە دامانناو دەستمان كرد بە شوشتنى سەيرى پوخسارى درەوشاوەيمان كرد وەكو خەوتويهكى دەم بە پىكەنين وابوو هېچ برين و شكان و خوين پېژانى نەبوو.

مردوو شۆرەكە دەگىرپتەووە دەلييت: كاتىك ويستيان بەرزى بكەنەو تەكو بە تەواوى بيشۆن ئاويكى سېى لە لووتى هاتە دەرەووە كە ژوورەكەى پېر كرد لە بۆنى مىسك. ئيمەش هەموومان دەستمان بە (ماشاء الله) و (سبحان الله) كرد و وتم: ئەوكچە ژيانى چۆن بوو؟

وتى: هەر لە تەمەنى (۱۰) ساليەو هەموو فەرزەكانى جيبەجى دەكرد بەبى دواخستن و وازهينان، هېچ كاتىك سەيرى فيلم و تەلەفزيۆنى نەدەكرد، و گوئى لە گۆرانى نەدەگرت، هەر لە تەمەنى (۱۳) ساليەو هەموو دووشەممان و پينچ شەممان بە پۆژوو دەبوو، نيازى هەبوو خۆى تەرخان بكات بۆ شوشتنى مردوان، بەلام بەر لەو هەى هېچ مردوويهك بشوات خۆى بە مردوويى شۆردرا، مامۆستاكان و هاوپۆلەكانى باسيان لە پەوشت بەرزى و پەفتار جوانى ئەوكچە دەكرد، و ژيان و مردنى كارى تىكردين^۱.

سه‌رگوزەشته‌ی شانزه‌هه‌م

خوايه گيان له‌ناو سکی باڵنده‌دا چه‌شرم بکه‌یت

ئەو کەسە‌ی له‌ پێناوی خوادا ده‌کوژدێت پێی ده‌وتریت شه‌هید، خوای په‌روه‌ردگار کۆمه‌ڵێک تایبه‌تمه‌ندی بۆیان داناوه‌، یه‌کێک له‌و تایبه‌تمه‌ندی و پله‌و پایه‌ی که‌ په‌روه‌ردگار ده‌بیه‌خشیت به‌ شه‌هیدان تکه‌و شه‌فاعه‌ت کردنه‌، بۆیه‌ شه‌هیدی کاروانی بانگه‌وازی خوایی له‌ دوا پوژدا شه‌فاعه‌ت ده‌کات بۆ (٧٠) کەس له‌ خزم و کەس و کاره‌کانی.

سه‌رکرده‌یه‌کی موسڵمانان له‌ غه‌زاکانی دژ به‌ پۆمه‌کان به‌ ناوی (ئه‌بو قدامه‌) ئه‌لێت: ئه‌میری سوپای موسڵمانان بووم، و بانگه‌وازم کرد بۆ جیهاد، توره‌که‌یه‌ک و کاغه‌زێکم بۆ هات کاغه‌زه‌که‌م کرده‌وه‌ تیايدا نووسرابوو:

(بسم الله الرحمن الرحيم له‌ ئافره‌تیکی به‌نده‌ی خواوه‌ بۆ ئه‌میری سوپای موسڵمانان سلّوت لی بیّت پاشان ئه‌لێم: تۆ بانگت کردین بۆ به‌شداریکردنی جیهاد له‌ پێناوی خوادا منیش تواناو هی‌زی جیهادو جه‌نگم نیه‌، ئەو توره‌که‌یه‌ش پرچمی تیا‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بیکه‌یت به‌ زیننی و لاخه‌که‌ت، به‌ لکو خوای په‌روه‌ردگار به‌شێک له‌ پاداشتی مواهیدانم پێی بیه‌خشیت.

(ئه‌بو قدامه‌) ئه‌لێت: سوپاسی په‌روه‌ردگارم کرد له‌سه‌ر هه‌لۆیستی ئه‌و ئافره‌ته‌، و دلتیا بووم له‌وه‌ی که‌ موسڵمانان هه‌ست به‌ به‌ر پرسیا‌ری خۆیان ده‌که‌ن، و یه‌ک ده‌نگن له‌ به‌رامبه‌ر دوژمنه‌کانیاندا.

کاتی‌ک پووبه‌پووی دوژمن بووینه‌وه‌ مندالێکی تازه‌ پێگه‌یشته‌ووم له‌ پێزی سوپای موسڵماناندا به‌رچاو که‌وت، گومانم وابوو ئه‌و مندال له‌ به‌ر بچوکی ته‌مه‌نی شیایوی جه‌نگ نیه‌، و فه‌رمانم پێدا به‌ گه‌رانه‌وه‌ منداله‌که‌ وتی: چۆن فه‌رمانم پێی ده‌که‌یت به‌ گه‌رانه‌وه‌ له‌ کاتی‌که‌دا خوای گه‌وره‌ ئه‌فه‌رموێت: ﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾؟

(ئه‌بو قدامه‌) ده‌لێت: ئیت‌ر وازم لێی هی‌نا، پاشان منداله‌که‌ پێی وتم: (٣) تیرم به‌ قه‌رز پێی ده‌.

منیش سہرسام بووم و بہ زہییم پڊا ہاتہوہ و پیم وت: ئوہی دہتہویت بہ قہرز پیت دہدہم بہ مہرجیک ئہگہر خوی گہورہ شہ ہادہتی پی بہخشیت شہ فاعہت و تکام بؤ بکہیت؟

منڊالہ کہ وتی: (إنشاء الله) منیش (۳) تیرہ کہم پڊا پاشان بہ حماسہت و ہیزہوہ پووبہ پووی دوزمن پویشیت، و جہنگا تا لہ گورہ پانی جہنگہ کدا کہوت۔
بہ دریژی جہنگہ کہ چاوم لیکہ لا نہ کرد، و سہرسامی کردبووم و بہ زہییم پڊا ہاتہوہ، بہ لام کاتیک کہوت چوومہ سہری و پیم وت: خواردن و ئاوت دہویت؟
وتی: نہخیر، بہ لکو پیویستیم پیت ہہیہ؟

پیم وت: ہیچ شتیئک لہ لام خو شہویستر نیہ لہوہی کہ پیویستی تۆ جیبہجی بکہم چیت دہویت فہرمانم پی بدہ؟

منڊالہ کہ لہ گہل دوا ہہناسہ پاکہ کانیدا وتی: سلّوم بگہیہ نہ بہ دایکم و کہل و پہلہ کہمی بؤ بہرہوہ۔

وتم: دایکت کیئہ؟

وتی: دایکم ئہو ئافرہتہ بوو کہ پرچہکانی خوی بؤ ہینایت کاتیک نہیتوانی لہ سوپاکہ تدا بہ شداری بکات۔

وتم: خوا بہرہکەت ببارینیتہ سہر ئال و بہیت و خزم و کەس و کارت۔

پاشان گیانی دہرچوو۔

دواتر بالئدہیہک ہات لہ گوشتی لاشہی منڊالہ کہی خوارد۔

منیش بہم دیمہ نہ زؤر سہرسام بووم۔

ئہمجا لہ سہر پاسپاردہی منڊالہ کہ گہ پامہوہ بؤ لای دایکی کاتیک چاری پیم کہوت بہرہو پووم ہات و وتی: (ئہبو قدامہ) ہہوالم پی بدہ ئایا ہاتووی پرسہم لی بکہیت یان پیروزبایی؟

وتم: مہ بہستت چیہ؟

دایکہ کہ وتی: ئہگہر منڊالہ کہم مردوہ ئوہ ہاتووی پرسہم بؤ دابنیت، ئہگہر لہ پیئناوی خوادا شہید بوویت، و ئہو ئاواتہی ہاتبیتہ دی ئہوا پیروزباییم لی دہکہیت۔

منیش باسی کورہ کہی و باسی بالئدہ کہم بؤ کرد...

دایکه که وتی: خوای په‌روه‌ردگار نژای مندالہ که می گیرا کردووه، و وه‌لامی داوه‌ته‌وه و تم: نژاکه ی چی بوو؟

وتی: کوپه که م له کاتی نویژی به‌یانیان و نیواران له خودا ده‌پاراپه‌وه و ده‌یوت: خوایه گیان! له‌ناو سگی بالنده‌دا چه‌شرم بکه‌یت.. (ئه‌م پارانه‌وه‌یه‌ش ئاماژه‌یه به‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رموئیت: پۆحی شه‌هیدان له‌ناو سگی بالنده‌دایه‌و به‌به‌هشت دا ده‌گه‌پئیت.

دایکه که وتی: سوپاس بۆ خوا که نژای کوپه که می وه‌لام دایه‌وه، و ئاواته‌که‌ی هیناوه‌ته‌دی.

(ئه‌بو قدامه) ده‌لئیت: ئه‌مجا تیگه‌یشتم که بۆچی خوای په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتنی به‌خشی به‌موسلمانان و سه‌ری خستین به‌سه‌ر دوزمندا^۱.

۱- التربية الإسلامية: ژماره (٦) کانونی دووه‌می ١٩٩٩ لاپه‌ره ٣٥. حسن الخاتمه، يوسف الحاج أحمد.

سەرگۆزەشتەى حەقدەھەم

مندالەكەت ئاوا پەرۋەردە بکە

چەندە زۆرن ئەو ھەلۆیستانەى لە کاتى منالیمان لیمان پوویداو، ھیشتا لە ھزرو بیرماندا ماو، تەو، ئەمپۆش، جا خۆش بێت یان ناخۆش.

بگەرێو، بۆ یادەو، ھەر یەکەى پۆزى منداڵیت، ئەو کات ئەو، تەو، یاد کە خەلاتیکت وەرگرتوو، لە قوتابخانە یان کەسێک لە جێگەى کى گشتیدا بە تۆیدا ھەل و تەبیت.

چەند زۆرن ئەو ئامۆزگارى و چاکە کردنانەى کە بەرامبەر منداڵ کراو، و بوو، تە پێگەى کارتیکردنى نەک تەنھا بۆ منداڵەکان، بەلکە بۆ باوک و دایکیشیان بە دەست ھێنانى خۆشەویستى و پێزى ئەوانیش زۆر جار بۆ چاکەکار دووبارە بۆتەو.

کەواتە خەندەى کت بەرامبەر منداڵان بە کەم مەزانە، و ھەلسوکەوتى باش و جوانیان لەگەڵ ئەنجام بەدە.

د. محمد العریفى دەلێت: لە وتاریکەدا بۆ قوتابیانی سەرەتایی دەربارەى گەورەى نوێژ پرسیارم لیکردن، کى لە ئێو دەزانیت فەرماندەى گەورەى گەورەى نوێژ بلیت؟ خۆیندکاریکى منداڵ وەلامى دایەو، و تى: پێغەمبەر ﷺ دەفرمویت: ((بين الرجل وبين الكفر أو الشرك ترك الصلاة)). واتە: لە نێوان مۆففى باوەردارو بى باوەردا وازھێنانە لە نوێژکردن.

و، لەلامەکەى دلى گرتم بۆیە یەكسەر سەعاتى دەستى خۆم کردەو، و پێم بەخشى، بەگشتى کاتژمێرێکى زۆر گران بەھا نەبوو، بەلام ھەلۆیستەکەى بوو، بەھۆى ئەو، کە پال بەم منداڵەو، بنیت بۆفێر، بۆنى زانست و پووکردنە لەبەرکردنى قورئان، پۆزان و سالان تێپەرین ھەتا لەمژگەوتیک دیم وا سەیر دەکەم پێش نوێژەکەى ئەو مژگەوتە ئەو منداڵەى.

سەرگوزەشتەى ھەژدەھەم

لە پۆزى دوايى ناترسىت؟

جارىكىيان پيشەوا (ئەبو حەنەفە) (پەزاي خواي لى) بى بە شوينىكدا دەپويشت: ئاگاي لى ئەبو پىي لەسەر پىي مندالەك دانا، منالەكە ئازارى پى گەيشت و وتى: ئەي پيشەوا (ئەبو حەنەفە) ديارە لە تۆلە سەندنەوہى پۆزى دوايى ناترسىت، وا پىت نا بەسەر پەنجەى قاچم داو ئەزىتەت دام؟

نازانى خواي پەرەردگار لە پۆزى دوايىدا حق و مافى كەس بەسەر كەسەوہ ناھيائىت؟ پيشەوا (ئەبو حەنەفە) كە گوئى لەم قسەيە بوو پەنگى زەرد ھەلگەپاو دەستى بە لەرزىن كەردو كەوتە خوارەوہ لە ھۆش خۆى چوو.

سەرگۆزەشتەى نۆز دەهەم

ئاگات لە خوێ

پۆژیکیان پێشەوا (ئەبو حەنیفە) (پەزای خۆی لێ بێ) بە لای منداڵێکدا تێدەپەڕی
تەماشای ئەکات ئەم منالە یاری بە قور ئەکات، پێشەوا (ئەبو حەنیفە) ش بە منداڵەکی
فەرموو: پۆلە گیان! وریابەو ئاگات لە خۆت بێ ئەکەویتە ناو ئەم قورپەو، دواى هەموو
لەشت پێس دەبێت، و دایکت لێت دەدا، منداڵە بچکۆلەکەش سەری هەڵبێ و پێشەوا
(ئەبو حەنیفە) ی ناسی و وتی: من ئاگام لە خۆی، ئەگەر بکشەوێ ناو قورپەکەو گەرنە
نێ، بەلام تۆ ئاگات لە خۆت بێ، من ئەگەر بکشەوێ ناو قورپەو هێچ زیانم لێ نادات
دەچمەوێ بۆ مال و دایکم پاکم ئەکاتەو، بەلام ئەگەر تۆ بکشەوێ ناو قورپەو جیهانیك
ئەکەیتە ناو قورپەو، تۆ ئاگات لە خۆ بێ ئەگەر زانیەك هەلە بکات میللەتیک هەلە
دەکات و سەرەنجامی خراب دەبێ، ئاگارداربە لە پێگای دین لە ئەدەى و نەچیتە ناو
قورپەو بێ دینیەو، چونکە ئەو کاتە خەلک بە هۆی تۆو گومرا دەبن، پێشەوا ئەبو
حەنیفە (پەزای خۆی لێ بێ) کە ئەو قسە بەجێ و پێ بە حیکمەتەى لەو منداڵە بیست
دلی هەژاو لەشى لەزى.

دەفەرموێت: لەسەر قسەى ئەو منداڵە: دواى ئەو هەموو جارێ یەك مانگ
لێکۆلینەوێم لە فەتوایەکان دەکرد ئەمجا پامدەگە یاند.

سه‌رگوزده‌شته‌ی بیسته‌م

نهی خودا له کوښه؟

تیشکی گهرمی خور بلاوبوه‌وه، و به‌سه‌ر ده‌شت و دۆل و چیاکان و بیابانی مه‌ککه‌دا، کردبووی به پشکووی سورکراوه، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وێت له‌ناو ئه‌و له‌مه‌ گهرمه‌دا ئه‌و سزاو نازاره‌ی که تووشی بیلالی حه‌به‌شییان کرد، که له ژێر تاشه به‌ردی گهرمه‌دا به ده‌نگیک‌ی شیرانه هاواری ده‌کردو ده‌یوت: ((أحد أحد)).

سته‌م له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌وری دابوو، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی ناگر له لاشه‌ی به‌ربه‌یت و نازاری بدات.

له هه‌موو لایه‌که‌وه هاواری ده‌کرد سکاڵای خۆی ده‌برد بۆ ئه‌و زه‌ویه‌ چۆله‌ی که له ژێر کاره‌ساته سروشتیه تونده‌کاندا ناله‌ی ده‌هات، و به‌وه‌موو دامه‌زراوی چه‌سپاویه‌ی خۆیه‌وه خه‌ریک بوو له‌ت له‌ت به‌یت.

ده‌شت و دۆله‌کانی مه‌ککه‌ کپ بوون و له جووله‌ که‌وتبوون، هه‌ر پێپواریک له ده‌روه‌ بوايه ئاواتی ده‌سکه‌وتنی سیبه‌ریک بوو.

((عبداللهی کوری عومه‌ر)) ئه‌و پۆژه به‌ هۆی هه‌ندیک ئیش و کاری خۆیه‌وه له گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ناو شاری مه‌ککه‌ دواکه‌وتبوو، له ده‌ره‌وه‌ی مه‌ککه‌ بوو، بۆیه هه‌ولێ ئه‌دا به زووترین کات خۆی بگه‌یه‌نێته‌وه مه‌ککه‌ له‌گه‌ڵ ((عبدالرحمن))ی هاوپییدا هه‌نگاوی خێریان ده‌نا، هه‌ردووکیان له‌به‌ر گهرماکه‌ ده‌م وچاویان هه‌لپێچابوو که ته‌نها چاویان به ده‌ره‌وه‌ بوو له تینوویه‌تی دا هیزیان له‌به‌ر برپا بوو.

هه‌ردووکیان به ده‌شتی مه‌ککه‌دا ده‌پۆیشن و مه‌به‌ستیان بوو بگه‌نه مه‌ککه‌، هه‌ستیان کرد که توانای پۆیشننیه‌ن نه‌ماوه، چونکه زۆر ماندوو بوون، له تینویتییدا قورگیان وشک ببوو، نیشانه‌ی ماندویه‌تی و به‌سه‌رو پوخساریانه‌وه دیار بوو.

چاویان به ده‌وروبەر ده‌گیرا، به لای پاست و چه‌پدا نه‌گه‌پان بۆ شوینیکی گونجاو بۆ ئەوێ قەیلولەیه‌کی تێدا بکه‌ن، و که‌مێک له‌ سیبهرکه‌یدا پشوو بده‌ن، زۆر تینوو بوون و قورگیان وشک بوو، ئەمجا ((عبدالله‌ی کوری عومه‌ر)) ته‌ماشای هاوڕێکه‌ی کرد، وه‌ک ئەوێ بلی زۆری تینوه‌، و زۆریش ماندووه‌، بۆیه‌ وتی: ئەمڕۆ زۆر پێویستی‌مان به‌ قومێک ئاوه‌ بۆ ئەوێ گه‌روومان که‌مێک ته‌پ بکات، سویند به‌ خوا ناتوانم چیت ئارام بگرم.

((عبدالرحمن))ی هاوڕێی وتی: نازانم پێش ئەوێ هه‌ردووکه‌مان بخکێن ئایا ده‌بی‌ت چاودێری خوای ئاگای له‌م حاڵه‌ بی‌ت که‌ ئێمه‌ تێداین؟

سویند به‌ خوا من ئاماده‌م به‌ هه‌موو ماله‌که‌م جامی ئاو بکرم، ئەگه‌ر مڕۆڤ ئاوی ده‌ست نه‌که‌وێت مال به‌ که‌لکی چی دی‌ت، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾.

له‌ دووری بیابان په‌شاییه‌کیان دی، کاتی‌ک له‌ په‌شاییه‌که‌ نزیک بوونه‌وه‌، وایان زانی ئیتر ئاواته‌که‌یان هاتۆته‌ دی، ته‌ماشایان کرد شوانێکه‌ دوا‌ی ئەوێ که‌ سه‌گه‌که‌ی کردووه‌ به‌ پاسه‌وانی مه‌په‌ه‌کان، ئێمه‌ش به‌ لای شوانه‌که‌دا تێپه‌رین، که‌وا زۆر منداڵ بوو، پاشان سه‌لاممان له‌ شوانه‌که‌ کرد ئه‌ویش به‌ جوانترین شیوه‌ وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی داینه‌وه‌، و به‌خێره‌اتنیکی زۆر گه‌رمی لی کردین، و له‌ شوین سیبهره‌که‌ی خۆی داینیشاندین، که‌ جێی دوو که‌سی زیاتر لی نه‌ده‌بووه‌، یه‌کسه‌ر شوینه‌واری تینویه‌تی به‌ پوخساری میوانه‌کانیانوه‌ به‌دی کرد، و به‌ په‌له‌ چوو مه‌پێکی بۆ دۆشین و قاپیکی بۆ پر کردن له‌ شیرو گه‌پایه‌وه‌ بۆ لایان و وتی: فه‌رموون شیر بخۆنه‌وه‌ هیوادرم تینویه‌تی و ماندویه‌تی‌ه‌که‌تان نه‌هێلێت، ئەمجا خواردیانوه‌.

پاش ئەوێ که‌ شیره‌که‌یان خوارده‌وه‌و، و سوپاسی خویان کرد له‌ سه‌ر نازو نیعه‌ته‌کانی، قاپه‌ شیره‌که‌یدا ده‌ست شوانه‌که‌ و وتی: زۆر سوپاست ده‌که‌ین.

کاتی هه‌ردووکه‌مان تێر شیرمان خوارده‌وه‌و شیره‌که‌ زۆر بوو به‌ هه‌ردووکه‌مان ته‌واو نه‌کرا.

ئُه مڃا شوانه بچوڪه ڪه ڦاڀه شيره ڪه ٿي وه رگرت، و له تهنِشت خويِه وه دايِنا،
 ((عبدالله ٿي ڪوپي عومر)) ٿي پيش ٿي وه ٿي به شوانه ڪ بلّيت پاشماوه ٿي شيره ڪه
 بخواته وه ڪه ميڪ ته ماشاي ڪرد، پاشان به شوانه ڪه ٿي وت: ٿايا بچي پاشماوه ٿي ٿو
 شيره ناخويته وه؟ خو ڪه رما خراپي نه ڪردوه.

وتي: ناخوْمه وه.

وتي: بچي ناخويته وه؟

وتي: من به پڙڻوم.

وتي: پڙڻوي چي؟

وتي: به پڙڻوم.

پاشان وتم: ٿي شوانه بچوڪه ڪه خدا پاداشي به خيرت بداته وه، ٿيمه سي پڙه له م
 سه فهره دايِن و ده ممان له خواردن نه داوه؟

شوانه ڪه ش وتي: خوڙگه خواردن ٿي ڪه ببرداهي و پيتانم بدابايه.. ٿو ڪاته خوْم به
 برسيه ٿي ده هيشته وه.

((عبدالله ٿي ڪوپي عومر)) ٿي وتي: ده مانه ويٽ مه پيڪمان بچي سر برپيت و بيخوين.

((عبدالله ٿي ڪوپي عومر)) هر له سر قسه ڪه ٿي به رده وام بوو وتي: مه پيڪمان بچي
 سر برپه، با بيخوين و توش له گه لماندا بيخو.

شوانه ڪه وه لامي نه بوو بويه ((عبدالله ٿي ڪوپي عومر)) وتي: گهر خوت به ته نها
 ناتوانيت ناماده ٿي بڪه ٿي ٿو ٿيمه ش له سر برپين و ناماده ڪردنيدا يارمه تيت ٿي دهين؟

له م ڪاته ناخوشه دا شوانه ڪه نه يده زاني چي بلّيت، چونڪه ته ماشاي خوي ده ڪات
 بچوڪه، و خاوهن مه پره ڪانيش لي قبول ناڪن.

بويه وتي: من خاوهن ٿي مه پانه نيم، به لگو خوْم و مه پره ڪانيشم مالي گهره ڪه من،
 پي ٿي وه ٿي پيداوم ڪه شيره ڪه ٿي بدهم به پيوار، به لام پي نه داوم يه ڪ دانه ٿي لي سر
 برپم.

((عبدالله‌ی کوپی عومه‌ر)) وتی: ئیستا گه‌وره‌که‌ت له‌ کوپیه‌؟

وتی: نزیکه‌ی (۱۰۰) فرسه‌خ لی‌مانه‌وه‌ دوور ده‌بی‌ت.

((عبدالله‌ی کوپی عومه‌ر)) وتی: مادام گه‌وره‌که‌ت نه‌وه‌نده‌ دووره‌ ناتبینیت، وه‌ره‌

مه‌پیکمان بۆ سه‌ر بېره‌، چه‌ندی کرد پاره‌که‌ت نه‌ده‌م، شوانی منالیش به‌دل و

ده‌روونیکی پاکه‌وه‌ وتی: نه‌ی نه‌گه‌ر گه‌وره‌که‌م به‌وه‌ پازی نه‌بوو؟

ئایا پی‌ویست نه‌کات پی‌ی بلیم؟

نه‌ی پاره‌که‌ی چی لی‌ بکه‌م؟

وتی: پاره‌که‌ی بۆ خۆت هه‌لگه‌ر، و به‌ گه‌وره‌که‌شت مه‌لی، شوانه‌که‌ به‌سه‌ر سامیه‌وه‌

وتی: مه‌په‌که‌ بفروشم و به‌ گه‌وره‌که‌شم بلیم گورگ خواردویه‌تی؟

مندالە که‌ به‌م پرسیاره‌ پووی زۆر گرژ بو.

دوای هاواری کردو وتی: ئیوه‌ نه‌لین: چی؟

مه‌پیک سه‌ر بېرم پاره‌که‌شی وه‌ریگرم، و به‌ گه‌وره‌که‌م بلیم گورگ خواردویه‌تی؟

((عبدالله‌ی کوپی عومه‌ر)) وتی: به‌لی.. نه‌توانی هه‌ر به‌ گه‌وره‌که‌شت نه‌لێ...

وتی: ئایا نه‌توانم له‌ په‌روه‌ردگاری بشارمه‌وه‌ که‌ ئاگاداری هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌؟ ئایا

نه‌توانم که‌ په‌روه‌ردگار پی‌ی نه‌زانیت؟

((عبدالله‌ی کوپی عومه‌ر)) وتی: تۆ کابرایه‌کی هه‌ژاریت له‌ دنیا دا هیچت نه‌ی،

گه‌وره‌که‌شت ده‌وله‌مهنده‌و به‌ که‌مبوونی مه‌پیک هیچ که‌م ناکات، نه‌ها نه‌م نه‌رکه‌ قورسه‌ت

پیده‌کات، و خستوتیه‌ نه‌ستوی تۆ، تۆش تۆله‌ی خۆت بکه‌وه‌ ((عبدالله‌ی کوپی عومه‌ر))

وتی: وه‌ره‌ مه‌په‌که‌ سه‌ر ده‌بېرن، و نه‌م نه‌ینیه‌ش له‌ نیوان خۆمانه‌و به‌ که‌سی نالین و

باسی ناکه‌ین؟

شوانه‌که‌ به‌و بجوکیه‌ی خۆیه‌وه‌ وتی: چۆن ده‌توانی داوا له‌ من بکه‌یت که‌وا سه‌رپیچی

خوا بکه‌م.

((عبدالله‌ی کوپی عومه‌ر)) وتی: من پیم وتی: که‌ تۆ که‌سیکی هه‌ژارو ده‌ست کورتی،

به‌لینی نه‌وه‌شم پی‌ دایت که‌ باسی مه‌په‌که‌ نه‌که‌م لای گه‌وره‌که‌ت؟

ئەویش ھاواری کردو وتی: ئەى خدا لە کوێیە؟ ئەى خدا لە کوێیە؟
ئەمجا باوە پى ئەم مندالە بۆ ئەم دوو ھاوێلە بە پێزە دەركەوت، و هەستیان بە
بەرزبۆنەوێ باوە پ کرد.

پاشان ((عبداللەى كۆپى عومەر)) پرسىارى لە شوانەكە كرد لە بارەى ناوى
گەرەكەى، و شوێنى نیشته جى بۆونیەو ئەویش پى وت: كە گەرەكەى یەكێكە لە پیاو
ماقولاى شارى مەككە و ناو نیشانی تەواوى پێدا.

((عبداللەى كۆپى عمر)) یش بە پەلە خوا حافیزی لە شوانەكە كرد، و لە گەل
(عبدالرحمن) ی ھاوێلدا بەرەو شارى مەككە گەرەكەو، لە پێگادا ئەم دەستەواژەى ئەم
مندالەیان دەوتەو ئەى خدا لە کوێیە؟ ئەى خدا لە کوێیە؟

ئەمجا ((عبداللەى كۆپى عمر)) بەو پەرى ماندوویەتیەو گەرەكەو مەككە،
(عبدالرحمن) داواى لێكرد كە جارى بچن لە مالاوێ پشویەك بدەن، ئەمجا بچیت بۆ سەر
كارەكەى، بەلام ((عبداللەى كۆپى عومەر)) وەلامى نەدایەو، بەلكو چووێ ناو شارى
مەككە، و پرسىارى دەربارەى خاوەنى شوانەكە دەكرد، هەتاكو دۆزیەو، ئەمجا شوانە
بچكۆلەكە، و هەموو مەرەكانیشى لى كړى، پاشان هەندێك كەسى كرد بە شایەت بەسەر
خۆیەو بەوێ كەوا ئەو شوانە برۆدارەى لەبەر خوا ئازادكردو، و هەموو مەرەكانیشى
پێدا، پاشان ئەم ئایەتەى خوێندەو كە خواى پەرورەدگار ئەفەرموی: ﴿هَلْ جَزَاءُ
الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾^۱.

۱- ئەى خدا لە کوێیە؟ وەرگێڕانى: جەزا بایامى / ۱ لا .

سه‌رگوزده‌شته‌ی بیست و یه‌ک

منی له نه‌فامی و نه‌زانین پرگار کرد

زانای به‌ناو بانگی ئیسلام (سری سه‌قه‌تی) مندال بوو له خزمه‌ت مامۆستا که‌یدا قورئانی ده‌خویند، کاتێ گه‌یشته سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته که خوای په‌روه‌ردگار ئه‌فه‌رموی:

﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾ (مریم: ۸۶).

واته: گونا‌ه‌کاران و تاوان‌بارانی‌ش به‌پێ و به‌تینوویه‌تی به‌ره‌و دۆزه‌خ راوده‌نی‌ن، و لی ئه‌خو‌رپین وه‌کو کا‌گه‌ل بۆ ئاو‌ه‌خۆره مل ده‌نی‌ن^۱.

وتی: مامۆستا گیان (وَرِثًا) واتای چیه؟

مامۆستا که‌ی وتی: نازانم.

پاشان گه‌یشته ئایه‌تی ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ (مریم: ۸۷).

واته: ده‌سه‌لاتی ت‌کا‌و لا‌له‌یان نیه ج‌گه له‌و که‌سه‌ی به‌لێنی له خوای می‌ه‌ره‌بان وه‌رگ‌رتوه (وه‌ک پی‌غه‌م‌به‌ران و شه‌هیدان)^۲.

وتی: ئه‌ی مامۆستا (عَهْدًا) واته چی؟ مامۆستا که‌ی وتی: نازانم.

(سری سه‌قه‌تی) فه‌رموی: مامۆستا گیان! هه‌ر چه‌نده قسه‌که‌شم بێ ئه‌ده‌بییه، به‌لام توخوا تۆ که بۆ خۆت هیچ له قورئان نازانیت بۆ به مندالی خه‌لکی ده‌لێیت؟

مامۆستا یه‌که به‌م قسه‌یه تو‌پ‌ره بوو و زلله‌یه‌کی لێدا.

(سری سه‌قه‌تی) فه‌رموی: مامۆستا گیان! نه‌زانینه‌که‌ت به‌س نه‌بوو، سته‌میشته‌ خسته

پال؟

۱- ته‌فسیری پامان له‌ماناو مه‌به‌ستی قورئان، ئه‌حمه‌د کا‌که‌ محمود، لا ۴۹۵.

۲- پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان، مه‌لا محمد مه‌لا صالح لا ۳۱۱.

مامۆستا بیرى له م قسه‌یه کرده‌وه زۆر داچله‌کا، و داواى لیڤوردنى له مندالە که کرد، و لای خواى گه‌وره ته‌وبه‌ی کرد، تا وه‌کو خۆى باش فیڕ نه‌بی خه‌لکی تر فیڕ نه‌کات، خۆى له مندالی خه‌لک نه‌کات به مامۆستا، ئه‌مجا وازی له مامۆستایه‌تی هی‌ناو ده‌ستی کرد به خویندن و هه‌میشه ده‌یفه‌رمو: ئه‌و منالە ژیره‌ حه‌ق گۆیه که سړی سه‌قه‌تیه، منی له نه‌فامی و نه‌زانی پرگار کرد^۱.

۱- دین و ژین له ژیر پۆشنایی پاسپارده‌کانی رب العالمین، فاتح مه‌لا په‌سول شارستی‌نی، لا (۲۸۱)

سەرگۆزەشە ی بیست و دوو

تۆ منداڵیت

زانای ناوداری ئیسلام حوسەینی کۆپی فەزڵ (پەحمەتی خۆی لێ بێ) کاتێ منال بوو، چوو بۆ خزمەت یەکیەک لە خەلیفەکان، لەو کاتەدا خەلیفە ژمارە یەکی زۆر زاناو داناو پیاو ماقولێ لە لا بوو، ئەویش منالێکی زیتەلەو ژێرو بوێر بوو، حەزی کرد هەندێ قسە لە گەڵ خەلیفەدا بکات، و هەندێ کەم و کۆپی و داواکاری منالان هەبوو بیخاتە پوو، تاوێ کو خەلیفە چارەسەریان بکات، بەلام خەلیفە لێی توپە بوو، وتی: تۆ منالێ چۆن شەرم ناکە ی لە بەردەم ئەم هەموو زانایەدا قسە دەکە ی؟

(حوسەینی کۆپی فەزڵ)یش کە بە تەمەن منداڵ بوو وتی: ئە ی خەلیفە خۆ ئەگەر منداڵیش بێ ئەوا خۆ لە پەپو سلیمان (هەدەد) هەکی پیغەمبەر سوله‌یمان (سەلامی خۆی لێ بێ) بچوکتەر نیم، و تۆش لە پیغەمبەر سوله‌یمان (سەلامی خۆی لێ بێ) گەورەتر نیت کاتێ پەپو سوله‌یمان پێی وت: ﴿فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بَنِيَّ يَقِينٍ﴾. (سورة النمل: ۲۲).

پیغەمبەر سوله‌یمانیش (سەلامی خۆی لێ بێ) گوێی بۆ قسەکانی ئەو بالەندە بچوکه گرت و بە قسەشی کرد.

کەواتە ئە ی تۆ بۆ ناھێلێ من قسەت لە گەڵدا بکەم، و ئەو ی تۆ نایزانی، و من دەیزانم پێت بلێم؟

منالە کەش بە لگە کە ی زۆر بە هیژ بوو، بۆیە خەلیفە بێ دەنگ بوو، پاشان وتی: ئە ی منال فەرموو قسە بکە و گوێمان لێگرتوو ی^۱

سەرگۆزەشە‌ی بیست و سی^۱

کوشتنی (ئەسقف)

جارێکیان چەند مندالێکی خەلکی بەحرەین یاریان بە تۆپێک دەکرد، (ئەسقف) کە لە پلە‌ی قەشە گە‌ورە‌ترە، و نە‌گە‌یشتۆتە پلە‌ی (مە‌طران)، کە پیاوی ئایینی مە‌سیحی بە‌حرەین بوو لە‌و‌ی دانیشتبوو، لە‌ناکا‌و تۆپێک بە‌ر سنگی کە‌وت، ئە‌و‌یش تۆپە‌کە‌ی هە‌لگرتە‌وه، منالە‌کان زۆر لێ‌ی پارانە‌وه کە تۆپە‌کە‌یان بداتە‌وه، ئە‌و‌یش نە‌یدە‌دایە‌وه.

یە‌کێک لە‌ مندالە‌کان وتی: دا‌وات لێ‌دە‌کە‌م لە‌بەر خاتری پی‌غە‌مبەر ﷺ تۆپە‌کە‌مان بدە‌وه، بە‌لام ئە‌و هەر نە‌یدە‌دانە‌وه، و جێ‌یو‌یشی بە‌ پی‌غە‌مبەر ﷺ دا، منالە‌کانیش لە‌ تاوی خاتری پی‌غە‌مبەر ﷺ بە‌ دارە‌کانی دە‌ستیان کە‌وتنە‌ سە‌ری، و ئە‌و‌ە‌ندە‌یان لێ‌دا هە‌تا مرد، پاشان هە‌والە‌کە‌ گە‌یشت بە‌ پی‌شە‌وا عومە‌ری کو‌ری خە‌تاب (پە‌زای خ‌وای لی‌ بی).

پی‌شە‌وا (عومەر) فە‌رموی: سو‌یند بە‌ خوا پزگارکردنی هیچ ولاتێک، و دە‌ستکە‌وتی‌کی گە‌ورە‌ بە‌ ئە‌ندازە‌ی کوشتنی ئە‌و (ئە‌سقف) هە‌لە‌یان ئە‌و منالانە‌وه عومە‌ری دل‌خۆش نە‌کردوه، پاشان فە‌رموی: ئی‌سلام ئی‌ستا سە‌رە‌رزو سە‌رفرازە‌ منالانیکی بچوک، قسە‌ بە‌ پی‌غە‌مبەرە‌کانیان و‌ترا لە‌ سە‌ری تو‌رە‌بوون، و سە‌رکە‌وتنیان بە‌ دە‌ست هێ‌نا، و دو‌ژمنی پی‌غە‌مبە‌ری خ‌وایان لە‌ناو برد^۱.

۱- المستقر في كل فن مستغرب، شهاب الدين الشبهي.

سهرگوزه شته ی بیست و چوار

له شكري موسلمانان بهم قورئانه وه سهر ده كه ویت

میژووی زیرپینی ئیسلام بۆمان ده گێرپیتته وه که سهرکرده یه کی پالاهوانی کورد صلاح الدین ئه یوبی (رهحمه تی خوی لی بی) جاریکیان له گهرمه ی شهردا به ناو سهر بازگه ی موسلماناندا هاتوچۆی ده کرد، و له شکره که ی به سهر ده کرده وه، له و کاته دا به لای خیمه یه کدا پهت بوو گوئی له دهنگی قورئان خویندن بوو، صلاح الدین ئه یوبیش له سهر ولاخه که ی هاته خواره وه، و ته ماشای کرد و مانایکی جوانکیله ی تازه زمان پڑاو، له سهر ئه ژنۆ له خزمهت باوکی دانیشتووه، و قورئان ده خوینی، (صلاح الدین ئه یوبی) یش زۆر خوشحال بوو، زانی خوی پهروهردگار به به ره که تی ئه و مناله پاکه، و ئه م باوکه پیره دلسۆزه ی قورئان خوینه، خوی گه وه ره له شكري موسلمانان سهر ده خات به سهر کوفردا.

ئه مجا سه لامی لی کردن و له لایان دانیش و فهرموی: له پاداشتی قورئان خویندنی ئه م قورئانه بریارمدا ده بی هه موو نیو پۆیه که ئه م مناله له گه ل خۆمدا نان بخوات، و فلان باخ و بیستانم که زۆر به قیمه ته وه قف بی له سهر ئه م باوک و کوپه قورئان خوینه^۱.

سھرگوزدھشتھي بيست و پينج

مھ شاجيع ي ڪوري يوسف

(مھ شاجيعي ڪوري يوسف) دھ فھرموي: لھ شاري مھ دينھ بووم لاي پيشھوا ماليڪ لھ کاتيڪا فھتوای بؤ خه لکي دھدا، (محمدي ڪوري حھسھن) کھ منالتي کي تازھ پيگھ یشتوو بوو لھ پيشھوا ماليڪي ڀرسي: چي دھ لتي دھربارھي کھ سيڪ لھشي پيسھو ئاوي دھست ناکھوي خوي پي بشوات، ئاويش تھنھا لھناو حھرھمي مزگھوتدا هھيھ؟

پيشھوا ماليڪ فھرموي: مروي لھش پيس بوي نيھ بجيٽھ مزگھوتھوھ، منالھ کھ وتي: ئھي باشھ چي بکات لھ کاتيڪا کاتي نويژ هاتووھ، و چاويشي لھ ئاوھ لھناو مزگھوتدا هھيھ؟

پيشھوا ماليڪ فھرموي: من دھ ليم نابي لھش پيس بجيٽھ مزگھوتھوھ، بھ لام منالھ کھ چھند جاريڪ ڀرسيارھ کھي دووبارھ ڪردھوھ، ناچار پيشھوا ماليڪ فھرموي: ئھي باشھ چي بکات؟

منالھ کھ وتي: قوربان ئھو کھسھ پيويستھ لھ دھرھوي مزگھوتھ کھ تھيھ مموم بکات، و پاشان بجيٽھ ناو مزگھوتھ کھوھ، و ئاو لھ حھوزي ناو حھرھمي مزگھوتھ کھ بيٺيٽھ دھرھوھ، و پاشان لھ دھرھوي مزگھوتھ کھ خوي بشوات و لھش پيسي لھسھر خوي لابات، ئھمجا نويژھ کھي بکات.

پيشھوا ماليڪ بھسھر سوڀرمانھوھ وتي: ئھي منالي چاو گھشي جوان و زيړھ تۆ خه لکي کويي؟

منالھ کھ وتي: قوربان خه لکي ئيرھم (بھ پھنجھي دھستي شي ئاماڙھي بؤ زھويھ کھ ڪرد)، پيشھوا ماليڪ وتي: باشھ تۆ کھ ئھوھندھ زيړھ کيت چۆن درؤ دھ کھيت دھ لتي خه لکي مھ دينھم، بھ لام من باش دھزانم کھ تۆ خه لکي ئھم شارھ نيت و تائيستا نھ مبينيويٽ؟

منالە‌که وتی: قوریان من وتم: خە‌لکی ئێ‌ڕەم و دەستم بۆ زەویە‌که درێژ کرد واتە: (لە‌م خاکە‌وه دروست بووم) ئێ‌تر درۆم نە‌کردووه، پێ‌شه‌وا مالیک فە‌رموی: ئە‌م قسە‌یانت لە‌وه‌ی پێ‌شتر عاقلانە‌تر بوو، و زیاتر سە‌رنجی پراکێ‌شام، بە‌ پاستی تۆ ئە‌گەر لە‌سەر خویندن بە‌رده‌وام بیت، ئە‌وا دە‌بیت بە‌ زانیە‌کی بە‌ناویانگ، پاشان منالە‌که لای پێ‌شه‌وا مالیک مایه‌وه تا کتییی (موطأ)ی لە‌ خزمە‌ت پێ‌شه‌وا مالی‌کدا خویند، و لە‌ کۆتاییدا بوو بە‌ یە‌کێ‌ک لە‌و دوو‌که‌سه‌ بە‌ناویانگە‌ی که مه‌زه‌به‌ی ئە‌بو حە‌نیفە‌یان زیندوو کردە‌وه که (محم‌دو ئە‌بو یوسف)ن، مح‌مدیش منالە‌که بوو^۱.

۱- دین و ژین له ژیر پۆشنایی پاسپارده‌کانی رب العالمین، فاتح مه‌لا په‌سول، لا ۳۱۱.

سھرگوزھشتھي بيست و شھش

ڪابراي خورما فروش

(حارثي محاسبی) منال دھبي، پوڙيڪيان به لاي هندی منالدا تيپھ پي ڪه له به ردهم مائي خورما فروشيڪدا يارييان دهکرد، نه ویش پارهو ستاو سهيري منالھڪاني دهکرد، خاوهن مالھڪه هاته دهرهوه، وهندي خورماي پي بوو، به حارثي وت: پوڙه گيان! بو خوت نه م خورمايه بخو، حارث وتي، بوجي نهو خورمايانه چين؟

ڪابرا وتي: من خورما له پياويڪ ڪري هندیڪ له خورماڪهي ڪهوت خوارهوه، و منيش هلمگرتهوه، تو بو خوت بيخو، حارث وتي: ٿايا نهو ڪابرايه دناسيتهوه؟

وتي: بهلي حارث پويشت و نهو ناوهي بهجي هيشت، ڪابراي خورما فروش ڪهوت شويني هتا گرتي و پي وت: به خوا له دستم دهرناچيت هتا نهوهي ڪه له ناخا دايه بهرامبهرم پيم نه لئيت، حارث وتي: مامه پيره، نهگه رتو موسلمانيت داوا له خاوهني نهو خورمايانه بڪه بيانباتهوه بو خوي، تا پزگارت ببي له زيان و خراپهڪاري، ههروهڪ چون ڪاتي زور تينوته داوي ٿاو دهڪهي، و به شوين ٿاودا دهگه پي، ٿاواش داوا لهو ڪابرايه بڪه ڪه بيت خورماڪاني بهريتهوه، نهي مامه پيره خوت به موسلمان دهرناچيت و خواردني ههپاميش دهرخواردي موسلمانان دهديت؟^۱

سه رگوزه شته ی بیست و جهوت

﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّانٍ﴾

منالیک بوو ته مهنی له (۱۰) سالی تیپه پری نه کردبوو، د شداسه یه کی له بهر بوو به دویدا ده خشا، رږژیکیان به لای مالی سته مکاریکدا ده پوات، له و سته مکاره که له پیش ده رگا که ده بیټ، مناله که ش سه لامیکی لی ده کات و پیی ده لیټ: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) کابراش تورپ ده بیټ و وه لامی سه لامه که ی ناداته وه، مناله که پیی ده لیټ: دراوسی خۆشه ویستم بۆچی نایه یت بچین بۆ مزگه وت، دوو رکات نویژ بۆ خوای په روه ردگار بکه ین، کابراش تورپ ده بیټ و ده لیټ: ئیستا که ی کاتی نویژه دیاره تو گالته به من ده که یت، تا کو ئیستا که س نه یتوانیوه قسم له گه لدا بکات توش گالته م پیی ده که یت، مناله که ش ده لیټ: دراوسی خۆشه ویستم سویند به خوا گالته ت پیی ناکه م، به لام له گه لم وهره بۆ مزگه وت بچین دلی خومان ئاو بده ین به نویژ، به قورئان.. هتد، کابرای سته مکاریش ده لیټ: خۆت باش ده زانیت من نویژ ناکه م بۆچی بانگم ده که یت؟

مناله که ش ده لیټ: تو له گه لم وهره چیت ئه وی من له خزمه تتدا ده بم، کابرای سته مکار یه کجار تورپ ده بی ده لیټ: تو چیته؟ نویژی چی؟ که ی کاتی نویژه ئیستا کاتر میړ (۹) ی به یانیه، مناله که ش ده لیټ: ده چین (نویژی چه شته نگاو) ده که ین بۆ ئه وه ی خوا بمانخاته به هه شت، به هه ر حال کابرا له گه ل مناله که ده چیت بۆ مزگه وت، ئه مجا مناله که ده سستی کرد به نویژی چه شته نگاو، پاش کردنی نویژی چه شته نگاو مناله که قورئانیکی هینا بۆ کابرای سته مکار، کابراش قورئانه که ی کرده وه یه کسه ر ئه م نایه ته ی هاته پیش چاو که خوای په روه ردگار ده فه رموی: ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّانٍ﴾ یه کسه ر کابرا که وته له رزه و ده سستی به گریان کرد، و وتی: خوا یه گیان! ته وبه بی له سه ر ده سستی ئه م مناله من

گه‌پامه‌وه لای تۆ، ده‌بمه یه‌کێک له‌وانه‌ی که تۆ خۆشت ده‌ویین، پاشان ده‌ستی کرد به‌ گریان، پاشان وتی: په‌روه‌ردگار داوات لی ده‌که‌م له‌ کپنوشدا بمرینی بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌م به‌ خزمه‌ت، ئاای... چه‌ند خۆشه‌که‌سیک به‌ پوو‌سپیه‌وه‌ بگات به‌ په‌روه‌ردگار، ئه‌مجا چۆوه‌ ماله‌وه‌ ده‌شتی کرد به‌ گریان له‌سه‌ر ئه‌و تاوانه‌ی که ئه‌نجامی دابوو له‌وه‌و پێش، پاشان نوێژی نیوه‌پۆوه‌سه‌رو مه‌غریب و شیوانی کرد له‌ مزگه‌وت، پاشان بۆ نوێژی به‌یانی به‌ره‌و مزگه‌وت چوو بۆ ئه‌وه‌ی نوێژی به‌یانی به‌ کۆمه‌ل بکات، ئه‌مجا پێش نوێژی مزگه‌وته‌که‌ ده‌ستی کرد به‌ نوێژکردن له‌ پکاتی دووهم ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوێند که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ زۆر گریا خۆی پێ پانه‌گیرا که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی، به‌ هه‌ر حال هه‌ستایه‌وه‌، پێش نوێژه‌که‌ کپنوشی برد، ئه‌ویش کپنوشی برد، به‌لام له‌ کپنوشی دوهمه‌دا هه‌لنه‌سایه‌وه‌، کاتی که سه‌لامیان دایه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ن کابرا مرده‌وه‌، ئه‌وانیش به‌ یه‌ک ده‌نگ هاواریان کرد و ووتیان: (إنا لله وإنا إليه راجعون)^۱.

سەرگۆزەشتەى بیست و هەشت

گەڕانەوهى حاجیه‌ك

له‌سه‌ریه‌كی له‌ چیاكانی مینا كه‌ (۳۰۰)م له‌ ئاستی ده‌ریا به‌رزە، به‌ ته‌نیاى دانیشـت و چاوه‌كانى فرمیسكى گه‌رمى ده‌رپشت، لیى نزیک بووینه‌وه‌ پرسیارمان لیى کرد كه‌ بۆچى ئاوا به‌ كول ده‌گرى و ناوت چیه‌؟ وه‌لامى دامه‌وه‌ وتی: نازانم ناوم چیه‌؟ به‌س پۆزى عه‌ره‌فه له‌ دایك بوویمه‌.

ئه‌مجا وتی: ئه‌و وه‌لامه‌ى منتان پى سهر نه‌بى، چونكه‌ ئه‌مه‌ پاستیه‌كه‌یه، من (۲۰) سال ئالوده‌ى مادده‌ هۆشبه‌ره‌كان بووم، له‌م (۲۰) ساله‌ ته‌نیا هاوپیى هه‌به‌كانى كیبتاگۆن و هه‌شیشه‌ و مه‌ى بووم.

ئه‌وه‌ش سەرگۆزەشتەى (ئه‌له‌ه‌پى: ۴۰ سال)ه‌، كه‌ به‌سه‌ره‌ات و پووداوى زۆر بزۆینه‌رو غه‌مناكه‌، له‌ هه‌مان كاتدا ئه‌ویش بۆ (عكاظ) ده‌گه‌پتیه‌وه‌، كه‌ چۆن هاوپی خراپه‌كانى ئه‌ویان به‌ره‌و ئه‌و هه‌لدیره‌ ناله‌باره‌ برد.

(ئه‌له‌ه‌پى) ده‌لێت: من باوكى پینچ مندالم (پامى، پیم، په‌بیان، په‌وان، په‌هام)، له‌گه‌ل دایكم نیشته‌جى بووم له‌ ناوچه‌ى (ئه‌لقه‌صیم)، شوفیری باره‌لگه‌ربووم، و هاتووچۆم ده‌کرد له‌ نێوان شاره‌كانى ولات، پۆژێکیان یه‌كێك له‌ هاوپییانم كه‌ ئه‌ویش شوفیر بوو پى و تم: بۆچى هه‌بێكى هۆشبه‌ر ناخۆى، چونكه‌ چالاكت ده‌كات، و وات لی ده‌كات بتوانى شه‌وان نه‌خه‌وى و به‌رگه‌ى ئه‌و سه‌فه‌ره‌ دوورو درێژه‌ بگرى.. یه‌كه‌مین جار ئه‌م شته‌م په‌تكرده‌وه‌، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ دووباره‌ى كرده‌وه‌ هه‌تا هه‌موو پۆژ ئه‌و قسه‌یه‌ى بۆ ده‌كردم، به‌ خۆشم نازانم چۆن ئه‌م هه‌به‌م خوارد وه‌كو تاقیكردنه‌وه‌یه‌ك، ئه‌مه‌ سه‌ره‌تای كه‌وتنه‌ خواره‌وه‌م بوو دواى ئه‌مه‌ بۆ ماوه‌ى (۲۰) سال هه‌موو پۆژى ده‌مردم.

كارىگه‌رى ئه‌م ژه‌هرانه‌ ته‌نیا له‌سه‌ر خۆم نه‌بوو، به‌لكو بۆ گشت ئه‌ندامه‌كانى خێزانه‌كه‌م بوو، له‌ پيش چاوى مناله‌كانم ئازارى هاوسه‌ره‌كه‌م ده‌دا، ئه‌و مناله‌ بچوكانه‌ ترس گشت له‌شى داده‌گرتن كه‌ ده‌یانبینى باوكیان هه‌موو شه‌ویك ده‌بێته‌ دپنده‌یه‌كى بى هه‌ست و سۆز.

هەر چه‌ند هاوسه‌ره‌که‌م هه‌ولیدا له‌گه‌ڵم واز له‌و مادده‌ هۆشبه‌رانه‌ بێنم، به‌لام گشت هه‌وله‌کانی به‌ فیرۆ چوو، چونکه‌ من بوومه‌ مرۆفیککی بێ هه‌ست و تینه‌گه‌یشتوو.

(حه‌پبی) که‌می‌ک وه‌ستا له‌ گیرانه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شته‌که‌ی، خۆی خه‌ریک کرد به‌ سپینه‌وه‌ی فرمی‌سکه‌کانی، ئه‌مجا هه‌ناسه‌ی هه‌لگیشاو سه‌ری خۆی نزم کردو ده‌ستی به‌ قسه‌کانی کرده‌وه‌و وتی: ئیستاش ئه‌و پۆژه‌م له‌ بیر هه‌ر ده‌لیی دوینی پوویداوه‌، کاتی‌ک هه‌ندی له‌ دراوسی‌کانمان هاتبوون بۆ سه‌ردانمان له‌ ماله‌وه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی (پامی) کوپم هاته‌ لام و پارچه‌یه‌ک حه‌شیشه‌ی به‌ ده‌ست گرتبوو که‌ له‌ سیه‌کی‌کی ژووره‌که‌ی دۆزیه‌وه‌، و پرسیا‌ری لێ کردم و وتی: وا دیاره‌ ئه‌مپۆ حه‌شیشه‌ت نه‌خواردوو به‌ باوکه‌.

ئهم پۆژه‌ ئاواتم بوو زه‌وی له‌ت بێ و قوتم بدات، دوا‌ی پۆیشتنی میوانه‌کان له‌گه‌ڵ خۆم دانیشتم، و لۆمه‌ی خۆم ده‌کرد له‌و کاته‌ پامی (١٥) سال و پیم (١٤) سال لێیان پرسیم: باوکه‌ گیان! تا که‌ی ناتوانین له‌گه‌ڵت دانیشین، و قسه‌ت له‌گه‌ڵ بکه‌ین؟ تا که‌ی واز له‌ خواردنی ئه‌و ژه‌هرانه‌ ناهینی؟ که‌ی واز له‌ لێدان و ئازاره‌کانی دایکه‌ سته‌م لێکراوه‌که‌مان دینی؟

باوکه‌ گیان! ئیمه‌ تاوانمان چیه‌؟

ئه‌و شه‌وه‌ خه‌و نه‌چوو به‌ چاوانم، له‌ ململانییه‌کی درێژدا مامه‌وه‌ تا حه‌زه‌کانم به‌ وازه‌ینان له‌ خواردنی مادده‌ هۆشبه‌ره‌کان، و نێوان هه‌وله‌کانی هاوپییه‌ خراپه‌کانم به‌ پازی کردنم و به‌ قه‌بولکردنی ئه‌و مادده‌ ژه‌هراویانه‌.

به‌لێ.. له‌و ململانییه‌ ژیا‌م به‌ هه‌موو پووداوه‌کانیه‌وه‌، تا خوا‌ی گه‌وره‌ دوو پیاوی چاکی هێنایه‌ سه‌ر پێگام که‌ خه‌لکی گه‌ره‌که‌که‌م بوون، و منیان له‌ سه‌ر پێگای هه‌ق و چاکه‌و به‌خته‌وه‌ری دنیا و دوا پۆژ دانا.

ئیستا من وا له‌ زه‌ویه‌ پیرۆزه‌کانم و فه‌رزی هه‌ج جێبه‌جێ ده‌که‌م، و له‌ خوا‌ی په‌وه‌ردگار ده‌پارپیمه‌وه‌ له‌و تاوانانه‌م خۆش بی‌ت که‌ له‌وه‌و پێش کردومه‌، ئه‌و فرمی‌سکه‌نه‌ی ئیستا ده‌یانبینی فرمی‌سکی په‌شیمانیه‌، له‌وانه‌یه‌ ئه‌و ژه‌هرانه‌ بشو‌ری که‌ (٢٠) ساله‌ له‌ناو خوینم هاتوچۆ ده‌که‌ن.

دوای ئه وگفتوگويه خوا حافيزيمان له چه پي کردو جيّمان هيشت، له وکاته ی ده گرياو به ملکه چي ده پاراوه و ده ستي بۆ خوای بالاده ست و به خشنده به زکرده وه، ئيمه ش له دلمانه وه دوعای بۆ ده که ين خوا ته و به يه کی دلسۆزی پي به خشی بي.

به ئي.. ئه م دوو منالّه م منيان به ره و پيگای هيدايه ت نارد، که په ره و رده ی دايکیان بوون، داوا له خوای ميهره بان ده که م که منالّه کانمان خزمه تی ئاييني ئيسلام بکه ن^۱.

سەرگۆزەشتەى بیست و نۆ

موسلمان بوونی برای مایکل جاکسون

راگەیانەى موسلمان بوونە لە سعودیە ئەندامانى خیزانى لە ئەمریکا سەرسام کرد

خیزانى جاکسون ناوبانگیان دەرکردووە بە گۆرانى و میوزیک، جاکسونى باوک تیپىکى میوزیکى سەرکەوتووی پیکهینا بۆ کۆپەکانى.

تیپى (جاکسون فايف) لە سەرتاوە یەکیک بوو لە سەرکەوتوترین تیپە میوزیکىەکان لە ویلايەتە یەكگرتووەکانى ئەمریکاو لە حەفتاکان ناوبانگیەکەى جیهانى پەیدا کرد.

(جیپمن جاکسونى) برای مایکل جاکسون دەستى کرد بە گەشتە ئیمانیەکەى کە پینمویی کرد بۆ ئیسلام، کاتیک سەفەرى کرد بۆ ولاتیکی وەکو پۆژەلاتى ناوہ پاست بە یاوہرى خوشکە گەورەکەى، لەوئ ئیسلامى پاستەقینەى ناسى لە دەمى منالەکان. (جیپمن جاکسون) دەلى: لە کاتى سەردانى کردنم بۆ ژمارەيەک لە ولاتانى پۆژەلاتى ناوہ پاست بە یاوہرى خوشکە گەورەکەم لە سالى (١٩٨٩)ز، یەكەمین جار سەردانى بەحرینمان کرد، لەوئ لەگەل هەندئ منال گەتوگۆم کرد لە شارى مەنامە، لە نىوان ئەم پرسیارانەى لە منیان کرد ئەو پرسیارە بوو: ئاینت چیه؟ منیش وتم: مەسیحیم. پاشان وتم: ئەى ئیوہ ئاینتان چیه؟

بە یەك دەنگ وتیان: ئیسلام ئایینمانە، ئەوان بە شانازیوہ باسى ئاینەكەیان دەکرد. (جیپمن جاکسون) چیڕۆكى موسلمان بوونى خوئ دەگیڕپیتەوہو دەلى: دواى گەپانەوہم لە بەحرەین و قسەکردنم لەگەل ئەو منالانە، دلنیا بووم من موسلمان دەبم، لەگەل ھاوڕپیەك قسەم کرد كە ناوى (على قەنبەرە)بوو، باسى ئەو ھەستەم بۆ کرد لە ناخمدا دەجولیتەوہو بە پاشكاوى پیم وت: حەزم لیئە زیاتر شارەزای ئیسلام بم.

بۆیه سه‌فه‌رم کرد بۆ سه‌عودیه تا زیاتر ئیسلام بناسم، و هه‌ر له‌ویش موسڵمان بوونی خۆم پابگه‌یه‌نم.

(جیپرمن جاکسون) به‌رده‌وام ده‌بی له‌ قسه‌کانی و ده‌لی: له‌ گه‌ڵ (علی قه‌نبه‌ری هاوپیتم سه‌فه‌رم کرد بۆ شاری (ریاض) تا زیاتر شاره‌زای ئاینی ئیسلام بێم، له‌ویش سه‌فه‌رم کرد بۆ (جدة)، له‌ (جدة) خیزانیکی سه‌عودی پێژدار منیان برد بۆ ئە نجام دانی عومره‌.

(جیپرمن جاکسون) باسی موسڵمان بوونی خۆی ده‌کات، و به‌ له‌ دایک بوونیکی نوێی داده‌نی و ده‌لی: من چه‌ندین پرسیارم هه‌بوو که سه‌رسامی کردبووم ده‌رباره‌ی مه‌سیحیه‌ت، و گه‌وره‌مان پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لی بێ) به‌لام له‌ ئیسلام وه‌لامی وام به‌ ده‌ست گه‌یشته‌ که ته‌واو دلتیایی کردم وه‌.

من سه‌رسام بووم وه‌کو مه‌سیحیه‌ک به‌ تایبه‌تی ده‌رباره‌ی ئەو ئینجیلانه‌ی به‌ ده‌ست چه‌ند که‌سیکی ئاسایی نووسراوه‌ته‌ وه‌.

به‌رده‌وام پرسیارم ده‌کرد چۆن ئەو مرقانه‌ ده‌توانن ئاگاداری وریایی ته‌واویان هه‌بی له‌ کاتی نووسینی ئەو ئینجیلانه‌؟ له‌ کاتی‌کدا خوای گه‌وره‌ قورئانی پاراست به‌ درێژایی ئەو هه‌موو سالانه‌.

له‌ سه‌عودیه چه‌ندین کاسیه‌تی سه‌رنج پاکیشی گۆرانپێژی به‌پیتانی پێشوو، و بانگه‌واز خوازی ئیسلامی یوسف ئیسلام دۆزیه‌ وه‌، که گفتوگۆیه‌کی تیاوو ده‌رباره‌ی ئیسلام و مه‌سیحیه‌ت که زۆر شتی فێرکردم.

(جیپرمن جاکسون) ده‌لی: هه‌لمه‌تییکی راگه‌یاندنی خراپه‌کار هه‌یه‌ له‌ ناو ویلایه‌ته‌ یه‌گرتوووه‌کانی ئەمریکا دژی ئیسلام، سه‌یر له‌ وه‌دایه‌ زۆر له‌ ئەمه‌ریکیه‌کان باوه‌ر به‌و راگه‌یاندنه‌ ده‌که‌ن، چونکه‌ شاره‌زای ئیسلام نین، ئەو شیواندنه‌ی ئاینی ئیسلام به‌ شیوه‌یه‌کی فراوان و ئاراسته‌ کراوه‌، نه‌ک هه‌ر ئەوه‌نده‌، به‌ لکو هۆلیوود له‌ فیلیمی موسڵمانه‌کان وا نیشان ده‌دات که تیرۆرست و بکوژ و خراپه‌کارن.

(جیپرمن جاکسون) سه‌باره‌ت به‌ ده‌نگ دانه‌وه‌ی موسڵمانبوونی له‌ نیو ئەندامانی خیزانی

ده‌لێ: دایکم له ده‌زگایه‌کی ڤاگه‌یانندن هه‌والی موسلمانبونی منی زانی، که گه‌ڤامه‌وه
 ئه‌مریکا دایکم پێی وتم: کوڤی خۆم ئه‌گه‌ر تو باوه‌ڤت به‌م ئاینه‌ هه‌یه ده‌ستی پێوه بگره‌و
 به‌رده‌وام به‌ له‌سه‌ری، منیش وتم: دایه‌ گیان من باوه‌ڤکی ته‌واوم هه‌یه به‌م ئاینه‌^١.
 له‌ کۆتاییدا ده‌لێم: خۆزگه‌مان به‌م مناله‌ که به‌ یه‌ک ده‌نگ وتیان به‌ (جاکسون):
 ئایینمان ئیسلامه‌ و شانازیان به‌ ئیسلام کرد.

سه‌رگوزده‌شته‌ی سی

ئیسحاق قه‌شه

ناو: ئیسحاق هیلال مه‌سیحی قه‌شه.

کار: چاودیری کلّیسای میسالی مه‌سیحی و سه‌رۆکی فه‌خری کۆمه‌له‌ی (خلاص النفوس)ی میسری له‌ ئه‌فه‌ریقیاو پۆژئاوای ئاسیا.

له‌ دایک بووی: ۱۹۵۳/۵/۳ - ئه‌لمینیا، له‌ میسر.

له‌ گوندی (بیاضه‌ی) بنکه‌ی پارێزگای ئه‌لمینیا له‌ دایک بوویمه‌، له‌ دایک و باوکیکی نه‌صرانی ئه‌رسۆزوکس، دایکم و باوکم هه‌ر له‌ منالیمانه‌وه پق و کینه‌یان له‌ دلمان چاند درژی ئیسلام و موسلمانان.

کاتێک ده‌ستم کرد به‌ لیکۆلینه‌وه له‌ ژیانی پیغه‌مبه‌ران، ململانییه‌کی فیکری له‌ ناخدا ده‌ستی پیکرد، پرسیاره‌کانیشم زۆر مشتومپی دروست ده‌کرد له‌ نێوان قوتابیان تا وای له‌ پاپا شنۆده کرد بپاریک ده‌ربکات به‌ دامه‌زاندنم به‌ قه‌شه‌، پێش واده‌که‌ی خۆم به‌ دوو سال تا ده‌م کوتم بکه‌ن، چونکه‌ ئه‌وان هه‌ستیان ده‌کرد که من پشتگیری له‌ ئیسلام ده‌که‌م.

هه‌ر چه‌نده‌ ده‌بی بزائن که بپاریار وابوو دانه‌مه‌زێم ته‌نیا دواي تیپه‌رپوونی (۹) سال له‌ ده‌ست پیکردنم له‌ خویندنی لاهوتی.

ئه‌مجا بووم به‌ سه‌رۆکی که‌نیه‌ی میسالی مه‌سیحی، و دامه‌زرام و بووم به‌ سه‌رۆکی فه‌خری بۆ کۆمه‌له‌ی (خلاص النفوس)ی میسری، ئه‌ویش کۆمه‌له‌یه‌کی به‌ نه‌صرانی کردنی زۆر به‌هێزه‌ و په‌گی داکوتاوه له‌ زۆربه‌ی ولاته‌ عه‌ره‌بیه‌کان به‌ تایبه‌تی ولاتانی که‌نداو.

پاپا به‌رده‌وام پاره‌ی پی ده‌به‌خشیم تا نه‌گه‌رپیمه‌وه گفتوگۆ کردن و ده‌رخستنی ئه‌و بیروکانه‌ی که‌ هه‌مه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا زۆر تامه‌زۆ بووم بۆ زانینی هه‌قیقه‌تی ئیسلام، هه‌رگیز ئه‌م پووناکیه‌ له‌ دلم کز نه‌بوو به‌ هۆی ئه‌م پله‌و پایه‌ نوێیه‌م، به‌لکو زیاتر بوو، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ڵ هه‌ندی له‌ موسلمانان به‌ نه‌ینی ده‌ستی پیکردو ده‌ستم کرد به‌ خویندن و لیکۆلینه‌وه له‌ ئاینی ئیسلام.

داوام لیkra نامهیه کی ماستهر ئاماده بکه م له بهراوردکردنی نیوان ئایینهکان، ئه وهی سه ره رشتی ئه و نامهیه ی ده کرد ئه سقوفی لیkۆلینه وهی زانستی بوو له میسر، له سالی (۱۹۷۵) ز چوار سالم پی چوو تا ئه م نامهیه م ئاماده کرد، سه ره رشتیاری نامه که زۆر به دژی ئه وه بوو که نامه که م ده رباره ی راستی پیغه مبه رایه تی ﷺ و نه خوینده واریه که ی و موژده ی پیغه مبه ر عیسی (سه لامی خوی لی بی) نووسی.

له کۆتاییدا تاوتوێکردنی نامه ی ماستهره که م ته واو بوو له کلێسای ئه نکلیکی له قاهره، و گفتوگۆکه بۆ ماوه ی چوار کاتژمێر به رده وام بوو، به تایبه تی له سه ر بابه تی پیغه مبه رایه تی ﷺ و ئاماژه کردن بۆ ئه و ئایه تانه ی که به راشکاو ی ئاماژه به پیغه مبه رایه تی ﷺ ده کات، و کۆتایی هاتنی پیغه مبه رایه تی به هاتنی ئه و پێژداره .

له کۆتایی بی گفتوگۆ پاپا بریاریدا نامه که م لی بکیشیتته وه، و دانی پیا نه نی، دوا ی ئه مه بیرکی قولم کرده وه له ئایینی ئیسلام تا هیدایه ت بوونه که م به دلناییه کی ته واو بی، به لام کتێبه ئیسلامیه کانم ده ست نه ده که وت، چونکه پاپا پاسه وانیه تی توندی خسته سه ر من و کتێبخانه ئایینه که م.

هیدایه ت و پێنمویم به سه رهاتێکی هه یه به کورتی باسی ده که م:

له پوژی شه شه می مانگی هه شته می سالی (۱۹۷۸) ز ده چوم بۆ زیندو کردنه وه ی یادی له دایک بوونی مه ریبه می پاک له ئه سکه نده ریبه، و سواری ئه و شه مه نده فه ره بووم که کاتژمێر (۳/۱۰) خوله ک به پێ ده که وی له ئیزگه ی ئه سیوت که به ره و قاهره ده پوشت.

دوا ی گه یشتنی شه مه نده فه ره که نزیکه ی کاتژمێر (۹/۳۰) سواری پاس بووم له ئیزگه ی عه ته به ژماره (۶۴) که به ره و عه بباسیه ده روا، له و کاته ی له ناو پاسه که بووم و جلی ئایینیم له بهر بوو، و خاچیکی زیړم له مل بوو که قورپسیه که ی (۲۵۰) غپام بوو، گۆچانه که م به دهسته وه بوو.

منالێکی ته مه ن (۱۱) سالی سواری پاسه که بوو، بۆ فروشتنی چه ند نامیلکه یه ک، ئه م منالّه نامیلکه کانی دابه ش ده کرد به سه ر گشت ئه وانه ی له ناو پاسه که ن، ته نیا من نه بی،

له دلي خومدا وتم بڙجي ئه منالہ ئه م ناميلڪانه ي دا به گشت ئه وانه ي ناو پاسهڪه ن
تهنيا من نه بي، دواي ئه وه چاوه پيم کرد تا له دابه ش کردنه که ته واو بوو، ئه وه ي فروشتي
فروشتي، ئه وه ي ماوه ش کڙي کرده وه.

به منالہ که م وت: کورپه که م بڙجي ناميلکه کانت به هه مووان دا تهنيا من نه بي؟
منالہ که وتي: له بهر ئه وه ي تو قه شهيت؟

له م کاته دا هه ستم کرد من شايه ني هه لگرتني ئه و ناميلڪانه نيم، هه ر چه نده
بچوکيشن.

بويه زور داوام ليکرد ناميلکه يه کم پي بفروشي، به لام ئه و به توندي ئه مه ي پهرت
کرده وه و وتي: نه خير ئه مانه کتبي ئيسلامين، ئه مجا به په له چوه خواره وه.

له گه ل هاتنه خواره وه ي ئه و منالہ له پاسه که هه ستم کرد من برسيم، و ئه و کتيبانه
تيرم ده که ن، تينومه ئه و کتيبانه تينوتيم ده شکينن.

يه کسه ر هاتمه خواره وه و دواي منالہ که که وتم، ئه و يش پای کرد له ترسان، ئه و کاته له
بيرم چو من کيم و پامکرد به دواي منالہ که تا دوو کتيم لي سه ند.

کاتيک گه يشتمه کليساي گه وره له عه بباسيه (کاتدرائييه ي مه رقوسي) چومه ژوري
نوستني تاييه ت به داوه ت کراوه فه رميه کان، زور ماندوو بووم له سه فه ره که م، به لام
يه کيک له و دوو کتيبهم ده ره ينا که (جزء عم) بوو و کردم وه، چاوم که وت به سوره ي
ئيخلاص، که وشه کانم خوينده وه ئه قلبي به ناگا هي نام و جه ستمه ي هه ژاند.

ده ستم کرد به دووباره کردنه وه ي تا له به رم کرد، له کاتي خويندنه وه ي هه ستم به
حه وانه وه يه کي ده روني کردو نارامي و خوشيه کي زوري به پوحم به خشي، له و کاتادا
يه کيک له قه شه کان هاته ژوره وه و بانگي کردم باوکمان ئيسحاق، منيش هاتمه ده ره وه و

هاوارم کرد به پوي و ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ م خويند، بي ئه وه ي هه ست بکه م چو ن ئه م
کاره م کرد.

دواى ئەمه چوم بۆ ئەسكەندەریه بۆ زیندوکردنەوهى ههفتهى له دایك بوونى مه‌ریه‌مى پاك له‌ پۆژى یه‌ك شه‌مه‌، له‌ نوێژى ئاسایى قودداس، له‌ کاتى پشوه‌که‌م چووم بۆ کورسى دان پيانان تا گویم له‌ دان پيانانى گه‌لى نه‌زان بى، که باوه‌پى وایه‌ قه‌شه‌ ده‌توانى له‌ گوناوه‌کان خۆش بى.

ئافره‌تێك هات و په‌شیمانى پێوه‌ دیار بوو و وتى: من (٣) جار له‌ پێى پاكم لاداوه‌و ئیستاش به‌رامبه‌ر زاتى پیرۆزى تۆمه‌، دان به‌وه‌ داده‌نیم، و تکام وایه‌ لیم خۆش بیت و په‌یمانته‌ پى ده‌ده‌م نه‌گه‌رپیمه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و تاوانه‌.

نه‌ریته‌ باو ئه‌وه‌ بوو که قه‌شه‌که‌ خاچه‌که‌ى به‌رز بکاته‌وه‌ به‌ ده‌م و چاوى ئه‌و که‌سه‌ دابینى و له‌ گوناوه‌کانى خۆش بى.

هه‌ر که‌ خاچه‌که‌م به‌رز کرده‌وه‌ تا له‌ گوناھى خۆش بېم، یه‌کسه‌ر ئەم ئایه‌ته‌ قورئانیه‌ هاته‌ بیرم که‌ خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بۆیه‌ قسه‌م له‌ ده‌م ده‌رنه‌چوو و زۆر به‌ کول‌ گریام و وتم: ئەمه‌ هاتۆته‌ لام تا له‌ گوناوه‌کانى خۆش بېم، کى له‌ گوناوه‌کانى من خۆش ده‌بى له‌ پۆژى سزاو پاداشت دانه‌وه‌؟

لێره‌ ده‌رکم کرد که‌ گه‌وره‌یه‌ك هه‌یه‌ له‌ هه‌موو گه‌وره‌کانى تر گه‌وره‌تره‌، ئه‌ویش خوايه‌کى تاک و ته‌نیايه‌.

یه‌کسه‌ر چووم بۆ چاوپێکه‌وتنى ئۆسقوف و پیم وت: من له‌ گوناھى خه‌لكى ئاسایى خۆش ده‌بم، جا کى له‌ گوناوه‌کانم خۆش ده‌بى؟ ئۆسقوف وتى: پاپا. وتم: ئەى کى له‌ گوناوه‌کانى پاپا خۆش ده‌بى؟

له‌و کاته‌دا ئۆسقوف تووڤه‌ بوو هاوارى کرد و وتى: تۆ قه‌شه‌یه‌کى شیته‌، ئه‌وه‌ى تۆشى له‌و پله‌و پایه‌ داناوه‌ ئه‌گه‌ر پاپاش بێت شیته‌، چونکه‌ پیمان وت: ئه‌و که‌سه‌ له‌و پله‌و پایه‌ دامه‌نى، چونکه‌ گه‌ل خراپ ده‌کا به‌ بیره‌ ئیسلامیه‌کان، و بیروکه‌ لارو خراپه‌کانى.

دواى ئه مه برپيارى پاپا دهرچوو به به ندرکردنم و منيان به چاو به ستروى برد بؤ به نديخانه، له به نديخانه قه شه كان به جوړه ها ئازارو ئه شكه نجه پيشوازيان لى كردم، له گه ل ئه وهى هيشتا موسلمان نه بوو بووم، هر يه كه له م قه شانه دارىكى هه لگرتبوو، و لى ددهام و دهوت: ئاوا له و كه سه ده كه ين ثاين و كلئيساي خوى بفرؤشى.

گشت شيوازه كانى ئازار و ئه شكه نجه يان له گه لم به كار هيئا تا وه كو ئيستا شوينه وارى له سهر جه سته م ماوه، و باشترين شايع ته له سهر راستى قسه كانم، ته نانه ت پره وشته نا مروفايه تيه كه يان گه يشته ئه و راده يه ي (۹۷) پوژ، پوژانه (۷) جار دارى گه سك بخه نه ناو كوم، هه روه ها ناچار يان كردم به راز به خيو بكه م.

دواى (۲) مانگ منيان برده لاي گه وړه ي قه شه كان بؤ ئه وهى له پوى ئاينيه وه ته مي م بكات، كه چوومه لاي پي و تم: كوپى خوم خواى گه وړه پاداشتي ئه و كه سه ون ناكات كه چا كه دهكات، ئارام بگروه داواى پاداشت له خوا بكه، ئه وهى له خواى گه وړه بترسى خواى گه وړه پزگارى دهكات.

له دلى خومدا و تم: ئه و قسانه له كتيبي پيرؤز نه ها تووه و له قسه ي پياوه پيرؤزه كانيش نيه، هه ر له سه رسامى خوم بووم به هوى ئه و قسانه تا خواى گه وړه هه ق و راسته قينه ئاشكرا دهكات هه ر چند ماوه كه ش دريژ بيت، له دلى خومدا و تم: مه به ستي گه وړه ي قه شه كان چيه له و قسانه ؟

به لام كاتيكي زورى پي نه چوو له قسه كانى گه يشتم، به يانيه كه له ده رگاي ژووره كه ي گه وړه ي قه شه كه مدا تا هه لسي له خه و، به لام له كردنه وهى ده رگا كه دوا كه وت، منيش پالم به ده رگا كه ناو چوومه ژووره وه، به راستى شتيكي زور سه ر سوپه ي نه رم بينى كه بوه هوى پينموويى من بؤ ثاينى ئيسلام، ثاينى يه كتاپه رستي، كه پياويكى گه وړه ي پيش سپى ته مه نى (۶۵) ساليم بينى وه ستاوه، و نويزى موسلمانان ئه نجام ددهات (نويزى به يانى).

كه ئەو دیمەنەم بینى ماویدیەك بى جوله وەستام، بەلام زوو ئاگاداربومەو وە ترسام
یەكێك لە قەشەكان ببینی، بۆیە یەكسەر دەرگاگەم داخست.

دواى ئەمە هاتە لام و پى وىتم: كۆپى خۆم ئەم نەینى داپۆشە خوا گوناھەكانت
دادەپۆشى، ئەو (۲۳) سالە بە نەینى موسلمان بومە، قورئان و پەرسىنى خواى گەورە
هاودەم و ھۆگرى منن لە تەنیايم.

دواى چەند پۆژیک فەرمانى پاپا دەرچوو بە گەرانەو وەم بۆ کلێساگەم و گواستەو وەم لە
سوهاج بۆ ئەسیوت، بەلام ئەو ھەستانەى لەگەڵ خويندنى سورەى (ئىخلاص) و کورسى
دان پيانان، گەرەى قەشەكان (۲۳) سالە بە نەینى دەستى بە موسلمان بوونەكەى
گرتوو، زۆر كارى تىكردم بەلام چى بكەم لەو كاتەى گەمارۆ دراوم لە كەس و كارو خزم و
ھاوسەرم، قەدەغەى لە کلێسا دەرچم بە فەرمانى شنۆدە.

دواى تىپەر بوونى سالىك نامەى كەم بۆ ھات لە کلێسا تيايدا شنۆدە فەرمانم پى دەكات
كە بىم بە سەرۆكى ئەو لیژنەى كە بۆ سودان بەرپى دەكەوێت، لە گەشتىكى بانگەوازى
بۆ مەسیحیت، بۆیە چووم بۆ سودان و سى مانگ لەوى ماينەو، بە گویەرى
پێنمایەكانى پاپا ھەر كەسى بە ھۆى ئەو لیژنەى ببیتە نەصرانى (۳۵) ھەزار جونەى
میسرى پى دەدرى جگە لە یارمەتیهكانى تر.

ژمارەى ئەو كەسانەى لە خشتە بران بە ھۆى لیژنەكەمان لە ژێر ھەژارى و نەبونى
(۳۵) سودانى بوون لە ناوچەى (واو) لە باشورى سودان.

دواى ئەو ھەى ئەم بپرە پارەىم پێدان پەيوەندىم بە پاپا كرد لە موترانىەى (أم)
دەرمان، ئەویش وى: بیانەن بۆ شوینە پیرۆزەكانى مەسیحیەكان لە میسر.

ئەو (۳۵) كەسەمان دەرھێنا لە میسر بە بیانووى ئەو ھۆى بۆ كارکردن لە دیرەكان بۆ
لەو ھەراندى و شترو مەپو بەرازەكان، ئەمجا چەند پێككەوتنامەى كى كارکردنى ساختەمان
بۆ پێكخستن تا لیژنەكە بتوانى لەسودان بیانھێنیتە دەرەو و بەرەو میسریان ببات.

که گه شته که مان کۆتایی هات و له کاتی گه پانه وه مان له پاپۆری (مارینا) له روبرای نیل هه لاسام به سهردانی کردنی ئه و دێیه نوێیانه، کاتیک ده رگای کابینه ی (۱۴) م کرده وه، به کلیلی تایبته به دهسته ی کارکردنی سه ر پاپۆره که سه رسام بووم، به و پاپۆره نوێیه ی که ناوی گۆرا بوو بۆ (عبدالمسیح)، که پیشتر ناوی محمد ئاده م بوو، سه رسام بووم کاتیک بینیم دهستی گرتوه به عه قیده ئیسلامیه که ی، و پاره نهیتوانی له خشته ی ببات و مالی دنیا کاری تی نه کرد بۆیه جیم هیشت.

دوای کاتژمێرێک یه کیکم نارد به دوای (عبدالمسیح)، ئه ویش هاته لام و لیم پرسى: بۆچی نوێژی موسلمانان ئه نجام ده دهیت دوای نه صرانی بوونت؟

له وه لامدا وتی: من جه سته م فرۆشتوه به ئیوه به رامبه ر پاره که تان، به لام گیان و ئه قلم مولکی خوای تاک و ته نیایه، ئه گه ر گه نجینه ی هه موو دونیام پی بده ن پیتان نافروشم، له پیش تۆش شایه تی ده ده م و ده لیم: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله).

ئه م هه موو پووداوانه پێگه ی بۆ پووناك کردمه وه، پێگای مناله که کاتی نامیلکه که ی نه دامی، پێگای قه شه که که نوێژی به یانی ئه نجام ده دا له کلێسا.

دواتر منیش چوومه به پێوه به رایه تی ئاساییش و موسلمان بوونی خۆم راگه یاند، به پێوه به رایه تی ئاسایش چه ند قه شه یه کی بانگ کرد تا گوێ بگرن له قسه کانم، به لام قه شه کان هه ربه شیه یان لیکردم به وه ی ئه گه ر بیته و موسلمان بم ئه و گشت مولک و سامان و پاره م لی ده سینن، دوای ئه م هه ربه شه توندانه هه موو شتیکم بۆ جیهیشتن، چونکه گشتیان ناگه نه ئه و ساته په شیمانیه ی هه ستم پی کرد له سه ر کورسی دان پێداهینان.

دوای ئه مه کلێسا بووه دوژمنی من و خوینی منی به فیرۆدا، ئه مجا براکه م و ئاموزاکانم (۳) جار ویستیان تیرۆرم بکه ن، و ته قه یان لی کردم له قاهره، ته قه یه ک به به ر گورچيله ی چه پم که وت، و بووم به خاوه نی یه ک گورچيله.

هه‌رچه‌نده دڵم به گورچيله‌که‌وه نیه، به‌لکو دڵم به ئاینی ئیسلامه‌وه هه‌یه، چونکه ئیسلام وه‌لامی هه‌موو پرسیاره‌کانی داومه‌ته‌وه.

له کۆتاییدا ده‌لێم: خۆزگه‌مان به‌م منالە‌ی که‌وا ئه‌م نامیلکه‌ی نه‌دا به‌م قه‌شه‌یه، چونکه باوه‌ری پێی نه‌بوو، له هه‌مان کاتدا نه‌دانی ئه‌م (جزء عم) یه‌ بووه‌ هۆی موسلمان بوونی ئه‌م قه‌شه‌یه، منداڵه‌که‌ش ده‌یزانی نابێت که‌س ده‌ست له‌و جوژنه‌ بدات^۱، ته‌نها موسلمانێ پاک و خاوێن نه‌بێت، وه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾. ((سورة الواقعة، الآية: (٧٩)).

سەرگوزدهشتهی سی و یهك

كۆتایی دنیا په‌رستان

هه‌ر ئه‌وه‌ی پێش ئه‌وه‌ی بێی به‌ خه‌لیفه‌ی موسڵمانان کۆپێکی زۆر چاکی ئه‌بێ به‌ ناوی (منصور)، هه‌ر له‌ کۆپی زانایان و خواناسان و پیاوچاکان داده‌نیشت، هه‌روه‌ها بۆ یادکردنه‌وه‌ی خوداو مردن ئه‌چوو بۆ سهر گۆرستان، و جار جارێش قسه‌ی له‌ گه‌ڵ مردووه‌کان ده‌کرد، و ده‌یوت: ئیوه‌ پێش ئێمه‌ نه‌ك هه‌ر له‌ دنیا بوون، به‌ لکو خاوه‌نی مال و منال و دارایی و سه‌روه‌ت بوون، به‌ لām مردن له‌ جیهانی بێ وه‌فادا ماوه‌ی نه‌دان به‌ هه‌موو ئاواتیک بگه‌ن، دیاره‌ مردن و دنیا بۆ هه‌موو که‌س وایه‌و به‌ هه‌زاران ئاوات و خه‌یاله‌وه‌ ده‌بیاته‌وه‌، به‌ لām خۆزگه‌ ئه‌م زانی چیتان به‌ سه‌ر هاتووه‌و چیان لێ پرسییون؟ چیتان وه‌ لām داوه‌ته‌وه‌، هه‌موو پۆژی چاو پێکه‌وتنی جه‌نازه‌و هاوارو گریانێ ژنان من ئه‌ترسیین، ئه‌مه‌ش ئاگادارکردنه‌وه‌ی منه‌ که‌ پۆژی ئه‌بێ بێم بۆ لاتان.

ئه‌م کۆپه‌ خواناسه‌ کاتی باوکی بوو به‌ خه‌لیفه‌ی موسڵمانان پۆژی چوو بۆ باره‌گای باوکی که‌ چه‌ند پیاوی گه‌وره‌و وه‌زیری لێ بوو، کار به‌ ده‌ستانی خه‌لیفه‌ش سه‌یریان ده‌کرد، جل و به‌رگی ئه‌م کۆپه‌ له‌ جل و به‌رگی خه‌لیفه‌ ناچیت، ئه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌م کۆپه‌ هاتوو چۆی کۆشکی خه‌لیفه‌ بکات له‌ وانه‌یه‌ له‌ ناو خه‌لکدا له‌ نرخێ خه‌لیفه‌دا دابه‌زی.

کاتی خه‌لیفه‌ گویی له‌م قسانه‌ بوو به‌ کۆپه‌که‌ی وت: کۆپم تۆ منت له‌ به‌ر چاوی خه‌لک سوک کردوه‌، کۆره‌که‌یش هه‌یج وه‌ لāmی باوکی نه‌دایه‌وه‌، بالنده‌یه‌ك که‌ به‌ سه‌ر دیواری کۆشکه‌که‌یه‌وه‌ نیشته‌بوو بانگی کردو وتی: به‌ هه‌قی ئه‌و که‌سه‌ی تۆی دروست کردوه‌ وه‌ره‌ له‌ سه‌ر ده‌ستم بنیشه‌، ئه‌و بالنده‌یه‌ ده‌ست به‌ جی هات و له‌ سه‌ر ده‌ستی (منصور) نیشته‌وه‌ پاشان به‌ بالنده‌که‌ی وت: بچۆره‌ سه‌ر جیگه‌ی خۆت، ئه‌مجا بالنده‌که‌ هه‌لڤری و چوو سه‌ر ئه‌و جیگه‌یه‌ی ئه‌وسای، ئه‌مجا پووی کرده‌ باوکی وتی: باوکه‌ گیان! راستی و

هه‌قیقەت ئەمەیه‌ که‌وا په‌یوه‌ندی ئێوه‌ به‌ دنیاوه‌ منی لای خوا پرسیوا کردوه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ من بپیارم داوه‌ له‌ ئێوه‌ جیا بېمه‌وه‌، ئەمە‌ی وت و هه‌لساوه‌ چوو بۆ ماله‌وه‌، قورئانیکی هه‌بوو و هه‌لگرت، دایکیشی ئەنگوستیلە‌یه‌کی به‌ نرخ‌ی هه‌بوو دای پێ‌ی وتی: ئە‌گەر پێ‌یوستیت به‌ پاره‌ هه‌بوو بۆ خۆت بێ‌فرۆشه‌، ئێ‌تر ئە‌وێ‌ی به‌جێ هێشت و پێ‌یشت به‌ره‌و شاری (به‌صره‌)، کاتی گه‌یشته‌ ئە‌و شاره‌ له‌وێ‌ به‌رنامه‌‌ی بۆ خۆ‌ی دانا به‌م شیوه‌یه‌ هه‌موو پۆ‌ژیک‌ی شه‌مه‌مە‌ کاری ده‌کردو پۆ‌ژه‌کان‌ی تر خواپه‌رستی ده‌کردو قورئانی ده‌خویند، (ئە‌بو عامیری به‌صری) ده‌لێ: خانووی ماله‌که‌م پێ‌یوستی به‌ چاک‌ردنه‌وه‌ هه‌بوو، بینیم کورپکی زۆر جوان دانیشتووه‌و قورئانیکی پێ‌یه‌، و زه‌میلە‌یه‌کی لای خۆ‌ی داناوه‌ که‌ هه‌ندی شتی تیا بوو، ئە‌م کورپه‌ خه‌ریکه‌ قورئان ده‌خوینێ‌ منیش بۆ کرێ‌کار ده‌گه‌ڕێ‌م پێ‌م وت: کورپه‌ بچکۆ‌له‌ ئە‌ری کار ناکه‌یت؟

وتی: بۆ‌چی کار ناکه‌م، مڕۆ‌ڤ بۆ ئە‌وه‌ هاتۆ‌ته‌ سه‌ر دنیا بۆ ئە‌وه‌ی کار بکات بفه‌رموو بزانه‌م چ کارت هه‌یه‌؟

وتم: کاری چاک‌کردنی مالم هه‌یه‌، (منصور) وتی: باشه‌ من دێ‌م له‌گه‌‌لت به‌لام به‌ دوو مه‌رج:

۱- من پۆ‌ژی ته‌نها شه‌ش دیره‌م وه‌رده‌گرم.

۲- له‌ کاتی نوێ‌ژه‌کان کار ناکه‌م.

(ئە‌بو عامیری به‌صری) ده‌لێت: منیش هه‌ردوو مه‌رجه‌کانیم قه‌بول کرد، جا له‌گه‌‌ل خۆم برد بۆ ئە‌وه‌ی کارم بۆ بکات کاتی چووه‌ سه‌ر کار هه‌تا ئێ‌واره‌ نه‌چووم بۆ لای کاتی بانگی شیوان سه‌یرم کرد، ئە‌وه‌نده‌ کاری کردووه‌ به‌ ئە‌ندازه‌ی شه‌ش که‌س منیش سه‌رم سوپما، به‌ هه‌ر حال وێ‌ستم له‌ هه‌قی خۆ‌ی زیاتری بده‌م، به‌لام له‌ هه‌قه‌که‌ی خۆ‌ی زیاتری وه‌رنه‌گرت و یه‌کسه‌ر پێ‌یشت.

بۆ به یانی پۆیشتم بۆ ئه وهی کریکارێک پهیدا بکه م و له دواى ئه و منالھ گه پام که ببینم به لام نه مدۆزیه وه، پرسیارم کرد له خه لکی ئه وى کرد که کوپێکی له م شیوه و له م پهنگه تان نه دیوه و نه ها توته ئیره ؟

خه لکه که وتیان: ئه و کوپه ته نها پۆژی شه ممان کار ده کات و پۆژه کانی تر که س نایبینیت، چونکه کاره که ی پۆژی پێشووی چاک بوو، منیش کاره که م دوا خست هه تا پۆژی شه ممه ی داها توو، پۆژی شه ممه پۆیشتم له هه مان جیگه دۆزیمه وه، پاشان به دوو مه رجه که ی پێشتر پێک ها تین، ئه مجا ها ته سه ر کارو ده ستی کرد به کارکردن، بۆیه منیش دۆرم به گرنگ زانی، چۆن ئه م کوپه ئه وه نه ده ی (۱۰) که س ئیش ده کات، بۆیه له جیگایه ک خۆم لیدارگرت هه تا بزانه چۆن کار ده کات، کاتى ته ماشام کرد، خوی ته نها جیگه ی خسته کان چاک ده کات، ئیتر خسته کان خویان یه ک له دواى یه ک پێژ ده به ستن، و ده بن به دیوار، بۆم ده رکه وت ئه م کوپه یه کێکه له پیاوانی خوا.

ئه مه کارێکه فریشته کانی خوا یارمه تی ده ده ن، له دواى ته واو بوونی کار ویستم (۳) دیره می زیادی بده می، به لام لێی وه رنه گرتم، و وتی: من ته نها هه قی خۆم ده وى، ئه مجا پاره که ی وه رگرت و پۆیشت، هه تا شه ممه ی داها توو چاوه پێم کرد، دیار نه بوو چووم بۆ ئه و جیگه ی که کارى تیا ده کرد له ویش نه بوو، پرسیارم کرد له خه لک وتیان: سى پۆژه نه خۆشه له ناو فلان دارستان دایه، هه رچۆن بوو خۆم گه یانده نزیکى و سه یرم کرد خستێکی کردووه به سه رین، و پاکشاوه سه لامم لى کرد هیچ وه لامی نه دامه وه، چونکه بى هۆش که وتبوو، دووباره سه لامم لیکردو چاویکی هه لپری و ناسیمیه وه، ئیتر منیش چومه لای و سه یرم کرده سه ر پانم، به لام سه ری خوی لا بردو وتی: دۆستی من ته مه ن ته واو ده بیت و نازو نیعمه ته کانیش کۆتایی دیت، هه ر کاتى جه نازه یه کت ببینی یان هه لت گرت بۆ گۆرستان، بیر بکه ره وه که پۆژیک دیت تۆش ئاوا ده به ن بۆ گۆرستان، پاش ئه م ئامۆزگاریانه پووی تیکردم و وتی: ئه گه ر مرده پاک بمشۆ و له م جل و به رگانه ی خۆم کفم

بكه، منیش وتم: ئەى خوشەويستم جا چى ئەبى ئەگەر پارچەى تازەت بۆ بهيّنم، خو مردن شايه‌نتره له زيندوو بۆ بهرگى تازە.

منالەكه وتى: ئەى ئەبو عامير زيندو له پيشتره بۆ بهرگى تازە، چونكه كفن كۆن بى يان تازە جياوازى نيه، و هەر ده‌چيته ژير خاك و هەردووكى ئەپۆشرى، ئەوهى به‌كارى مرقۆ بيت ته‌نها كرده‌وهى چاكه، چونكه ئەمه ئامۆژگارى ئەبوبه‌كرى صديقه، هەر كاتى مردم ئەم ميّزهره و ئەم مه‌سينه‌يه‌م بده به‌وه‌كه‌سه‌ى كه ئەمشۆرى و گۆره‌كه‌م بۆ هەلده‌كه‌نى، ئەم ئەنگوستله‌يه‌ش له‌گەڵ قورئانه‌كه‌م بگه‌يه‌نه ده‌ستى هاپونه پەشيد بۆ يادگارى، ئەبى خوّت به ده‌ستى خوّت بيده‌يته ده‌ستى و پيى بليّيت: ئەمه ئەمانه‌تى كورپكى نه‌ناسه داويه‌تیه ده‌ستم هەتا بيده‌م به توو پيشت بليّيم: نه‌وه‌ك و له‌م كاته‌دا كه ديلى بى ئاگايى دوچارى مردن ببيت، ئەمه‌ى وت و گيانى پاكى به‌ره‌و ئاسمان هەلفى، منيش له‌سه‌ر وه‌سيه‌تى منالە دواى ده‌فن كردن، قورئان و ئەنگوستيله‌كه‌م هەلگرت و پويشتم به‌ره‌و شارى به‌غدا، كاتى نزىكى كۆشكى خەليفه بووم، ته‌ماشام كرد خوى و پياو ماقولان و چەند وه‌زيريك به‌ره‌و ده‌ره‌وه ديّن، منيش هەر چۆن بوو خوّم گه‌يانده لای خەليفه‌و وتم: ئەى خەليفه‌ى موسلمانان كورپكى نه‌ناس ئەم دوو ئەمانه‌ته‌ى داوه‌ته ده‌ستم كه بيهيّنمه خزمه‌ت، ئەوا منيش له‌سه‌ر وه‌سيه‌تى خوى پيشكه‌ش به ئيوه‌ى به‌ريّزو خوشەويستى ده‌كه‌م، كاتى خەليفه چاوى كه‌وت به قورئان و ئەنگوستيله‌كه هەناسه‌و ئاخىكى هەلكيشاوسه‌رى دانه‌واندو فرميسكى به چاوه‌كانيا هاته‌خواره‌وه، پاشان به‌ده‌رگه‌وانه‌كه‌ى وت: له‌گەڵ ئەم پياوه‌ بپۆن و خزمه‌تى بكەن، به‌لام هەر كاتى خوّم داوام كرد بۆم بهيّن، له دواى ماوه‌يه‌ك ده‌رگه‌وان هات و وتى: خەليفه داواى هاتنى توو ده‌كات، به‌لام خەليفه كه‌ميك بيتاقه‌ته زوو هەلسه لای، منيش چوومه خزمه‌ت خەليفه به ته‌نها دانيشتبوو، منيش هاتمه لای و كه‌ميك دوورم ليى گرت له‌به‌ر ئەده‌ب، به‌لام خەليفه وتى: وه‌ره پيشه‌وه منيش چوومه پيشه‌وه هەتا له هاوشانى دانيشتم، خەليفه

وتی: تُو ئه م کورپی من دهناسی، وتم: به لئی وتی: چ کاریکی ده کرد وتم: کریکاری، وتی: هیچ کاری بُو تُو کردوه؟

وتم: به لئی.. وتی: ئه ی شهرمت نه کرد له وهی که ئه م کورپه نزیکي خانه دانی پیغه مبه ره ﷺ وتم: ئه ی خلیفه یه که م داوای لیبوردن له خوا ده که م، دووهم له پایه و جیگه ی به رزی ئیوه، چونکه پیشتر نه مزانی و نه مناسی که ئه م کورپه کییه؟ هه تا کاتی کوچکردنی، خلیفه وتی: به دهستی خۆت شۆریت وتم: به لئی، ئه مجا دهسته کانی گرتم و به سوکی هینای به سهر دلایا، وتی: ئای له م پریواره دلم له تاوی بوو به ئاو چاوانم فرمیسک ئه پریژن وه که هه وری به هار، به تاو هه ر چه ند که سی وایم دووره، به لام به خه م له دلمايه، بیگومان هه ر بیري مه رگه، له بیر ده بات گشت سه رمایه، ئه مجا خلیفه به ریکه وت به ره و گۆری کورپه که ی هه تا دلنیا بی.

له دواي مه پراسیمی سه رگۆرپه که ی شه و که خه وتم له خه وما کورپه که م بیني له به هه شتا پوو به پروم هات و وتی: یاره بی خوا پاداشتت بداته وه، چونکه وه سیه ته که ی منت ئه نجامدا، وتم: حالت چۆن؟

وتی: ئه وه ی خوا به منی داوه، هیچ چاوو گوئی و دلایک نه یبینیوه و نه یبیستوه، و به خه یالی هیچ که سیکیشدا نه هاتوه.

ئه م چاکه یه خوای په روهردگار دهیدات به و که سانه ی که شه و نویژ ده که ن، چونکه خوای که و ره ده فهرمویت: ﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ ۱۶ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

سورة السجدة : (۱۶ - ۱۷) .

واته: ئه وانه ی که و له شه و له تاو جیگه ی گهرم و نه رم هه لده سن، و له خوا ده پارێنه وه و به ندایه تی بُو خوا ئه نجام ده دن، له ترسی ده سه لات ی خوای په روهردگار،

به هیوای په‌حم و لی‌بوردنی خوا، وه له و مالّ و دارایی و سه‌روه‌ته‌ی که داومانه پییان نه‌ی به‌خشن به‌ه‌ژاران، هیچ که‌سی نازانیّ خوا چی بۆ ئاماده کردووه له نازو نیعمه‌ت، و خوشیه‌کی نه‌ب‌راوه‌ی بۆ ئاماده کردوون، که مایه‌ی پۆشنی و پووناک بوونه‌وه‌ی چاو و دلّه، (عبدالله ی کوپی مه‌سعود) ده‌فه‌رموی: ئه‌م موژده‌یه له ته‌وپراتیشدا باس کراوه، جا نه‌وه‌یه له‌به‌ر خوا وازه‌ینان له دنیا و که‌له‌پوری دنیا^۱.

^۱ روح‌الریاحین فی حکایات الصالحین، عقیف‌الدین‌الدین‌أبی‌سعادات. هژم‌الحکایه رواها المقدسی فی (التوابین) ص ۱۷۰-۱۷۳ وفیه (بدرهم ودانق) والدانق سدس الدرهم، تحقیق عبدالقادر الّرنّاوگ، دارالکتب العلمیه / بیروت-لبنان : ۱۹۴ - ۱۹۷۴، نفره مرگ، خواجه محمد ئیسلامی پاکستانی .

سه‌رگوزده‌شته‌ی سی و دوو

ئهم منالّه ده‌ناسیت

پیشه‌وا (به‌هلول) یه‌کیکه له پیاو چاکان و ده‌لایت: پۆژیک به‌ناو شه‌قامی به‌سرده‌دا ده‌پۆیشتم بینیم دوو سی منال یاری ده‌که‌ن، چاوم لی بوو ته‌نها منالیک ئه‌گری منیش چوومه لای و لیم پرسى: ئه‌وه بۆچی ده‌گریت؟

ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌و شتانه ده‌گریت که یاری پی ده‌که‌ن، من بۆت ده‌کړم و یاریان پی بکه، ئهم منالّه‌ش به چاویکی توورپه‌یه‌وه سه‌یریکی کردم و وتی: هه‌ی نه‌زان تو وا ده‌زانیت من بۆ یاریکردن ده‌گرم یان بۆ یاری کردن هاتومه‌ته دنیاوه.

وتم: ئه‌ی بۆچی هاتوویته دنیاوه؟

وتی: بۆ به‌ده‌ست هینانی زانیاری و خواپه‌رستی.

وتم: خوا ته‌مه‌نت درێژ بکات ئهم قسه‌یه‌ت چۆن زانی و بیرت که‌وته‌وه.

وتی: ئه‌ی خوای گه‌وره نافه‌رموی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾.

واته: ئایا وا ئه‌زانن ئیوه به‌خۆپایی و بی هوده دروست کراون، و ناگه‌پینه‌وه بۆ لای ئیمه.

کاتی ئهم منالّه‌که ئهم قسه‌ی کرد وتم: که‌وابی تو زانیه‌کی زۆر چاکی هه‌ندی ئامۆزگاریم بکه.

ئەویش وتی: من دەبینم دنیا پۆیشتن و نەمانی هەیه هەر کەسیش لەم دنیاوەدا بێ،
 دەبێ هەموو چرکەیه‌ک چاوەپوانی پۆیشتن بێ، کەوابوو نە دنیا بۆ ژیاڵی هەمیشەیی
 دەبێ، و نە کەسیش چاوەپوانی هەمیشەیی ژیاڵ بێ، مەرگ و چارەپەشی وەکو دوو
 ئەسپی تیژپەروان، زۆر بە خێرای بەرەو مەوێ دێن و دەیانەوێ تالانی بکەن، تۆش ئەو
 نەزان دەست خەپۆی دنیا بویت، هەول بەدە لەم جیهانەدا شتێک لەگەڵ خۆت ببە بۆ
 ژیاڵی یەكجاریت بەکاربێت، ئەمجا پوی کردە ئاسمان و دەستی کرد بە گریان، و
 دەپاراپایەو دەبوو: ئەو کەسی کە شایەنی خودایەتیت و تەنگی و شادی ئیمەت لە
 دەست دایەو لە هەردوو حالەتیشدا تۆ جێگەی باوەرو پەشت بەستنی ئیمەت، هەر کەسی
 بە هیوای تۆ بێ، بێگومان هیوا بپوای ناکەیت و بە هیوای خۆی دەگەینیت، کاتی ئەمانە
 وت: بێ هۆش کەوت، منیش بەپەلە پامکردو سەریم کردە سەر پانم لە دواي کەمێک
 هاتەو هۆش خۆی.

پیم وت: تۆ بۆچی ئەوەندە ئازاری خۆت دەدەیت، هێشتا تۆ گوناھ و تاوان لە
 دەفتەری کردەو هتا نەناسراوەو جاری منالیت.

منالە کەش وتی: بڕۆ ئەو لاوێ من دایکم دەبینم کاتی ئاگر دەکاتەو لە پێش هەموو
 شتێکدا دارە وردەکان دەکات بە دەستە چیلەو چاوگ و هۆی سوتانی دارە گەورەکان،
 هەتا دارە وردەکان نەسوتێن دارە گەورەکانیش ئاگر ناگرن و ناسوتێن، منیش دەترسم
 وەکو دارە بچوکه‌کان بە ئاگری دۆزەخ بسوتێم.

وتم: گەورەم دیارە تۆ پەسپۆریت داوای ئامۆژگاریت لی دەکەم، دیار بوو ئەو منال بوو،
 هێشتا تێکەڵ بە گوناھ نەبوو بوو، بەلام من و بیسەرەن و گویگرانی بەم چەند وتە
 ئامۆژگاری کردو وتی: من هەرچی تواناو تەمەنم بوو، هەموویم بەبێ ئاگایی و نەزانی لە

نه زانیدا له دهست دا، له کاتی‌کدا فریشتە‌ی مردن چاوه‌پێم ده‌کات ئە‌گەر ئە‌م‌پ‌و واز له دونیا نه‌هێنم بێ‌گومان به‌یانی هه‌ر وازی لی ده‌هێنم، ئێ‌ستا که به‌رگ و پۆشاک‌ی نه‌رم و نیان له‌به‌ر ده‌که‌م، به‌لام به‌یانی کفن و به‌رگی سپی ده‌پۆشم.

ئێ‌ستا که له جێ‌گه‌ی نه‌رما ده‌خه‌وم، به‌یانی له‌ناو گو‌پ‌ی ته‌نگا پامده‌کێ‌شن، ئێ‌ستا لاشه‌م نه‌رم و شل و ئاو‌داره‌، به‌یانی گوشت و پیست و ئێ‌سکه‌کانم هه‌موو له‌یه‌ک ده‌ترازیت و لێ‌ک جیا ده‌بنه‌وه‌، من پێ‌بوارم و سه‌فه‌ریکی دوورو درێژم له‌ پێ‌شه‌ که هێشتا توشووبم بۆ ئاماده‌ نه‌کردووه‌.

هه‌روه‌ها وه‌ستان له‌به‌رده‌م که‌سیکی وادا که ئاگاداره‌ به‌ هه‌موو کردارو گو‌فتارم، منیش به‌ کۆمه‌لی گونا‌ه و تاوانه‌وه‌ زۆر گرانه‌و کاری نابه‌جێ‌م زۆره‌و هه‌رگیز بۆم قه‌ره‌بوو ناکرێ‌ته‌وه‌، ئە‌و کرده‌وه‌ نابه‌جێ‌انه‌ی که من کردومه‌، ئە‌م‌پ‌و لای خه‌لک شاراو‌هیه‌، به‌یانی له‌به‌رده‌م خوای په‌روه‌ردگار ئاشکرا ده‌بی‌، هه‌روه‌کو ئێ‌ستاش له‌لای ئە‌و ئاشکرایه‌، بێ‌گومان ترس و بیمێ‌ک لای خوا هه‌مه‌ باس ناکرێ‌ت، به‌لام به‌ هیوای لێ‌بوردن و لێ‌خۆشبوونی ئە‌و زۆر دل گو‌شادو پشت ئە‌ستورم، ده‌زانم زۆر به‌خشنده‌و می‌هه‌رهبانه‌، جگه‌ له‌ خواش که‌سی تر نیه‌ له‌ ئاگری دۆزه‌خ بمانپاریزی‌، ئە‌گەر موژده‌ی به‌هه‌شت و ترساندنێ دۆزه‌خ نه‌بوایه‌ من وازم له‌ یاری کردن نه‌ده‌هێنا، به‌لام چی بکه‌م من عه‌ق‌لی خۆم له‌ ده‌ستدا، ئای خۆزگه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ گونا‌هه‌کانم خۆش ده‌بوو چاوپۆشی له‌ گونا‌هه‌کانم ده‌کرد، بێ‌گومان من خراپ‌ترین که‌سم که په‌یمان شکێ‌نینم کرد له‌گه‌ل خوای خۆم، کاتی که ئاگری تۆ‌له‌ی تۆ گیانم ده‌سو‌تی‌نی ئە‌بی‌ حه‌ل‌م چی بی‌، ده‌زانم هێچ به‌ردو دارو ئاسنێ‌ک به‌رگه‌ی ئە‌و ئاگره‌ ناگرێ‌.

ئە‌ی ئە‌و که‌سه‌ی که تا‌ک و ته‌نیا‌یت یارمه‌تی که‌سیکی ته‌نهاو بی‌ چاره‌ی وه‌کو من بده‌.

(بهلول) ده لیت: و ته و گریان و پاپانه وهی ئەم منالە ئەوهنده کاری تیکردم له هۆش خۆم چووم، کاتی هاتمه وه هۆش خۆم سهیر ده که م ئەم کورپه له وی نه ماوه، پرسیارم له هاوڕیکانی کرد که وا بزاتم ئەو منالە کی بوو؟ منالە کان وتیان: دیاره تو ئەو منالە ناناسیت ئەوه نه وهی پیشه وا (حوسهینه)، به راستی گفتوگۆی ئەم کوره غیرهت هینهر بوو، منیش هه ر ئاواتم ئەوه بوو بزاتم میوه و بهری چ داریکه، به لام ده بوایه زۆر زوو بمزانیایه ئەم میوهیه هی داریکه که بنک و پهگ و پیشه ی پیغه مبهری خوایه^۱.

سەرگۆزەشتەى سى و سى^۶

مالىكى كورى دىنار

پۆژىكيان پرسىاريان له مالىكى كورى دىنار كرد، هۆى ته‌وبه‌كردنه‌كه‌ى بۆچى ده‌گه‌رپته‌وه، ئه‌و‌يش فهرموى: من پۆلىس بووم و به‌رده‌وام ئالوده‌ى مه‌ى خواردنه‌وه بووم، دواى كه‌نيزه‌يه‌كى گرانبه‌هام كړى و زۆرم خۆش ويست، و كچيكم له‌و بوو، ئه‌و كچه دلى منى ته‌واو داگير كردبوو، كاتيک گه‌وره بوو، و به‌سەر پييان كه‌وت زياتر خۆشم ويست، ئه‌و‌يش منى خۆش ويست.

كه‌ ده‌مويست مه‌ى بخۆمه‌وه‌و له پيش خۆم داده‌نا، ئه‌م كچه‌م مه‌يه‌كه‌ى له پيش هه‌لده‌گرتم، منيش ده‌مويست لى بستي‌نمه‌وه، له ئه‌نجامى ئه‌وه له‌سەر كراسه‌كه‌م پڙا، كه ئه‌و كچه‌م وه‌فاتى كرد من زۆر زۆر غه‌مبار بووم.

له شه‌وى هه‌ينى نيوه‌ى شه‌عبان نو‌يژى شيوانم نه‌كرد، سه‌ره‌پاي ئه‌وه‌ى به‌ مه‌ستى خه‌وتم، له خه‌ومدا بينيم پۆزى دوايه‌، له ناكاو ده‌نگيكم له دواوه‌ى خۆم بيست، كه ئاوڤم دايه‌وه بينيم ئه‌ژديه‌يه‌كى په‌ش و شينى زۆر گه‌وره له دوامه‌و ده‌مى كردۆته‌وه‌و به‌ خيراىى بۆ لام ديت، منيش زۆر ترسام و پامكرد.

له پيگه‌ى هه‌لاتنم به‌لاى پيريكى جل و به‌رگ خاوينى بۆن خۆشدا تپيه‌پيم، سلّوم ليكردو ئه‌و‌يش سلّوه‌كه‌ى وه‌لام دامه‌وه، و پيم وت: ئه‌ى مامه‌ پيره‌ بمپاريژه له‌و ئه‌ژديه‌يه‌ خوا بتپاريژى، مامه‌ پيره‌كه‌ش گرياو وتى: من بيه‌يزم و ناتوانم به‌ره‌نگارى ببمه‌وه، به‌لام خيرا پاكه، به‌لكو خواى گه‌وره يه‌كيك دينيته‌ سه‌ر پيگات پزگارت بكات له‌م ئه‌ژديه‌يه‌ گه‌وره، منيش پامكرد و به‌سەر به‌رزيابه‌ك سه‌ركه‌وتم، كه گه‌يشتمه سه‌ره‌وه چينه‌كانى ئاگرم بينى، زۆر ترسام و ئه‌وه‌نده‌م نه‌ما‌بوو بكه‌ومه‌ خواره‌وه له ترسى

ئه‌ژدیه‌اکه‌، له‌ناکاو یه‌کێک هاواری کردو‌وتی: بگه‌پۆوه‌ تو‌ له‌ خه‌لکی ئه‌و ئاگره‌ نیت، که‌مێک ئارام بووم به‌ قسه‌که‌ی و گه‌پامه‌وه‌، جارێکی تر ئه‌ژدیه‌یه‌که‌ به‌ دوام که‌وت، منیش به‌لای پیره‌که‌دا تیپه‌پیم و وتم: ئه‌ی مامه‌ پیره‌ داوام لێکردی بمپاریزی له‌و ئه‌ژدیه‌یه‌ گه‌وره‌یه‌ به‌لام په‌تت کرده‌وه‌.

مامه‌ پیره‌که‌ گریا و وتی: من بێ هی‌زم، به‌لام برۆ لای ئه‌م چیایه‌ له‌وی پاسباردی موسلمانه‌کانی لێیه‌، ئه‌گه‌ر پاسباردیه‌کت هه‌یه‌ برۆ لای تا پزگارت ده‌کات.

بینیم چیایه‌کی خپری له‌ زیوه‌و چه‌ندین کون و که‌له‌به‌رو په‌رده‌و سه‌ر قاپی هه‌لواسراوی تیایه‌، له‌ هه‌ر کون و که‌له‌به‌ریک ده‌رگایه‌کی لێیه‌ له‌ زی‌پری سوورو گه‌وه‌هه‌ر پا‌زاوه‌، و به‌ په‌رده‌یه‌کی ئاوریشم دا‌پۆشراوه‌، منیش بو‌ ئه‌م چیایه‌ پامکرد، و ئه‌ژدیه‌یه‌که‌ش له‌ دوامه‌وه‌ بوو، که‌ نزیک چیاکه‌ بووم فریشته‌کان فه‌رمویان: په‌رده‌کان به‌رز بکه‌ن و ده‌رگا‌کان بکه‌نه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ ئه‌و نا ئومێده‌ پاسباردیه‌کی لێره‌ هه‌بێ له‌و دوژمنه‌ی پزگار بکات.

بینیم په‌رده‌کان به‌رز بوونه‌وه‌و ده‌رگا‌کان کرانه‌وه‌، منالی جوان وه‌ک مانگ له‌م ده‌رگایانه‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌، ئه‌ژدیه‌یه‌که‌ش لێم نزیک بویه‌وه‌، و منیش به‌ سه‌رسامی مامه‌وه‌.

هه‌ندی له‌ مناله‌کان هاواریان کرد و وتیان: ئای له‌ ئێوه‌ هه‌مووتان وه‌رن، دوژمنه‌که‌ی لی‌ نزیک بووه‌ ئه‌وانیش پۆل پۆل ده‌هاتن تا که‌چه‌که‌ی خۆم له‌ نێوانیاندا ببینی.

که‌ که‌چه‌که‌م منی بینی ده‌ستی کرد به‌ گریان و وتی: سویند به‌ خوا ئه‌مه‌ باوکمه‌، ئه‌مجا به‌ خێرای هاته‌ لام، و ده‌ستی چه‌پی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی راستم، و ده‌ستی راستی بو‌ ئه‌ژدیه‌اکه‌ درێژ کرد، هه‌ر که‌ ئه‌ژدیه‌اکه‌ ئه‌مه‌ی بینی یه‌کسه‌ر پایکرد.

پاشان له کوشم دانېشت و دهستی راستی له پېشم ده خشانو پيی ده وتم: باوکه گیان! کاتی نه وه نه هاتوه بگه پيیته وه لای خوا؟ نه مجا نه م نایه ته ی خوینده وه که خوا ی پره وردگار ده فهرمو ی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَن تَحْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِدِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾. (سورة الحديد، الآية: ۱۶).

واته: نایا کاتی نه وه نه هاتوه بو پرواداران که دلیان ملکه چی بی بو ناموژگاری خوا، گویيگرن بو نه و قورثانه ی که نارویه تیه خواره وه؟ وه کو نه و که سانه (جووله که و گاوری مه بن، که له مه و پیش کتبی ناسمانیان پیدرا، ماوه یه کی دوو دريژيان به سهردا تيپه ری، نه مجا دلیان په ق بوو، و ژوربه یان یاخی و له سنوور دهرچوون^۱.

منیش گریام و وتم: کچی خو م ئیوه ش قورثان ده زانن؟ وتی: باوکه گیان! ئیمه زاناترین له ئیوه به م قورثانه.

وتم: کچم نه و نه ژدیهایه چی بوو که ده یویست له ناوم ببات؟

وتی: بابو گیان! نه مه کرده وه خراپه کانتته هر به هیزت کرده، نه ویش ویستی بتخاته ناو ناگری دوزه خه وه.

پی م وت: نه ی نه و پیره چی بوو له پيگادا به لای تيپه ریم؟

وتی: باوکه گیان! نه وه کرده وه چاکه کانتته لاوازت کرد تا وای لیها ت نه توانی به رامبه ر کرده وه خراپه کانت بوستی.

وتم: کچی خو م ئیوه چی ده که ن له و چیا یه؟

۱- بوخته ی ته فسیری قورثان، ناماده کردنی: مه لا محمد مه لا صالح، ۵۳۹۶.

وتی: ئیمه منالانی موسلمانانین خوی گه وره لیږه دا نیشته جی کرډوین تا پوژی دواپی دادی، چاوه پیتان ده کهین بیڼه لمان تا شه فاعه تتان بو بکهین.

کاتی هه لده ستم ته ماشا ده که م خوه، یه کسه ر ته و به یه کی ته واوم کرډو گه پامه وه ژیر پوشنایی قورئان و فه رموده^۱.

سەرگوزدهشتهی سی و چوار

ئیبینو سیرین

پۆڙیکیان پیشه‌وا ئیبینو سیرین ده‌چیتته یه‌کی له مزگه‌وته‌کان، سه‌یر ده‌کات له ژووری مزگه‌وته‌که منالێک هیشتا ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشتۆته (۱۰) سال نوێژیکێ زۆر به‌ ملکه‌چی ئه‌نجام ده‌دات، ئه‌م مناله‌ ئه‌وه‌نده‌ پوو چووبوو له‌ نوێژه‌که‌دا تاوه‌کو دار خورمايه‌کی لی هاتبوو که‌ هه‌یج جووله‌یه‌کی نه‌ما‌بوو، ئیبینو سیرین سویند ده‌خوات و ده‌لێت: ئه‌گه‌ر بالنده‌ له‌ سه‌ر سه‌ری پاوه‌ستابا هه‌یج جووله‌یه‌کی نه‌ده‌کرد له‌ به‌ر ملکه‌چی نوێژه‌که‌ی.

ئیبینو سیرین ده‌لێت: کاتێک ئه‌م مناله‌ له‌ نوێژه‌که‌ی بوویه‌وه، بانگم کردو ئه‌ویش هات بۆ لای من، وتم: ئه‌ی منال! تۆ کو‌ری کی‌ی؟

مناله‌که‌ش وتی: من هه‌تیوم و دایک و باوکم نه‌ماوه‌.

ئیبینو سیرین وتی: ئه‌ی منال! ئایا پازی ده‌بیت من بێم به‌ باوکت و بژێوی ژیا‌نی پۆژانه‌ت بۆ دابین بکه‌م، مناله‌که‌ش وتی: به‌لێ... پازیم، به‌لام به‌ پینج مه‌رج.

ئیبینو سیرین وتی: ئه‌م پینج مه‌رجه‌ت چیه‌؟

مناله‌که‌ وتی:

مه‌رجی یه‌که‌م: ئه‌گه‌ر برسیم بوو خواردنم ده‌ده‌یت، وتم: به‌لێ خواردنت ده‌ده‌می هه‌تا‌کو تێر ده‌بیت.

مه‌رجی دووه‌م: ئه‌گه‌ر تینو بووم ئاوم ده‌ده‌یت، وتم: به‌لێ ئاوت ده‌ده‌می هه‌تا تێر ده‌بیت.

مه‌رجی سێیه‌م: ئه‌گه‌ر پۆشاکم نه‌بوو پۆشاکم بۆ ده‌که‌یت، وتم: به‌لێ کامه‌ پۆشاک جوانه‌ بۆتی ده‌کرم و ده‌تده‌می.

مه‌رجی چواره‌م: ئه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وتم شیفام ده‌ده‌یت، وتم: من ناتوانم شیفات بده‌م، به‌لام ده‌توانم ده‌رمانت بۆ په‌یدا بکه‌م، و چاکبونه‌وه‌ش لای خوای په‌روه‌ردگاره‌.

مه‌رجی پینجه‌م: ئه‌گه‌ر مرده‌م زیندووم ده‌که‌یته‌وه، وتم: ئه‌و مه‌رجه‌ ناتوانم، چونکه‌ مرده‌م و زیندووبونه‌وه‌ به‌ ده‌ست من نیه‌، به‌لکو به‌ ده‌ست خوای گه‌وره‌یه‌.

منالھ ڪهش وٽي: مادم واه ڪه ٿو نه تواني شيفام بدهيت له ڪاتي نه خوشي، و نه تواني زيندوم بکهيته وه ڪاتيڪ مردم، مادم واه ٿو چيت، دهی وازم لی بيته، بو ڪي؟

بو لای ئه و خوايهی ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ (۷۸) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿۸۰﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿۸۱﴾ (سورة الشعراء، الآية: ۷۸-۸۱)

واته: ئه و مني دروست ڪردوه پاشان هر ئه و يش پڙينموونيم دهڪات * و هر ئه و خوايه خوراڪم پي ديدات و تيراوم دهڪات * و ڪاتي نه خوش بکوم هر ئه و شيفام ديدات * و خوايه ڪه من ده مريئي و پاشان زيندوم دهڪاته وه^۱.
(ئيبنو سيرين) يش ده لئيت: لا اله الا الله، له م منالھ ڙيرو ڙيته له.

سەرگۆزەشەتی سی و پینج

منالیک خۆلی لە بەهەشت هینا بۆ مامۆستاکی

یه‌کێک له قوتابخانه‌کانی پۆلی دووی سهره‌تایی کاتی‌ک مامۆستای عهره‌بی وه‌ره‌قه‌ی تاقیکردنه‌وه‌کانی ده‌دایه‌وه قوتابییه‌کان، یه‌کێک له قوتابییه‌کان له مامۆستاکی پرسى و وتی: ببوره مامۆستا ده‌ره‌جه‌که‌ی من (۸ له ۱۰) ت بۆ داناوم، به‌لام هه‌یج وه‌لامیکم هه‌له‌ نیه، مامۆستاکی وتی: من له‌سه‌ر خه‌ت ناخۆشی دوو ده‌ره‌جه‌م لێت شکاندوه.

قوتابییه‌که‌ وتی: من ده‌مه‌وی (۱۰ له‌سه‌ر ۱۰) م بده‌یت، که‌وته موناقه‌شه‌ له‌گه‌ڵ مامۆستایه‌که‌، مامۆستاکی نه‌یویست له‌ناو هاوڕێکانی بېشکی‌نێته‌وه، چونکه قوتابییه‌کی زۆرباش و زیره‌ک بوو، مامۆستاکی وتی: ئه‌گه‌ر هه‌ندێک خۆلم له‌ به‌هه‌شت بۆ بینیت ئه‌وا نمره‌ی ته‌واوت ده‌ده‌م، قوتابییه‌که‌ش گه‌رایه‌وه مال، بۆ به‌یانی یه‌ک کیس (عه‌لاگه‌) خۆلی بۆ مامۆستاکی هینا.

مامۆستاکی پرسى ئه‌وه چیه‌؟

قوتابییه‌که‌ وتی: ئه‌وه خۆلی به‌هه‌شته.

مامۆستاکی وتی: چۆن هینات؟

قوتابییه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ وتی: وام له‌ دایکم کرد که به‌سه‌ر خۆل بکه‌وێت، و پاشان خریم کرده‌وه‌ له‌ناو ئه‌م کیسه‌م دانا بۆ تۆم هینا.

ئه‌ی تۆ هه‌موو جارێک پێت نه‌ده‌وتین: (به‌هه‌شت له‌ژێر پێی دایکانه‌).

مامۆستاکی سه‌رسام بوو به‌ زیره‌کی ئه‌م قوتابییه‌ و نمره‌ی ته‌واوی پێدا^۱.

۱- گۆفاری چرای پووناکی، گۆفاریکی مانگانه‌ی ئابینی و پۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی گه‌شتیه‌، ۹.

سه‌رگوزەشته‌ی سی و شه‌ش

ئەبو حەنیفە وەلامی بیباوەران دەداتەو

لەو سەرەدەمە‌ی کە پێشەوا (ئەبو حەنیفە) قوتابی بوو، و لەلای مامۆستای بە‌ناوبانگ (حماد) دە‌یخویند، خەوێک دە‌بینی لە خەوێکە‌یدا چاوی بە‌ رازێک دە‌که‌وی لە داریکی گە‌وره‌ هال‌اوه‌، و دە‌یه‌وی د‌اره‌کە‌ی هە‌لکە‌نی، لەو کاتە‌دا لقیکی بچوکی د‌اره‌کە‌ شۆر دە‌بیته‌وه‌ بە‌ هە‌موو ه‌یزی لە بە‌رازە‌کە‌ دە‌دات، بە‌رازە‌کە‌ش هاوار دە‌کات، و بۆی دە‌رده‌چی، لە د‌وای پ‌اکردنی بە‌رازە‌کە‌ هەر لە خەوێکە‌یدا چاوی بە‌ ئ‌اده‌میزادی‌ک دە‌که‌وی لە ژێر سیبە‌ری ئەو د‌اره‌ دانیش‌توووه‌ یادی خ‌ودا دە‌کات.

لەو کاتە‌دا پێشەوا (ئەبو حەنیفە) بە‌ خەبەر د‌ی‌ت، و بۆ مانای خەوێکە‌ی دە‌چیتە‌ لای مامۆستای (حماد)، بە‌لام کە‌ سە‌یری مامۆستا دە‌کات زۆر بە‌ مات و مە‌لولی دانیش‌تووه‌، پێش ئە‌وه‌ی خەوێکە‌ی بۆ ب‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه‌ دە‌پ‌رسی: مامۆستا گیان! ه‌ۆی چیە‌ و بە‌ مات و مە‌لولی دانیش‌تووی؟

لە وە‌لامدا وتی: (ئە‌بو حەنیفە) چە‌ند کە‌سیکی ب‌ی با‌وه‌ر ه‌اتوو‌نه‌ته‌ شارە‌کە‌مان بە‌ نوێنە‌ری نە‌ته‌وه‌ی بی‌با‌وه‌رە‌کان، بۆ ئە‌وه‌ی دانشتنێک لە‌گە‌ڵ مامۆستایانی با‌وه‌ر‌دار پ‌یک ب‌ه‌ینن بۆ پ‌وون کردنە‌وه‌ی ئە‌و بو‌ونه‌وه‌ره‌ کە‌ خ‌وايه‌کی ه‌یه‌، چونکە‌ ئە‌وان با‌وه‌ر‌پ‌یان وایه‌ کە‌ ئە‌و بو‌ونه‌وه‌ره‌ ه‌یچ د‌روست کە‌ریکی نیه‌، و بە‌ سروشت ه‌ه‌بووه‌، یه‌کە‌م جار چ‌وونه‌ لای پادشای ئە‌و شارە‌و ئە‌وانیش منیان بە‌ چ‌اک ه‌ه‌ل‌ب‌ژارد‌وه‌ بۆ وە‌لامدانە‌وه‌ی ئە‌و پ‌رسیارانە‌ی کە‌ پ‌ت‌کیان خ‌ستوووه‌، و ک‌اتی‌ک‌مان د‌یاری کرد‌وووه‌ بۆ دانیش‌تنی ئە‌و کۆ‌ره‌.

منیش هەر چە‌ند بیر دە‌که‌مه‌وه‌ ن‌ازانم چی ب‌که‌م، چونکە‌ پ‌رسیار لە‌ بنە‌رە‌تی ش‌تێک دە‌که‌ین نە‌ بە‌چ‌او دە‌دیتری، و نە‌ بە‌ ه‌سته‌کانیش ه‌ستی پ‌ی دە‌ک‌ری، بۆیه‌ زۆر دە‌ترسم لە‌و کۆ‌ره‌دا سە‌رکە‌وتوو نە‌بم و ب‌ر‌واد‌اره‌کانیش ب‌ر‌وایان ت‌یک ب‌چ‌یت، لە‌ د‌وای وتە‌کانی

مامۆستا (حماد)، پێشه‌وا (ئەبوحەنیفە) وتی: بە باس کردنی ئەو سەرگوزەشتە مانای خەوێکی شەم بۆ پوون بویەو، ئەو بەرازەیی که له خەومدا چاوم پێی که‌وتو‌ه سەرۆکی بێباوەرە‌کانە دەیه‌وی قەدی ئەو دارە گەورەیه، که سەرچاوه‌ی زانیاریه هه‌لکه‌نی، ئەویش ئەتۆی مامۆستا (حماد).

ئەو کەل و لقه بچوکه‌ی له دارە‌که‌دا شو‌پ‌پ‌و‌ه له بەرازە‌که‌ی داوه، و ملی پێی شو‌پ‌پ‌کردو بۆراندی و هه‌لات، ئەوه منم قوتابی تۆ به‌به‌لگه‌ی ته‌واو ملیان پێی شو‌پ‌پ‌ده‌که‌م، و سەر بۆ ئیسلام دانە‌وین، مامۆستا گیان! تۆ هیچ خه‌فەت مه‌خۆ، پێگه به من بده بۆ وه‌لامدانە‌وه‌ی پرسیاره‌کان، بێگومان ئەگەر سەرکه‌وتم ئەوا شتیکی زۆر پی‌رو‌زه که قوتابی‌ه‌کی بچوکی تۆ توانای وه‌لامدانە‌وه‌ی ئەو پرسیارانه‌ی هه‌یه؟

ئەگەر سەر‌نه‌که‌وتم ئەوا تۆ هیچ د‌ل‌ته‌نگ مه‌به، چونکه من قوتابی‌ه‌کی بچوکی تۆم، به‌لام که تۆ وه‌لامت بدابانایه‌وه دیاره زۆر به ئاسانی سەر‌ده‌که‌وتی مامۆستا (حماد)، به‌و وتانه زۆر د‌ل‌خۆش بوو، و وتی: زۆر باشه به هیوای خوای گه‌وره، له د‌وای ئەوه‌ی له شوینی دیاری کراو کۆبونه‌وه، کۆمه‌لێکی زۆر چاوه‌پوانی مامۆستا (حماد) بوون، له‌و کاته‌دا قوتابی زیره‌ک و له خواترس پ‌و‌شته ناو کۆپه‌که‌وه به دانیش‌توانی وت: به‌پ‌یزان له‌به‌ر سادە‌یی پرسیاره‌کان مامۆستا (حماد) نه‌یتوانی ئاماده‌ی کۆپه‌که‌ ب‌بی، بۆیه بچوکت‌رین قوتابی بۆ وه‌لامدانە‌وه‌ی پرسیاره‌کان‌تان ئاماده بووه که منم، خوا یار ب‌یت به ته‌واوی وه‌لامی پرسیاره‌کان‌تان ده‌ست ده‌که‌وی، ئیستاش چ پرسیار‌یک‌تان هه‌یه به‌رمون؟

پرسیاری یه‌که‌م:

بێباوەرە‌کان وتیان: خواکه‌تان له چ س‌ال‌یک له دایک بووه؟

پێشه‌وا (ئەبو حەنیفە) فەرموی: خواکه‌مان نه‌ دایکی هه‌یه و نه‌ باوک، له هیچ که‌سه‌یک

نه‌بووه ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ ۲ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ ۴. (سورة الإخلاص :

پرسیاری دووہم:

بیباوہ پرهکان وتیان: له سالی چەند خواکەتان له دایک بووہ؟

پیشەوا (ئەبو حەنیفە) فەرموی: خوداکەمان سەرەتاو کۆتایی نیە، و بەردەوام هەر بووہ و هەر دەبی.

پرسیاری سییەم:

بیباوہ پرهکان وتیان: دەمانەوی بە بەلگە ی زانسی و پەوان بۆمان دەریخەیت کە خوا هەیه، بەلام بەلگە کەت قورئانی نەبیّت؟

پیشەوا (ئەبو حەنیفە) فەرموی: ئایا له پیش ژمارە چوار چ ژمارە یەک هەیه؟

وتیان: ژمارە سی.

ئە ی له پیش ژمارە سی؟

وتیان: ژمارە دوو هەیه.

ئە ی له پیش ژمارە دوو؟

وتیان: ژمارە یەک.

ئە ی له پیش ژمارە یەک؟

وتیان: هیچ ژمارە یەک نیە.

ئەمجا پێ و تن: باشە ئەگەر له پیش ژمارە یەک هیچ نەبیّت، چۆن دەگونجێت له پیش یەکی و راستی و دوور له خەیاڵات کە خودایەکی گەورە یە شتێک هەبیّت، بۆیە خودا سەرەتای هەبووہ و سەرەتای بونی نیە؟

پرسیاری چوارەم:

خوداکەتان پووی له کوێیە؟

فەرموی: ئەگەر چرایەک هەلبگرسیئن له جیگایەکی تاریک، رووناکیەکی بۆ کوێ

دەروات؟

وتیان: رووناکیەکی بە هەموو لایەک بڵاودەبیّتەوہ.

فەرموی: ئە ی بۆچی دەبی گەورە یی و پوناکی خوای گەورە تەنھا بە لایە کدا

بڵاوبیّتەوہ؟

پرسیاری پیڼجه م:

ئیسټا شتیګمان له خودی خداکته پی بناسینه ئایا په قه وه کو ئاسن؟ یان شله وه کو ئاو؟ یان غازیه وه کو دوکله و هلم؟

فهرموی: ئایا ئیوه هیچ جاریک به ریکه وت دانه نیشتون له لای نه خوشیک له کاتی گیان دهرچوون؟

وتیان: به لی دانیشتوین.

فهرموی: باشه پیش مردن قسه ی له گه لدا کردن و ده جولایه وه، به لام له دوی مردن له جولوه و قسه کردن که وت له به رچی؟

وتیان: له بهر نه وه ی گیانی تیا نه ما.

فهرموی: باشه ئیوه له لای بوون کاتی که گیانی دهرچوو؟

وتیان: به لی له لای بووین.

فهرموی: ده ئیوه ش خودی نه و گیانه م بو باس بکه ن؟

وتیان: بیګومان له و باره یه وه هیچی لی نازانین، فهرموی: ئیوه نازانن گیان چیه که دروست کراویکی خواجه، به لام داوای ناسینی خودی خودام لی ده که ن؟

پرسیاری شه شه م:

خواجه که ت ئیسټا له کوپیه؟

فهرموی: نه گهر به رداخیک شیر بدوشی و بیهینی ماده ده یه کی چه وری تیدایه؟

وتیان: به لی.

فهرموی: باشه چه وریه که ی له کوپی شیره که دایه؟

وتیان: شوینی تاییه تی نیه و له هه موو گهر دیله ی شیره که دا بلاو بوته وه.

فهرموی: دروست کراویکی نه و خودایه که چه وری شیره که یه هیچ جیګه یه کی تاییه تی نه بیت، ئیوه ده تانه وی خودی خوداتان پی نشان بده م و شوینی بو دابنیم، به راستی شتیکی سهیره؟

پرسیاری هه وته م:

نه گهر ئیوه ده لئین: هه موو شتیګ دیاری کراوه له پیشی نه و بوونه وه ره، نه ی ئیشی خداکته چیه؟

فهرموی: ئەو كرده‌وانه‌ی كه له‌سه‌ره‌تاوه‌ خودا دایناوه‌ بۆ ئاده‌میزاده‌كان نه‌ی چه‌سپاندوه‌، به‌فهرموی: چه‌تمه‌ن هه‌رده‌بێ بیكات، و خوا هیچ ده‌سه‌لاتی تیا نه‌یه‌؟ هه‌ر كاتیك ئاده‌میزاد ئیشه‌كه‌ی كرد ئەو كاته‌ له‌سه‌ری ده‌نوسری، و به‌و هۆیه‌وه‌ هه‌ول و كۆششی ئاده‌میزاد كه‌ خوای گه‌وره‌ هه‌ندیکیان به‌رز ده‌كاته‌وه‌و هه‌ندیكیش سه‌ر شوپو نزمیان ده‌كات.

پرسیاری هه‌شته‌م:

چوونه‌ به‌هه‌شت سه‌ره‌تای هه‌یه‌، به‌لام كۆتایی چۆن نه‌یه‌؟
فهرموی: ژماره‌ی حیسابی سه‌ره‌تاییان هه‌یه‌ له‌یه‌كه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌كات، به‌لام برانه‌وه‌یان نه‌یه‌.

پرسیاری نۆیه‌م:

ئهی چۆن ده‌لێن: له‌به‌هه‌شتدا ده‌خۆین و ده‌خۆینه‌وه‌، به‌لام پاشه‌پۆی نه‌یه‌؟
فهرموی: ئیئمه‌و هه‌موو گیانه‌به‌ریك له‌ناو مندالانی دایکیدا (۹) مانگ ده‌مێنینه‌وه‌ به‌ گوێره‌ی پێویست خواردن و خواردنه‌وه‌ ده‌خۆین، و هیچ پاشه‌پۆیه‌کی هه‌یه‌؟
پرسیاری ده‌یه‌م:

ئیه‌و ده‌لێن: میوه‌و خۆراکی به‌هه‌شت هه‌رده‌ی خۆیت و كۆتایی نایه‌ت؟
فهرموی: خوای په‌روه‌ردگار زانست و زانیاری پێ به‌خشیوین كۆتایی نایه‌ت.
پرسیاری یانزه‌هه‌م و دوانزه‌هه‌م و سیانزه‌هه‌م:

ده‌لێن: خودا هه‌یه‌ پیشانمان بده‌ن؟ و ده‌لێن: په‌ری له‌ ئاگر دروست كراوه‌ به‌ ئاگریش سزا ده‌دری، چۆن ئاگر به‌ ئاگر سزا ده‌دری؟ و ده‌لێن: هه‌موو شتیك دیاری كراوه‌ به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر له‌سه‌ر مرۆف، ئهی بۆچی له‌سه‌ر كرده‌وه‌كانی ئازار ده‌دری؟

فهرموی: بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئەو پرسیارانه‌ پێویستیمان به‌ شتیکی دیاری كراوه‌یه‌ بۆ تیگه‌یاندنتان، ئەوانیش به‌ جاریك وتیان: چ شتیکی پێویسته‌؟

پیشه‌وا (ئهبو حه‌نیفه‌) مشتیك خۆلی هه‌لگرت و به‌ ده‌موچاوی بیباوه‌رانی‌دا، به‌ تایبه‌تی سه‌رۆکی بیباوه‌رانی، ده‌نگی نا‌ره‌زایی به‌رز بۆوه‌، وه‌زیر كه‌ ئاماده‌ی كۆپه‌كه‌ بوو هاته‌ ناو باسه‌كه‌و ژۆر به‌ نا‌ره‌زایی وتی: بۆچی شتی وات ئەنجامدا؟

فهرموی: ئەوه‌ وه‌لامی پرسیاره‌كانیان بوو: وتیان: چۆن ئەوه‌ وه‌لامه‌؟

فهرموی: به‌لئ وه‌لام بوو، ئایا هیچ ئازاریان پیگه‌یشت.

سه‌رۆکی بی باوه‌په‌کان وتی: به‌لئ ئازارمان زۆر پیگه‌یشت.

پیڤشه‌وا (ئه‌بوچه‌نیفه) فهرموی: کوا ئازاره‌که له‌کوێیه‌ پيشانم بده؟

سه‌رۆکی بیباوه‌په‌کان وتی: ئازاره‌که به‌ برینه‌که‌وه‌یه، به‌لام ناتوانم پيشانت بدهم،

پیڤشه‌وا (ئه‌بوچه‌نیفه) فهرموی: که تۆ نه‌توانی ئازاریکی بچوکی گیانتم پی نیشان بدهی

چۆن داوی پيشاندانی خوی په‌روه‌ردگارم لی ده‌که‌یت؟

هه‌روه‌ها ئیوه‌ وتان: چۆن په‌ری له‌ ئاگر دروست کراوه به‌ ئاگر سزا ده‌دری؟ ئه‌ی

چۆن ئیوه‌ له‌ خاك دروست کراون (واته: ئاده‌میزاد توخمیکی ته‌واوی له‌ خاکه، چۆن به‌و

خاکه ئازارتان پیگه‌یشت، هه‌روه‌ها ئیوه‌ ده‌لین: هه‌موو شتیکی دیاری کراو قه‌زاو قه‌دره

بۆچی له‌سه‌ری سزا ده‌دری، ئه‌ی بۆچی ئیوه‌ هاواریان کردو ناره‌زاییتان ده‌ربپی و داوی

تۆله‌ له‌من ده‌که‌ن؟ خو ئه‌وه‌ش قه‌زاو قه‌در بوو هه‌رده‌با بمکردبايه.

کاتی سه‌رۆکه‌که زیره‌کی ئه‌م منالە بچوکه‌ی بینی یه‌کسه‌ر خووی و زۆریک له‌ هاوه‌لانی

باوه‌پیان هیناوه‌اتنه‌ ناو ئایینی پیروزی ئیسلام و، هه‌موو به‌یه‌که ده‌نگ وتیان: ((أشهد أن

لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله)).^۱

سه‌رگوزەشته‌ی سی و جهوت

پۆژی جه‌ژن

له قودس جه‌ژن و شادیبوو، جه‌ژنی په‌رستن و کپ‌نوش بردن بۆ خوا بوو به پپی شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌ر موسی (سه‌لامی خوای لی بی)...

مه‌ریه‌م و عیسی‌ای کوری که ته‌مه‌نی (١٢) سالان بوو به‌شداریان له‌و کۆپو جه‌ژنه‌دا کرد.

پۆژی جه‌ژن ته‌واو بوو، بپیری گه‌رانه‌وه‌یاندان بۆ (ناصره)، که (٥٠) میل له قودسه‌وه دور بوو، به‌لام پیغه‌مبه‌ر (عیسی) دیار نه‌ماو بزر بوو، مه‌ریه‌م له‌گه‌ل یوسفی ئامۆزای زۆر گه‌ران به‌ شوین کۆپه‌که‌یدا، به‌لام دیار نه‌بوو، کاتی به‌ ته‌واوی گه‌ران بینیان و له‌ناو کۆمه‌لیک ئه‌حبارو پیاوانی ئاینی که‌وتۆته‌ گفتوگۆو دیار بوو هه‌موویان سه‌رسام بوون به قسه‌کانی، پرسیری لیده‌کردن و ئه‌وانیش پرسیریان لیده‌کرد، چاوه‌پپی ئه‌وه نه‌بوون منالیکی ته‌مه‌ن (١٣) سالی ئاوا له ته‌ورات و نه‌ینیه‌کانی شاره‌زا بی‌ت.

ئه‌مجا مه‌ریه‌م گه‌شایه‌وه‌و پپی وت: کۆپم بۆ وات لی‌کردین و له‌به‌ر چاومان نه‌مایت ئیمه‌ بپارمان داوه‌ بگه‌پینه‌وه‌ بۆ (ناصره).

ئه‌ویش به‌و په‌پی پیزه‌وه‌و پیشوازی له‌ وته‌کانی دایکی کردو له‌گه‌لیان گه‌رایه‌وه.

پۆژ به‌پۆژ مه‌ریه‌م جگه‌ر گۆشه‌و نوری چاوی ده‌بینی گه‌وره‌ ده‌بی‌ت، ئه‌ویش له‌ به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستیدا له‌ وینه‌ی دایکی بوو.

پۆژ به‌پۆژ زیاتر شاره‌زای ته‌ورات ده‌بوو، سوور بوو له‌سه‌ر ئاشکراکردنی پاستیه‌کانی ناو ته‌ورات، هه‌رگیز سلی له‌ که‌س نه‌ده‌کرد، و له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌ده‌ترسا، زۆر جار له‌گه‌ل زاناکانی ته‌وراتدا گفتوگۆی زۆر گه‌رمی ده‌کردو قه‌ناعت و بۆچونه‌کانی بۆ پاست ده‌کردنه‌وه، و داوی لیده‌کردن بگه‌پینه‌وه‌ سه‌ر بیرو باوه‌پو په‌وشتی پاسته‌قینه‌ی ته‌ورات، و واز له‌ بیرو بۆچونه‌کانی خۆیان به‌ی‌تن که‌ به‌ناوی ته‌ورات به‌ خه‌لکیان ده‌وت بۆ به‌ده‌ست هی‌نای به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان.

خه‌لکی به‌ وته‌کانی پیغه‌مبه‌ر عیسا دلشاد بوون، له‌ ده‌وری کۆده‌بوونه‌وه، گو‌ییان له‌ وته‌و ئامۆزگاریه‌کانی ده‌گرت.

له جه ژنی (فه یصح) دا هیږشیکی زوری کرده سهر سهرانی جوله که، فیل و دروکانیانی
 ناشکرا ده کرد - تواناو دهسه لاتی هیږانه له رزه، ناشکرای کرد که ئه وهی ئه وان ئه نجامی
 ده دهن جگه له پاره خواردنی هه ژاران و خه لک خه له تاندن شتیکی تر نیه، و نه له دوور نه
 له نزیك په یوه ندی به په یامی پیغه مبه رانه وه نیه.

خوینهری به پړیز: ئه مه کورته یه ک بوو له باره ی پیغه مبه ر عیسی (سه لامی خوای لی بی)
 که له م ته مه نه بچوکه دا خه لکانی ئه و سهر ده مه ی چۆن سهر سام کردووه^۱.

سه رگوزده شته ی سی و هه شت

له سه رده می خه لیفه عومه ردا

خه لیفه عومه ر(ﷺ) زۆر پیزی عه بدولای کوپی عه باسی ده گرت، و ماوه ی دها له گه ل پيش سپيانی به دردا ئاماده ی کوپی خه لیفه ببیت، به رادده یه ک که هی وایان هه بوو له و پيش سپيانه ئه م کرداره ی عومه ری پی ناخۆش بوو، چونکه عه بدولای کوپی عه باس له وکاته دها منال بوو.

سه عیدی کوپی جوبه ی ر(ﷺ) له ئیبنو عه باسه وه ده گیریتته وه که فه رمویه تی: پيشه وا عومه ر ماوه ی دها له گه ل پيش سپيانی به دردا بچمه ژوره وه، و هی واشیان هه بوو که گرتبوویه دل و ده یوت: بۆچی ماوه ده ده ی ئه م منال له گه لمان بیتته ژوره وه، که ئیمه ش کوپی وه کو ئه ومان هه یه؟

ده لیت: وایانم هه ر بۆ ئه وه بانگی کردم تا تییان بگه یه نی.

فه رموی: ده رباره ی فه رمایشته خوای بالاده ست چی ده لیت که ده فه رموی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾.

هه ندیک وتیان: خوای گه وره فه رمانمان به سه ردا دها کاتیک که سه ری خستین سوپاسی بکه یین و داوای چاویۆشی لی بکه یین، هه ندیکیشیان بیده نگ بوون و هیچیان نه وت.

به منیشی فه رمو: ئیبنو عه باس تۆش وه ها ده لیت؟

وتم: نه خیر.

فه رموی: ئه ی چی ده لیتی؟

وتم: ئه وه هاتنی ئه جه لی پیغه مبه ری خواجه (ﷺ) که خوای گه وره پيششانی دا، که فه رموی: ئه گه ر سه رکه وتن و فه تحی خوات پیشکه ش کرا، ئه وه نیشانه ی ئه جه لته، ده

تۆش سوپاس کردنی خوای پاک و بئی گهررد دهریبره، و داوای لیخۆش بوونیشی لی بکه، چونکه خوای گهره لیبوردهیه.

پیشه‌وا عومهر فهرموی: منیش ههر ئه‌وه‌ی لیده‌زانم که تۆ ده‌یلێت^۱.

بۆیه عه‌بدوالله‌ یه‌کیک بووله‌ و چه‌ند منالّهی که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌یعه‌تی لی وه‌رگرتوون.

۱- رواه البخاري: (۹۴/۶ - ۹۴/۵).

سه رگوزه شته ی سی و نو

ته لاقی نه که وتووہ

پیشہ وا شافعی دہ فہرموی: له و کاتہ ی که منال بووم، خہ ویکم بینی به پیاویک پیش نویژی بو خہ لک دہ کا، منیش لیٰ نزیك بوومہ وہ و پیم وت: فیرم بکہ. ئەویش تہ رازوویہ کی له ناو گیرفانی دہرہ ئناو له ناو دہ ستمی داناو پیی وتم: ئەمہ بو تویہ.

ئەم خەوہم بو یەکیک له زانایان گیرایە وە، که گوئی له مہ بوو وتی: تو گہ ورہ دہ بیت و دہ بیت به پیشہ وای خہ لکی و لە سەر سوننہ تی پیغہ مہر ﷺ دہرۆی.

جاریکیان یەکیک هاتہ لای پیشہ وا مالیک و پیی وت: من بولبولیکم فروشتووہ بہم کابرایہ و پیم وتوہ: ئەمہ قەت بیدەنگ نابی و ہەر دہنگی خوئی لیوہ دیت، ئەگەر وانہ بی ئەوہ تہ لاقم کہ وتوہ، ئەمجا دوا ی پوژیک بولبولہ کہ ی بو هیئامہ وہ و وتی: ئەمہ دہم نا دہم بی دہنگ دہ بی، ئایا تہ لاقم کہ وتووہ؟ پیشہ وا مالیک فہرموی: بە لی تہ لاقت کہ وتوہ، پیشہ وا شافعی ش لە وکاتہ دا ئامادہ بوو لای پیشہ وا مالیک، چونکہ دہرسی له لای دہ خویندو فہرموی: قوربان، له لای من تہ لاقی نہ کہ وتووہ، پیشہ وا مالیک فہرموی: چۆن؟ بە لگہ ت چیہ؟

پیشہ وا شافعی فہرموی: لە بہر فہرموودہ ی فاتیمہ ی کچی قہیس کہ دوو کہس داخوازیان کردبوو، یەکیکیان ئەبو جہم بوو، کہ پیغہ مہر ﷺ دہربارہ ی ئەو فہرموی: (لا یضع عصاه عن عاتقہ) واتہ: ئەبو جہم قەت داری سہ فہر لە سەر شانی خوئی ناہیئیتہ خواریوہ، واتہ: بہر دہوام له سہ فہر دایہ، زانراویشہ کہ ئەبو جہم دہ خەوت و دہ مایہ وہ و دادہ نیشٹ، کہ واتہ مہ بہ سستی ئەم پیاوہ کہ زۆربہ ی کاتہ کان دہ خوینی و دہنگی لیوہ دی، وا نیہ؟ پیاوہ کہ وتی: بە لی من مہ بہ ستم وابوو.

پیشہ وا مالیک فہرموی: راست دہ کہیت تہ لاقی نہ کہ وتووہ^۱.

سهرگوزده شته ی چل

عومه یری کوری سه عد

خوای په روه ردگار ویستی و ابو عومه یری کوری سه عد (ﷺ) هر به منالی باوکی بی درامه ت و بی سامان به جی بهیلى، واشی پیک خست که دایکی شوو به یه کی له پیاوه دهوله مهنده کانی تیره ی ئه وس له شاری (یثرب) بکات که ناوی (جولاسی کوری سوهید) بوو، (جولاسی کوری سوهید) له پال دهوله مهنده کهیدا پیاویکی دل فرهوان و خاوهن به زهیی، و چاودی پیکى دل سوز بوو بو (عومه یر)، به مه (عومه یر) هه تیوی و بیباوکی له بیرچویه وه، هه روه ک جولاس عومه یری به کورپیکى زور خوشه ویستی خو ی ده زانی، عومه یریش به و شیوه یه جولاسی زور خوش ده ویست.

پوژان تیده په پین به ره به ره عومه یر که وره بوو، هر چه نده عومه یر که وره تر ده بوو جولاس زیاتر خوشی ده ویست و له دلیدا جیگای ده بووه.

چونکه عومه یر له هه موو هه ل سوکه و تیکیدا درده که وت که خاوهن ژیری و زیره کیه کی بی نه ندازه یه، ئیتر با ده ست پاکى و پاستگویییه که ی له ولوه بوه ستی.

ئاینی ئیسلام ده ستی به بلا بوونه وه کرد، کومه لی موسلمان بنکه ی پته وی له مه دینه بو خو ی دامه زراند، تا به سه ره به ستی له ژیر سایه ی قورئاندا خوا په رستی بکات، و پیبازی قورئان به مرقایه تی بگه یه نی.

عومه یری کوری سه عد (ﷺ) یش له ته مه نی (۱۰) سالیدا موسلمان بوو، بوو به نه دما میکی تازه پیگه یشتووی کومه لگه ی ئیسلام، هیشتا هیچ جوړه بیرو پروایه ک له ناو دلّه ناسکه کهیدا جی خو ی نه کرد بووه و به سپیتی مابووه، بیرو پروای ئیسلامی گه یشتی و به جوانی و پیک و پیکى تیايدا جیگیر بوو، به مه پوژ به پوژ پروای خوایی له ناویدا ریشه ی دانه کوتا.

هەر به منالی له هیچ نوێژێك دوا نه‌ده‌كه‌وت، و ده‌بوایه له پشت پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) نوێژی كردبایه، دایكیشی كه چاوی به كورپه تازه پیگه‌یشتوو‌ه‌كه‌ی ده‌كه‌وت وا به‌و منالیه خو‌شه‌ویستی ئیسلام و خو‌شه‌ویستی پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی (ﷺ) چۆته دلایه‌وه، و بۆ نوێژ كردن له‌گه‌ڵ جولاسی هاوسه‌ریدا هاتوچۆی مژگه‌وتی ده‌کرد.

له‌و كاته‌دا دل‌گه‌رمیه‌ك گه‌نجه‌كانی مه‌دینه‌ی گرتبۆوه، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ك به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌بیر نه‌ده‌هات، ته‌نها خه‌ریکی خواپه‌رستی و له‌به‌ركردنی قورئانی پیروژ بون، هه‌موو ئەندامی‌كان كرده‌وه‌ی سود به‌خش و په‌وشتی به‌رز بوو، عومه‌یریش به‌رده‌وام خواپه‌رستی ده‌کرد هەر چه‌نده به ته‌مه‌نیش منال بوو.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ سالی (٩)یه‌می كۆچی بریاریدا هێرش بۆ سه‌ر (ته‌بوك) ببات، و به‌ گزړۆمه‌كاندا بچیت، و فه‌رمانیدا هەر موس‌لمانێك كه ده‌ستی چك ده‌گریت با ئاماده‌ی ئه‌و جه‌نگه‌ ناهاه‌واره‌ بیت.

له‌ هێرشه‌كانی تردا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پاسته‌وخۆ نیازی خۆی بۆ هه‌موو له‌شكر ده‌رنه‌ده‌بڕی، چونكه‌ شاری مه‌دینه‌ پایته‌خت و بنكه‌ی ئیسلام بوو، له‌ولاشه‌وه‌ مونا‌فیه‌كان هه‌موو هه‌والێکیان ئه‌گه‌یاند هه‌وێنه‌ی ئیسلام، له‌به‌ر ئه‌وه‌ جگه‌ له‌ چه‌ند كه‌سی‌كی كه‌م كه‌س ئاگادار نه‌ده‌كرا، به‌لام له‌ جه‌نگی ته‌بوكدا راسته‌وخۆ لای خه‌لكه‌كه‌ ئاشكرای كرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو كه‌سی ئاگاداری و خۆی ئاماده‌ بكات بۆی.

جه‌نگی (ته‌بوك): بریتی بوو له‌ پڕوبه‌پڕوبوونه‌وه‌ی ئیمپراتۆریه‌تی پڕۆمانی، شوێنه‌كه‌ش زۆر دوور بوو، نا‌په‌ه‌تی و ته‌نگاوی له‌و په‌ڕی پله‌دا بوو.

ئهم پڕوداوه‌ له‌ وه‌رزی هاویندا بوو، گه‌رما تینی سه‌ندبوو، و به‌رو بوم تازه‌ پیگه‌یشتبوو، سی‌به‌ر خۆش بوو، و له‌به‌ر گه‌رما خه‌لكی تینی لا نه‌ما بوو، له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەمانه‌دا موس‌لمانه‌كان به‌ ده‌م بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ره‌كه‌یانه‌وه‌ هاتن، و ده‌ستیان به‌ خۆ

١- شوێنێك بوو له‌سه‌ر سنووری شام به‌ده‌ست پڕۆمه‌كانه‌وه‌ بوو، ئیستاش شارێكه‌ سه‌ر به‌ ولاتی سعودیه‌.

ئاماده‌کردن کرد بوو، به‌لام هه‌ندی له‌و مروّقانه‌ی که تهنه‌ها به‌دهم موسلمان بوو بوون و دلیان به‌تیشکی باوه‌ر پۆشن نه‌بوووه، ده‌ستیان دایه‌ پرپیاگه‌نده دژ به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و له‌شکری ئیسلام، تا دلی خه‌لکی ساردبکه‌نه‌وه‌و گومان و دوو دلیان بلاوده‌کرده‌وه تا کۆمه‌لی ته‌مه‌لی دانیشتوو زۆر ببیت و دوو‌پوویی ئه‌وان ده‌رنه‌که‌وی، وته‌ی ئاوا به‌سه‌ر ده‌میاندا ده‌هات که به‌جاری له‌ پیزی موسلمانان ده‌ری ده‌کردنه‌ ده‌ره‌وه، پرپیاگه‌نده‌کانیان وه‌ها کاریگه‌ر بوو که‌وا زۆر له‌ موسلمانانه‌ دلسۆزه‌کانیش دلیان سارد بوو‌بووه.

چهند پۆژیک به‌ر له‌وه‌ی که له‌شکری موسلمانانه‌کان له‌ مه‌دینه‌وه به‌ره‌و ته‌بوک ده‌رچی، عومه‌یری کوپی سه‌عد (ﷺ) که هیشتا منال بوو، دوا‌ی به‌جیه‌نیانی نوێژ له‌ مزگه‌وت گه‌رایه‌وه ماله‌وه، به‌لام به‌ دلیکی شاددما‌نه‌وه به‌ ده‌رونیکی به‌رزوه‌وه، چونکه له‌ مزگه‌وت به‌ چاوو گوئی خۆی لی‌ بران و چاونه‌ترسی و سه‌رو مال نه‌ویستی موسلمانانه‌کانی دی.

چاوی لی‌ بوو ئافره‌ته‌ ئه‌نصاره‌کان و موهاجیره‌کان ده‌هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هه‌رچی خشل و زی‌ریان هه‌بوو دایان ئه‌مالی و ئه‌یان خسته‌ به‌رده‌می، تا به‌ نرخه‌که‌ی له‌شکری جیهادی ئیسلامی به‌رپێ بکات و بینیزیته‌ مه‌یدانی سه‌تمکارانه‌وه، عومه‌یری کوپی سه‌عد (ﷺ) چاوی لی‌ بوو که عوثماني کوری عه‌ففان (ﷺ) توره‌که‌یه‌کی هینا که (۱۰۰۰) دینار زی‌ری تیا‌بوو و پیشکه‌شی پیغه‌مبه‌ری خوا‌ی کرد.

هه‌روه‌ها به‌ به‌رچاوی ئه‌وه‌وه عه‌بدوپه‌رهمانی کوری عه‌وف (ﷺ) (۲۰۰) ئوقیه‌ی زی‌ری به‌سه‌ر شانیداو هینایه‌ به‌رده‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌تا چاوی لی‌ بوو یه‌کی له‌ موسلمانانه‌ هه‌زاره‌کان نوینه‌کانی خۆی هینا بۆ فرۆشتن، هه‌تا به‌ نرخه‌که‌ی شمشیریک بکری‌ت و له‌ پێی خوا بجه‌نگی.

عومه‌یری کوپی سه‌عد (ﷺ) ئه‌مانه‌و زۆر شتی تری پاسته‌وخۆ دی، برپای کرد که پاسته‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی به‌سه‌رو ماله‌وه لی‌ ئه‌برپێ و هه‌موو گران به‌هایه‌کی لا‌ بی‌ نرخه‌و

به‌وپه‌ری سنگ فراوانیه‌وه له پښگه‌ی خودا به‌ختی ده‌کات، چونکه ئاوات و ئامانجی کومه‌لگه‌ی ئیسلامی راسته‌قینه‌یه، و ده‌یه‌ویت پاداشتی خوای په‌روه‌ردگار به‌جی بگه‌ینی و لییان خوش بیټ.

عومه‌یری کورپی سه‌عد (ﷺ) بیرى له هه‌لوښتی به‌رزو پیروزی موسلمانان ده‌کرده‌وه، که‌چی سه‌ری له جولاسی زپ باوکی سوږئه‌ما که‌وا به هیچ شیوه‌یه‌ک ناجولئ و خوئی ئاماده‌ی مه‌یدانی جیهاد ناکات، و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ده‌ست پویشتوو بوو.

کاتی‌ک له مزگه‌وت گه‌راپه‌وه ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ی ده‌نگ و باسی مزگه‌وت کرد، تا به‌لکو غیره‌تی جولاسیش بجولئ و خوئی کۆبکاته‌وه، و هه‌رچی له توانایدا بیټ بیه‌خشیت، چونکه کومه‌لئیک موسلمانى هه‌زار ده‌هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) داوایان لئ کرد کومه‌کیان بکات بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن ئه‌وانیش جه‌نگی پومه‌کان بکه‌ن، به‌لام پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیچی لانه‌ما بوو تا ئه‌وانیش بخاته‌ پئ، بۆیه به‌ گریان‌ه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ له داخی ئه‌وه‌ی که هیچیان شک نه‌ئە‌برد تا به‌شداری جیهاد بکه‌ن^۱.

به‌لام جولاس وتی: ئه‌ی عومه‌یر ئه‌گه‌ر محمد (ﷺ) راست بکات و پیغه‌مبه‌ری خوا بیټ، ئیمه له که‌ر خراپه‌ترین.

عومه‌یری کورپی سه‌عد (ﷺ) تښگه‌یشت، ئه‌م وته‌یه بۆ جولاس به‌سیه‌تی، چونکه جولاس به‌وپه‌ری خوشه‌ویسته‌یه‌وه پښی له عومه‌یر ده‌گرت، هه‌موو شارى مه‌دینه‌ش له‌وه ئاگادار بوون که جولاس پیاوچاکیکى دل‌سوژه، ئه‌گه‌ر عومه‌یر ئه‌م هه‌له‌یه‌ی جولاس بگه‌یه‌نئ و ئاشکرا ببی ئه‌وا دانیشتوانی مه‌دینه به‌ سپه‌له‌و به‌دنه‌کی له‌قه‌له‌می ده‌ده‌ن، له‌و لاشه‌وه عومه‌یری کورپی سه‌عد (ﷺ) خوئی به‌ موسلمان ده‌زانئ و یه‌کیکه له‌و گه‌نجه‌ خوین گه‌رمانه‌ی که کومه‌لگای موسلمانان پئ پا‌زاوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌م وته‌یه

۱- موسلمانان ده‌ست کورته‌کان جه‌وت که‌س بوون : (۱) سالیمی کورپی عومه‌یر (۲) عولبه‌ی کورپی زه‌ید (۳) عه‌مری کورپی غونه (۴) سایمی کورپی هه‌ره‌می کورپی عه‌مر (۵) ئه‌بوله‌یلای مازنبی (۶) سه‌لمه‌ی کورپی سه‌فه‌ر (۷) عی‌رباضی کورپی ساریه .

نه‌گه‌یه‌نیت ئەوا ناپاکی کردوو له‌گه‌ڵ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، منالێکی ته‌مه‌ن (۱۰) - (۱۲) سال ئەبێ به‌ته‌نیا چۆن بیر له‌م گیروگرفته‌ بکاته‌وه‌.

عومه‌یری کوپی سه‌عد (ﷺ) پاش ماوه‌یه‌کی که‌م وه‌لامی جۆلاسی دایه‌وه‌و وتی: به‌خوا، جۆلاس! له‌سه‌ر ئەم زه‌ویه‌دا جگه‌ له‌ موحه‌مه‌دی کوپی عه‌بدوالله که‌سیکی تر نه‌بووه‌ له‌ تۆم خۆشتر بویت، به‌لکو تۆ خۆشه‌ویسترین و دڵسۆزترین و به‌خشش دارترین که‌سی بۆ من، ئیسته‌ تۆ قسه‌یه‌کت کرد ئەگه‌ر باسی ده‌که‌م تۆی پێی ئەشکییت، و ئەگه‌ر باسیشی نه‌که‌م ئەوان خیانه‌تم له‌گه‌ڵ خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) کردوه‌، جا تۆ بیرێک له‌خۆت بکه‌ره‌وه‌.

عومه‌یری کوپی سه‌عد (ﷺ) به‌ره‌و مزگه‌وت که‌وته‌ پێ، له‌وێ ئەوه‌ی له‌ جۆلاسی کوپی سوهدی بیستبوو به‌ پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) راگه‌یاند.

پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) عومه‌یری کوپی سه‌عدی (ﷺ) لای خۆی هێشته‌وه‌و یه‌کیک له‌ هاوه‌لانی به‌ دواي جۆلاسا نارد، ئەوه‌نده‌ی پێ نه‌چوو جۆلاس هات و سه‌لامی له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی دایه‌وه‌و فه‌رموی: ئەی جۆلاس ئەو قسه‌یه‌ چیه‌ که‌ (عومه‌یری کوپی سه‌عد لێتی ده‌گیرێته‌وه‌؟ پاشان وته‌کانی جۆلاسی فه‌رموو.

جۆلاس وتی: درۆم بۆ هه‌لئه‌به‌ستی ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)!

هه‌ر یه‌که‌ له‌و هاوه‌لانه‌ی که‌ له‌وێ ئاماده‌بوون پێی خۆش بوو بۆی ده‌رکه‌وی، و بزانی جۆلاس و عومه‌یر کامیان پاست ده‌که‌ن، یه‌کی له‌ دڵ نه‌خۆشه‌کان وتی: چ کوپێکی لاساره‌ ئەیه‌وی ئاوا پاداشتی جۆلاس بداته‌وه‌، هه‌ندێکی تر وتیان: به‌لکو ئەمه‌ منالێکه‌ به‌ خواپه‌رستی گه‌وره‌ بووه‌و له‌ شیوه‌ی ده‌م و چاویدا ده‌رده‌که‌وێت که‌ پاست بکات.

پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ئاوپی به‌لای عومه‌یری کوپی سه‌عدی دایه‌وه‌و بیینی فرمیسک له‌ چاوه‌کانی دێته‌ خواره‌وه‌و ده‌لی: خواجه‌ گیان! پوون که‌ره‌وه‌ی ئەم وته‌یه‌م بۆ بنێره‌

خواره‌وه بۆ سەر پێغه‌مبەرە‌که‌ت (ﷺ) جۆلاسیش له ترسی ئە‌وه‌ی قورئان بێ‌ته‌ خواره‌وه‌و پاس‌تی عوم‌ه‌یر دەر‌بخات، به‌ توندی هه‌ستایه‌ سەر پێ‌ و وتی: ئە‌ی پێغه‌مب‌ری خوا (ﷺ)! ئە‌وه‌ی من بۆم گێ‌راپه‌ته‌وه‌ ه‌ر ئە‌وه‌ پاس‌ته‌، ئە‌گەر پێ‌ت خۆش بێ‌ت ه‌ه‌ردوو‌کمان سو‌یندت بۆ د‌ه‌خو‌ین من سو‌یند د‌ه‌خۆم به‌‌خوا که‌ ه‌یچی له‌‌وه‌م نه‌‌وتوو‌ه که‌ عوم‌ه‌یری ک‌وپ‌ی سه‌‌عد بۆ‌تی گێ‌راوه‌‌ته‌وه‌.

ه‌ر که‌ ج‌ولاس له‌ سو‌ینده‌‌که‌ی ب‌ویه‌وه‌، خه‌‌لکی پ‌وویان کرد‌ه عوم‌ه‌یری ک‌وپ‌ی سه‌‌عد تا بزانه‌ ه‌ه‌‌ل‌و‌یستی ئە‌و چۆنه‌ له‌ سو‌یند خ‌واردندا.

له‌م کاته‌دا پێغه‌مب‌ه‌ر (ﷺ) ئارام و بێ‌ده‌نگ بوو ها‌وه‌‌لانی‌ش زانیان که‌‌وا وه‌‌حی دێ‌ته‌ س‌ه‌ر، بۆ‌یه‌ له‌ شو‌ینی خۆ‌یانه‌دا بێ‌ده‌نگ دان‌یشتن و چ‌اویان ب‌ری‌بووه‌ پێغه‌مب‌ری خوا (ﷺ).

لێ‌ره‌دا ج‌ولاس ترس و له‌رز دا‌یگرت و عوم‌ه‌یری‌ش په‌له‌ی بوو ه‌ه‌‌والی تاز‌ه بزانی، زۆر ح‌ه‌زی ده‌کرد ئە‌نجامیان د‌ه‌رب‌که‌و‌ی، خه‌‌لکه‌‌که‌ش ه‌ه‌‌تا وه‌‌حی ته‌‌وار بوو ه‌ر چ‌اوه‌‌پ‌وان بوون، پێغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمایش‌تی خ‌وای بۆ خه‌‌لکه‌‌که‌ خ‌وینده‌‌وه‌ که‌ تیا‌یدا پاس‌تی عوم‌ه‌یرو نا‌پاکی ج‌ولاسی د‌ه‌رخست که‌ ج‌ولاس ئە‌و سو‌ینده‌‌ی به‌ نا‌په‌‌وا خ‌واردوو‌ه و ئە‌و وته‌یه‌ش که‌ عوم‌ه‌یر له‌ ده‌می‌ه‌وه‌ گێ‌راپه‌‌وه‌ پاس‌ته‌، بۆ‌یه‌ جۆ‌لاس د‌وای مو‌س‌لمان بوون ب‌ی‌پ‌روا ب‌ویه‌وه‌، خ‌وای په‌‌روه‌رد‌گاری‌ش ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولَاٰئِمَّا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾. سورة التوبة، الآية: (٧٤).

واته‌: (د‌وو پ‌ووه‌‌کان) سو‌یند د‌ه‌خۆن به‌ خوا (ئ‌ه‌و وتانه‌‌ی در‌اوه‌‌ته‌ پ‌الیا‌ن) نه‌‌یان وت‌وه‌، ب‌ی‌گومان وته‌‌ی ب‌ی‌اوه‌‌پ‌یان وت‌وو‌ه‌، وه‌‌ب‌ی ب‌پ‌وا بو‌ونه‌‌ته‌وه‌ له‌ پ‌اش مو‌س‌لمان بو‌ونیا‌ن، و نیاز‌ی ش‌ت‌ی‌کیان بوو به‌‌لام بۆ‌یان نه‌‌کرا (کوشتنی پێغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) کاتی گه‌‌رانه‌‌وه‌‌ی له‌

ته بوك)، وه هيچ پښخنه وړقيكيان نه بوو ته نها ئه وه نه بى كه خواو پيغه مبهركه ي
(بپوادارانيان) ده وله مه ند كړدووه له به هره ي خوى^۱.

به لام خواى خاوه ن سوزو به زه يى هر دواى سهره تاي ثايه ته كه به شى دووه مېشى
نارده خواره وه، هه تا ياسا بى بؤ هه موو سهر لي شيواويك، كه وا گه پانه وه يان لى
وهرده گيريت، به لام نه گهر پشت هه لكه ن و نه گه پيښه وه ئه وا خواى په روه رډگار سزايه كى
به ئيشيان ددهات وه كو ئه فهرموى: ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَوَلُوا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ
عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾. سورة التوبة، الآية: (۷۴).

واته: ئه وان بگه پيښه وه په شيمان بښه وه ئه وه چا كتره بويان، وه نه گهر پوو وهرگيږن
ئو وا خوا سزايان ددهات به سزايه كى سهخت له دونياو پاشه پوژدا، وه له زه ويذا نيه بؤ
ئو وان هيچ دؤست و يارمه تى ده ريك^۲.

جولاس كاتى گوځى له قورئان بوو به تاييه تى له باره ي خوى و عومه يره وه گياني هاته
له رزه، كه ي به خه ياليدا ده هات به تاقه وته يه ك ئاوه ها ناوى بزپيت، و په رده له سه ر
ده رونه له خسته براوه كه ي لابي ريت؟ خهريك بوو له ترساندا زمانى ببه سترى، دواى ئه وه
ئاوپى بؤ لاي پيغه مبهري خوا(ﷺ) دايه وه وتى: به لكو نه گه پيمه وه بؤ لاي خوا، ئه ي
پيغه مبهري خوا(ﷺ)! عومه يري كوپى سه عد(ﷺ) پاستى كړدو منيش له دروزنه كان
بووم، داوا له خوا ده كه م كه ئه م گه پانه وه يه م لى وهر بگري به قوربانت بم ئه ي پيغه مبهري
خوا(ﷺ)!

به جاريك جولاس چاوى شهيتانى كويړ كړد، چونكه ماوه يه ك هه وللى ددها بيخاته
گومان و دوو دلي ه وه، دواى گه پانه وه و پاك بوونه وه ي جولاس پيغه مبهري خوا(ﷺ) پووى

۱- پوخته ي ته فسيري قورئان، مه لا محمه د مه لصالح .

۲- پوخته ي ته فسيري قورئان، مه لا محمه د مه لصالح .

کرده عومه‌یری کوپی سه‌عد سه‌یر ده‌کا فرمی‌سکی شادی ده‌م و چاوه‌ پاکه‌که‌ی ته‌رپوه به‌ گریان.

پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) ده‌ستی پیروزی بۆ گوئی عومه‌یر دریژ کردو فه‌رموی: ((وَقَدْ أَذُنُكَ - يَا غَلامَ - مَا سَمِعْتُ، وَصَدَّقَكَ رَبُّكَ)) واته‌: پۆله‌ گیان! گویت به‌ چاکی هه‌واله‌که‌ی وه‌رگرت په‌روه‌ردگاریش به‌ راستگوئی ده‌رکردی.

جا هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) هه‌ستیان به‌ دل دامه‌زراویی جولاس ده‌کرد، و ده‌یانزانی که به‌ جوانی بۆ ئیسلام لی‌ براوه‌، و له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی پق و کین له‌ عومه‌یر هه‌لبگری، به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ له‌ به‌خشش بیبه‌شی نه‌ده‌کردو له‌ جاران زیاتر خوشی ده‌ویست، هه‌ر کاتی‌کیش ناوی عومه‌یری کوپی سه‌عد به‌رایه‌ ده‌یوت: خوا پاداشتی چاکه‌ی بداته‌وه‌ منی له‌ خوانه‌ناسی پزگار کرد، و له‌ ئاگری دۆزه‌خ لای دام.

به‌هرکه‌ سی‌که‌ له‌ گه‌ل ئیسلام راست بی‌ت خوای گه‌وره‌ش راستی بۆ دینیت، هیوادارم ئیمه‌ش وه‌کو (عومه‌یری کوپی سه‌عد) بین که‌ چۆن خواو پیغه‌مبه‌ری خوای خوشویست^١.

١- الاستیعاب: ابن‌عبدالبر، الأصابه فی تمییز الصحابه: ابن‌حجر العسقلانی، حلیه‌ الأولیاء: الصبہانی، حیاہ الصحابه: الکاندھلوی، السیره النبویه: ابن‌هشام، صور من حیاہ الصحابه: عبدالرحمن الباشا.

سه‌رگوزده‌شته‌ی چل و یه‌ك

گفتوگۆیه‌ك له نیوان مندالیك و حه‌جی كوری یوسف

یه‌كی له سه‌ربازه‌كانی حه‌جج گۆی له منالیکی بچوك ده‌بیټ به‌ خراپه‌ باسی حه‌ججی كوری یوسف ده‌كات، سه‌ربازه‌كه‌ش مناله‌كه‌ی گرت و هی‌نای له‌به‌رده‌م حه‌ججی كوری یوسف داینا كه دانیشتبوو له‌ناو وه‌زیرو داروده‌سته‌كه‌ی، و خۆی به‌زل ده‌زانی له‌ناو خه‌لكی عێراق، كاتی سه‌ربازه‌كه‌ مناله‌كه‌ی به‌هیزو ته‌ورمی شه‌پۆل و سی‌لاو هی‌نایه‌ ژووره‌وه‌، مناله‌كه‌ چوو له‌یان و پاوه‌ستا له‌به‌رده‌می حه‌جج و ته‌ماشای دانیشتوانی ده‌کرد، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویند كه‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

﴿ أَتَبْنُونَ كُلَّ رِيعٍ أَيْةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ . سورة الشعراء، الآية: (١٢٨-١٢٩) .

واته: ئایا ئیوه له‌هه‌موو شوینیکی به‌رز (ی سه‌ره‌ ریگا) بورجیك دروست ده‌كه‌ن به‌بی هوده‌، و چه‌ند كۆشك و قه‌لای به‌هیز (كارگه‌) دروست ده‌كه‌ن به‌و ئومیده‌ی هه‌ر بمینه‌وه‌و نه‌مرن^١.

له‌و كاته‌دا حه‌جج پالی دابویه‌وه‌ به‌لام كه‌ گۆی له‌ مناله‌كه‌ بوو ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌، ته‌ماشای مناله‌كه‌ی كردو وتی: ئه‌ی منال! من ده‌تبینم كه‌ تو منالیکی ژیرو ژیته‌ل بیت، ئایا قورئانت له‌به‌ره‌؟؟!

مناله‌كه‌ وتی: ئایا ئه‌ترسیت له‌وه‌ی كه‌ قورئان له‌ناو بچیت تاكو من له‌به‌ری بكه‌م؟! حه‌ججیش تیگه‌یشت كه‌ پرسیاره‌كه‌ی هه‌له‌یه‌، وتی به‌ مناله‌كه‌: ئایا قورئانت كۆكردۆته‌وه‌؟

منالله که وتی: بۆچی قورئان پارچه پارچه بووه تاوه‌کو من کۆی بکه‌مه‌وه؟ چه جاجیش تینگه‌یشت که پرسیاره‌که‌ی هه‌له‌یه، وتی: ((أفاستظهرت القرآن))؟

منالله که ش وتی: په‌نا به‌خوا ((أَنْ أَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِءَاءَ ظَهْرِي)).

چه جاج وتی: خوا بتکوژی! ئە‌ی چی بلیم؟

منالله که وتی: ئە‌گه‌ر ویستت پرسیار بکه‌یت بلی: ئایا قورئانت له‌به‌ر کردوه له‌ناو سینگت؟

چه جاجیش وتی: ئایا قورئانت له‌به‌ر کردوه له‌ناو سینگت؟

مندالله که ش وتی: سوپاس بۆ خوا هه‌مووم له‌به‌ر کردوه.

چه جاج وتی: هه‌ندی قورئانم بۆ بخوینه، منالله که ش دانیشت و وتی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ

اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ ۱ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ ۲ ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝ ۳ ۝﴾. سورة النصر، الآية: (۳-۱)

واته: کاتی که یارمه‌تی و کۆمه‌کی خوا هات به‌گه‌ل سه‌رکه‌وتن (شاری مه‌ککه ئازاد کرا))، وه خه‌لکت دی که پۆل پۆل دینه ناو ئایینی خواوه، ئە‌وسا ئیتر په‌روه‌ردگارت به پاک رابگره به هۆی ستایشیه‌وه، و داوای لی‌بوردن لێ بکه‌ن، چونکه بی‌گومان ئە‌و زۆر گیراکه‌ری په‌شیمانیه^۱.

پاشان ئاوپی به‌لای چه جاجی دادایه‌وه و وتی: له سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) خه‌لک پۆل پۆل ده‌هاتنه ناو ئایینی پی‌رۆزی ئیسلامه‌وه، به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌ی تۆ خه‌لکی پۆل پۆل له ئایینی پی‌رۆزی ئیسلام دینه ده‌ره‌وه ئە‌ی چه جاج.

چه جاج وتی: تیا بجیت و بغه‌وتییت، ئایا نازانیت له‌گه‌ل کێ قسه ده‌که‌ی؟

منالہ کەش وتی: لە گەڵ حە جاجی کۆری یوسف.

حە جاجیش بە دانیشتوانی وت: چی دەلێن دەربارەی ئەم منالە؟

دانیشتوان وتیان: بیکۆژە چونکە ئەمە لە ژێر ملکە چی تۆ دەرچوووە و لە کۆمەڵ جودابووە!

منالە کەش بە حە جاجی وت: ئەو حە جاج، دانیشتوانی فیرەوون گەلێک باشتربوون لە دانیشتوانی تۆ.

حە جاج وتی: چۆن؟

منالە کە وتی: دانیشتوانی فیرەوون کاتیکی پرسیاریان کرد دەربارەی (موسا و هارون) وتیان: ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾. سورة الأعراف، الآية: (۱۱۱).

واتە: ئەوانیش وتیان: کاری (موسا) و براکە ی دوا بخە!

بەلام ئەوانە ی لای تۆ دانیشتون دەلێن: بیکۆژە.

حە جاج وتی: لە بارە ی پیشە وای موسلمانان چی دەلێت؟

منالە کە وتی: خوای پەروەردگار لە باوکی حەسەن پازی بیّت (واتە پیشە وای).

حە جاج وتی: مەبەستم پیشە وای (ﷺ) نیە، مەبەستم لە (عبدالوالمەلیکی کۆری مەپوانە).

منالە کە وتی: علیە من الله ما يستحقه.

حە جاج وتی: تیا بجیت و بفەوتییت لە بەرچی؟

منالە کە وتی: تۆ گەورەترین تاوانت ئەنجام داوە.

حە جاج وتی: ئەم تاوانە چیە؟

منالە که وتی: تۆ خوین و مالی موسلمانانت هه‌لال کردوه.

هه‌جاش ئاوپری به‌لای منالە که‌ی داوه‌ وتی: سویند به‌خوا ئه‌وا لی‌ت خوش بووم،
فه‌رمانیشی ده‌رکرد که‌وا (۱۰۰۰۰) هه‌زار دره‌می بداتی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پشتت به‌ خوای
په‌روه‌ردگارت به‌ستوه.

منالە که‌ش وتی: لی‌بوردن ته‌نها به‌ ده‌ست خوای که‌وره‌یه به‌ ده‌ستی تۆ نیه،
که‌وره‌یی و به‌خشش می خواجه می تۆ نیه، ((ولا جمع الله بیني وبينك))، پاشان چۆوه
ده‌ره‌وه^۱.

سه‌رگۆزه‌شته‌ی چل و دوو

نوێژی به‌یانی

منالێکی ته‌مه‌ن (۷-۸) سال له‌گه‌ڵ باوکیدا ئاماده‌ی کۆپێک ده‌بی‌ت، له‌ کۆپه‌که‌دا مناله‌که‌ گویی له‌م فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌بی‌ت که ده‌فه‌رموێت: ((مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي الْجَمَاعَةِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ)).^۱

واته‌: هه‌رکه‌ سێک نوێژی به‌یانی به‌کۆمه‌ڵ ئه‌نجام بدات، ئه‌وا له‌ پارێزگاری خوادا ده‌بی‌ت.

له‌ دوا‌ی کۆپه‌ دانێشتنه‌که‌، مناله‌که‌ به‌ باوکی ده‌لێت: بابه‌، به‌یانی بۆ نوێژی به‌کۆمه‌ڵ هه‌لمسی‌نه‌.

باوکیشی واده‌زانێت مناله‌که‌ ته‌نها ئیستا دڵی گه‌رمه‌و به‌یانی له‌بیری ده‌چیته‌وه‌، بۆیه به‌ کۆپه‌که‌ی ده‌لێت: باشه‌ (إنشاءالله).. مناله‌که‌ ده‌لێت: ئه‌گه‌ر هه‌لم نه‌سی‌نی، ناچم بۆ قوتابخانه‌..

به‌یانی باوکی به‌ته‌نها ده‌چیت بۆ مزگه‌وت و هه‌ڵی ناسی‌نی.. مناله‌که‌ش ده‌لێت: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌لت نه‌ساندم ناچم بۆ قوتابخانه‌.. باوکی زۆر هه‌ولێ له‌گه‌ڵ ده‌دات، که‌ بچیت بۆ قوتابخانه‌، چونکه‌ وانه‌کانی ده‌فه‌وتیت، به‌لام بێ سوود ده‌بی‌ت..

بۆ پۆژی دوا‌یی باوکه‌که‌ مناله‌که‌ی خه‌به‌ر ده‌کاته‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌ دوانه‌که‌وێت و خوێندنه‌که‌ی نه‌فه‌وتیت.. مناله‌که‌ به‌ دڵی خۆشه‌وه‌ ده‌چیت بۆ مزگه‌وت و نوێژه‌که‌ی ئه‌نجام ده‌دات، له‌ پێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌دا به‌باوکی ده‌لێت: بابه‌ ئیستا من له‌ پارێزگاری خوادام؟! باوکیشی ده‌لێت: به‌ڵێ کۆپم، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م به‌یانیه‌ به‌کۆمه‌ڵ نوێژه‌که‌ت ئه‌نجامدا...

به یانی، منالّه که ده چیت بۆ قوتابخانه، ئه و قوتابیانه ی که پۆژی پيشو نه هاتبوون، مامۆستا بانگی کردنه دهره وه و یه که یه که سزای دان، له بهر ئه وه ی وانه کانیا ن ئاماده نه کردبوو، هه تا سه ره گه یشته منالّه که .. مامۆستا ویستی سزای بدات، به لّام منالّه که به مامۆستای وت: ناتوانی سزام بده ی! مامۆستا به سه ر سو پمانه وه وتی: چی؟! چۆن ناتوانم سزات بده م؟! منالّه که وتی: چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمو یّت: (هه ر که سیك نو یژی به یانی به کۆمه لّ ئه نجام بدات، خودای گه وره پار یژگاری لیّ ده کات و ده یپاریژی)، منیش ئه مپۆ نو یژی به یانیم به کۆمه لّ ئه نجام داوه، له بهر ئه وه من له پار یژگاری خوادام و ناتوانی سزام بده یّت .. مامۆستاش زه رده خه نه که و ته سه ر لیوی و به پیکه نینه وه ئافه رینی منالّه که ی کرد له جیاتی سزادان^۱.

۱ کاسیتی (أنین الفجر) و نزای سه هه ر: هیمن محمد علی.

سەرگۆزەشتەى چل و سى

بۆچى دەگریت؟

شەوێك باوكێك له كاتێكى درەنگدا دەگەرێتەوێه بۆ مال، له ژووری كۆپەكە یەوێه گوییى له دەنگى گریان دەبیّت!! دەچیت بۆ لای كۆپەكەى و لێى دەپرسى: بۆچى دەگریت؟! كۆپەكەى پێى دەلێت: بۆ فلانە دراوسێمان دەگریم...

باوكى بەسەر سوپمانەوێه دەلێت: ئەوێه گریانى بۆ چیه؟! پیرەمێردێك مردووە، تەمەنێكى درێژیشى بەسەر بردووە.. گومانم وابوو كارەساتێكى گەورەمان بەسەر هاتووە!! ئەم هەموو گریانە بۆ ئەو پیرەمێردە؟ خۆ ئەگەر من بمردمايە، بەم شیوەیە بۆم نەدەگریایت!! كۆپەكە بەچاوى پڕ لە فرمێسكەوێه سەیری باوكى كردو وتى: بەلێ... بەم شیوەیە بۆت نەدەگریام، لەبەر ئەوێه ئەو پیاوێه بوو، كە دەستى گرتم و بەرەو مزگەوت و نوێژى بەكۆمەلێ بردم.. فێرى ئەوێه كردم كە نوێژى بەیانیان بە كۆمەل ئەنجام بدەم.. ئامۆژگارى دەكردم هاوێلێ چاكەكاران بى و لە هاوڕێى خراب دووربەكەوێه.. هەر ئەو بوو هانى دەدام بۆ ئەوێه قورئان لەبەر بكەم.. بەلام هەر تۆ بەناو باوكمیت!! كەى ئامۆژگاریەكت كردووم؟! ئەو پیرەمێردە باوكى راستەقینەم بوو، پێویستە بۆ ئەو بگریم..

لەم كاتەدا باوكەكە له خەوى بى ئاگایی بەخەبەر دێت.. قسەكانى جگەر گۆشەكەى كاریان تێكردو چاوەكانى پڕبوون لە فرمێسك.. كۆپەكەى لەباوێش گرت و پەیمانیدا لە داها تودا هەموو نوێژەكانى بەكۆمەل لە مزگەوتدا ئەنجام بدات.^۱

سه‌رگوزده‌شته‌ی چل و چوار

ئه‌بو حه‌نیفه‌و چاوی عه‌قل

ئه‌بو یوسف، یه‌عقوبی کوری ئیبراهیم یه‌کیکه له قوتابییه ژيرو زیره‌که‌کانی (ئه‌بو حه‌نیفه) هه‌رده‌م کاته‌کانی خۆی ته‌رخان کردبوو بۆ فێربوونی زانستی شه‌رعی له‌لای (ئه‌بو حه‌نیفه)، ئه‌مجا (ئه‌بو یوسف) چه‌مکێک له ژيانی خۆی ده‌گێڕێته‌وه که له‌گه‌ڵ (ئه‌بو حه‌نیفه) دا ژیاوه‌و ده‌لێت: من منالێکی ته‌مه‌ن پێنج سالان بووم، ده‌چومه‌ لای (ئه‌بو حه‌نیفه) زانستی حه‌دیس و فیه‌م ده‌خویند، به‌لام له پووی ماددییه‌وه زۆر ده‌ست کورت و نه‌داربووم له مال‌وه، هه‌تا جارێکیان له کاتی ده‌رس خویندن باوکم هاته ژووره‌وه‌و وتی: کوڕم پێت له‌گه‌ڵ پێی (ئه‌بو حه‌نیفه) درێژمه‌که تۆ هه‌ژاریت و (ئه‌بو حه‌نیفه) ش هه‌ر ده‌نانی برژاوه‌ بڕۆ بۆخۆت ئیشیک بکه‌ باشتره، ده‌لێ: منیش به‌هۆی ئه‌مه زۆر دواکه‌وتم له ده‌رسه‌کان، به‌لام (ئه‌بو حه‌نیفه) هه‌ر پرسیا‌ری ده‌کردم و ده‌یفه‌رموو: کوانی (ئه‌بو یوسف) بۆ دیار نیه، ئه‌مجا ده‌لێ پاش ماوه‌یه‌ک خۆم پێ پانه‌گیراوه‌ر چوومه‌ لای به‌ی زانی‌نی باوکم، کاتیک (ئه‌بو حه‌نیفه) منی بینی وتی: ها چ ده‌که‌ی؟ بۆ دیار نیت؟ منیش وتم: به‌ ئیش و کارو گۆڕپایه‌لی باوکم سه‌رقالم، له پاش ده‌رس خویند‌نم نه‌پۆشتمه‌وه له‌لای ئه‌و هه‌تا قوتابییه‌کان پۆش‌تن، ئه‌مجا (ئه‌بو حه‌نیفه) وتی: ئه‌م کیسه‌یه بگه‌ره.. ده‌لێ: منیش کیسه‌که‌م کرده‌وه ده‌بینم سه‌د دیره‌می تیا‌یه پاشان وتی: به‌شداری بازنه‌ی ده‌رسی خویند‌مان بکه‌و هه‌ر کاتی ئه‌و پارهی ته‌واو بوو هه‌والم پێ بده، ده‌لێ: ماوه‌یه‌کی که‌م به‌سه‌ر ئه‌م سه‌د دره‌مه‌دا تیپه‌ری سه‌د دیره‌می دیکه‌ی پێ‌دام، ده‌لێ: منیش هه‌رگیز هه‌والم پێ نه‌ده‌دا به ته‌واو بوونی، به‌لام ئه‌و ده‌توت یه‌کێک هه‌والی پێ ده‌دا که ته‌واو بووه، پاشان (ئه‌بو یوسف) ده‌لێت: هه‌تا من حالم زۆر باش بوو، به‌لام کاتیک باوکم وه‌فاتی کرد دایکم منی له‌لای به‌رگ دروێه‌ک دانا هه‌تا ئیشی له‌لا بکه‌م، به‌لام

من به‌گویم نه‌ده‌کرد، هه‌تا پۆژیکیان هاته‌لاى (ئەبو حەنیفە) و‌تى: بۆ لێى ناگه‌پێى ئەو منالە ئیش بکات. ئایا تۆ نازانى ئەو هه‌باوکی نه‌ماوه‌و من مه‌سره‌فى ده‌کیشم؟ (ئەبو حەنیفە) ش‌وتى: کوا کۆره‌که‌ت لێى گه‌پێ با فێرى زانست بێ کى ده‌لێت پۆژیک له‌ پۆژان هه‌لوا به‌ پۆنى فستق ناخوات؟ له‌ و‌کاته‌دا ئەم جوړه‌ خواردنه‌ ته‌نها خواردنى پاشاو مه‌لیک بوو، ئەمجا دایکى (ئەبو یوسف) ده‌لێ: به‌خوای تۆ پیره‌مێردیكى بى ئەقلی یه‌کسه‌ر ده‌چێته‌ ده‌ره‌وه‌، پاشان (ئەبو یوسف) درێژه‌ به‌ باسه‌که‌ى ده‌دات، ده‌لێ: خوای گه‌وره‌ زۆر سوودی پێ گه‌ياندم، به‌هۆى زانسته‌وه‌ زۆر به‌رزى کردمه‌وه‌ هه‌تا له‌سه‌رده‌مى خه‌لیفه‌ (هارونه‌ ره‌شىد) بووم به‌ (قازى)، به‌لام پاش ماوه‌یه‌کى که‌م له‌ ئیش کردنم له‌ (قه‌زا) هارونه‌ ره‌شىد منى کرده‌ (قاضي القضاة) واته‌: ئەو که‌سه‌ى قازى ده‌نێرێته‌ شوینی تر.

ئەمجا ده‌لێ: من و‌ هارونه‌ ره‌شىد له‌سه‌ر یه‌ک سفره‌ نانمان ده‌خوارد، زۆربه‌ى کات هه‌ر له‌لاى ئەو بووم، هه‌تا پۆژیکیان خواردنیکیان بۆ هارونه‌ ره‌شىد هێنا و‌تى: وه‌ره‌ (ئەبو یوسف) ئەو خواردنه‌ بخۆین، چونکه‌ ئەو خواردنه‌ بۆمان ئاماده‌ ناکریت، (ئەبو یوسف) ئیش و‌تى: ئەو خواردنه‌ چیه‌؟ ئەویش و‌تى: هه‌لوايه‌ به‌پۆنى فستق، ئەویش زه‌رده‌خنه‌یه‌ک به‌سه‌ر لیویدا دیت، و‌ ده‌لێت: بۆچى پێ ده‌که‌نیت؟ ئەویش ده‌لێ: هه‌یچ نیه‌، خه‌لیفه‌ش ده‌لێ: ده‌بیّت هه‌ر پێم بلێی، (ئەبو یوسف) ئیش سه‌رگۆزه‌شته‌که‌ى خوێ بۆ ده‌گێرێته‌وه‌ به‌ ته‌واوى، خه‌لیفه‌ش زۆر سه‌ر سوڤمان ده‌بیّت، بۆیه‌ و‌تى: په‌حمه‌تى خوا له‌ (ئەبو حەنیفە) بى ئەوه‌نده‌ى به‌چاوى ئەقل دیدى به‌چاوى سه‌ر نه‌یدى.

سه‌رگوزەشته‌ی چل و پینج

کیشوهری پاکیزه‌یی منداڵ

له منالێکم پرسى: گەر ناوه‌که‌ت بگۆڕى .. هه‌ز ده‌که‌یت چ ناویک هه‌لبژێریت؟ هه‌ستم کرد پرسیاره‌که‌م ناوجه‌رگه‌ی ده‌رونی هه‌ژاند، که‌مێک به‌چاوه‌ په‌شه‌کانی لێم وردبووه‌وه‌ دیاربوو ناویک له‌ مێشکیدا نه‌خشابوو که‌ زۆر عاشقی بوو، لێوه‌کانی لێک ترازاندو به‌ده‌نگێکی نه‌رم و بپروایه‌کی پته‌وه‌وه‌ وتی: به‌هه‌شت!!

منال پاکه‌ .. چ وشه‌یه‌ک له‌ پاک شیاوتره‌ بۆ منال؟

چونکه‌ پێش هه‌موو شتێک کائینیکی پاکه‌ .. دلی پاکه‌ .. مێشک و ده‌روونی پاکه‌ .. وته‌کانی له‌ زاریکی پاکه‌وه‌ ده‌رده‌چن.

سه‌رگوزده‌شته‌ی چل و شه‌ش

مافی دایک و باوک

ده‌گپرنه‌وه: کورپک دواى ئه‌وه‌ی ده‌بیته‌ خاوه‌نی ژن و منال، باوکی پیر ده‌بیته و ماوه‌یه‌ک خزمه‌تی ده‌کات، ماندوو ده‌بیته به ده‌ستیه‌وه و هاوسه‌ره‌که‌شی ده‌ست ده‌کات به بۆله بۆل و به‌رده‌وام ده‌لیت: ئه‌مه حال نیه ئیمه تایین، خوا بیبرئ ئه‌م حاله و ئه‌مه ژیان نیه به‌ده‌ست ئه‌م پیره‌وه به‌سه‌ری ده‌به‌ین، تا ئیره هه‌ر باش ده‌بیته باوکی ده‌توانیته بچولئ و بجیته ده‌ره‌وه و بگه‌رپته‌وه به‌ره‌و مال، به‌لام جار جار له بیزاریا ده‌رگا‌که‌ی بۆ ناکه‌نه‌وه، کورپکیان ده‌بیته هه‌ر چه‌ند بچوک ده‌بیته به‌لام عاقل، جار جار ده‌گه‌رپته‌وه باواى له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌یه‌و به باوه‌لی باوه‌لی ده‌بیاته ژووره‌وه، دایکیشی توپه ده‌بیته و هه‌ره‌شه‌ی لی ده‌کات که جاریکی تر نه‌یه‌ینیته‌وه له‌گه‌ل خوی، ئیواره‌یه‌ک ژنه‌که‌ی زۆری بۆ ده‌هینی که ده‌بیته باوکت بکه‌یته ده‌ره‌وه و له کۆلان به جیی به‌یلى، به ناچارى ده‌یکاته ده‌ره‌وه، کورپه‌که‌شیان ده‌لیت: بابه سه‌رمای ده‌بیته و با شتیکی بۆ به‌رین دایپۆشین، باوکی‌شی ده‌لی بچۆ لیفه شپه‌که بیته و بۆی به‌ره، کورپه‌که‌ش لیفه‌که ده‌هینی و ده‌لی: به باوکی بیگره با به‌م چه‌قویه بیکه‌ین به دوو به‌شه‌وه، باوکی‌شی وا ده‌زانیت مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه له‌تیکی بۆ ژیری و به له‌ته‌که‌ی تریشی دایپۆشی، ده‌لی: کورپ شتیکی باشت کرد وای لی بکه، ده‌لی: باوکه ئه‌م له‌ته‌ی بۆ باوام و ئه‌م له‌ته‌یش هه‌له‌گرین، ده‌لی: کورپ بۆچی؟ ده‌لی بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتئ تۆش پیربوویت و وات لی‌هات منیش ئه‌م له‌ته‌ی به‌کاربه‌یتم بۆ تۆ، له‌ویدا باوکی به ئاگا دیته‌وه و قولپه‌ی گریان ده‌یگرئ و هه‌لو‌یستی جوان و ده‌رون پاکی کورپه‌که کار ده‌کاته سه‌ر باوک و دایک، باوکی ده‌هینیته ژووره‌وه و بریار ده‌دن تا له ژياندا بن به‌وپه‌ری پڙه‌وه خزمه‌تی بکه‌ن، ئیتر له‌و پۆژه‌وه هیمنی و ئارامی بال ده‌کیشی به سه‌ریانا و به ئاسوده‌یی ده‌ژین.

ئەم سەرگوزەشتەيە فيرمان دەكات كە:

۱- لە مەردا پيشبيني بەيانی بکەين، و داهاوو بخوینينه‌وه، چونکە پۆژان پۆژيان لە دوايه.

۲- فيرمان دەكات كە چاکەکاربين لە گەڵ دايك و باوکماندا، و هەر چۆن ئيمەيان بە سۆزو خۆشه‌ويستيه‌وه گەوره کرد، ئيمە بە پيريا خزمەتی ئەوان بکەين.

۳- ئەم سەرگوزەشتەيە پيمان دەلی کەسيك بۆ خۆی و دايك و باوکی خۆی نەبیت، بۆ کەسانی تریش چاوه‌پوانی خیری لیناکریت لە کۆمەلگەدا.

۴- فيرمان دەكات چۆن ئامۆژگاری کەسانی لە خۆمان گەوره‌تر بکەين، و کاریگەريشی هەبیت لە سەريان^۱.

سه‌رگوزەشته‌ی چل و چه‌وت

شەریفۆ

شەریفۆ ئەو منالە‌ی چه‌ماسەت و جولە‌ی موسڵمانانی ئەفەریقایی زیاد کرد، شەریفۆ سه‌رده‌می خە‌وارق و سه‌یره‌کان دووباره‌ ده‌کاته‌وه، ته‌مه‌نی ته‌نها (پینج) ساله‌، شوینکه‌وتوانی ده‌یان هه‌زاره‌.

هه‌ر کاتی‌ک له‌ شه‌قامی‌که‌وه ده‌پوات خه‌لکی هه‌مووی له‌گه‌لی ده‌بن و به‌ پی‌روزی ده‌زانن، پوو بکاته‌ هه‌چ مزگه‌وتی‌ک جی‌گه‌ی دانیشتن و نوێژکردن نامینیت، یه‌که‌م کۆمه‌له‌ وشه‌ به‌ زمانی ده‌ری بریوه‌ له‌ ته‌مه‌نی چوار مانگیدا بووه‌، هه‌ر چه‌نده‌ ئەو کاته‌ له‌ خیزانی‌کی مه‌سیحی کاسۆلیکی بوو.. یه‌که‌م وشه‌ی (الله اکبر) بوو چه‌ند باره‌ی ده‌کرده‌وه به‌شیوه‌ی خۆی و به‌ زمانی عه‌ره‌بی و به‌ زوبانی‌کی پاراوو بیستراو، کاتی‌ک باوک و دایکی زانیان (الله اکبر) دروشمی موسڵمانانه‌، ورده‌ ورده‌ هاتن به‌ره‌و ئیسلام، شەریفۆ جی‌گه‌ی سه‌رنجی پایته‌ختی سه‌نگاله‌.

خه‌لکی‌کی زۆرو ده‌زگا‌کانی پاگه‌یاندن له‌ شوینی ده‌بن هه‌ر چه‌نده‌ هه‌ز به‌ وینه‌گرتن ناکات، به‌لام یه‌کێک له‌ وینه‌گره‌ فه‌ره‌نسیه‌کان ئەو ته‌وق و بازنه‌یی شکاندوگه‌یشه‌ی لای و وینه‌ی گرت.

جه‌ماوه‌ری‌کی زۆر ئەو منالە‌ ته‌مه‌ن پینج ساله‌یان له‌ ئامیز گرتووه‌ ((واکیر) مامی ئەم منالە‌یه‌ ده‌لێت: کاتی‌ک شەریفۆ گه‌یشه‌ ته‌مه‌نی سی‌ سالان سو‌ره‌ی ئیخلاصی چه‌ند باره‌ ده‌کرده‌وه هه‌تا ده‌خه‌وت، تواناو زیره‌کیه‌کی بی‌ وینه‌ی هه‌یه‌، به‌ چه‌ند زمان قسه‌ ده‌کات، ئینگلیزی و عه‌ره‌بی و فه‌ره‌نسی ده‌زانیت، بی‌جگه‌ له‌ زمانی خۆی که‌ سه‌واحیلیه‌ که‌ هه‌مووی له‌ ری‌گه‌ی بیستنه‌وه‌ فی‌ربووه‌.

پۆژنامه نووسی فەرهنسی (تۆماس جونو) ده‌لێت: من گویم لیّ بوو زۆر به‌باشی به‌ فەرهنسی قسه‌ی کردوه، هه‌ر چه‌نده‌ ده‌سه‌لات دارانی سه‌نغالی نیگه‌رانن به‌و جه‌ماوه‌ره‌ی بوونه‌ی (شه‌ریفۆ)، و ده‌یان‌ه‌وێت که‌می بکه‌نه‌وه، به‌لام به‌رده‌وام له‌ زیاده‌بوون دایه، له‌ یه‌که‌م پۆژی سه‌ردانه‌که‌یدا بۆ (ده‌کار) پانزه‌ هه‌زار که‌س له‌ به‌رده‌میدا دانیشتبوون گوێیان له‌ قورئان خوێندنی شه‌ریفۆ گرتبوو.

کاتی‌ک شه‌ریفۆ ده‌ست نیشانی مزگه‌وتی‌کی کرد بۆ نوێژی هه‌ینی (شه‌ست) هه‌زار که‌س ئاماده‌ی ئه‌و جومعه‌یه‌ ده‌بون، کاتی‌ک به‌سه‌ر شه‌قامه‌ سه‌ره‌که‌یه‌که‌ی شاردایه‌ ئۆتۆمبیلێک پۆیشت، جه‌ماوه‌ری‌کی زۆری هه‌تافی (الله اکبر) یان ده‌کێشاو ده‌که‌وتنه‌ دوایی، و داوای نزای خێریان بۆ ده‌کرد، ته‌نها له‌ سه‌نغال ناوه‌ستی، به‌لکو ده‌چێته‌ ولاتانی تر باسی ئیسلام ده‌کات، و به‌ زمانێکی زۆر پاراو قورئان ده‌خوینێت له‌ ناو خه‌لکیدا، سه‌ردانی لیبیا و ساحلی عاج و کینیا کردوه، له‌ هه‌موویاندا بووه‌ته‌ جیگه‌ی سه‌رسوپمانی خه‌لکی و ده‌زگا‌کانی راگه‌یاندن و چینی‌کی به‌رفه‌وانی به‌لای خۆیدا پاکێشاوه، ئه‌وه‌نده‌ ماوه‌ بلێین شه‌ریفۆ منالێکی بچوکه‌ و پێش چه‌ند سالێک له‌ دایک بووه.^۱

سه‌رگوزده‌شته‌ی چل و هه‌شت

ته‌ن‌ها خه‌نده‌یه‌ك

بۆ به‌خشینی شادمانی و میهر و سۆزو خۆشه‌ویستی زۆر جار ته‌ن‌ها خه‌نده‌یه‌ك به‌سه، چرپه‌ی دوو وشه‌ی ناشك و نیگایه‌کی نورین به‌سه بۆ هه‌لکردنی شنو و شه‌مالی هیوا به‌خش و شادی هێن و خه‌فته‌به‌ر.

به‌لام به‌داخه‌وه زۆر جار به‌رامبه‌ر به‌ کاریکی وه‌ها ئاسان و سانا سستی ده‌نوین! له‌ کاتێکدا خه‌نده‌و وته‌ی شیرین کاریگه‌ریه‌کی ئه‌فسوناوی هه‌یه، و واده‌کات له‌ قولایی دله‌کاندا جینگای خۆمان و ده‌ورو به‌ر نوقمی سه‌عه‌ده‌ت و سه‌رفرازی بکه‌ین.

با به‌یه‌که‌وه سه‌رنج له‌ هه‌لۆیستی ئه‌م مناله‌ هه‌ست ناسك و دلپاکه‌ بده‌ین، و وانه‌یه‌کی به‌رزی لیوه‌ فێر بین:

منالێك له‌ گه‌ل باوك و دایكیدا ده‌چنه‌ نوێژی هه‌ینی، له‌ وتاری هه‌ینیدا مامۆستا باس له‌ به‌خشین و پاداشتی به‌خشنده‌یی ده‌کات، ئه‌میش زۆر ئاره‌زوو ده‌کات که بێتوانایه‌ پاره‌و سامانی به‌ هه‌ژاران و لیقه‌ و ماوان به‌خشیایه، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ دوا‌ی نوێژی هه‌ینی له‌ مامۆستای وتاریبێژ نزیک بویه‌وه‌ به‌ خه‌مباریه‌وه‌ لێی پرسى: مامۆستا گیان! من زۆر هه‌ز ده‌که‌م یارمه‌تی هه‌ژاران بده‌م، به‌لام هه‌چ پاره‌یه‌کم نه‌یه‌.

مامۆستاش به‌وپه‌ری ریزو خۆشه‌ویستیه‌وه‌ پووی تیکردو پێی گوت: پۆله‌ی شیرین به‌خشین ته‌ن‌ها به‌ پاره‌ نابێت، به‌لکو ده‌توانیت به‌شێك له‌ کاته‌کانت به‌خشی بۆ جێبه‌جێکردنی کارو پێداویستیه‌کانی ئه‌و که‌سانه‌ی که پێویستیان پێته‌.

ته‌نانه‌ت به‌خشینی خه‌نده‌یه‌ك به‌خێرو به‌خشین ده‌ژمێردرێت.

مناله‌که به‌م وتانه‌ دلخۆشبوو، یه‌کسه‌ر ده‌ستی دایک و باوکی گرت و وتی: دایه‌ گیان!

بابه‌ گیان! چی بکه‌ین؟

باوکی گوتی: دەچین بۆ نەخۆشخانەکان و سەردانی نەخۆشەکان دەکەین و هەوالیان دەپرسین و دلخۆشیان دەکەین.

هاوکات هەر سیکیان چوونە نەخۆشخانەیک لەویدا چاویان بە پیرەژنیکی نەخۆش کەوت کە تەمەنی (۹۲) سال بوو، شێرپەنجە بە هەموو لاشەیدا بڵاوبوو، کاتیکی چاوی هەلێناو ئەمانی بینی گوتی: من (۸) مانگە لەم نەخۆشخانەیکەم و (۱۴) سالە لەم نەخۆشخانە بۆ ئەو نەخۆشخانە دەمگوازنەوه! زۆربەی نەخۆشەکانی دەورووبەرم مردن و تەنھا من ماومەتەوه، تالابی نەخۆشی و تەنیاپی دەنۆشم و هەمیشە لەخودا دەپارامەوه کە کەسێک بێتە لام، خۆشی بویم و خۆشم بووێت، و هەوالم بپرسی و لەم تەنیاپیە رزگارم بکات، تا ئیستاش کەس سەردانی نەکردووم و لێی نەپرسیومەتەوه! زۆر سوپاسی ئێوه دەکەم و تا دوا هەناسە دوای خیرت بۆ دەکەم.

پۆژیکیان هات بۆ سەردانی پیرێژنەکە بینی قەرەوێکی چۆلە و کۆچی دوایی کردووه، تەنھا پارچە کاغەزیکی بینی کە لەسەر چەرچەفە سپیەکی بەجیی هیشتبوو، تیایدا نووسرابوو... هەر چییەکی بلیتم ناتوانم سوپاست بکەم، ئەوەندە دەلێم سوپاس بۆ خودا بە پاستی لەناخی دڵمەوه خۆشم دەوێت، من لەم دنیایدا کەسم نیە لەبەر ئەوه بپارمدا هەموو سەرۆکەکانم دوای خۆم ببەخشم بە تۆ، کە بریتیە لە (۲) ملیۆن دۆلار!.

خوینەری بەرپێز: ژیری ئەم منالە تەنھا لە پاداشتی خەندەیکەکی جوان و وتەیکەکی خۆشدا، چى دەبێت ئەگەر هیچمان لە توانادا نەبوو بۆ ئەوهی بیبەخشین، خەندەو بزەى سەر لیوو وشە جوانەکانمان بکەینە خەلات و گۆل پڕژینی دڵەکانی پێ بکەین!!

سەرگۆزەشتەى چل و نو

مندائیکى تەمەن (١١) سائەى نابینا

مندائیکى تەمەن (١١) سائەى میسرى ئیمامەت و وتارییژى هەینی بۆ نوێژ خوینان دەکات لە مزگەوتى (ال فرج بالبدرشین) ى باشورى شارى قاھیرەى پایتەختى میسر و هەمیشەش مزگەوتەکەى جمەى دیت لە نوێژ خوینان.

(سلام محمد الدسوقى) ئەو منالە بە توانایەى کە زیرەکی و توانا زۆرەکانى سەرنجى موسلمانان و نوێژ خوینانى بۆ خۆى پاکیشاوە و لە شوینی زۆر دوورەو دەین بۆ گوێگرتن لە وتارەکانى پۆژى هەینی، و سەرچەم قورئانى لەبەرە، و هەر لە تەمەنیکى زۆر منالێهە تواناکانى بە دیار کەوتون...

باوکى (دسوقى) لەبارەى کۆرەکەیه‌وه دەلێت: هەر لە منالێهە بۆم دەرکەوت کە کۆرەکەم زۆر بەتوانایە، کاتیک کە دەمبینى لاسایى شیخ و زانا گەرەکان دەکاتەو و گوێیان لێ دەگریت، کاتیکیش کە دەچوینە مزگەوت بۆ ئەنجامدانى نوێژى هەینی، کە دەهاتینەو کۆرەکەم دەچوو سەر کورسیه‌ک و ئەوێ مامۆستا کە وتبووی بەحەماسەتەو دەیوتەو.

ئەمە و ئیستا (سلام محمد) لە پەیمانگای خویندەوکانى سەر بە زانکۆى ئەزھەر دەخوینیت و مامۆستاکانى دەلێن: لە تەمەنى شەش سالى قورئانى لەبەر کرد، هەر لە منالێهە چاوەکانى نابینا بوون و نوێژ خوینانى مزگەوتى (ال فرجیش) زۆر بە تواناکانى واردان و قورئان خویندنى ئەو منالە بەهرەمەندە سەرسامن، سەلام بۆخۆشى ئاواتە خاوە بگاتە پلەى ئەو زاناو مامۆستا و تارییژە بەناوبانگەکانى جیهانى ئیسلامى، کە خەلکى لە ولاتانى ترەو بۆ گوێ بیست بوونى وتارەکانیان گەشت دەکەن و ئامادە دەبن.

سه‌گۆزه‌شته‌ی په‌نجا

ئیبینو ته‌یمیه

ئیبینو ته‌یمیه به منالی توانایه‌کی زۆری له‌به‌رکردنی هه‌بوه، ته‌نانه‌ت له‌و بواره‌دا ناویانگی ده‌رکردبوو، زانایه‌کی حه‌له‌بی هاته‌ دیمه‌شق و ناویانگی ئیبینو ته‌یمیه‌ی بیستبوو، وتی: بیستومه‌ لای ئیوه‌ کوپێک هه‌یه‌ پێی ده‌لێن: ئه‌حمه‌د که‌ له‌ به‌رکردندا خێرایه‌، جا هاتووم به‌لکو بیبینم، ئه‌مجا پێنموونی کرا تا چاوه‌پوانی بکات، که‌ ئیبینو ته‌یمیه‌ هات له‌و حیکێ پێبوو، زانای حه‌له‌بی له‌و حه‌که‌ی سه‌یر کردو داوای له‌ ئیبینو ته‌یمیه‌ کرد تا چی تیدا نوسراوه‌ بیسپێته‌وه‌ تا شتیکی پێی بلێت و بینوسی، ئه‌ویش نوسیینه‌که‌ی سپیه‌وه‌و زاناکه‌ش ده‌قی چه‌ند فه‌رموده‌یه‌کی پێت که‌ یانزه‌ یان سیانزه‌ فه‌رموده‌ ده‌بوون، به‌ ئیبینو ته‌یمیه‌ی وت: ئه‌وه‌ بخوێنه‌ره‌وه‌، ئه‌ویش سه‌یریکێ نووسیینه‌که‌ی کردو پاشان له‌و حه‌که‌ی لا‌بردو به‌بی هه‌له‌ فه‌رموده‌کانی بۆ وته‌وه‌، پاشان زانای حه‌له‌بی ئه‌وه‌شی بۆ سپیه‌وه‌و چه‌ند سه‌نه‌دیکی فه‌رموده‌ی پێنوسی، ئیبینو ته‌یمیه‌ وه‌ک جاری پێشوو هه‌مووی بۆ وته‌وه‌، زانای حه‌له‌بی سه‌رسام بوو و وتی: ئه‌گه‌ر ئه‌م کوپه‌ بمینیت پۆل و کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی ده‌بیت، چونکه‌ شتی وانه‌بینراوه‌.

ئیبینو ته‌یمیه‌ ته‌مه‌نی منالی تینه‌په‌راندبوو، پۆژیک باوکی بپاریدا مناله‌کانی بباته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ گه‌ران، به‌ ئه‌حمه‌دی وت: له‌گه‌ڵ براکانت وه‌ره‌ با که‌مێک به‌سه‌ییته‌وه‌، به‌لام ئیبینو ته‌یمیه‌ هه‌زینه‌کرد هه‌رچه‌نده‌ باوکی پێیوت، به‌لام ئه‌حمه‌د داوای کرد نه‌چیت و بمینیته‌وه‌و وتی: وام پێخۆشه‌ پێم پێی بده‌یت نه‌یه‌م، باوکیشی پازی بوو، و مناله‌کانی تری برد، کاتیک ئیواره‌ گه‌رانه‌وه‌ باوکی جۆره‌ لۆمه‌یه‌کی کرد که‌ چ سودیکت بینی نه‌هاتی، ئه‌حمه‌د وتی: ئه‌مپۆ ئه‌م کتێبه‌م له‌به‌ر کردووه‌، باوکی بپوای نه‌بوو توانیبیت شتی وابکات، بۆیه‌ کتێبه‌که‌ی لێوه‌رگرت و لێی پرسیه‌وه‌، ئه‌حمه‌د هه‌مووی به‌ له‌به‌رکردنه‌وه‌ بۆ خوینده‌وه‌، باوکیشی له‌ ترسی ناحه‌زان وتی: کوپێ شیرینم به‌که‌س مه‌لی شتی وات کردووه‌.

سه‌رگوزده‌شته‌ی په‌نجاویه‌ك

له‌خۆبایی بوون

جارێکیان (أبو العلاء المعری) له‌شوینی‌کدا زۆر له‌خۆبایی ده‌بی‌ت، و ئه‌یه‌وی خۆی هه‌لکێشی‌ت و ده‌لێ‌ت: من ده‌توانم شتی وا بکه‌م و بڵێم که‌ که‌س پێش من نه‌یکردبێ، هه‌ر له‌و شوینه‌دا منالێکی تازه‌ پێگه‌یشتوو لێی پاده‌په‌رێ و ده‌لێ‌ت: ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت پیتیکی تازه‌م پێی بڵێ جگه‌ له‌و (۲۸) پیته‌ی که‌ پۆژانه‌ به‌کاری ده‌هێنیت له‌ قسه‌کانماندا، ئیتر (أبو العلاء المعری) هه‌یچی بۆ نه‌مایه‌وه‌ و بێده‌نگ بوو.

سه‌رگوزەشتەى پە نجاو دوو

خواى گەوره‌ پۆزى دهره

دەگىرنەو (حاتەمى كورى ئەصەم) لەلای منالەكان وتى: دەمەوى بچم بۆ حەج منالەكان گریان و وتیان: ئەى كى بەخێومان بكات كچىكى بچوكى هەبوو وتى: لى گەپىن با بپروات خۆ ئەو پۆزى دهرى ئىمە نیه، پاشان كە باوكیان پۆشت منالەكان بە برسێتەى هەمويان سەرزنەشتى ئەو كچەيان دەکرد، كچەكە وتى: خوايە دلم نەشكىنى، تا پۆژىكيان گەورەى ولات لەلای مالێاندا تىپەپى بە هاوڵەكانى وت: كە هەندى ئاوى خواردنەم بۆ بهێنن منالەكانى حاتەم گۆزەيەك ئاويان بۆ هینا كاتىك پاشا خواردیەو وتى: ئەمە مالى كىيە؟ وتیان: مالى (حاتەمى كورى ئەصەم)ە، پارچەيەك ئالتونى خستە ناو گۆزەكەو وتى: هەر كەس منى خۆش بویت با وەكو من بكات ئەو سەربازانەى كە لەگەلى بوون هەریەكەيان پارچەيەكيان خستە ناو گۆزەكەو، ئیتر كچەكە دەستى كرد بە گریان دایكى وتى: خوا كە رزق و پۆزى بۆ فرەوان كردووين بۆ دەگرى؟ كچەكە وتى: ئا ئەمە بەندەيەكى خوا پووى تىكردین و ئاوا دەوڵەمەند بوین، جا ئەبى چۆن بێت ئەگەر خوا پومان تىبكات و سەیرمان بكات.

سه‌رگوزده‌شته‌ی په‌نجاو سی^۶

گه‌ران به‌دوای زانستدا

پیشه‌وا ئه‌حمده (په‌زای خوای لی بی) هر له منالیه‌وه ئاره‌زووی له وهرگرتنی زانست کرده، و له ژیر ده‌ستی مامؤستاگان و زاناگان په‌روهرده بووه، و زور دایکی خوش ویستوه، ته‌نانه‌ت ده‌لی: جاریکیان له کوفه‌ پویشتمه‌ دهره‌وه تووشی سهر ئیشه‌ بووم گه‌پامه‌وه بو لای دایکم چونکه مؤله‌تم لی وهرنه‌گرتبوو، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که له منالیه‌وه گومانی ئه‌وه‌ی هه‌بوو که هوی سهر ئیشه‌که‌ی ئه‌وه بووه که به‌بی‌ پرسى دایکی له مال دهرچووه، زور جار دایکی به‌زه‌یی پیدا ده‌هاته‌وه که چه‌ند ماندوو ده‌بیت، بویه جارى وابوو جلو به‌رگه‌که‌ی لی ده‌شارده‌وه، چونکه‌ پیشه‌وا (ئه‌حمده) هر له منالیه‌وه به‌رده‌وام پیش شهبه‌ق ده‌پویشته دهره‌وه بو وهرگرتنی زانست، و جارى وابوو هینده‌ زوو ده‌چوو بو وهرگرتنی زانست ته‌نانه‌ت دایکی ده‌یفه‌رموو: کوړم جارى با له‌خه‌وه‌ستن^۱.

۱ الحدیپ والمحدثون: (۳۵۱)، ابن‌حنبل: (۲۰)، المناقب: (۲۳)، الائمة‌ الریعه: (۱۶۰)، البدیه والنهایه: (۲۷۳/۱۰)، سیر أعلام النبلاو: (۴۶۱/۷).

سه‌رگوزده‌شته‌ی په‌ نجاو چوار

سته‌م کردن

ده‌گیرنه‌وه: ئه‌نو شیروان، رۆژێك ده‌چێته‌ راو و به‌دواى نێچیرێك ده‌كه‌وێت و له‌ له‌شكره‌كه‌ى داده‌برێت، زۆر ماندو و هه‌لاك و تێنوو ده‌بیٔت، رێگای ده‌كه‌وێته‌ به‌رده‌م باخێك، و می‌رد مندالێك ده‌بینێت و پێى ده‌لێ: هه‌ناریكم به‌دری ئه‌ویش ده‌یداتى، و ئه‌نو شیروان ده‌يكاته‌ دوو پارچه‌و ده‌نكه‌كانى ده‌كوشێت و ئاوێكى زۆرى لى‌ په‌یدا ده‌بیٔت و ده‌یخواته‌وه‌ و سه‌رى سوڤ ده‌میڤێ لێم هه‌ناره‌، له‌ولا بېیار ده‌دات ئه‌م باخه‌ له‌ خاوه‌نه‌كه‌ى زه‌وت بكات!، پاشان به‌ منالێكه‌ ده‌لێ: هه‌ناریكى ترم به‌دری؟! كه‌ پێى داو شه‌قى كرد سه‌یری كرد ئاوێكى كه‌مى هه‌یه‌و تامى زۆر ناخۆشه‌! به‌ منالێكه‌ى وت: ئه‌ى منال! ئه‌وه‌ بۆ ئه‌م هه‌ناره‌ به‌م جووره‌یه‌؟! منالێكه‌ وتی: وادیاره‌ پادشای ئه‌م ولاته‌ نیازى سته‌مى هه‌یه‌، بۆیه‌ ئه‌م هه‌ناره‌ وای لێهات، (منالێكه‌ش نه‌یده‌زانى ئه‌مه‌ى به‌رده‌مى پادشای ولاته‌) یه‌كسه‌ر ئه‌نو شیروان په‌شیمان بویه‌وه‌ له‌ نیازه‌كه‌ى، پاشان داواى هه‌ناریكى تری كرد، كه‌ كرده‌ی دوو پارچه‌ وه‌كو جارى یه‌كه‌م ئاوى زۆرو تامێكى خۆشى هه‌بوو، به‌ منالێكه‌ى وت: ئه‌وه‌ بۆ دووباره‌ گه‌رايه‌وه‌ دۆخى جارانى؟ منالێكه‌ وتی: وادیاره‌ پادشای ولات په‌شیمان بۆته‌وه‌ له‌ سته‌مكردن!

پێشه‌وا (پازى) ده‌لێ: له‌به‌ر ئه‌م دادپه‌روه‌ریه‌ى ئه‌نۆ شیروان ناوى تا ئێستاش ماوه‌ته‌وه‌ به‌ پادشای دادپه‌روه‌ر.

سه‌رگوزەشته‌ی په‌ نجاو پینج

جوره‌یج و (مندالیکی ساوا)

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌رگوزەشته‌ی گه‌نجیکی خواناسی کۆمه‌لی ئیماندارمان بۆ ده‌گیرێته‌وه‌ تا په‌روه‌رده‌و په‌ندو ئامۆژگاری لی وه‌ربگرین، و ببیته‌ چرایه‌ك له‌سه‌ر ریگای بانگ‌خوازانى ئایینی ئیسلام.

دیاره‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) یه‌كه‌م مامۆستای مرۆفایه‌تیه‌، بۆیه‌ ئیمه‌ش پێویسته‌ زۆر به‌پێژه‌وه‌ له‌ به‌رده‌م فه‌رمایشته‌کانیدا چۆك بده‌ین، و به‌ شیوه‌ی قوتابیه‌کی گوێپارێه‌ل وه‌ریان بگرین و لییان تێبگه‌ین، و به‌ پێی توانا لییان بکۆڵینه‌وه‌، تا له‌به‌ر پۆشنایی ئه‌و فه‌رمایشتانه‌دا به‌ره‌وه‌ په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار هه‌نگاو بنیین.

به‌نی ئیسرائیلیه‌کان به‌ناو هه‌لگری دینی خوا بوون، به‌لام له‌ راستیدا دووری و لادانیکی بی ئه‌ندازه‌ له‌ دین ژیا‌نی لی تال کردبوون، بۆیه‌ ئه‌وانه‌ی بیانویستایه‌ خواپه‌رستی بکه‌ن ناچار ده‌بوون گۆشه‌گیری بکه‌ن، تا بتوانن په‌روه‌رده‌ی دل و ده‌رویان بکه‌ن.

یه‌کێ له‌و خواناسانه‌ لاویکی هه‌ست پا‌ک بوو ناوی جوهره‌یج بوو. جوهره‌یج هه‌ر به‌ گه‌نجی پووی کردبووه‌ خواپه‌رستی تا په‌زامه‌ندی خوا به‌ ده‌ست به‌ی‌نی.

به‌نده‌ی خواناس بریاریدا له‌ شوێنێکی تایبه‌تیدا ده‌ست بکاته‌ خواپه‌رستی تا زیاتر دلی په‌یوه‌ست بی به‌ خواوه‌، له‌ که‌س و کارو خۆشه‌ویستانی دوورکه‌وته‌وه‌، پووی له‌ نوێژو خواپه‌رستی کرد، تام و له‌زه‌تی به‌ندایه‌تی وه‌ها چووبۆوه‌ دلێه‌وه‌، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ك لی بیزار نه‌ده‌بوو.

چونکه‌ ئه‌وانه‌ی خواناسی بگره‌ به‌ر پێویسته‌ خۆشه‌ویستی دنیا له‌ دلیاندا که‌م بکه‌نه‌وه‌، تا بتوانن خۆیان له‌ ژه‌نگ و ژاری نه‌فامی پرگار بکه‌ن، بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێش ئه‌وه‌ی وه‌حی بۆ بی‌ت له‌ ئه‌شکه‌وتی حیرا‌ندا ماوه‌یه‌ك گۆشه‌نشینی کرد، ئه‌و شوێنه‌ی جوهره‌یج خواپه‌رستی تی‌دا ده‌کرد.

پۆژيكيان بى تاقەتيەك بەسەر دايكيذا هات و برپاريدا سەردانى كۆرە خۆشەويستەكەى بكات، دايكە هات گەيشتە جورەيج دەبينى كۆرەكەى وا نويز دەكات، ئەمجا دايكى بانگى كردو وتى: جورەيج!

جورەيج بىرى كردهووە ئەمە دايكەيتى و سۆزو خۆشەويستى هەلى پيچاوو هاتوووە لای، لاوى موسلمان خۆشەويستى دايكى لە دلياً جوولاً وىستى وەلامى بداتەو، بەلام خيرا بىرى كردهووە ئەم وا لە بەردەم پەرەردگاردا نويز دەكات، و وتوويزى لەگەلدا دەكا، ئەويش گوئى بۆ گرتو، پەرەردگارى هەموو جيهان چاوى لە ملكەچى گەنجى خواناسە، بۆيە جار لە دواى جار بە تيشكى باوەر دلى پۆشەن دەكردهو، ئاى چەند بەتام و لەزەتە، بۆيە وتى: ئەى پەرەردگارم دايكم لە لايەكەو چاوەرپوانم دەكات و نويزەكەشم لە لايەكەو.

دواچار برپاريدا كە وەلامى دايكى نەداتەو با سەرگەرمى خوا پەرستىەكەى بيت و لەخۆشى و شادمانىە ببەش نەبيت، كە خۆشى شادمانى ژيان لەگەل كەس و كاردا لە چاويدا هيج نى، هەرچەندە دلى ليدەدا بۆ چاوپيكيەوتنى دايكى، بەلام دەست بەردارى نويزەكەى نەبوو، بە پىى خواپەرستى ئەو پۆژە لە جورە نويزيكدابوو بى نەيتوانى بى دەستى لى هەلگرى، و دايكىشى ئەوئەندە نەوئەستابى تا لە نويزكەى بيتەو، ئەگينا ديارە ئەميش حەزى كردو دايكى ببينى، و يەكئ ئەوئەندە خواناس بى، ناشى دلى دايكى برەنجينى مەگەر بۆ فەرمانى خوا.

ناچار دايكى گەرايەو وەواى لە كۆرە جگەر گۆشەكەى هينا تا خواپەرستىەكەى لى تيك نەدات، لە راستيدا هەموو دايكىك ئاواتى ئەوئەيه پۆلەى جگەر گۆشەى بە دلى بى خەم ببينى.

بۆ پۆژى دووهم هاتەو بۆ لای ديسان وەكو پۆژى يەكەم بە دەستى خالى گەرايەو، بۆ پۆژى سيهەميش هاتەو، بەلام بى هودە بوو، گەنجى خواناس نەى دەتوانى دەست لەو خۆشى و كامەرانىە هەلگرى كە لە نويزەكەيدا دەستى دەكەوت، بۆيە وەلامى دايكى نەدايەو، لەئەنجامدا دايكى تورپەبوو، و نزاي لە كۆرەكەى كردو وتى: خوايە نەيمرينيت هەتا سەيرى دەم و چاوى ئافرەتى داوين پيس بكات، ئەم نزايەى لە كۆرەكەى كردو گەرايەو مالهە.

دایکه که نهیده زانی گهنجی موسلمان له چ تام و چیژیکي باوه پدا دهژی، نهیده زانی چهنده به کول حه ز دهکا دایکی ببینی، که چی ماوهی نهو ناتوانی له و کاته دا سه ری لییدا چونکه له نویژ بوو، بویه وای زانی کورده که ی پشتی لی هه لکرده و گوئی ناداتی، واهه و نزاریه لیکرد...

پیغه مبه ری خوشه ویستمان (ﷺ) فرمانمان پیده دا که نزی خراپ له خومان و منال و سامانمان نه کهین، نه وه کو له و ساته دا بی که خوی گه وره نزاو پارانه وهی تیا وهریگری. جورهیج له سه ر خواپه رستی خوی هه ر به رده وام و سه ر گه رم بوو، به رادهیه ک له ناو به نی ئیسرائیلیه کانداناوبانگی ده رکردبوو، هه موو که سی باسی ده کرد.

جاریکیان کۆمه لیکیان باسی خواناسی جورهیجیان ده کرد، له نیوانیان ئافره تیکی داوین پیسی زۆر جوانی تیدابوو، وتی: نه گه ر بتانه وی بوتان له خشته ده به م و هه لی ده گه ر پینه وه.

هه موو موسلمانن هه ر ده بی تاقی بکریته وه، به لام هه ر که سه و به پی توانای خوی تاقی ده کاته وه، جورهیجی خواناسیش له م بواره و به م ته وژمه به تینه تاقی ده کریته وه، به لام ده رچوون و تاقیکردنه وه و هه لسه نگاندن به قورس و سوکی نیه، به لکو به نیازی پاکو راسته، ئافره تی خوانه ناس که وته ته گبیرکردن بو فریودانی و هه لخلیسکاندن گهنجی خواناس، له شوینی هات و چۆیا ری پی ده گرت، خوی به جوانی ده رازنده وه، به شیوهیه ک که دلانی هه یران ده کرد، جورهیجیش ئه یدا به لایا، ئافره ته که به ته مابوو به یه ک چاو پیکه وتن شه یدای بی و شوینی بکه وی، به لام نه م ئاوپی لیته ده دایه وه و به لیینی به خوی په روه رده گار داوه، له م جوړه هه لویستانه دا مروڤ نه گه ر کۆمه کی خوی گه وره ی نه گاتی زوو تیا ده چی، هه ر به ندهیه ک به راستی پروو له خوا بکات و خوی گه وره ده گاته فریای...!

نه و ئافره ته زۆر داخی له دلدا بوو، چونکه لای خواناس ئاوپی لیته داوه ته وه هه ر پیاوی چاوی پی که وتبی یه کسه ر شه یدای بووه و ئاواته خوازیبوو نه و ژنه سه یریکی بکا،

كه چى ئىستا شه‌ر به‌م گه‌نجه ده‌گيڤي و وه‌لامى نيه، ئافره‌ته‌كه‌ش له‌ داخان بپاري‌دا
تۆله‌ى لى بكا‌ته‌وه، له‌به‌ر خۆيه‌وه به‌ ته‌ماى سه‌ركه‌وتن بوو، كه‌چى وا له‌ يه‌كه‌م هه‌نگا‌دا
دۆپاندى.

ئه‌مجا ئافره‌ته‌كه‌ هاته‌ سه‌ر ئه‌و بپياره‌ وا هه‌ر چۆنى بۆى بكري گه‌نجى خواناس
بشكيڤى، به‌لام نه‌يتوانى پاش هه‌لدانىكى زۆر....

ئافره‌تى خوانه‌ناس خۆى گه‌يانده‌ لاي شوانيك كه‌ هات و چۆى لاي جوهره‌يجى ده‌كردو
له‌وى ده‌مايه‌وه، خۆى گه‌يانده‌ لاي و به‌ قسه‌ى لوس ترسى خواو پۆژى دوايى له‌ بير
برده‌وه‌و كارى هه‌پامى له‌به‌ر چاوياسووك و ئاسان كرد، ئه‌مجا له‌گه‌ليا پي‌كه‌وت، شه‌رمى
په‌روه‌ردگارى جيهان له‌ دل‌يا نه‌بوو، ئافره‌تى زۆر زانيش مۆله‌تى نه‌داو ئه‌وه‌نده‌ له‌گه‌ليا
مايه‌وه تا زيناي پى‌ كردو سكى پپ‌ بوو، دياره‌ شوانه‌كه‌ ئه‌گه‌رچى ماوه‌يه‌ك هات و چۆى
گه‌نجى موسلمانى كرده‌ى، ئه‌وه‌نده‌ ترسى خواى له‌ دل‌دا دروست نه‌بوو تابتوانى خۆى له‌و
كاره‌ هه‌پامه‌ بپاريڤى، له‌ پاشان ئه‌و ئافره‌ته‌ مناله‌كه‌ى بوو، دياره‌ ئه‌و كۆمه‌له‌ هه‌ر چۆن
بى شتيك له‌دين و په‌هوشتيان تيا‌بوو، بۆيه‌ كه‌وتنه‌ لۆمه‌ى ئافره‌تى داوڤن پيس ئه‌مه‌ت له‌
كوى بوو؟ ئافره‌ت به‌بى مي‌رد كه‌ منالى بوو ئه‌بى باوكه‌كه‌ى ديارى بكات.. ئافره‌تى بى
ويژدان ئه‌وه‌نده‌ بيشه‌رم بوو، ئه‌م ئابروچوونه‌ى كرده‌ هه‌ل كرده‌ پۆژى سه‌ركه‌وتن و
تۆله‌سه‌ندن، بپاري‌دا شه‌ره‌ف و ئابرووى جوهره‌يجى خواناس بشكيڤى، بۆيه‌ وتى: هى
جوهره‌يجه‌ !

موسلمان ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌لوڤسته‌ بۆ خۆى بڤڤيته‌ به‌ر چاو چۆن خوينى ناوه‌ستى؟

ئه‌وه‌ى موسلمان پي موسلمانه‌ شانازى پي‌وه ده‌كاو پڤڤى پى وه‌رده‌گري‌ت شه‌ره‌ف و
داوڤن پاكه‌.

جورہ جی خواہرستیش ناڱای له نیازی ئافرہ تی پیسی بہدکردار نیہ کہ ئہمہ چہند مانگیکہ بۆ ھلّ دہگہری تا ئابرووی بہریت، و ناڱاشی لی نیہ چۆن زۆلی ناوہ تہ مل، ئہو ھەر خہریکی پازیکردنی خواہہ بریاری داوہ خواہہ خۆی پازی بکات.

ئافرہ تہ کہ گہیشته دادڱای پاشا تا سزاو تۆلہی خۆی له (جورہ یج) بکاتہوہ.

ئافرہ تہ له بہردہم پادشادا ئامادہبوو، پادشا پرسى: ئہم منالہ ھى کتیه؟

ئافرہ تہ کہش بہبى دوو دلّی وتى: ھى جورہ یجہ.

پادشا وتى: ئہو ھى کہ له پەرستگا کہ دا خواہرستی دہکات؟

ئافرہ تہ کہ وتى: بہلّی، پادشا زۆر نارہحت و پەست بوو، کابرا خواہرستی و پیاوچاکى دنیاى پپرکردووہ، و ئہم پرفتارہ ناشیرنہی لیوہ دہرکەوت، پادشا چہند پیاویکی ناردو فەرمانیدا بہ سہریاندا کہوا پەرستگا کہی بروخینن و بہ دہست بہ سترای بیہینہ بہردہمى، کاتى پیاوہ کان گہیشتنہ لای جورہ یج نویتریان پى برى، و دہریان ھینایہ دہرہوہ بہ پاچ و زہنگن بہربوونہ پەرستگا ھەتا بہ تہواوی پووخاندیان.

جورہ یج بى خہ بہرہو نازانى ئہمانہ بۆچی ئاواى پى دہکەن، ئہوانیش بہبى بہزہبى ھەردوو دہستیان بہ گوريس توند بہست بہ ملیہوہ، پاشان بہ لیدان و قسہ پى وتن و توانج تیگرتن دایانہ بہر ھەرکەسى بہ چاویہوہ بوايہ بہ کول بۆی دہگریاو دہی پرسى؟

ئہم ھەزارہ چى کردووہ؟

تۆ بلّی لہ سہر خواناسى وای پى بکەن؟

نالین: خواہرستی دہکات بۆیہ لیی دہدەن.

نالین پربازى خواى خوښ دہویت.

نالین: دان بہ پربازى نہ فامیدا نانیت.

بہو حالہوہ بہبى پربزى دایانہ بہر لہ پڱادا تیپہریان پى کرد بہ لای کۆمہلّی ئافرہ تی داوین پیسدا چاوی پییان کەوت، زہردہخەنہیہ کی کردو ئہوانیش وەکو خەلکە کہ سہیریان دہکرد.

دواى ئه‌وه گه‌يانديانه لای پادشاو ئه‌ویش پرسىارى لیکردن و وتى: ئه‌وه چیتانه؟
چیتان ده‌وى لیم؟ من چیم کردووه؟

وتیان: بۆچى له‌گه‌ل ئه‌و ئافره‌ته داوین پیسه‌دا زینات کردووه و کورپیکى لیت بووه
جوره‌یجیش وه‌ك موسلمانیکى باوه‌ر پته‌و به‌بى تیکچوون پرسى: کوا منالە‌که؟ داواى
مناللى کرد ئه‌وانیش بۆیان هینا، که چاوى پى که‌وت هیچ متمانه‌و باوه‌رى به‌ په‌روه‌ردگارى
نه‌گه‌رپا بۆیه‌ وتى: ده‌ وازم لیبینن تا نوێژ بکه‌م، به‌للى ده‌ستى به‌ نوێژ کرد تا په‌یوه‌ندى به
خواوه‌ بکات، پاش ئه‌وه‌ی که نوێژى ته‌واو کرد، دللى گه‌شایه‌وه‌ دوور له‌ مه‌ینه‌ت و
خه‌فه‌ت، ئه‌مجا پرووى کرده منالە تازه له‌ دایک بووه‌که‌و (به‌ نووکى په‌نجه) دای له‌ سکی و
پى وت: ئه‌ی کورپه‌که، کى باوکته؟

هه‌ر که جوره‌یج پرسىارى کرد مناللى ساوا به‌فه‌رمانى په‌روه‌ردگار هاته وه‌لام و وتى:
فلان که‌سى شوان.

پادشا سه‌رى سوپما.. خه‌لکه‌که هه‌موویان به‌جاریک واقیان وپما بوو، دیاره جوره‌یج
بیتاوانه.

ئه‌مجا خه‌لکه‌که به‌ چاوى خۆیان، بۆیان ده‌رکه‌وت پێگای گه‌نجى خواناس پێگایه‌کى
راسته، بۆیه به‌ جاریک هه‌لمه‌تیاندا ماچیان کرد، داواى چا و پۆشى و به‌خشینیان لى کرد.
هه‌ر چۆن بى له‌ قولایى دلایانا سه‌لما که‌وا جوره‌یج بى تاوانه‌و ئه‌و ئافره‌ته‌ش بوختانى
بۆ کرد، به‌م شیوه‌یه جوره‌یج وانه‌یه‌کى پێکوپێکى خواناسى پێشکه‌شى پادشاو کۆمه‌ل
کرد، تا به‌ چاوى خۆیان ناو نیشانی به‌نده‌ی راسته‌قینه‌ی خواو به‌ره‌مه‌ی خواپه‌رستى
راسته‌قینه‌ ببینن، بۆیه پادشاو پیاوانى ده‌رووبه‌رى پێژیکى زۆریان بۆ جوره‌یج دانا، دواى
ئه‌وه‌ی په‌شیمانى هه‌لوێستى نه‌شیوايان به‌رامبه‌رى ده‌ربېرى، بۆیه بریاراندا په‌رستگا‌که‌ی
به‌چاکترین شیوه بۆ دروست بکه‌نه‌وه.

لێیان پرسى: ئایا ماوه‌مان ده‌ده‌یت په‌رستگا‌که‌ت له‌ زېږ بۆ دروست بکه‌ینه‌وه؟
وتى: نه‌خێر.

وتیان: ئہی لہ چی بۆت دروست بکهنه وه؟

وتی: وهك جاران لہ قور دروستی بکهنه وه، ئهوانیش به گوئیان کردو بۆیان چاک کرده وه.

پادشا پرسیری لیگرد ئہی ئه و زه رده خه نه یه چی بوو له پښگادا کردت؟

وتی: کاریکم بیرکهنه وه، که خۆم چاک ده مزانی نزاکی دایکم لیم گیرا بوو، کاتی سی پوژ له سه ری هات بۆ لام و وه لام نه دایه وه، تا لیم زویر بوو، ئه وه بوو نزا لیگردم خوا نه مکوژی هه تا سهیری ده م و چاوی ئافره تی به ئاشکرا داوین پیس بکه م، جا که چاوم پی که وتن زه رده خه نه ی ئه وه م کرد که وا نزاکی گیرا بووه.

دوای ئه وه پادشا فه رمانیدا به پڙه وه په وانه بکړیته وه بۆ شوینی خو، دوای ئه وه ی پاکی و په وشت به رزی بۆ هه موو که س ده رکه وت^۱.

۱- رواه البخاري برقم (۱۷۰/۳) مع شرحه فتح الباري (۱۲۶/۵-۱۲۷)، ومسلم (۵/۸-۵)، والبخاري في الأدب المفرد (۱۹-۲۰): وأورده الإمام النووي في رياض الصالحين برقم (۲۵۸)، وابن كثير في البداية والنهاية (۱۳۴/۲-۱۳۶).

سه‌رگۆزه‌شته‌ی په‌نجاو شه‌ش

چا‌که‌ له‌ گه‌ل دا‌یک و باوک‌دا

ئێواره‌یه‌کیان دا‌یکه‌ له‌ گه‌ل منالە‌کانیدا دانیش‌ت، و یارمه‌تی ده‌دان له‌ پیا‌چونه‌وه‌ی وانه‌کانیان، ئه‌و منالە‌ی که‌ ته‌مه‌نی (٤) سال‌ بوو، ده‌فته‌ری وێنه‌ کێشانه‌که‌یدا به‌ده‌سته‌یه‌وه‌، تاوه‌کو سه‌رقالی نه‌کات و بتوانی‌ت وانه‌کانی ب‌لێته‌وه‌.

له‌ پر‌بیری که‌وته‌وه‌ که‌ خواردنی ئێواره‌ی ئاماده‌ نه‌کردوه‌ بۆ باوک‌ه‌ به‌ سال‌ا‌چوه‌که‌ی می‌ردی که‌ له‌ گه‌لیاندا ده‌ژیا له‌ ژوریک‌دا، و له‌ گۆشه‌یه‌کی مال‌ه‌که‌یاندا، چه‌ند له‌ توانایدا هه‌بوو هه‌ل‌ده‌ستا به‌ خزمه‌ت‌کردنی، می‌رده‌که‌شی پازی بوو له‌ خزمه‌ت‌کردنی ئه‌و بۆ باوکی، چونکه‌ باوکی به‌هۆی نه‌ساغیه‌وه‌ له‌ ژوره‌که‌ی نه‌ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌ په‌له‌ خواردنی بۆ بر‌دو‌لی پرسی: ئایا پ‌یویستیت به‌هیچ شتیکی تر نه‌یه‌، و پاشان پ‌ۆشته‌ ده‌ره‌وه‌، کاتی گه‌رایه‌وه‌ بۆ لای مندا‌له‌کانی، هه‌ستی کرد که‌ مندا‌له‌ ب‌چوکه‌که‌ی خه‌ریکی وێنه‌ کێشانی بازنه‌و چوارگۆشه‌و دانانی ئاماژه‌یه‌ لی‌ پرسی: ئازیزم ئه‌وه‌ وێنه‌ی چی ده‌کێشیت؟

مندا‌له‌که‌ش به‌و په‌ری ئازایه‌تیه‌وه‌ وتی: من وێنه‌ی ئه‌و مال‌ه‌ ده‌کێشم که‌ کاتی‌ک گه‌وره‌ ده‌بم و ژن ده‌هینم و تیایدا ده‌ژیم، وه‌لام‌دانه‌وه‌که‌ی دل‌خۆشی کرد... وتی: ئه‌ی له‌ کزێ ده‌خه‌ویت؟ مندا‌له‌که‌ش چه‌ندین چوارگۆشه‌ی پ‌ینیشاندا، و ده‌یوت: ئه‌مه‌ ژوری نوستن و ئه‌ویان مه‌ته‌بخ و ئه‌وی تریان ژوری میوان و... هت‌دا، بۆیه‌ ده‌ستی کرد به‌ ژماردنی هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌یزانی له‌ مال‌ه‌که‌دا، پاشان چوارگۆشه‌یه‌کی له‌ ده‌ره‌وه‌ی چوارچ‌یوه‌که‌ کێشابوو.

دا‌یکیشی سه‌رسام بوو پ‌ی‌وت: بۆچی ئه‌و ژوره‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی مال‌ه‌که‌ دایه‌، و جیا‌یه‌ له‌ هه‌موو ژوره‌کانی تر؟ له‌ وه‌لام‌دا مندا‌له‌که‌ وتی: ئه‌وه‌ ژوری تۆیه‌، تۆ ده‌خه‌مه‌ ئه‌وی و له‌و‌یدا ب‌ژیت، وه‌کو چۆن با‌پیره‌ گه‌وره‌م له‌و‌یدا ده‌ژی.

دايڪي به بيستني قسه ي منڊالھ کي توشي شوك بوو! ! بويه له خوي ده پرسی ئايا ده بيت من به تنها له و چوله وانيه دا له دهره وه ي مالھ وه دابم، به بيئ نه وه ي خوشي ببينم له قسه كردن له گهل كوره كه م و منڊالھ كانيدا، و دلخوش بيم به قسه كانيان كاتي له جولھ ده كه وم؟ نه و كاته قسه له گهل كيڏا بكه م؟ ئايا هه موو ته مه نم له نيو نه م چوار ديواره دا به سر به رم، به بيئ نه وه ي گويم له دهنگي نه دناماني خيزانه كه م بيت.

به په له كارگوزاره كانم بانگ كردو به خيزايي ژوري تاييه ت به ميوانمان گواسته وه، كه پازاوه ترين ژورر بوو، كه لوپه لي مامم (باوكي ميڙده كه م) ئاماده كردو كه لوپه لي تاييه تي ژوري ميوانيشم گواسته وه بو نه و ژوره ي دوور بوو له خانه وه.

كاتي ميڙده كه ي گهرايه وه له دهره وه سه رسام بوو به و كار، چونكه چاوه پوان نه كراو بوو.. له خيزانه كه ي پرسى: چي واي ليكرديت نه و گورانكاريه بكه يت؟

به چاوي پر له فرميسكه وه وتي: من جوانتريني ژوره كان هله ده بژيڙم من و تو تيا دا بژين، نه گهر خوي گه وره ته مه ني پيڏاين و له جموجول كه وتين، با ميوانه كان له م ژوره ي دهره وه بن.

ميڙده كه شي له مه به سته كه ي تيگه يشت، و ستايشي نه و كارهي كرد كه به رامبه ر به باوكي نه نجامي دابوو، كه نه و يش به پوخساري پر له خنده وه ته ماشاي ده كردن، و منڊالھ كه ش تنها نه وه ي بو مايه وه ويته كه ي په شكرده وه و خنده گرتي.

سه‌گوزده‌شته‌ی په‌نجاو‌حه‌وت

نازانم گوپړایه‌لی کی بکه‌م

کچه بچوکه‌که له قوتابخانه‌گه‌پایه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌شته‌وه مال دایکی هه‌ستی کرد بیتا‌قه‌ته، بویه پی‌ی وت: کچه‌که‌م بۆچی بیتا‌قه‌ته‌ی؟

کچه‌که‌ش وتی: دایه گیان! مامۆستا‌که‌م هه‌ره‌شه‌ی ده‌رکردنی لیک‌کردم له قوتابخانه به‌هوی ئه‌و جله دريژانه‌وه که له به‌رمدايه !!

دایکی وتی: کچی شیرینم ئه‌و پۆشاکه‌ی له به‌رت دایه خوا‌ی گه‌وره داوا‌ی ده‌کات.

وتی: به‌لای دایه گیان! به‌لام مامۆستا‌که‌مان ئه‌وه‌ی ناویت!

دایکی وتی: کچی خۆم! مامۆستا‌که ئه‌وه‌ی ناویت، به‌لام خوا‌ی گه‌وره ئه‌وه‌ی ده‌ویت، تۆ گوپړایه‌لی کی ده‌که‌یت؟ ئایا گوپړایه‌لی ئه‌و خوايه ده‌که‌یت که تۆی به‌ده‌یناوه، و به‌جوانترین شی‌واز دروستی کردوویت؟ یان گوپړایه‌لی دروستکراوی ده‌که‌یت که ناتوانی سوود به‌خۆی بگه‌یه‌نیت.

کچه‌که‌ش وتی: به‌لکو گوپړایه‌لی خوا‌ی گه‌وره ده‌که‌م.

دایکی وتی: خوا لیت پاز‌ی بیت بۆ ژیریت، و ده‌ستت خۆش بیت.

بۆ پۆژی دوا‌ی کچه‌که به پۆشاکه دريژه‌که‌یه‌وه پۆشته قوتابخانه .. کاتی مامۆستا‌که‌ی بی‌نی زۆر به‌تون‌دی سه‌رزه‌نش‌تی کرد، کچه بچوکه‌که‌ش نه‌یتوانی به‌رگه‌ی ئه‌و سه‌رزه‌نه‌شته بگریت، بویه ده‌ستی کرد به‌گریان، پاشان ئه‌و کچه بچوکه وتانیکی ئاراسته کرد، که له مانادا زۆر گه‌وره‌بوون، و ته‌کان که‌م بوون .. وتی: به‌خوا نازانم گوپړایه‌لی کی بکه‌م؟ تۆ یان ..

مامۆستا‌که‌ش وتی: یانی چی؟

کچه‌که وتی: خوا‌ی گه‌وره، ئایا گوپړایه‌لی تۆ بکه‌م، و چیت ده‌ویت له به‌ری بکه‌م و سه‌رپیچی خوا‌ی گه‌وره بکه‌م، یان گوپړایه‌لی ئه‌و بکه‌م و سه‌رپیچی تۆ بکه‌م .. من گوپړایه‌لی خوا‌ی گه‌وره ده‌که‌م و چی ده‌بیت بابیت.

ٿاڻي ڪه ڇهنده وتانئڪي جوان بون.. لهو زاره بڇڪولھ وه هاته دھرو وتانئڪ لايه نگرې ته واوي خوي نيشاندا بڻ خواي گه وره.

ٿه و منڊالھ بڇوڪه جه ختي له سهر پابه نديبون، و گوپرايه ٿي ده ڪرد بڻ فه رمانه ڪاني خواي گه وره.

ٿايا ماموستانڪه له ئاستيدا بيدهنگ بو؟

ماموستانڪه داوايڪرد ڪه دايڪي قوتابيه ڪه بانگ بڪريٽ.. ده بيٽ چي بوويٽ له دايڪي.. دايڪي هات.

ماموستانڪه به دايڪي وت: به پاستي ڪجه ڪه ت مه زنترين ئاموژگاري مني ڪرد ڪه تا ئيستا بيستبيٽم له ٿياندا.

به ٿي.. ماموستانڪه په ندي له م منڊالھ بڇوڪه وه رگرت، و ٿه و ماموستانيه په روه ردهي خويندوه و زانستي وه رگرتوه، زانسته ڪي پڙگاي لينه گرت.. په ندو ئاموژگاري له منڊالئڪمي بڇوڪه وه وه رگريٽ ڪه له ته مه ني ڪچيڪه له ڪجه بڇڪولانه ڪي خوي.

سلاو له و ماموستانيه.. سلاو له و ڪجه بڇڪولھيه ڪه په ره وه ردهي ئيسلامي وه رگرتبوو، پابه ند بوو پيوه.. سلاو له و دايڪي ڪه خوشه ويستي خوا پيغه مبه ره ڪي چاندوه له دلي ڪجه ڪه يدا.. ٿه و دايڪي ڪه ڪجه ڪي فيري خوشه ويستي خواو پيغه مبه ره ڪي ڪردوه.

ٿهي دايڪاني موسلمان، منڊالھ ڪانتان وه ڪو هه وير وان، و له نيو ده ستي ئيوه دان و ده توانن هه موو شتي دروست بڪن لييان، و به و شيويه بيانپاريزن ڪه په زامه ندي خواو پيغه مبه ره ڪي تيڊايه، فيري نويڙيان بڪن، فيري گوپرايه ٿي خواي گه وره يان بڪن.. ٿه گه ر به منڊالي په روه رده نه ڪرين، ڪاتي گه وره بون په شيمان ده بنه وه.

ٿه م ڪجه له سهردهمي هاوه لان نه ٿياوه.. به لکو له م سهردهمه دا ٿياوه، ٿه مهش نيشانهي ٿه وهيه ڪه ئيمه ده توانين نمونهي ٿه و ڪجه بيتينه دي، ڪچيڪي خواناس و بوير له سهر ده رختني هه ق ڪه گوي به لومه ي ڪه س نادات له بهر خواي گه وره.

سەرگۆزەشتە ی پە نجاو هەشت

ملوانکە کەم لی مەدزن چونکە هەتیوم

سالی (۲۰۰۳) ز سەر تاکە ی پۆزیه کی باشی هەبوو، بەلام کۆتاییه که ی خەم و خەفەت
دەلی داگیر کردبوو، ئازاری و یژدان کاریگەریه کی زۆری هەبوو لەسەر دەروم، لەبەر ئەو
شەو خەوم لێنە دەکەوت، تەنها ساتانیکی کەم نەبێت.

مەبەستیشم ئەو بوو کە ئەم مندالە بچکۆلەیه لە خەودا نەیت بۆ لام، لەگەڵ ئەو هەشدا
لۆمە ی دەکردم لەسەر تاوان و گوناھ دەرهەق بە ئەو پۆژیک لە پۆژان، کاتیکیش لە خەو
هەڵدەستام نەمەدتوانی خۆم بگرم، و بە حەسرەت و پەشیمانی هەو دەگریام.. لەسەر ئەو
کرده وهیه ی که کردبووم.

من ئافره تیکم پۆژیکیان بانگ هیشت کرام بۆ زه واجی کچیکی هاو پیم له خۆیندنگادا..
له پۆژ دیاریکراودا پۆیشتم، و بیروکە ی بە دەست خستنی پاره له بیرو هۆشما بوو.
کاتی چومه هۆلە که وه ئالتونیکی زۆرم بەدی کرد، وه ک ئەو هی که وتبیت له زه ویدا، و
پیویستی به که سیك هیه بیبات، ئافره تانم ده بینی خویان پازاند بویه وه به و کانزا
گران به هایه و بریکی زۆر له دهست و ملیاندا بوو، له و کاته دا هه ستم ده کرد که کاری من
ئه وهیه ئەو زیڕانه به رم.. ئافره ته کان سه رقالبون هیچ ئاگیان له زیڕه کانیا ن، و کچه
بچوکه کانیا ن نه ده ما له کاتی سه ما کردندا، له و کاته دا بیرو که یه کم به خه یالدا هات که
زیڕی ئەم مندالە بچکۆلانه بیه م، بەلام لەمپه ریکی بچوک کاره که می وه ستاند، ئه ویش
ئه وه بوو چۆن ئەو کاره ئەنجام به دم، بەلام زۆر به خیرایی خه یالیکم بۆ هات، و به خیرایی
له هۆله که پامکرد بۆ ده ره وه بۆ لای نزیکترین فرۆشیار..

هەندیک لەو شیرینیانەم کەری کە مندالانی بچوک حەزبان لێدەکرد، مەبەستی من لەوەدا پاوکردن و هەلنانیان بوو بۆ ئەو خواردنە.. بۆیە بیرۆکەکم سەری گرت، و یەکیکیانم ماچ کردو دلتیام کە چوار سالی تیئەپەپاندبوو بریکی زۆر خشل و زیڕی پیۆه‌بوو، منیش دانەویمەوێ بۆی و بە قسەکردن سەرقالم کرد، و پارچەیه‌ک لە شیرینیەکەم پێدا، و بەو شیوازە توانیم بازنەکان لە دەستە بچوکەکانی دابکەنم و بەخێراییی لە هۆلەکە هاتمە دەرەو.. لە کاتی شەودا هەستم بە ئازاری وێژدان دەکرد، هەر چەندە دلخۆش بووم بەو دەستکەوتە کە ئەو دزیە بچوکە بوو.

لەسەر ئەو بنچینەیه‌و ئەو سەرکەوتنە، بپارمدا بوو جارێکی تر کارەکە تاقی بکەمەو، بەمەرجی بەچە بکەم بە پوخسارمدا هەتا کەس نەمناسیته‌و، و لەگەڵ هامۆشە‌که‌راندا وەک ئەوێ بانگ کرابووم..

بەدریژایی سالیکی تەواو سەرقال بووم و دەچومە هۆلەکانی ئاھەنگ گێرانی زەواجەو، پارەیه‌کی زۆرم دەست دەکەوت.. تا شەویکیان چومە یەکی لە هۆلەکانەوێ دانیشتم بە دوای نیچیری‌کدا دەگەرپام، بینیم لە دورەوێ مندالیک دانیشتوو، وەک نەیه‌وێت بەشداری ئاھەنگە‌کە بکات.

منیش هەنگاوم بۆی ناو بە پەلە چوم بۆ لای و خەندەیه‌کی درێژم خستە سەر پوخسارم بۆی، خواردنیشم بەدەستەوێ بوو، کە هەندێ شیرینی بوو مندالان حەزبان لێدەکرد، دانەویمەوێ بۆی و پیم وت: کچی جوان ناوت چیە؟ وتی: (شعاع) وت: پۆلی چەندی؟ وتی: چوارەمی سەرەتایی و بەیه‌کەم دەرچووم، پیم وت: نزیک بەرەوێ لیم تا پیروزیابیت لی بکەم، ئەنجا شیرینیەکەم دایە دەستی، لەو کاتەدا دەستی راستم درێژ کرد تا پیچ بکاتەوێ بەدەوری ملیداو، و ملوانکە‌کە لی بکەمەو، بۆیە خێرا هەستی کردو وتی: ملوانکە‌کەم مەدزە من هەتیوم، بیجگە لەو کەسی تر بۆی نەکریوم، منیش بەهۆی

قسه‌کانیه‌وه ده‌ستم کیشایه‌وه دواوه، دواتر پیم وتی: کچی خۆم مه‌ترسه‌ ته‌نها هه‌ز ده‌که‌م ئه‌و ملوانکه‌یه‌ ببنیم که خۆت پێ پازاندۆته‌وه، تا منیش یه‌کێک له‌و شیوه‌یه‌ بکرم بۆ که‌که‌م.. نزیک بوویه‌وه لیم و بریوی پیکردم و دایکه‌ندو دایه‌ ده‌ستم، منیش به‌ خیرایی له‌ هۆله‌که‌ هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌وه به‌خیرایی به‌ره‌و لای ئۆتۆمبیل‌که‌م پۆشتم، گه‌شتمه‌ ماله‌وه و کاتیک خۆمدا به‌سه‌ر جیگا که‌مدا بۆ یه‌که‌مین جار هه‌ستم کرد به‌ په‌شیمانی، و هه‌ستم به‌ ترسیکی زۆر کردو ویستم به‌خه‌وم، به‌لام چه‌ند ساتیکی نه‌برد تیشکیک له‌ خه‌ومدا ده‌هات بۆم و ده‌گریا و ده‌یوت: کوا ملوانکه‌که‌م باوکم زۆری لیداوم، ته‌ماشای جه‌سته‌م بکه‌ ئه‌وه ئاسه‌وای لیدانه‌که‌یه‌و به‌ ئاشکرا دیاره‌، تکات لی ده‌که‌م بمده‌ره‌وه‌.. کاتی خه‌به‌رم بویه‌وه سه‌یری لای راست و چه‌پی خۆم کرد، چونکه‌ دوور نه‌بوو ئه‌و مناله‌ له‌ ژوره‌که‌مدا بیت.

له‌سه‌ر ئه‌و هه‌سته‌ ناخۆشه‌ی که‌ هه‌م بوو پیوه‌ی ده‌تلامه‌وه، بۆیه‌ بریارمدا واز له‌ دزیکردن ببنم، بۆ ئه‌وه‌ی به‌سیمه‌وه، به‌لام تیشکیک دوا‌ی دوو پۆژ بۆ جاری دووه‌م بۆم هاته‌وه، ئه‌و قسانه‌ی کرد که‌ جاری یه‌که‌م کردنی، ته‌نها له‌و ساتانه‌دا هه‌ستم به‌ گه‌وره‌یی ئه‌و تاوانه‌ کرد که‌ من ده‌یکه‌م، و بریارمدا ته‌وبه‌ بکه‌م و واز له‌ دزینی ئالتون و زی‌پمندالان به‌ینم له‌ ئاهه‌نگه‌کاندا.. به‌هۆی ئه‌و که‌چه‌ بچکۆله‌یه‌وه که‌ ده‌یوت: ملوانکه‌که‌م لی مه‌دزه‌ چونکه‌ هه‌تیوم بریارمدا ته‌وبه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ بکه‌م، و بگه‌رپمه‌وه بۆ لای خوا.. ئه‌وه‌ش کاتیک بۆ جاری بۆ یه‌که‌م نوێژم کردو داوا‌ی لی‌بوردنم له‌خوا‌ی گه‌وره‌ کرد، ئیستاش له‌سه‌ر ئه‌و پێگایه‌م و ده‌خوازم به‌رده‌وام بم له‌سه‌ری تا خوا‌ی گه‌وره‌ پۆژی له‌ پۆژان گیانم ده‌کیشیت، له‌گه‌ڵ تیپه‌پوونی ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر دوه‌مین دزیکردندا، و دواه‌مین خه‌وبینین به‌و منداله‌وه، به‌لام هیشتا وینه‌که‌ی له‌بیرو هۆشمدایه‌و له‌خه‌ودا دیت بۆم به‌ مانگی جاریکیش بیت، له‌ هه‌مان کاتدا شوین نه‌ماوه نه‌چم بۆی، و سۆراخی ئه‌و که‌چه‌م

نه ڪردبيٽ، به لڪو (شعاع) لهوئي بيٽ تا له نوياندا ئه و ملوانڪه يه ي بدهمه وه كه ليّم دزي
 بوو.. چونكه هيشتا نه م فهوتاندبوو، لهه مان ڪاتيشدا هيشتا ويژدانم له و ڪاته وه ئازارم
 دهدات، بههوي ئه وه وه هيشتا نه حه ساومه ته وه يان به به خته وه ري بڙيم^۱.

سه‌رگوزده‌شته‌ی په نجاو نو

جگهر گوښه

پیاوچاکیک گرفتاری مندالّه‌کانی ببوو، هر جاری مندالّی دهبوو پیی دلخوش دهبوو، به لّام مهرگ ده‌یرده‌وه و نه‌وی به‌غه‌مباری و دلشکاوی ده‌هیشته‌وه، به لّام پیاوه‌که له‌به‌ر پته‌وی برپای هیچی به‌ده‌ست نه‌بوو، ته‌نیا دلّی به‌خودا خوش بکات به ئومی پاداشتی، بویه هه‌موو جاریک ده‌یوت: ((الله ما أعطى والله ما أخذ، اللهم أجرني في مصیبتی واخلفني خیراً منها)) واته: نه‌وه‌ی خودا داویه‌تی هی خو‌یه‌تی و نه‌وه‌ی ده‌شیباته‌وه هی خو‌یه‌تی، خودایه له‌و موسیبه‌ته‌ پرزگارم بکه، و له‌جیاتی نه‌و شتی باشترم پی بده.

هه‌روا به‌رده‌وام بوو هه‌تا مندالّی سی‌یه‌می، دواى سیّ سالّ نه‌ویش نه‌خوش که‌وت و نه‌خوشیه‌که‌ی گرانتربوو، که‌وته سه‌ر لیواری مردن و باوکه داماوکه له‌دیاریدا فرمی‌سکی داده‌باراند، سه‌رخه‌ویک برديه‌وه، له‌خه‌ویدا دی‌تی پوژى دواىی هه‌ستاوه، نه‌هامه‌تیه‌کای پوژى دواىی ده‌ستی پیکرد، و پردی (صیراط) ئاماده‌کرا‌بوو، وا خه‌لک به‌سه‌ریدا تیده‌په‌رن، و کابرا خوشی دیت وا له‌سه‌ر (صیراط) ه‌وه ده‌یه‌وی برپوات، زور ترسا پرزگاری نه‌بیّت! نه‌مجا دی‌تی مندالّه‌که‌ی هات و پیی وت: بابه‌گیان! من یارمه‌تیت ده‌ده‌م، و ده‌ستی به‌پویشتن کرد، به‌لّام ترسا له‌وه‌ی نه‌وه‌ک به‌لایه‌کدا بکه‌ویّت، له‌ویش مندالّی دووه‌می مردووی هات، و ده‌ستی گرت! کابرا زور دلخوش بوو، پاش نه‌وه‌ی که‌می‌ک تیپه‌پی و زور تینووی بوو، داواى له‌مندالّیکی کرد که ئاوی بداتى، به‌لّام گو‌تی: نه‌خیر نه‌گه‌ر یه‌کی‌کمان به‌رت بده‌ین ده‌که‌ویته‌ ناو ئاگره‌وه، چی ده‌که‌ی؟ مندالّه‌که‌ی تری پیی گو‌ت: بابه‌گیان! نه‌گه‌ر برای سی‌یه‌ممان هه‌بایه نه‌ویش ئیستا به‌ئاو فریات ده‌که‌وت!

ئەمجا کابرا بە ترس و لەرزەوه لەخەوه‌که‌ی خەبه‌ری بویه‌وه، و زۆر سوپاسی خوای
کرد لەسەر ئەوه‌ی که ئەو هیشتا له دنیا‌یه‌و دنیا‌ی لی دانه‌پراوه هیشتا پۆژی دوایی
نه‌هاتوه، ئاوپی دایه‌وه لای کورپه نه‌خۆشه‌که‌ی دیتی هه‌ناسه‌ی لی بپراوه و گیانی
سپاردوه، هاواری کرد سوپاس بۆ تۆ خواجه گیان که پزگارت کردم لەسەر پردی
(صیراط).

سەرگۆزەشە‌ی شە‌ست

سەرگۆزەشە‌ی من لە‌گە‌ڵ منالە‌که‌م

لە‌یه‌کێ‌ له‌بنکه‌کانی چاره‌سه‌رکردندا (ب م) ژنی هه‌ینابوو، و‌حه‌وت مندالی هه‌بوو، ژيانی تلیاک زه‌لیلی و‌پیسواییه‌، سه‌ره‌تای پێگای من بۆ جیهانه‌ تاریکه‌ له‌پێگای هاو‌پێیه‌کی خراپه‌وه‌ بوو، پێشنیاری کرد بۆم تا به‌کاری به‌یتم چونکه‌ به‌پێی قسه‌ی ئه‌و به‌خته‌وه‌ری دروست ده‌کات، و‌به‌ته‌واوی له‌شه‌ چالاک ده‌کات!

منیش پازی بوم خۆزگه‌ پازی نه‌بومایه‌، به‌هه‌ناسه‌ ساردیه‌وه‌ ئه‌مه‌ی وت.. پاشان به‌رده‌وام بوو.. دوا‌ی ئه‌وه‌ پێگام گرته‌ به‌ر و‌هه‌ستم به‌خۆم نه‌ده‌کرد، چونکه‌ ماده‌ی بیهۆشکه‌ر ورده‌ ورده‌ که‌مه‌ندکێشت ده‌که‌ن، تا ده‌که‌ویته‌ داوه‌که‌وه‌، هه‌یچ ئاگایه‌که‌مان له‌نوێژکردنیش نه‌بوو که‌ پایه‌ی ئاینه‌.. ده‌رباره‌ی ژیانم له‌گه‌‌ڵ ژن و‌مندالە‌که‌ماندا زۆرم ده‌یا له‌ ژنه‌که‌م و‌مندالە‌که‌م، ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی داوا‌ی شتیکیان بکردایه‌ با ئاسانیش بووایه‌.. له‌گه‌‌ڵ ئه‌و توندوتیژییه‌مدا له‌ مامه‌له‌کردنم له‌گه‌‌ڵیاندا، منالە‌کان به‌ ته‌واوی پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌بوون، ئه‌گه‌ر بیانبینیمایه‌ ده‌هاتنه‌ ئامیژه‌وه‌، به‌لام من هه‌یچ گرنگیه‌کم پێ نه‌ده‌دان.. دیته‌وه‌ یادم جاریکیان من له‌ ماله‌وه‌ دانیشتبوم، که‌چه‌که‌م هات بۆلام که‌ ته‌مه‌نی (٦) سالان بوو به‌پوخساریکی به‌پائته‌وه‌ پێی گوتم: باوکه‌ بۆچی ئیمه‌ زۆر که‌م تو ده‌بینین؟ پێناکه‌نیت له‌گه‌‌ڵماندا؟ هه‌له‌ده‌ستا به‌ جموجولی مندالانه‌ له‌گه‌‌ڵمدا، وه‌کو چوونه‌ سه‌ر پشتم و‌له‌و جۆره‌ شتانه‌، به‌لام من کوێر بووم و‌وه‌لامی ئه‌و به‌پائته‌یه‌م نه‌دایه‌وه‌.. وه‌لامی ئه‌و خۆشه‌ویسته‌یه‌م نه‌ده‌دایه‌وه‌.. من دوا‌ی مه‌ست بووم هه‌ستم به‌ هه‌یچ جۆره‌ سۆزێک نه‌ده‌کرد.. ئه‌و هه‌ر یاری له‌گه‌‌ڵ ده‌کردم پاشان وتی: وه‌کو هاو‌پێکانم له‌ قوتابخانه‌ یاریه‌که‌م بۆ بکړه‌.. ئیتر ئیتر دنیا له‌به‌رچاوم ته‌سک بویه‌وه‌و کاته‌که‌ش شه‌و بوو، هه‌ستامه‌وه‌ تێمسره‌واندو ده‌ستیم گرت، و‌ده‌رگا که‌م کرده‌وه‌و فریمدایه‌ سه‌ر

شەقامە‌که‌ و دەرگا‌که‌م داخستە‌وه‌، گویم لی‌یه‌وه‌ بوو دە‌پاراپ‌یه‌وه‌ لی‌م‌ که‌ ئی‌تر هەرگیز جاریکی‌ تر داوای‌ هیچ‌ شتی‌ ناکات.. دوا‌ی‌ ئە‌وه‌ی‌ دایکی‌ هە‌ولیدا هینامە‌ ژوورە‌وه‌.. پاشان لە‌ پەر‌ پیا‌وه‌که‌ بیدە‌نگ بوو.. وتی‌: وینە‌ی‌ بکه‌ و بی‌هینە‌ بە‌رچاوی‌ خۆت‌ لە‌ کچه‌که‌م بدە‌م و فەر‌پیدە‌مه‌ سەر‌ شە‌قام بە‌هۆ‌ی‌ داواکردنی‌ یاریە‌که‌وه‌؟

ئە‌وه‌یە‌ ئاسە‌واری‌ ماددە‌ بی‌هۆشکەرە‌کان، بە‌دە‌نگی‌کی‌ بە‌رز وتی‌: بە‌لکو‌ ئە‌م‌ وتانە‌ بگات بە‌هە‌موو تلیاکیە‌ک‌ تا حە‌قیقە‌تی‌ کارە‌که‌ی‌ لای‌ پۆشن بی‌ت.. پاشان وتی‌: خۆشترینی‌ پۆژنامە‌کانی‌ ژیانم‌ بە‌دە‌ردە‌سە‌ری‌ و سەر‌شۆ‌پیم‌ بە‌سەر‌ بردو.

پۆژتیکیان چوومە‌ دەرە‌وه‌ لە‌ مال‌ و زۆر بی‌تاقە‌ت بووم، یە‌کی‌ لە‌ پیاوانی‌ گەرە‌که‌که‌مان لە‌ ئۆتۆمبیلە‌که‌یدا بوو، وە‌ستاو زۆر بە‌گەر‌می‌ سلّاوی‌ لی‌کردم‌ و پیی‌ وتم: ئیشم‌ پی‌تە‌ بۆ‌ کاریکی‌ گرنگ.. دوا‌ی‌ دا‌کوکی‌ کردنی‌ سواری‌ ئۆتۆمبیلە‌که‌ی‌ بووم، لە‌ شە‌قامە‌کانی‌ شاردا دە‌یگەراندە‌م، دە‌یویست‌ خوا بی‌نیتە‌وه‌ یادە‌م، خوا‌ی‌ گەرە‌ و یستی‌ وابوو که‌ پینمایی‌ بکریم.. وردە‌ وردە‌ قسە‌کانی‌ پیش‌ ئە‌وه‌ی‌ بجیتە‌ عە‌قلمە‌وه‌ دە‌چوێ‌ دلمە‌وه‌.. خوا‌ی‌ گەرە‌ پاداشتی‌ خیری‌ بداتە‌وه‌.. دوا‌ی‌ ئە‌وه‌ کو‌تایی‌ بە‌ قسە‌کانی‌ هینا‌ لە‌ گە‌لمدا.. سوپاس‌ بۆ‌ خوا خوا‌ی‌ گەرە‌ شیفای‌ پی‌ بە‌خشیم، ئی‌ستاش‌ بە‌ عیزە‌ت‌ و کەر‌امە‌تە‌وه‌ هە‌لسوکه‌وت‌ لە‌ گە‌ل‌ خیزانە‌که‌مدا دە‌که‌م، ئە‌و کچه‌ی‌ که‌ لی‌یمدا موژدە‌ت دە‌ده‌می‌ دوو یاری‌ مندالانە‌شم‌ بۆ‌ کپی‌^۱.

سەرگۆزەشتەى شەست و يەك

هیچ تاوانیکم نەبوو

عومەرى كورى خەتاب (پەزای خۆى لى بى) لە كاتێكدا كە خەلیفەى مۆسڵمانان بوو بەرێگەى كەدا دەپۆشت، لەو كاتەدا كۆمەڵێك منال لە سەر پێگە كەیدا یاریان دەكرد، كاتێ كە پێشەوا عومەرى كورى خەتاب (پەزای خۆى لى بى) بینی هەمویان پرایانكرد تەنها (عبدالله ی كورى زوبەیر) نەبى، عومەرى كورى خەتاب (پەزای خۆى لى بى) زۆرى بەلاوێ سەیر بوو لى پرسی تۆ چۆن پات نەكرد؟ (عبدالله ی كورى زوبەیر) یش وتى: هیچ تاوانیکم نەبوو تا بەهۆیەوه رابكەم، لیت نەترسام تاكو پێگاكەت بۆ فرەوان بكەم^۱.

۱ تریبە الاولاد فی الاسلام، د. عبدالله ناصح علوان، دار السلام.

سه‌رگوزده‌شته‌ی شه‌ست و دوو

له‌ پوژی جه‌ژندا

عومه‌ری کوری عبدالعزیز(په‌زای خوای لی بی) له‌ پوژی جه‌ژندا منداڤکی خو‌ی بی‌نی
جلو به‌رگی کۆنی له‌به‌ردا بوو، ئه‌ویش فرمی‌سک به‌چاویدا هاته‌ خواره‌وه‌، کوپه‌که‌ی باوکی
به‌و شی‌وه‌یه‌ دی گوتی: ئه‌ی پی‌شه‌وای ئی‌مانداران بو ده‌گری‌ت؟ گوتی: پۆله‌ گیان! ده‌ترسم
تۆ دلت بشکی و خه‌فه‌ت بخۆی منالان به‌م به‌رگه‌ کۆنانه‌وه‌ بتبینن!! .. گوتی: ئه‌ی
پی‌شه‌وای باوه‌پداران دلی که‌سی‌ک ده‌شکیت په‌زامه‌ندی خوا له‌ده‌ست بدات، ئازاری دایک و
باوکی بدات، به‌لام من داواکارم له‌ خوای که‌وره‌ به‌هۆی په‌زامه‌ندی تۆوه‌ لیم پازی بیت^۱.

سه‌رگۆزه‌شته‌ی شه‌ست و سی

مرۆڤ به‌دوو بچوکه‌که‌یتی

کاتیڤ عومهری کوری عبدالعزیز (په‌زای خوای لی بی) جله‌وی خه‌لیفایه‌تی گرتیه‌ ده‌ست له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ نوینه‌رو شاند ده‌هاتن بۆ پیرۆزیایی، و خستنه‌ پووی داواکاریه‌کانیان، شاندی حیجازیه‌کان هاتنه‌ خزمه‌تی و له‌ نیویاندا منالیک هاته‌ پێشه‌وه‌ ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشته‌بووه‌ (١١) سالی، عومهری کوری عبدالعزیز (په‌زای خوای لی بی) پێی گوت: تو بگه‌رپه‌ دواوه‌ با له‌ تو به‌ ته‌مه‌نتر قسه‌ بکات! مناله‌ که‌ش وتی: ئه‌ی پێشه‌وای باوه‌رداران خوای گه‌وره‌ سه‌رکه‌وتوت بکات، مرۆڤ به‌دوو بچوکه‌که‌یه‌تی: دلی و زمانی، ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ زمانیکی پاراوو دلیکی پارێزکاری به‌ به‌نده‌ی به‌خشی، ئه‌و که‌سه‌ شایسته‌یه‌ قسه‌ بکات، ئه‌ی ئه‌میری باوه‌رداران گه‌ر فه‌رمان به‌ پێی ته‌مه‌ن بوايه‌ ئه‌وا له‌ ناو ئه‌م گه‌له‌دا له‌ تو شایسته‌تر هه‌بوو بکریته‌ خه‌لیفه‌، عومهری کوری عبدالعزیز (ﷺ) یش وته‌کانی زۆر به‌لاوه‌ سه‌یر بوو، بۆیه‌ ئه‌م شیعرانه‌ی خوینده‌وه‌:

تعلم فليس المرء يولد عالماً وليس أخو علم آمن هو جاهل

وإنَّ كبير القوم لا علم عنده صغير، إذا التفت عليه المحافل

سه‌رگوزده‌شته‌ی شه‌ست و چوار

تۆ‌کورۍ کیٚیت؟

منالیک له‌به‌رده‌م ئه‌میری باوه‌پداران خه‌لیفه مه‌ئمونها قسه‌ی ده‌کردو به‌جوانترین شیوه وه‌لامی خه‌لیفه‌ی ده‌دایه‌وه، مئمون پیی گوت: تۆ‌کورۍ کیٚی؟ مناله‌که گوتی: کورۍ ئه‌ده‌ب و په‌وشتم ئه‌ی ئه‌میری باوه‌پداران، مه‌ئمون گوتی: ئه‌وه چاکترین نه‌سه‌ب و نه‌ژاده، ئه‌مجا ئه‌م شیعرانه‌ی خوینده‌وه:

کن ابن من شئت واكتسب أدبا یغنیک محموده عن النسب
إن الفتی من یقول: ها أنذا لیس الفتی من یقول: کان أبی^۱

سەرگۆزەشتەى شەست و پینج

من پەرۆەردەى دەولەتەكەى تۆم

جارىكیان خەلیفە مەئمون پۆیشتە دیوانى پاشایەتى، منالیکى بچوکی بینی قەلەمیک بە گوئیەو بوو، مەئمون پىی گوت: تۆ کىی؟ منالەكە گوتى: من پەرۆەردەى دەولەتەكەى تۆم، لەناو نیعمەتى تۆدا دیم و دەچم و هەڵدەسورپم، بەهیاوی خزمەتى تۆو حەسەنى کورى رەجائم، مەئمون سەرى سورما لە وەلامەكەى و گوتى: ئەم منالە زۆر ژیره لەپلەو پایەى خۆى زیاتر بەرزى بکەنەو^۱.

سه‌گوزه‌شته‌ی شه‌ست و شه‌ش

ئەم دیوه‌خانه‌ی من قه‌درو پیزی نه‌ماوه‌ کی بیه‌وێت دێته‌ ژووره‌وه ته‌نانه‌ت مندالیش؟

له‌سه‌رده‌می هیشامی کوری عبدالملکدا وشکه‌ سالی و گرانی بوو، قاتو قپی پوویکرده‌ بیابانه‌کان، نوینه‌ری هۆزه‌کان سکالایان ده‌هینا بۆ لای خه‌لیفه‌ هیشام، کالتیک نوینه‌ریان هاته‌ خزمه‌تی مندالیک (۱۴) سالانه‌یان له‌گه‌لدا بوو به‌ناوی (ده‌رواسی کوری حه‌بیب) کاتی هیشام سه‌یریکرد نوینه‌ره‌که‌یان ئه‌وه‌نده‌ مندالە، به‌ ده‌رگه‌وانه‌که‌ی دیوه‌خاتی گوت: ئەم دیوه‌خانه‌ی من قه‌درو پیزی نه‌ماوه‌ کی بیه‌وێت دێته‌ ژووره‌وه‌ ته‌نانه‌ت مندالیش؟

ده‌رواس وتی: ئه‌ی پێشه‌وای باوه‌رداران! سی‌ سال‌ توشی گرانی و وشکه‌ سالی هاتوین: سالتیک پیوو چه‌وری توایه‌وه‌ و نه‌ما، سالی دووه‌م لاواز بووین و گوشت به‌ ئیسقانه‌کانمانه‌وه‌ نه‌ما، سالی سییه‌میش خه‌ریکه‌ ئیسقانه‌کانمان نامینی، که‌چی مال و سامانی زۆرو بی‌ شومار له‌ ژێر ده‌ستی ئیوه‌دایه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌و مال و سامانه‌ هی خوایه‌ دابه‌شی بکه‌ به‌سه‌ر به‌نده‌ هه‌ژاره‌کانی خوادا، ئه‌گه‌ر هی به‌نده‌کانیشه‌ ئیتر بۆچی لیت شاردونه‌ته‌وه‌؟ خۆ ئه‌گه‌ر هی خۆشته‌ بیکه‌ به‌خێرو به‌شی هه‌ژارانی لی‌ بده‌، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ پاداشتی چاکه‌کاران وون ناکات، و به‌ چه‌ند قات پاداشتیان ده‌داته‌وه‌.

هیشام وتی: ئەم مندالە به‌م وته‌ شیرن و جوانانه‌ی هیچ به‌هانه‌یکی بۆ ئیمه‌ نه‌هێشتۆته‌وه‌، فه‌رمانیدا سه‌د هه‌زار دیره‌م بده‌ن به‌ بیابان نشینه‌کان، و سه‌د هه‌زاریش بده‌ن به‌ ده‌رواس، ده‌رواس وتی: ئه‌ی پێشه‌وای باوه‌رداران! ئه‌وه‌ی منیش بگێره‌په‌وه‌و بیده‌ به‌ بیابان نشینه‌کان، چونکه‌ ده‌ترسم ئه‌وه‌ی پیت به‌خشیون به‌شیان نه‌کات.

هیشام پێی وت: ئەى دەرواس تۆ چ پێویستیه‌کت هه‌یه‌ بۆ خۆت تا بۆتى جێبه‌جێ
 بکه‌م؟ وتی: من هه‌یچ پێویستیه‌کم نیه‌ جگه‌ له‌ پێوستی گشتی موسڵمانان! .. کاتی
 مندالە که‌ چوو ده‌ره‌وه‌ به‌ پێزترین و جوامێرتیرینی هۆزه‌که‌ بوو^۱.

سه رگوزه شته ی شه ست و جهوت

جهنگی ئوحد

کاتیک موسلمانان له مال دەرچوون بۆ جهنگی ئوحد، بۆ ئه وهی پووبه رووی بیباوه ران بینه وه، پیغه مبه ر(ﷺ) سهیری سوپاکه ی کرد منالی وه های تیدابوو نه گه یشتبووه ته مه نی بالغ بوون، و له پیزی پیاواندا ئاماده بوو بۆ جهنگ و بهرزکردنه وهی وشه ی یه کتاپه رستی، پیغه مبه ر(ﷺ) بهزه یی پیاواندا هاته وه و له بهر مندالیان گێرانیه وه، دووان له وانه (رافعی کوری خه یج و سه موره ی کوری جوندوب) بوون، پاشان که پیاوان گوت: رافع تیرهاو یژیکێ کارامه یه ریگهیدا به شداری بکات، سه موره دهستی کرد به گریان، و به میرده که ی دایکی گوت: من به هیژترم له رافع و دهیده م بهزه ویدا که چی پیغه مبه ر(ﷺ) ریگه ی به ودا، به لام ریگه ی به من نه دا، کاتیک هه واله که گه یشته پیغه مبه ر(ﷺ) فه رمانی پیدان زۆرانبازی بکه ن، ئه وانیش زۆرانبازیان کرد سه موره رافع ی دا به زه ویدا، ئه مجا پیغه مبه ر(ﷺ) مۆله تی به ویشدا به شداری بکات^۱.

سه‌رگوزەشتەى شەست و هەشت

پۆله‌ گيان ليرەوه هيرش بەره سەر دوژمن

کاتێک موسلمانان خویان ئاماده‌کرد بۆ جه‌نگى ئوحد، ئافره‌تيك منداليكى خوێ هينا بۆ خزمەت پيغه‌مبەر (ﷺ) شمشيره‌كه‌ى به‌ستبوه‌وه به‌ باليه‌وه، چونكه‌ توانای هه‌لگرتنى نه‌بوو گوتى: ئه‌ى پيغه‌مبەرى خوا (ﷺ) ئه‌و منداله‌م هيناوه‌ له‌ گه‌ڵ تۆ بي‌ت بۆ جه‌نگ، پيغه‌مبەريش (ﷺ) پيى فەرموو: پۆله‌ گيان ليرەوه‌ هيرش بەره سەر دوژمن، ئه‌مجا منداله‌كه‌ هيرشى بردو بريندار بوو كه‌وت، پاشان هينايانه‌ خزمەت پيغه‌مبەر (ﷺ) و پيى فەرموو: پۆله‌ گيان له‌وانه‌يه ئارام نه‌گریت!! منداله‌كه‌ گوتى: نه‌خير ئه‌ى پيغه‌مبەرى خوا (ﷺ) ئارام ده‌گرم.

سه‌رگوزەشته‌ی شه‌ست و نۆ

عومه‌یر گریا

سه‌عدی کوری ئه‌بی وه‌قاص (ع.ک) گێڕاویه‌تی‌ه‌وه‌ که پێغه‌مبه‌ر (ع.ک) پێش ئه‌وه‌ی ده‌رچیت بۆ جه‌نگی به‌در سه‌ردانی سوپاکه‌ی کرد، و عومه‌یری بارم بێنی له‌ناو پێزه‌کاندا خۆی ده‌شارده‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌ر منداڵی نه‌یگێڕپێته‌وه‌، پێم گوت: ئه‌وه‌ چیه‌ براكه‌م؟ گوتی: ده‌ترسم پێغه‌مبه‌ر (ع.ک) بم بێنی و بمگێڕپێته‌وه‌، منیش هه‌ز ده‌که‌م ده‌رچم بۆ جه‌نگ به‌لکو خای گه‌وره‌ پله‌ی به‌رزی شه‌ها ده‌تم پێ ببه‌خشی، له‌وکاته‌دا پێغه‌مبه‌ر (ع.ک) چاوی پێی که‌وت له‌به‌ر منداڵی پێگه‌ی نه‌دا، عومه‌یر گریا، پێغه‌مبه‌ر (ع.ک) رێگه‌ی پێدا به‌شداری بکات، سه‌عد (ع.ک) گوتی: له‌به‌ر منداڵی نه‌یده‌توانی شمشیره‌که‌ی هه‌لگری.

سەرگۆزەشە ی حەفتا

سەرپیچیم دەکەیت تۆ کوپکی کەنیزەکی؟

ئەبا عومەیر کوپکی مەبوو لە کەنیزەکیک کە خیزانی بوو، رۆژیکیان پێی گوت: سەرپیچیم دەکەیت تۆ کوپکی کەنیزەکی، کوپەکی گوتی: سویند بەخوا دایکم لە تۆ چاکترە!! باوکی گوتی: چۆن؟ کوپەکی گوتی: ئەگەر تۆ ئافرەتییکی سەربەست و ئازاد هەڵبژاردایە و بتکردایە تە هاوسەری خۆت ئەوا منیش لە دایکێکی سەربەست و ئازاد دەبووم، بەلام خۆت هەڵبژاردنە کەت خراپ بوو بۆیە منیش کوپکی کەنیزەکم!!

سەرگۆزەشەتی ھەفتاویەك

پەیمانم داوھ بە دایکم درۆنەكەم

یەكێك لە سەرگۆزەشەتە وروژێنەرەكان سەبارەت بە منال، شیخ (عبدالقادری گەیلانی)یە.

شیخ عبدالقادری گەیلانی دەلێت: كاتێك لە مال دەرچووم بەرھەو شاری بەغداد، دایکم (٤٠) دیناری پێدام بۆ خەرجی پۆژانەم، و پەیمانی لیوەرگرتم كە پاستگۆ بم و ھەرگیز درۆنەكەم، كاتێك گەیشتی ئە دەورووبەری ھەمەدان، كۆمەلێ چەتەمان لێ پەیدا بوو، كاروانەكەیان رووتكردینەو ھەرچەكمان پێبوو لییان سەندین، یەكێك لە چەتەكان دای بەلای مندا وتی: ھێچت پێیە؟ گوتم: چل دینارم پێیە، وا گومانێ برد گالێشە لەگەڵ دەكەم لێیداو پۆیشیت، یەكێکی تریان منی بینی وتی: ھێچت پێیە؟ گوتم: (٤٠) دینارم پێیە، ئەمجا بردمی بۆ لای گەورەكەیان سەرۆکی چەتەكان، ئەویش پرسباری لێكردم وتی: چی وایلیكردی راستی بلێی، لە وەلامدا وتی: پەیمانم داوھ بە دایکم كە درۆنەكەم، ترسام خیانەت لە بەلێن و بەلێنەكە ی بەكەم!!.. سەرۆکی چەتەكان ترسی لێ نیشیت، كراسەكە ی خۆی دادپێ و ھاواریكرد وتی: تۆ ترسای خیانەت لە بەلێن و پەیمانەكە ی دایكت بەكەیت، بەلام من ناترسم خیانەت لە بەلێن و پەیمانی خوای پەرورەدگار دەكەم!! پاشان فەرمانی دەرکرد ھەرچی شەمەکی كاروانیەكان ھە یە بیگیڕنەو ھە بۆیان، وتیشی: ئەوا من تەو بەم كردو پەشیمانم دەگە پێمەو ھە بۆ لای خوا لەسەر دەستی تۆدا، ئەوانەشی لەگەڵی بوون ھەر ھەمویان بەجاریك وتیان: تۆ گەورە ی ئێمە بووی لە چەتەیی، دەبی لە ئەمپۆ بەداو ھە گەورەشمان بیت لە گەپانەو ھە بۆ لای خودا.

سەرگوزدەشتەى حەفتاۋ دوو

دل تىرى موسلمان

دەگىرنەۋە لە يەمەنەۋە (۱۳) پياۋ و مىرد منداللىك بە نوينەرايەتى ھاتن بۆ لای
 پىغەمبەر، ئەۋىش ھەروەكو پەۋشت و باۋى تايىبەتى خۆى ھەريەكەى ديارى پىبەخشىن،
 بەلام لە دوايىدا پىغەمبەر بۆ دلنبايى خۆى فەرموى: ئايا ھەموتان ئەو ديارى و
 بەخشىشەتان وەرگرتوۋە؟ ئەۋانىش گوتيان: منداللىكان لەلای و لاغەكانمان
 بەجىھىشتوۋە، ئەو وەرینەگرتوۋە، پىغەمبەر فەرموى: بېرۆن ئەو مندالھ بەيىن، با ئەۋىش
 ديارى خۆى وەرېگىرت، لە دواى ئامادەبوۋنى مندالھكە، پىغەمبەر ويىستى ديارى
 پىشكەش بكات، ئەو مندالھ وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا ويىست و خواستى من وەكو
 ھاورىكانم نى، ھەر چەندە كە ئەۋانىش ھىۋاۋ ئومىدى موسلمانبوۋنباي ھەيە، بەلام
 بەخودا ئەو ئاۋات و ئارەزوۋى مە منى بۆ ھاتوم بۆ لای بەپىزت ئەۋەيە، مە تۆ لە خودا
 بۆم بپارپىيەۋە كە لىم پارى بىت، و مېھربانىم لەگەلدا بكات، و لىم خۆش بىت، و دلم
 تىرىبكات لە باۋەر، پىغەمبەرىش بۆى پارپايەۋە، و ديارى پى بەخشى و بەرەۋ يەمەن
 گەپانەۋە، لە دواى ئەۋە لە سالى (۱۰) دەيەمدا چاۋى بە كۆمەللىك لەۋ پياۋانە كەوت لە
 مينا، پىغەمبەر ھەۋالى ئەو مىرد مندالھى پرسى: ئەۋانىش گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا
 ئىمە ھەرگىز كەسى وەكو ئەو خواپەرسىتمارن نەدیتوۋە، پىغەمبەر فەرموى: بەپاستى
 ئەۋە بۆم ھەۋالىكى دل خۆشكەرو سەرسوپھىنەر بوو، دواى فەرموى: سوپاس بۆ خوا
 ھىۋادارم ئەو مندالھ بە ھەموو ئاۋاتىك بگات، يەككە لەناۋياندا گوتى: بۆچى ئەى
 پىغەمبەرى خوا، ئىنسان كە دەمرىت بەتەۋاۋى نامرىت؟ پىغەمبەر فەرموى: بەپاستى
 ھىۋاۋ ئاۋاتەكانى دونيا ئەۋەندە زۆرن، مەۋق سەرقالى سەدان ئاۋاتىەتى^۱.

سه‌رگوزشته‌ی جه‌فتاوسی^۶

مه‌رگی منالیک^۷:

د. عه‌لی ئی‌حسان که له‌هه‌شتاکانه‌وه ده‌ژی، و ژماره‌یه‌کی زۆر له که‌س و کاری ئه‌نفال کراون، له کۆتایی سالانی نه‌وه‌ده‌کاندا هاته‌وه کوردستان بۆ سه‌ردانی باوکی و که‌س و له چه‌مچه‌مال^۸ و من له خزمه‌تیدا بووم، بۆی گێڕامه‌وه که کچۆله‌یه‌کی بچکۆله‌ی برازای چه‌ند ئه‌یدوان نه‌ده‌چوو بۆ لای، زۆر هه‌ولیدا تا هۆگری بوو، مامۆستا ده‌لی: سه‌رنجم دا ئه‌و کچۆله‌ خوێن شیرینه به‌و منالیه ده‌پارایه‌وه‌و ده‌ویت: خواجه بمکه به‌ چۆله‌که‌یه‌ک له چۆله‌که‌کانی به‌هه‌شت.. پارانه‌وه‌یه‌کی سه‌یر بوو، پرسیم ئه‌مه کی فێری کردوه، وتیان: که‌س فێری نه‌کردوه‌و له خۆیه‌وه ده‌یلێت.. زۆری نه‌خایاند پۆژیکیان تووشی حاله‌تیک بوو تا که‌یانمانه نه‌خۆشخانه‌ی چه‌مچه‌مال گيانی ده‌رچوو، گه‌رایه‌وه بۆ ژيانی هه‌تا هه‌تایی و کۆمه‌لی خه‌م و خه‌فه‌ت و یاده‌وه‌ری تالی بۆ ئیمه جیه‌ه‌شت^۱.

سەرگۆزەشتەى ھەفتا و چوار

مەرگى ژن و پياويگى پزىشك:

ژن و پياويگى ميسرى كه هەردووکیان پزىشك بوون، بۆ کارکردن پوو دەکەنە ولاتی سعودیه، کچیكى تەمەن (۱۰) سالیان دەبیّت بەناوی (بەرئەت)، زۆر بلیمەت و لیھاتوو بوو، ھەموو قورئانی لەبەر بوو، بەدەنگیكى زۆر خوێش و بەتەجويدى تەواو ھو دەخویند، ھەمیشە مامۆستاکەى پێى دەوت: بەرئەت تۆ ھەق بوو لەناوھەندى بوویتایە نەك لەسەرەتایى.

دایكى تووشى شىرپەنجە بوو، نەیدەزانى چۆن کچە جگەر گۆشە تاقانەکەى لەو مەسەلەى تى بگەيەنئى، پۆژى پێى وت: کچى شیرنم ئەگەر من پێش تۆ چووم بۆ بەھەشت، ئاگادار ئەو قورئانە بە کە لەبەرت کردووە بۆ ئەوێ تۆش بییت بۆ لام.. دایکە حاڵى خراب دەبى، و لە نەخۆشخانە دەکەوێت، پۆژىک تەلەفۆن بۆ مێردەکەى دەکەن کە حاڵى خراپە و بەلکو زوو سەرى بدات، ئەویش بەسەیارەکەى دیا بۆ سەردانى بۆ ئەوێ بەرئەت ئەو حاڵە خراپەى دایكى نەبینئى لەسەیارەکەدا جیى دیلیت، کاتیك سەر لە ھاوسەرەکەى دەدات و دەگەرێتەو لە شیرزى و ناپەھەتیدا سەیارەىک لیى دەدات و گیان دەسپێرێت، ژنەکەشى دواى (۵) پۆژو فەت دەکات، ئەم کارەساتە دەنگ دەداتەو ھو پياويگى سعودى دەولەمەند کەفالتى بەرئەت دەکات...

دواى ماوہىەك ئازارىك لە قاچى (بەرئەت)دا پەیدا دەبیّت، و دواى دەردەکەوێت کە بەرئەت تووشى شىرپەنجە بوو.

شىرپەنجەکە بە گیانییدا بلاو دەبیّتەو، بۆ چارەسەر دەیبەن بۆ بەریتانیا، لە بەریتانیاو ھە نالى (الحافظ) بە تەلەفۆن پەيوەندى پێو دەکەن، (بەرئەت) قورئانىك دەخوینێت، تا تەواو دەبیّت پێشکەشکاری بەرنامەکە دەگرى...

که ته‌واو ده‌بیټ، پیشکه‌شکاری به‌رنامه‌که ده‌لیټ: (به‌رائه‌ت) سویند به‌خوا تا ئیستا
ئاوا به‌کول نه‌گریاوم.. ئەمجا دۆ‌عای خیری زۆری بۆ ده‌کات.

(به‌رائه‌ت) ئەو قورئان خویندنه‌ی له‌ ئینته‌رنیټ له‌ (یوتیوب) دا هه‌یه، یه‌ك دوو
سرودیشی هه‌یه له‌سه‌ر دایکی که یه‌کیکیان به‌ناوی (فرمی‌سکه هه‌تیوه‌کانم) هه‌یه، که
به‌پاستی به‌رد ده‌کات به‌ ئاو..

که به‌ (به‌رائه‌ت) یان وت: تووشی ئەو نه‌خۆشییه بووی وتی: سوپاس بۆ خوا ده‌چمه‌وه
بۆ لای دایک و باوکم^۱.

منالیکى بى دايك و باوك له دارستانىكى دور له ئاوايى دەۋزىنە، ئەم منالەش(حى كورى يقضان)ە، ئاسكىك ھەلئىدەگىرتەۋە بەشىرى خۆى پەرۋەردەى دەكا تا واى لى دى توانا پەيدا بىكات و كارەكانى خۆى جىبەجى بىكات، كە گەيشتە تەمەنى (۷) سالان سەىر دەكات لەشى ئەم جىاۋازى ھەىە لە لەشى ئازەلەكانى تى دەۋرۈ پىشت، ئەمان كۆتايىيان بە كلكە، لەشيان بە پەرىان بە توك داپۇشراۋە، بۆىە ھەلئەسى بە داپۇشىنى خۆى بە گەلۈ پاشان ھەموو لەشى پى دادەپۇشى، پاش ماۋەىەك سەىر دەكا گەللكان وشك دەبن و دەكەۋنە خوارى بۆىە دەىگۈپى بە پىستى ئازەلە مردۈەكانى دەۋرۈبەرى، كاتى ئاسكەكە دايكى دەمرى سەىر دەكا ھىچ گۇرپانكارىەك نەبوۋە لە دىۋى دەرەۋەى لەشىدا، بۆىە دەست دەكا بەھەلدرىنى سەىرى ئەندامەكانى ناۋەۋە ىەك لە دواى ىەك دەكا، دەبىن لە ۈشايىەدا بارچەك گۇشتى ماسولكەى بەھىز ھەىە ىرە لە خۈپنى مەىۈ،

به مه دا بۆی دهرده كهوئ ته گهر دل له ليدان كهوت، ئه و كاته گياندار دهمرئ و ژيانى ده وه ستئ.

جاريك ئاگرېك به رپا ده بئ به هوئ هه وره بروسكه و له و ديمه نه دا پوناكى ده بينئ و ده وروبهرى پوناك ده كاته وه، هه ست به گهرمى ده كاو له سه رما پرزگارى ده بئت، پاشان ئه و گۆشته ي كه ماوه ته وه له بالنده و ئاژده له سوتاوه كان ده يخاو ده بينئ تامى خو شه، جياوازي هه يه له گۆشتى كال، بۆيه هه ول ده دا فيرى ئاگر كردنه وه ببئ بۆ خو گهرم كردنه وه و خو ش كردنى خواردنه كه ي.

پاشان دئت هه سته كانى به كاردينئت، له سه رنجداندا بۆي دهركه وئت كه هه رچى هه يه له چوار ده وريدا له ژير ياساى بون و نه ماندايه، ئه م بونه وه ره دروست كراوه، ده بئ دروست كه ريكي هه بئ، ئه م بيركرنه وه پالئ پئوه ده نئت كه خواى په روه ردگار بدؤزئته وه، سه يرى ده وروبهرى كردو بينى وئنه شيرنه كانى ده سه لائى په روه ردگاريان پئوه دياره، هه رچيه كه هه يه له دروستكراوه كانى خواى په روه ردگاره، ئه م هه موو بيركردنه وه ي له سه رده مى منالئدا بوو، بۆيه كه سيكي زيره ك و ژيته لئ لئ ده رچوو.

كاتئ ته مه نى بوو به (۳۵) سال ده ويويست بزانيئت كام هه ست له هه سته كانى گه ياندويه تيه ئه م زانياريه، ته مه نى منالئ.. له م دارستانه دا ده ژياو هه ميشه بيرى له گه وrehه يي ده سه لائى خواى گه وrehه ي ده كرده وه.

پياويكى خواناس بۆ يه كه م جار هاته ئه م بئشه يه له ولاتئيكى دوره وه ده ويويست دوره په ريژ بئت له خه لك، تا بتوانئ ليكوئينه وه ي ورد بكات سه باره ت به ده سه لائى په روه ردگار له م بونه وه رده دا، ئه م پياوه ناوى (ئه بسال) بوو كاتئ (حى كورى يقضان) ي بينى بۆ يه كه م جار رايكردو خوئ شارده وه، به لام دواى چه ندين جار بينين لئى نزيك كه وته وه، و كه وته وت و ويژ له گه لئدا، (حى كورى يقضان) له (ئه بسال) وه ناوه كان فيربوو، پاش ماوه يه كه توانئ گفوگو بكات به زمانه كه ي (ئه بسال) وه ناوه كان فيربوو، پاش ماوه يه كه توانئ گفوگو بكات به زمانه كه ي ئه بسال.

ئەمجا (ئەبسال) بردیەوہ لەگەڵ خۆیدا بۆ ناو ھۆزەکە، و ماوہیەك بەوانە وتنەوہ خەریك بوو، لە وانەکانیدا باسی بەهای پارەو سامانی بۆ دەکردن، و ئەو شتانەى بۆ باسکردن کە بیرو ھۆشى پێى گەیشتبوو، لاوازی دەسەڵاتی مرقفی بۆ پون دەکردنەوہ، بۆ پەى بردن بە نھێنیەکانى پەرورەدگار.

پاش ئەمە (ئەبسال) و(حى كورى يقضان) چوونە بېشەلانیەك و لەوى دەستیان کرد بە خواپەرستى، هەتا ئەو کاتەى خوا ویستی وابوو گیانیان لە دەست بدەن^۱.

وته‌ی کۆتایی

خوێنه‌ری به‌پێژ: ئەم سەرگۆزه‌شتانه‌ی باسما‌ن کرد هه‌ندێك شتی به‌ سودو به‌كه‌لكی لیوه‌رده‌گیریت: بێگومان منالی پێشینه‌ چا‌كه‌كان په‌روه‌رده‌کران له‌سەر پزگاربوونی ته‌واو له‌ دووره‌ په‌ریزی و دیارده‌ی هه‌ستکردن به‌نه‌نگی و شه‌رمکردن، ئەوه‌ش به‌هۆی ئەوه‌وه‌ بوو، راده‌هێنران له‌سەر ئازایه‌تی و بویری، باو‌کان له‌گه‌ڵ خۆیان مندا‌له‌کانیان ده‌برد بۆ کۆپه‌ گه‌شتیه‌کان، و سه‌ردانی هاو‌پێ‌کانیان، پاشان هانیشیان ده‌دان قسه‌ بکه‌ن له‌به‌رده‌م پیاوه‌ گه‌وره‌کاندا، ده‌یاندانه ده‌ست مامۆستای خاوه‌ن به‌لا‌غت، و زمانپاراو تا‌ فی‌ری ئەوه‌یان بکات چۆن بدوین له‌گه‌ڵ فه‌رمانپه‌روا‌و خه‌لیفه‌کاندا، پاشان پرس و رایان پێ‌بکه‌ن له‌ مه‌سه‌له‌ پێ‌ویسته‌ گه‌شتیه‌کاندا، و له‌ناو کۆپو کۆبونه‌وه‌ی زانایان و بی‌ریاره‌کاندا ده‌رباره‌ی پێ‌ویسته‌ زانسته‌یه‌کان قسه‌ بکه‌ن و پرسیان پێ‌ بکه‌ن.

ئەمانه‌ش هه‌ر هه‌مووی بۆ گه‌شه‌ پێ‌دانی بویری ئەده‌بیه‌ له‌ منالاندا، وه‌ چاندنی ئەو په‌پی مانای جوامیری و تی‌گه‌یشتن و هۆشیاریه‌ له‌ ده‌رونیاندا.

ئیت‌ر هه‌یچ شتی‌ك نه‌ماوه‌ته‌وه‌ بۆ په‌روه‌رده‌کارنی ئەم‌پۆ به‌تاییه‌تی باو‌کان، ته‌نها ئەوه‌نده نه‌بیت ده‌ست‌ب‌گرن به‌ بنه‌ما‌کانی ئەم په‌روه‌رده‌ چا‌كه‌وه‌ تا‌كو منالان په‌روه‌رده‌ ببن له‌سەر ئاشکرا قسه‌کردن به‌ ته‌واوی، و بویری ته‌واو له‌ سنووری ئەده‌ب و پز‌گرتن و چاودیری هه‌ست و نه‌ستی كه‌سانی تر، و دانه‌به‌راندنی پله‌و پایه‌یان.. ئەگینا بویری‌ه‌كه‌یان ده‌گۆر‌یت بۆ بی‌ئا‌بروویی، به‌ ئاشکرا قسه‌کردنه‌كه‌یان ده‌گۆر‌یت بۆ بی‌ ئەده‌بی له‌گه‌ڵ كه‌سانی تر.

ئیت‌سا زانیت كه‌وا چۆن ئەم منالانه‌ په‌یامی خوا‌ی په‌روه‌رد‌گاریان به‌ هه‌موو جیهان ناساند، ئایا تۆش ده‌توانیت بی‌رو‌ب‌روات وه‌كو ئەو منالانه‌ لی‌ بکه‌یت، و په‌یامی خوا بپاریزی و رای‌گه‌ینیت.

له‌ کۆتاییدا داوا‌کارم له‌ خوێنه‌ری سه‌نگین: له‌ دوا‌ی خوێندنه‌وه‌ی ئەم سەرگۆزه‌شتانه‌ ئەم کتێبه‌ بده‌ره‌ ده‌ست یه‌کی‌کی تر با سودی لی‌وه‌ر‌ب‌گیریت، و بی‌خوینیت‌ته‌وه‌، گه‌ر توانیت بۆ نه‌خوینده‌واره‌کانیش بخوین‌ته‌وه‌، و هاو‌پێ‌کانیش لی‌ ئا‌گادار بکه‌وه‌.

داوای گهردهن لیبودرنیش ده‌که‌م له هه‌ر که‌م و کورپه‌ک که هه‌م بوو بی‌ت، چونکه هیچ مروفیک بی‌که‌م و کوری نابیت، ئه‌گه‌ر له شتی‌کدا هه‌له‌م کردبوو بۆم چاک بکه‌نه‌وه، خوای په‌روه‌ردگار پاداشتی هه‌موو لایه‌ک بداته‌وه.

ئیت‌ر خوایه‌ گیان بژئیوی و پزقمان بده، و به‌ به‌ره‌که‌تی بکه‌. ئه‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان به‌ پاستی و دروستی له‌ بپوادارانمان بگێره‌. له‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌پارێمه‌وه که به‌به‌ه‌شتی پان و به‌رینی خۆی شادمان بکات، و دورمان بخات له‌ ئاگری دۆزه‌خ.

وصل الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

سه‌رچاوه‌كان

- ١- قورئانی پیرۆز.
- ٢- الإصابة في تمييز الصحابة، ابن حجر العسقلاني، تحقيق: خيري سعيد، المكتبة التوفيقية.
- ٣- أخطاه أخطاء الطريق، يوسف الحاج أحمد.
- ٤- الإيمان بالقضاء والقدر، فضيلة الشيخ محمد حسان، مكتبة فياض ١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦ ز.
- ٥- ئەسرینه‌كانی سه‌ده‌ی بیسته‌م، کۆکردنه‌وه‌ی: ئاوات ئەبوبه‌کر ئەحمەد، چاپی دووهم ٢٠٠٥.
- ٦- البداية والنهاية، للإمام الحافظ عمادالدين أبي الفداء إسماعيل بن كثير القرشي الدمشقي، مكتبة الصفا، ط١، ١٤٢٣هـ.
- ٧- بعتة عكاظ، محمد مداري، المشاعر، الإثني ١٤/١/١٤٢٥.
- ٨- تربية الأولاد في الإسلام، د. عبدالله ناصح علوان، دار السلام.
- ٩- ته‌فسیری ڕامان له ماناو مه‌به‌ستی قورئان، ئەحمەد کاکه‌ محمود، چاپی یه‌که‌م، ١٤٢٨ک - ٢٠٠٧ز، نه‌شری ئیحسان.
- ١٠- پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان: ئاماده‌کردنی مه‌لا محمد مه‌لا صالح.
- ١١- دین و ژین له ژێر پۆشنایی پسرپارده‌کانی رب العالمین، فاتح مه‌لا رسول شارستانی، چاپی یه‌که‌م ١٤٢٦ ک ٢٠٠٥ ز، چاپخانه‌ی سیما.
- ١٢- دموع تائبة، يوسف الحاج أحمد، مكتبة ابن حجر، الطبعة الأولى ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م.
- ١٣- روض الرياحين في حكايات الصالحين، عفيف الدين أبي السعادات العلامة عبدالله بن أسعد اليافعي اليمني ثم المكي، ٦٧٨-٧٦٨ هـ، تحقيق الدكتور محمد عبدالرحمن ويسی، دار الحیاة، حلب - سوریه.
- ١٤- ڕۆژنامه‌ی (الهدف) ی کۆیتی، ژماره (١٨٦٧).
- ١٥- شرح رياض الصالحين من كلام سيد المرسلين، تأليف الإمام أبي زكريا يحيى بن شرف النووي الدمشقي، دار ابن عصاصة بيروت - لبنان، الطبعة الأولى ١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦م.

- ۱۶- السيرة النبوية، د. علي محمد محمد الصلابي. دار ابن كثير دمشق - بيروت الطبعة الرابعة ۱۴۲۷ هـ - ۲۰۰۶ م.
- ۱۷- صحيح مسلم، تأليف الإمام أبي الحسين مسلم بن الحجاج شرحه الإمام النووي، دار ابن الهيثم القاهرة الطبعة الأولى ۲۰۰۳.
- ۱۸- ضحايا الشيطان يوسف الحاج أحمد.
- ۱۹- صور من حياة الصحابة، عبدالرحمن الباشا.
- ۲۰- فتح الباري بشرح صحيح البخاري، لإمام احمد بن علي بن حجر العسقلاني، مكتبة الصفا، الطبعة الأولى ۱۴۲۴ هـ - ۲۰۰۳ م.
- ۲۱- فرهه‌نگی ده‌ریا، عه‌ره‌بی کوردی، ئاماده‌کردنی: پزگار که‌ریم، نه‌شری ئی‌حسان، چاپی یه‌که‌م، ۲۰۰۶.
- ۲۲- قصص الهداية، عمرو خالد، إعداد وتنسيق: فوزية جذبة، دار الإصلاح للطباعة والنشر والتوزيع الطبعة الأولى ۲۰۰۵.
- ۲۳- المستطرف في كل فن مستظرف، شهاب الدين محمد بن أحمد الأشبهي، تحقيق: محمد خير طعمه الحلبي، دار المعرفة بيروت - لبنان، الطبعة الخامسة ۱۴۲۸ هـ - ۲۰۰۸ م.
- ۲۴- المجموعة الذهبية، د. محمد بن عبدالرحمن العريفي.
- ۲۵- المسلمون والعلم الحديث، عبدالرزاق نوفل، ط ۱.
- ۲۶- نضرة مرگ، خواجه محمد ئیسلامی پاکستانی.
- ۲۷- له‌گه‌ل چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی ترکه ئاماژه‌یان پیکراوه.

ناوه‌ڕۆك

بابەت

لاپەرە

- پیشەکی ۷
- سەرگوزەشتە‌کانی مندالە ژیره‌كان ۱۱
- سەرگوزەشتە‌ی یە‌که‌م: پیغه‌مبەر ﷺ ۱۵
- سەرگوزەشتە‌ی دووهم: کچی‌کی تە‌مە‌ن (۱۴) سالی خە‌لکی‌کی زۆ‌ر لە‌سەر دە‌ستی موسلمان دە‌بن ۱۹
- سەرگوزەشتە‌ی سییە‌م: پۆ‌له‌ شیرینه‌که‌م ۲۳
- سەرگوزەشتە‌ی چوارە‌م: پیشە‌وا مالیک و مندالیک ۳۰
- سەرگوزەشتە‌ی پینجە‌م: پۆ‌ژی بە‌در ۳۱
- سەرگوزەشتە‌ی شە‌شە‌م: یادگاری لاویتی ۳۳
- سەرگوزەشتە‌ی هە‌وتە‌م: که‌رو لالیکی تیگە‌یشتوو ۳۸
- سەرگوزەشتە‌ی هە‌شتە‌م: ئە‌و چرایە‌ی ژیا‌نی ڕووناک کردمه‌وه ۴۱
- سەرگوزەشتە‌ی نۆ‌یه‌م: مندالە‌که‌م پینمایي کردم ۴۶
- سەرگوزەشتە‌ی دە‌هە‌م: موسلمانبوونی قە‌شە‌یه‌ک لە‌ تە‌نزانی ۴۷
- سەرگوزەشتە‌ی یانزە‌هە‌م: خزمە‌تکاری کچه‌کی فیرعون ۴۸
- سەرگوزەشتە‌ی دوانزە‌هە‌م: چالە‌ ئاگرینه‌که ۵۵
- سەرگوزەشتە‌ی سیانزە‌هە‌م: کۆ‌ری قە‌شە ۶۵
- سەرگوزەشتە‌ی چواردە‌هە‌م: ویستی بە‌ره‌و فە‌سادى ببات ۷۲
- سەرگوزەشتە‌ی پانزە‌هە‌م: لە‌ پاش مردن بۆ‌نی میسکی لی‌ ده‌هات ۷۶
- سەرگوزەشتە‌ی شانزە‌هە‌م: خوايه‌ گيان لە‌ ناو سکی بالنده‌دا هە‌شرم بکه‌یت ۷۷
- سەرگوزەشتە‌ی هە‌ڤدە‌هە‌م: مندالە‌که‌ت ئاوا پە‌روه‌رده‌ بکه ۸۰
- سەرگوزەشتە‌ی هە‌ژدە‌هە‌م: لە‌ پۆ‌ژی دوايى ناترسیت؟ ۸۱
- سەرگوزەشتە‌ی نۆ‌زدە‌هە‌م: ئاگات لە‌ خۆ‌ی ۸۲
- سەرگوزەشتە‌ی بیستە‌م: ئە‌ی خودا لە‌ کوێ‌یه‌؟ ۸۳
- سەرگوزەشتە‌ی بیست و یە‌ک: منی لە‌ نه‌فامی و نه‌زانين پزگار کرد ۸۸

- ۹۰ ..... سرگوزده شتهى بيست و دوو: تو منڊاليت
- ۹۱ ..... سرگوزده شتهى بيست و سى: ڪوشتنى (ٺهه سقف)
- ۹۲ ..... سرگوزده شتهى بيست و چوار: له شڪرى موسلمانان بهم قورئانه وه سرده كه وٽ
- ۹۳ ..... سرگوزده شتهى بيست و پينج: مه شاجيع ى ڪوپى يوسف
- ۹۵ ..... سرگوزده شتهى بيست و شهش: ڪا برائى خورما فروش
- ۹۶ ..... سرگوزده شتهى بيست و هوت: ﴿وَلَمَنْ حَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾
- ۹۸ ..... سرگوزده شتهى بيست و هه شت: گه پانه وهى حاجيه ڪ
- سرگوزده شتهى بيست و نو: موسلمان بوونى برائى مايڪل جاكسون، راگه ياندى موسلمان بوونم له
- ۱۰۱ ..... سعوديہ ٺهه ندامانى خيرانمى له ٺهه مريڪا سرسام ڪرد
- ۱۰۴ ..... سرگوزده شتهى سى: ٺيسحاقى قه شه
- ۱۱۲ ..... سرگوزده شتهى سى و يه ڪ: ڪوتايى دنيا په رستان
- ۱۱۸ ..... سرگوزده شتهى سى و دوو: ٺهه مناله ده ناسيت
- ۱۲۲ ..... سرگوزده شتهى سى و سى: ماليڪى ڪوپى دينار
- ۱۲۶ ..... سرگوزده شتهى سى و چوار: ٺيينو سيرين
- ۱۲۸ ..... سرگوزده شتهى سى و پينج: منالڪ خوللى له به هه شت هٽنا بو ماموستا ڪى
- ۱۲۹ ..... سرگوزده شتهى سى و شهش: ٺهه بو هه نيغه وه لامي بيپاوه پان ده داته وه
- ۱۳۵ ..... سرگوزده شتهى سى و هوت: پوڙى جه ڙن
- ۱۳۷ ..... سرگوزده شتهى سى و هه شت: له سرده مى خه ليفه عومه ردا
- ۱۳۹ ..... سرگوزده شتهى سى و نو: ته لاقى نه ڪه وتووه
- ۱۴۰ ..... سرگوزده شتهى چل: عومه يري ڪوپى سه عد
- ۱۴۸ ..... سرگوزده شتهى چل و يه ڪ: گفتوگويه ڪ له نتيوان منڊاليت و هه جاجى ڪورى يوسف
- ۱۵۲ ..... سرگوزده شتهى چل و دوو: نوڙى به يانى
- ۱۵۴ ..... سرگوزده شتهى چل و سى: بوچى ده گريت؟
- ۱۵۵ ..... سرگوزده شتهى چل و چوار: ٺهه بو هه نيغه و چاوى عه قل
- ۱۵۷ ..... سرگوزده شتهى چل و پينج: ڪيشوهرى پاڪيزه يى منڊال
- ۱۵۸ ..... سرگوزده شتهى چل و شهش: مافى دايڪ و باوك

- ۱۶۰.....سەرگوزەشتەى چل و حەوت: شەریفۆ
- ۱۶۲.....سەرگوزەشتەى چل و هەشت: تەنھا خەندەيەك
- ۱۶۴.....سەرگوزەشتەى چل و نۆ: مندالێكى تەمەن (۱۱) سالەى نابينا
- ۱۶۵.....سەرگوزەشتەى پەنجا: ئىبنو تەيمىيە
- ۱۶۶.....سەرگوزەشتەى پەنجاو يەك: لە خۆبايى بوون
- ۱۶۷.....سەرگوزەشتەى پەنجاو دوو: خواى گەورە پۆزى دەرە
- ۱۶۸.....سەرگوزەشتەى پەنجاو سى: گەرەن بەدواى زانستدا
- ۱۶۹.....سەرگوزەشتەى پەنجاو چوار: سەتەم كردن
- ۱۷۰.....سەرگوزەشتەى پەنجاو پينج: جورەيج و (مندالێكى ساوا)
- ۱۷۷.....سەرگوزەشتەى پەنجاو شەش: چاكە لەگەل دايك و باوكدا
- ۱۷۹.....سەرگوزەشتەى پەنجاو حەوت: نازانم گوپرايەلى كى بكم
- ۱۸۱.....سەرگوزەشتەى پەنجاو هەشت: ملوانكەكم لى مەرزى چونكە هەتيوم
- ۱۸۵.....سەرگوزەشتەى پەنجاو نۆ: جگەر گۆشە
- ۱۸۷.....سەرگوزەشتەى شەست: سەرگوزەشتەى من لەگەل منالەكم
- ۱۸۹.....سەرگوزەشتەى شەست و يەك: هيج تاوانىكم نەبوو
- ۱۹۰.....سەرگوزەشتەى شەست و دوو: لە پۆزى جەژندا
- ۱۹۱.....سەرگوزەشتەى شەست و سى: مەزۆف بەدوو بچوكەكەيتى
- ۱۹۲.....سەرگوزەشتەى شەست و چوار: تۆ كۆرى كىيت؟
- ۱۹۳.....سەرگوزەشتەى شەست و پينج: من پەرورەدى دەولەتەكەى تۆم
- سەرگوزەشتەى شەست و شەش: ئەم ديوەخانەى من قەدرۆ پۆزى نەماوە كى بيه‌ويت ديتە ژوورەو
- ۱۹۴.....تەنانەت مندالێش؟
- ۱۹۶.....سەرگوزەشتەى شەست و حەوت: جەنگى ئوحد
- ۱۹۷.....سەرگوزەشتەى شەست و هەشت: پۆلە گيان لێرەو هيرش بەرە سەر دوژمن
- ۱۹۸.....سەرگوزەشتەى شەست و نۆ: عومەير گريا
- ۱۹۹.....سەرگوزەشتەى حەفتا: سەرپيچيم دەكەيت تۆ كۆپيكي كەنيزەكى؟
- ۲۰۰.....سەرگوزەشتەى حەفتاو يەك: پەيمانم داوە بە دايكم درۆ نەكەم

- ۲۰۱.....سەرگوزەشتەى ھەفتا و دوو: دل تىرى موسلمان
- ۲۰۲.....سەرگوزەشتەى ھەفتا و سى: مەرگى منالیک: .....
- ۲۰۳.....سەرگوزەشتەى ھەفتا و چوار: مەرگى ژن و پیاویگی پزیشك: .....
- ۲۰۵.....سەرگوزەشتەى ھەفتا و پینج: ئیبنو توفەیل .....
- ۲۰۸.....وتەى كوتایی .....
- ۲۱۰.....سەرچاوە‌كان .....
- ۲۱۳.....ناوە‌پۆك .....